SLOVENSKI ALPINIZEM 2011 – 2012

ZBORNIK KOMISIJE ZA ALPINIZEM PZS

Slovenski alpinizem 2011 – 2012

Zbornik
Komisije za alpinizem

KOMISIJA ZA ALPINIZEM
SLOVENIJA

SPD
1893

PLANINSKA
ZVEZA
SLOVENIJE
*ALPINE
ASSOCIATION
OF SLOVENIA*

Slovenski alpinizem 2011 – 2012

Zbornik Komisije za alpinizem

Urednica:	Anja Benedik
Skice:	Urban Ažman
Lektoriranje:	Matevž Kersnik
Oblikovanje	Anja Benedik
Tisk:	Fotolito Dolenc, d.o.o., Ljubljana
Izdala in založila:	Planinska zveza Slovenije, Ob železnici 30a, SI-1001 Ljubljana www.pzs.si, info@pzs.si Ljubljana, 2020; zap. št. zal. 508
Za Planinsko zvezo Slovenije:	Jože Rovan
Naklada:	1000 izvodov
Fotografija na naslovnici:	Luka Stražar v smeri Sanjači zlatih jam (K7 West). Foto: Nejc Marčič.

ISSN 1408-0230

Brez pisnega dovoljenja Planinske zveze Slovenije so prepovedani reproduciranje, distribuiranje, javna priobčitev, predelava ali druga uporaba tega avtorskega dela ali njegovih delov v kakršnem koli obsegu ali postopku, tudi fotokopiranje, tiskanje ali shranitev v elektronski obliki. Tako ravnanje pomeni, razen v primerih od 46. do 57. člena Zakona o avtorskih in sorodnih pravicah, kršitev avtorske pravice.

VSEBINA

2011

OCENA ALPINISTIČNE SEZONE 2011 9

ALPINISTIČNI VZPONI - SLOVENIJA 12

Kamniško Savinjske Alpe: Prvenstveni vzponi 12

Kamniško Savinjske Alpe: Pomembnejše ponovitve 24

Julijske Alpe: Prvenstveni vzponi 28

Julijske Alpe: Pomembnejše ponovitve 70

Slovenija - druga območja: Prvenstveni vzponi 73

Slovenija - druga območja: Pomembnejše ponovitve 81

ALPINISTIČNI VZPONI - EVROPA 82

Avstrija 83

Črna Gora 90

Francija 92

Hrvaška 94

Italija 95

Norveška 106

Slovenija 107

Švica 108

Wales 109

ALPINISTIČNI VZPONI - SVET 110

Severna Amerika 111

Južna Amerika 114

Azija 116

IZBOR NAJUSPEŠNEJŠIH ALPINISTOV 2011 138

V SPOMIN 142

2012

OCENA ALPINISTIČNE SEZONE 2012 149

ALPINISTIČNI VZPONI - SLOVENIJA 151

Kamniško Savinjske Alpe: Prvenstveni vzponi 151

Kamniško Savinjske Alpe: Pomembnejše ponovitve 170

Julijske Alpe: Prvenstveni vzponi 172

Julijske Alpe: Pomembnejše ponovitve 259

Slovenija - druga območja: Prvenstveni vzponi 262

ALPINISTIČNI VZPONI - EVROPA 269

Avstrija 270

Črna Gora 279

Francija 285

Hrvaška 290

Italija 294

Norveška 302

Slovenija 305

Škotska 306

ALPINISTIČNI VZPONI - SVET 307

Severna Amerika 308

Južna Amerika 317

Azija 326

IZBOR NAJUSPEŠNEJŠIH ALPINISTOV 2012 343

V SPOMIN 350

SLOVENIAN MOUNTAINEERING AND CLIMBING 352

Tadej Krišelj med vzponom v Eigerju.
Foto: Luka Lindič.

2011

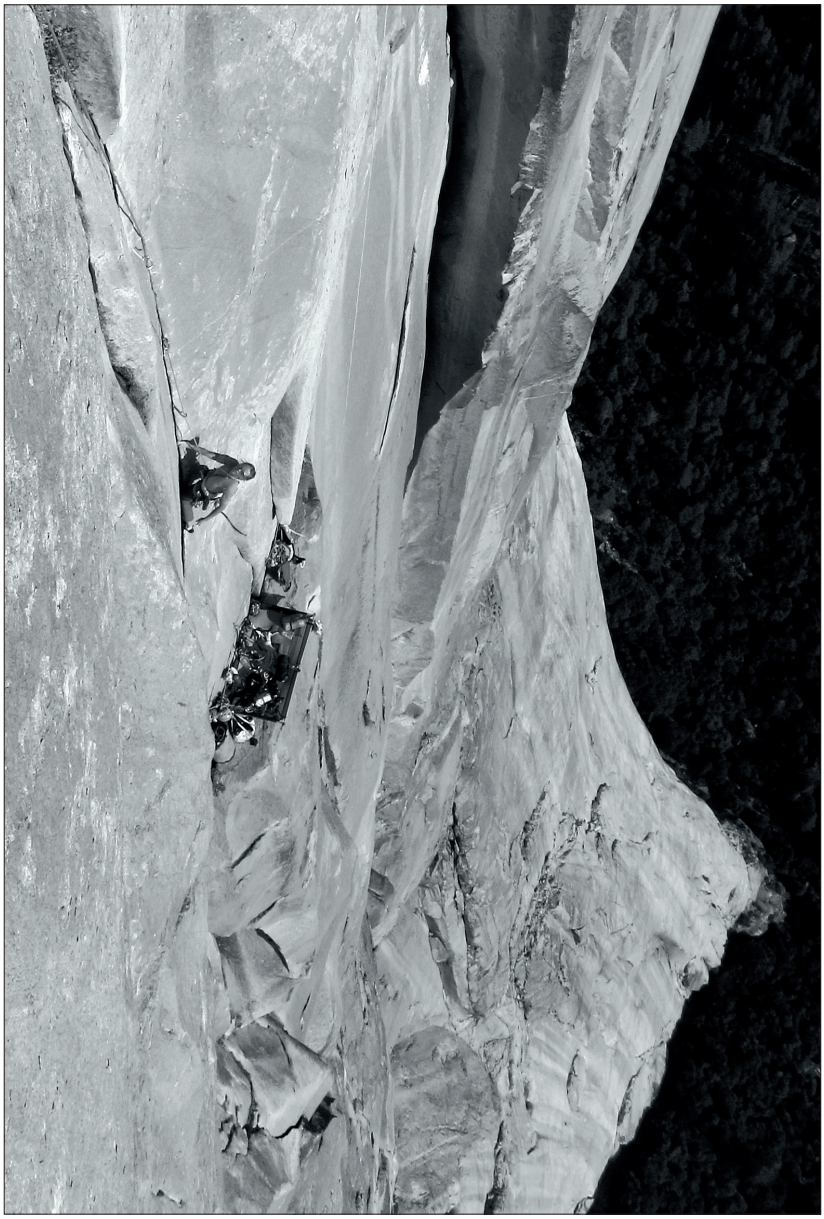

Nastja Davidova v smeri Golden Gate (El Capitan).
Foto: Luka Krajnc.

OCENA ALPINISTIČNE SEZONE 2011

Miha Habjan, načelnik Komisije za alpinizem pri PZS

Zima je ponovno postregla z odličnimi razmerami in kot leto poprej se je spet veliko plezalo. Ko so novice o določeni preplezani smeri dosegle širšo alpinistično populacijo, so mnoge smeri doživele prava obleganja. Pohvaliti velja raziskovalni pristop posameznih alpinistov, ki plezajo nove smeri, opravljajo prve ponovitve v sezoni, mnogokrat tudi na račun dnevnega neuspeha. Takih alpinistov je bilo lani kar nekaj in preplezanih je bilo mnogo smeri na visoki ravni (npr. Triglav – Sanjski Joža, Široka peč – Zimska direktna itn). Zlasti omenjeni smeri kažeta nov pristop sodobnega vrhunskega zimskega alpinizma v naših stenah in potrjujeta, da se ni treba izgovarjati na zimske razmere in da je mogoče s pravim pristopom preplezati marsikaj.

V zahodnih in centralnih Alpah pozimi ni bilo presežkov, z izjemo nekaj dobrih vzponov (npr. Dru, Droati, Eiger).

V poletni sezoni se je nabralo veliko kvalitetnih vzponov. Če so bile še pred nekaj leti najtežje smeri rezervirane le za peščico alpinistov, se je letos krog teh še razširil. Še nedolgo nazaj so določene preplezane smeri veljale za vrhunec sezone, danes pa se ne uvrščajo niti med najboljše vzpone v sezoni. Mnogi alpinisti prenašajo visok športnoplezalni nivo na najtežje alpske smeri, iščejo linije za nove smeri ali iščejo smeri brez prostih ponovitev. Vsekakor zelo spodbudno.

Ponovno je bilo preplezanih veliko prvenstvenih smeri, nekaj zelo dobrih (Triglav, ostenje Križevnika, Ojstrica, Tofana itn). Prav tako je bilo opravljenih kar nekaj resnih ponovitev smeri, ki morda po oceni ne sodijo v vrh najtežjih smer, po resnosti pa.

Zavedati se moramo, da zgolj ocena vedno ne pove vsega o pravem karakterju smeri. Mnogokrat se prava slike vzpona skriva v podrobnostih, ki se ob opisu preplezane smeri ne predstavijo.

Stopnička najtežje skalne alpinistične smeri se je lani dvignila na visokih X+/XI– (8c). S tem je bil postavljen nov mejnik v slovenskem alpinističnem skalnem plezanju.

Odpravarski izkupiček v najvišja gorstva sta zaznamovali predvsem

dve odpravi, Xuelian Feng (Kitajska) in Čarakusa (Pakistan). Na vsaki je bila preplezana vrhunska prvenstvena smer (v Xuelian North East in v K7 West). Osrednji odpravi PZS na Makalu ni uspelo izpolniti zadanih ciljev, prav tako ne odpravi na Nanga Parbat.

Slovenski alpinisti so opravili nekaj dobrih vzponov v Patagoniji, Kirgiziji, ZDA, Indiji in Venezueli. Zelo razveseljivo je dejstvo, da so bili akterji mnogih najkakovostnejših smeri, preplezanih na odpravah, alpinisti mlade generacije. Spet se je pokazalo, da lahko po vzponih na najvišji ravni posežejo le alpinisti, ki trdo, predano in načrtno delajo – plezajo. Pri današnjih visokih merilih v alpinizmu je to edini pravi način. Spodbudno je, da mladi alpinisti prevzemajo vidnejše vloge v slovenskem alpinističnem prostoru. To je nujno za nadaljnji razvoj in povezanost slovenskega alpinizma.

Zavedati se moramo vloge odsekov in pomena njihovega dela z mladimi alpinisti. Če na odsekih pri delu s perspektivnimi alpinisti pride do zamude, je (v večini primerov) pozneje za alpinistični razvoj posameznika že prepozno. Pokazalo se je, kako pomembni sta vlogi obeh komisij (KA in KOTG) pri PZS ter njunih akcij in aktivnosti za slovenski alpinizem. V bližnji prihodnosti bo potrebnih nekaj sprememb zaradi učinkovitejšega delovanja komisij, KA pa bo poleg stalnih in vpeljanih aktivnosti največ pozornosti posvetila ravno mladim perspektivnim alpinistom.

Zaskrbljujoče je nezanimanje alpinistov za himalajske odprave. Razlogov je verjetno več (trenutni alpinistični trendi, splošno stanje v slovenski družbi, manjša možnost za uspeh na odpravah, padec plezalne forme, pomanjkanje idej, čas, denar itn). V preteklosti se je že večkrat izkazalo, da brez zadostne kakovostne alpinistične kilometrine v Alpah ni mogoče doseči vidnejših rezultatov v najvišjih gorstvih sveta in da v alpinizmu praviloma ni mogoče uspeti na hitro. To mora biti vodilo tudi v prihodnosti. Kaj lahko na tam področju naredimo? Če obstaja odgovor, verjetno ni enostaven in zahteva poglobljeno analizo trenutnega stanja slovenskega alpinizma.

Prava vrednost najboljših slovenskih vzponov v letu 2011 se bo pokazala, ko bomo te v prihodnosti primerjali z najboljšimi evropskimi in ostalimi alpinističnimi vzponi. Šele takrat bomo dobili pravo sliko.

Kot že rečeno, vzponi nominirancev in nagrajencev predstavljajo

večino najboljših slovenskih vzponov, opravljenih v letu 2011. Menim, da smo z alpinistično sezono 2011 lahko zadovoljni.

A v vsakem primeru je pred nami novo leto z novimi izzivi, in če se osredotočimo na stvari, ki lani niso bile optimalne, tako na ravni komisij in odsekov kot posameznih alpinistov, nas čaka veliko dela.

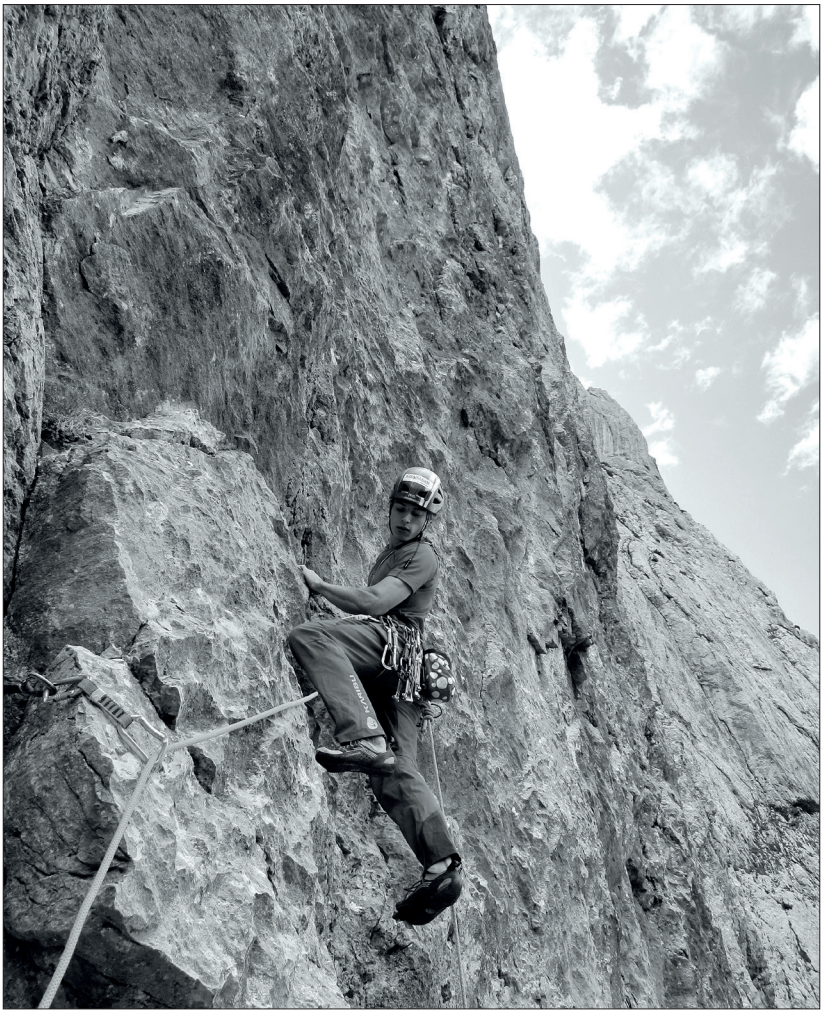

Luka Krajnc v smeri Hot line (Križevnik).
Foto: Albin Simonič.

ALPINISTIČNI VZPONI - SLOVENIJA

KAMNIŠKO SAVINJSKE ALPE

Prvenstveni vzponi

Dolgi hrbet

BiK

5. 2. 2011, Martin Belhar in Borut Kozlevčar

IV/IV+, 90°/70°, 900 m, 5 ur

10. 2. 2011, Robert Karu in Anže Šavs

Prva ponovitev smeri.

10. 2. 2011, Monika Kambič in Nastja Davidova ter Tina Di Batista in Maja Lobnik

Druga in tretja ponovitev smeri.

Smer poteka v desnem delu Dolgega hrbta med smerjo MM in Kaminsko smerjo, vse skupaj pa desno od smeri Kemperle-Murovec. Gre za zelo odprto plezanje po ploščah. Čeprav je stena v tem delu videti precej razbita, v smeri ni prav veliko položnih metrov. V dobrih snežno-lednih razmerah si varovanje lahko uredimo z lednimi vijaki, sicer uporabimo zatiče in metulje. Prva plezalca priporočata sestop k Suhadolniku (za to varianto potrebujemo dva avtomobila).

Utrinek iz smeri BiK med prvo ponovitvijo (vir: aokranj.com).

Grintovec, S-stena
LEDENI ZMAJ
26. 2. 2011, Anže Šavs
IV/4, 85°/70°, 450 m

Opis: Vstop v smer je nekaj deset metrov levo od vstopa v Grintovčev steber. Spodnji del smeri poteka približno v območju Direktne smeri. Po dveh raztežajih priplezamo na gredino in jo prečimo proti desni oz. proti snežnemu stožcu. Zaplezamo v izrazito strmo grapo konstantne naklonine. Proti vrhu smeri se nam ponudi izstop proti desni, vendar nadaljujemo naravnost navzgor. V smeri so bili med prvim plezanjem na skalo nalepljeni snežni trakovi.

Sestop: Levo čez Mlinarsko sedlo proti Češki koči ali preko vrha Grintovca proti Cojzovi koči.

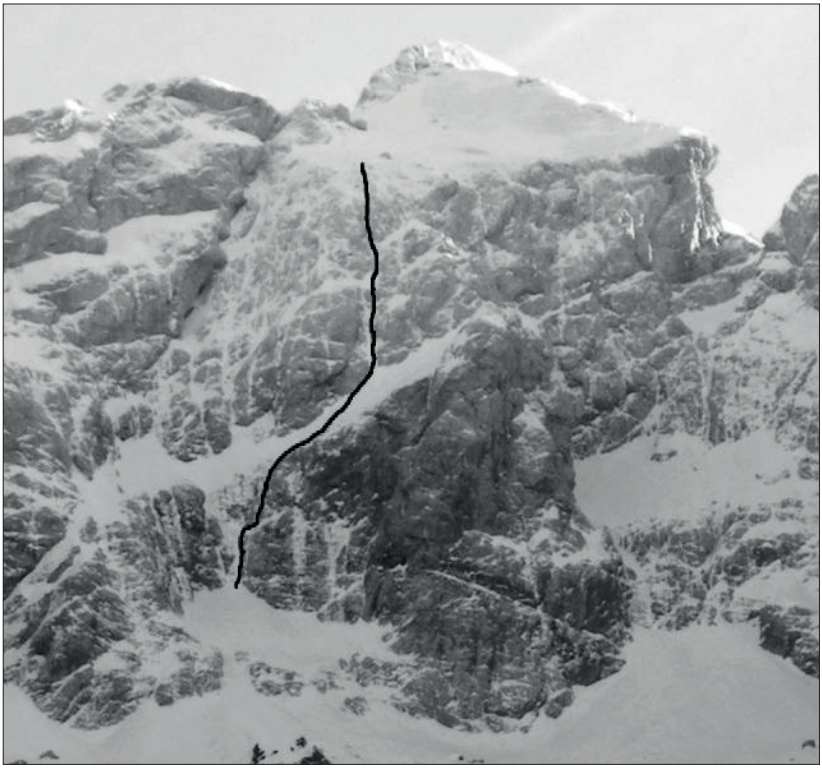

Kranjska Rinka, SZ-stena

ZIMSKA VARIANTA PO ZAJEDI

12. 3. 2011, Milan Černilogar in Rado Dražumerič

IV/3, 350 m

Smer ves čas sledi izrazitemu sistemu žlebov in zajed, ob katerih poteka Smer ob zajedi, ter se raztežaj pod vrhom priključi SZ-grebenu.

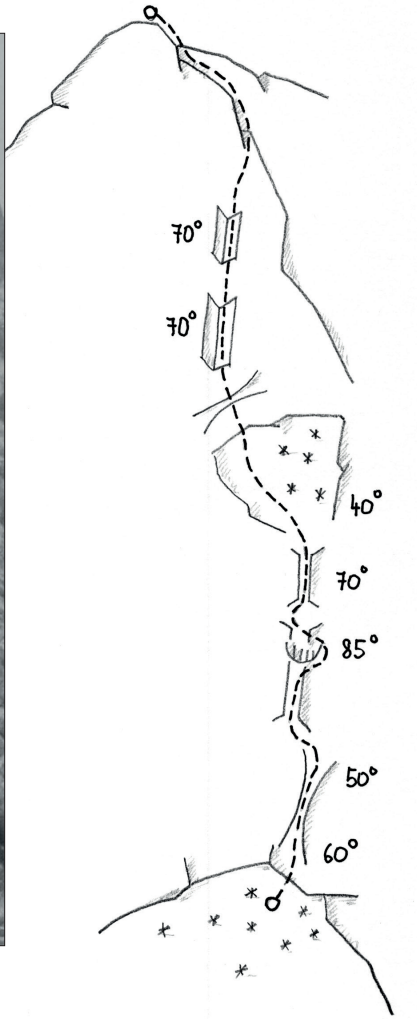

Turnica (Robanov kot)
WHISKI RAZ
10. 4. 2011, Lovro Vršnik in Samo Supin
VII+, VII–, VI, 200 m, 3 ure in 30 min

Atraktivni osamelec Turnica je dobil novo (peto) smer, ki poteka po SZ-razu (grebenu, ki gleda na Robanov kot). Nudi super plezanje, za dostop potrebujemo eno uro.

Mrzla gora, J-stena
PLATA PRIJATELJEV (Spominska smer Uroša Gračnerja)
2. 8. 2011, Sašo Ocvirk in Jaka Jovan
7a+, 150 m

Smer je v celoti navrtana. Za varovanje se uporablja tudi klin v poki prvega raztežaja ter prvo varovališče, ki je opremljeno s klini. Pri vrtanju smeri je Sašu in Jaki pomagal Jernej Gračner.

Sestopimo s spustom po vrvi (dvojna 60-m vrv).

V smeri Plata prijateljev. Foto: Katja Petrovec (vir: aocelje.org).

Velika Raduha (Piramida)

SPOMIN – Spominska smer Franca Oderlapa

avgust 2011, Grega Lačen in Miro Kaker

VIII–, 325 m

Ocene po raztežajih: VI+, VII+, VII+, prečnica, VII, VIII (do roba stene še 100 m II–III)

Celotna smer je bila preplezana prosto na pogled s sprotnim nameščanjem varovanja (prvi trije raztežaji leto poprej). Grega in Miro sta zapisala, da je smer konkretna, resna in navdušujoča, kot je bil njun prijatelj in soplezalec Franc, ki mu smer posvečata.

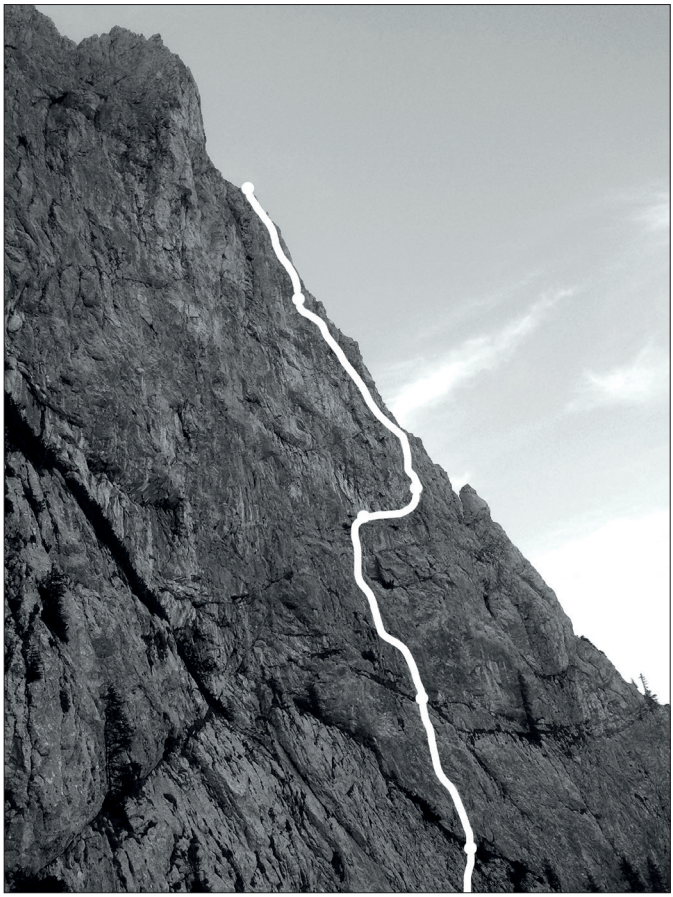

Ojstrica, S-stena

BREZPASA

21. 8. 2011, Luka Lindič in Andrej Grmovšek

VIII+, 400 m, 13 ur

Prosto na pogled oz. flash (z izjemo Luke, ki si je enkrat pomagal pri vrtanju svedrovca).

Smer poteka v najstrmejšem delu severne stene. Nad vstopnim snežiščem plezamo po navrtanem raztežaju naravnost preko strme stene (ostale klasične smeri se temu delu izognejo po desni strani). Po prečkanju spodnje police (v levo poteka Herletova smer) nadaljujemo v navpični in previsni steni levo od Nejčeve smeri. Nad polico sredi stene se usmerimo proti desni. Po monolitni steni nad smerjo Izziv dosežemo njene izstopne raztežaje. Izstopimo po Zmaju.

Andrej in Luka sta poleg svedrovcev v začetnih dveh raztežajih v celotni smeri dodala tri svedrovce (dva na varovališču) ter pustila vse kline, ki sta jih uporabila. Morebitni ponavljalci potrebujejo vsaj dva kompleta metuljev, zatiče in tudi kak klin. Smer je lepa, vendar resna. Poleg iznajdljivosti pri nameščanju varovanja terja od plezalca plezanje najmanj osme težavnostne stopnje.

BREZPASA

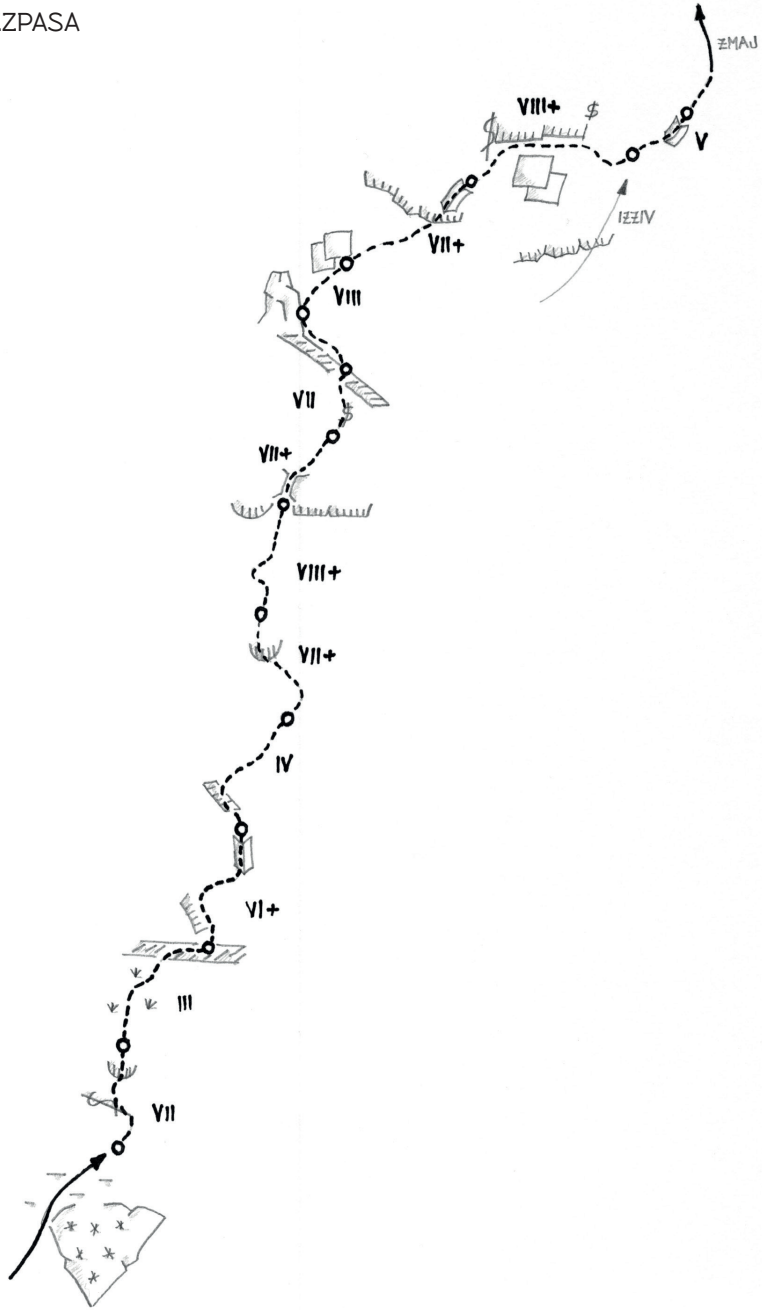

Križevnik

MATOTAUPA

22. 8. 2011, Damjan Vrenčur in Jan Perne

VI+/IV, 350 m

Dostop: S planine Ravne (Dleskovška planota) do sedla med Križevnikom in Poljskimi devicami. Od tam naravnost navzdol v grapo (opisano v vodničku za Robanov kot). Na koncu grape pridemo s pomočjo spusta po vrvi direktno pod smer.

Opis: Raztežaj po kotu Šaleške smeri, nato levo na gruščnato polico (IV+). Od tu navzgor čez tanko poč, ki reže rahlo previsne plošče (ključ, VI+), do ozke poličke. Po njej levo na raz in navzgor na gredino (stik s Kozjaško smerjo, lesena zagozda). Naravnost navzgor čez črne škrapljaste poči (IV+) in na naslednjo gredino. Navzgor v navpično poč in nato iskaje prehode čez trebušaste plošče (V+) do zajede (stik z varianto Kozjaške smeri, klin). Po varianti Kozjaške smeri do vrha (IV, II).

V ključnem raztežaju je ostal zatič. Na stikih z obstoječimi smermi najdemo leseno zagozdo in en klin, sicer je smer neopremljena.

Priporočena oprema: 6 klinov, komplet metuljev in zatičev.

MATOTAUPA

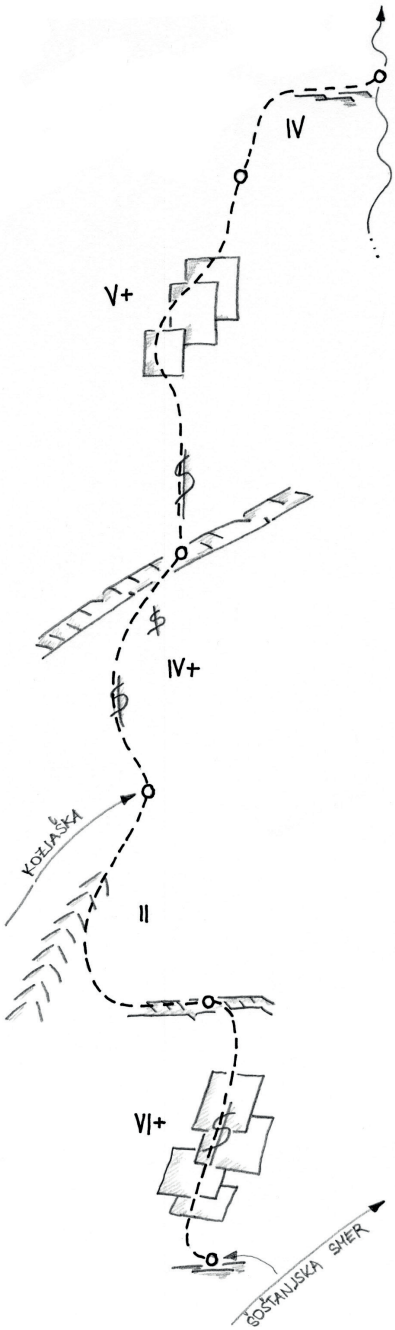

Grintovec

ALKAJDA

11. 9. 2011, Anže Šavs in Janez Ziherl

V+/IV+, 220 m, 3 ure

Opis: V smer vstopimo levo od direktnega vstopa v Grintovčev steber. Navzgor na podstavek in preko gladkih plošč (IV+, kk) na široko polico. Naprej po belem stebru (IV+, k), ki ga v spodnjem delu prekinejo travnate Gamsove police. Na vrhu stebra, ko stena postane rahlo previsna, si uredimo varovališče (k). Od tu nekaj metrov desno po polici in navzgor (naloženo, V–, kk) proti previsni zajedi, kjer je urejeno varovališče. Od tu naprej se pravo plezanje šele prične. Rahlo previsna zajeda se konča s previsom (V+, kk). Nadaljujemo preko sistema lusk (IV, kk) do konca grede, kjer si uredimo varovališče (k). Stojišče je dobro, sidrišče pa ne, zato je treba biti pazljiv! Od tu nekaj metrov po razu in v poč (V+, kk). Začetek (nekaj metrov) je nekoliko krušljiv, višje nas pričakajo gladke strme plošče. Preplezamo jih s težnjo proti levi (V+, kk). Iz smeri izstopimo preko plošč pod previsi (IV, k). Smer je lepo plezljiva in opremljena. Grintovčev steber je v vpadnici te smeri, zato previdno, če so v njem druge naveze!

Sestop: Po gredi levo na markirano pot z Mlinarskega sedla. Po njej do Češke koče (45 min).

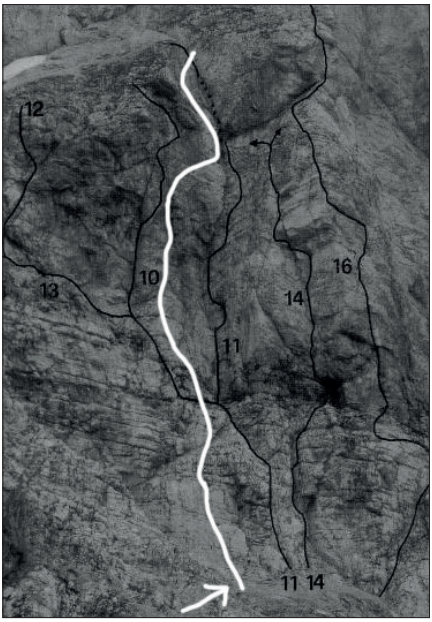

ALKAJDA

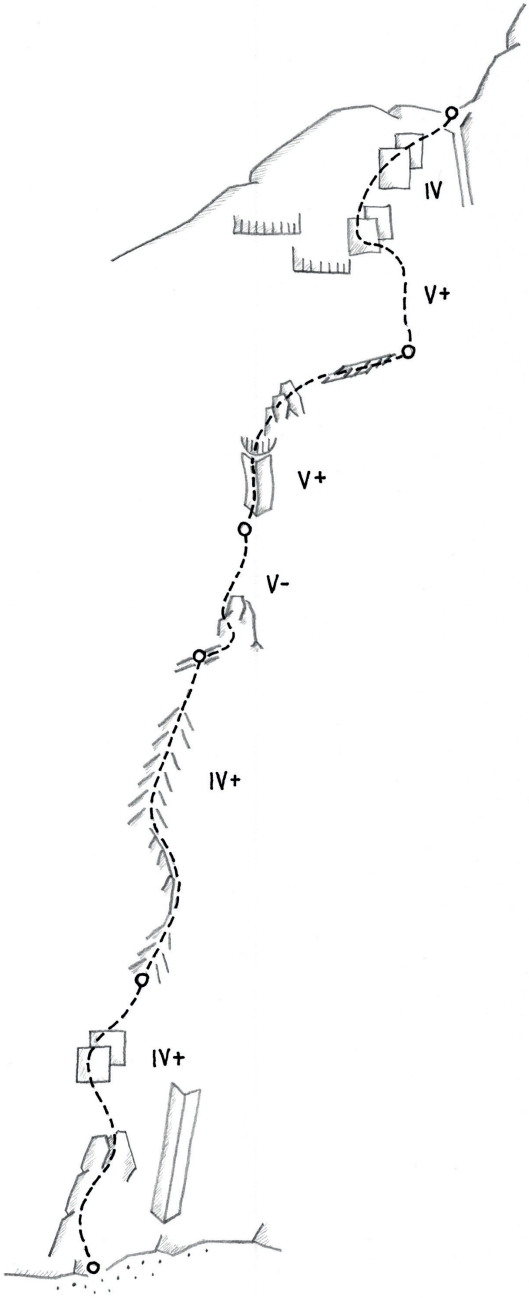

KAMNIŠKO SAVINJSKE ALPE

Pomembnejše ponovitve

Ojstrica, V-stena
SNEGULJČICA
3. 1. 2011, Peter Jeromel, Igor Kremser in Karel Završnik
III+/V+, 500 m
Prva ponovitev smeri.

Logarska dolina
BULLMASTIF
7. 1. 2011, Aljaž Anderle in Peter Jeromel
WI6+, M7, 240 m
Prva prosta ponovitev smeri.

Raduha
KAČA ZA NINO
9. 1. 2011, Igor Radovič in Boštjan Naveršnik
III+, 200 m
Prva ponovitev smeri.

Raduha
ŠTUDENTSKA SMER
februar 2011, Luka Lindič in Boris Lorenčič
V+, 140 m; M7
Prva zimska prosta ponovitev smeri z orodji.

Kranjska Rinka
SMER SKOZI OKNO
9. 3. 2011, Janez Ziherl in Luka Plut
IV/4, 400 m
Prva zimska ponovitev smeri.

Križevnik
SIVI VRAG
maj 2011, Andrej Erceg in Peter Juvan
VIII, VII, 300 m
Tretja prosta ponovitev smeri.

Krofička, SZ-stena
GARFIELD
julij 2011, Karel Završnik in Peter Jeromel
VII+, A0/VI, V, 150 m
Druga ponovitev smeri. Karlu je uspel vzpon na pogled, predlaga oceno VIII-.

Vežica
LAST MINUTE
avgust 2011, Matic Obid
8a+, 250 m
Druga prosta ponovitev smeri.

Kogel
SPOMINSKA SMER TINE JAKOFČIČ
13. 11. 2011, Tomaž Jakofčič in Miha Hrastelj
VIII
Prva prosta ponovitev smeri.

Križevnik
HOT LINE
4. 7. 2011, Luka Krajnc in Albin Simonič
7b+, 300 m
Prva prosta ponovitev smeri (Luka).

Smer je bila navrtana v juliju in avgustu 2010.

Opis: Smer, ki večinoma poteka po odlični skali, se začne desno od Sivega vraga, v votlini na začetku police, ki vodi v Ruško smer. Dolga je 300 m, v njej so vsa varovališča opremljena s svedrovci. Varovanje je na mestih brez uporabnih naravnih razčlemb urejeno s svedrovci, potreben pa je tudi komplet zatičev in metuljev do velikosti BD #2 (vključno z najmanjšimi velikostmi). Kljub svedrom gre za alpsko navrtano smer. Plezanje je precej tehnično, z lepimi prehodi v kompaktnih ploščah in počeh. V smeri se najde vse od rahlih previsov in tehničnih položnih plošč do neverjetnih poči v zadnjih raztežajih.

Sestop: Z dvojno 60-metrsko vrvjo se v zgornjem delu lahko spustimo ob vrvi po smeri (55 m, 40 m, 60 m). Spodaj sestopimo po Ruški smeri; najprej po gredini (25 m), potem dvakrat po 55 m do tal.

Luka in Albin sta se smeri prostoplezalno lotila »od spodaj«, krempeljce in ostalo tehnično opremo sta uporabljala samo za nameščanje svedrovcev in nikoli za napredovanje. To je poskrbelo za marsikateri atraktiven padec in napete trenutke visenja na krempeljcih med vrtanjem. Plezanje na ta način se je izkazalo za precej zahtevno in zamudno, tako da sta za dokončanje smeri potrebovala štiri dni. Zatem jima jesensko vreme ni naklonilo ponovnega obiska. Prosti vzpon je moral počakati do letošnjega leta, ko sta plezalca dokončala smer in jo poimenovala Hot Line. Luka je smer preplezal prosto, vse raztežaje v vodstvu. Albin je drugi raztežaj preplezal z »rdečim križem«, ostalo pa prosto kot drugi v navezi.

HOT LINE

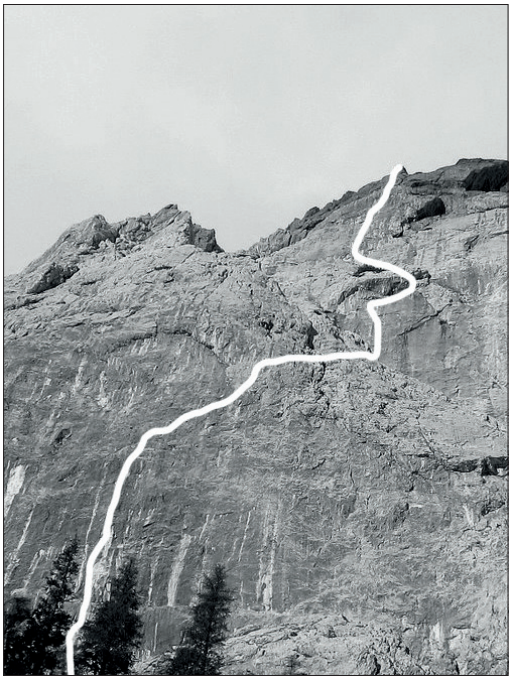

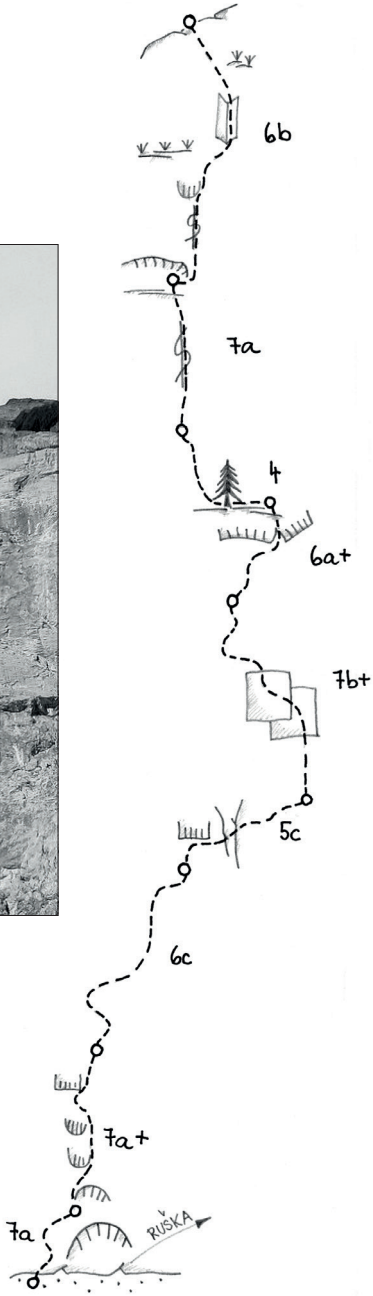

JULIJSKE ALPE

Prvenstveni vzponi

Pod Prisojnikom

V ZNAMENJU TREH

januar 2011, Aljaž Anderle, Klemen Premrl in Primož Hostnik

WI6/WI4, M6+, 100 m, skupaj 250 m

Plezati začnemo po sestopni grapi desno od Desnega slapu. V grapi sta dva skoka, ocenjena z WI4 oziroma, če gremo nekoliko bolj naravnost, do WI5. Zgornji del predstavlja skok, ki se začne s kratkim odstavkom skale in nadaljuje s 100 metri strmega ledu (WI6/WI4, M6+, 100 m, skupaj 250 m). Za pomoč ponavljavcem so v skali obtičali trije klini.

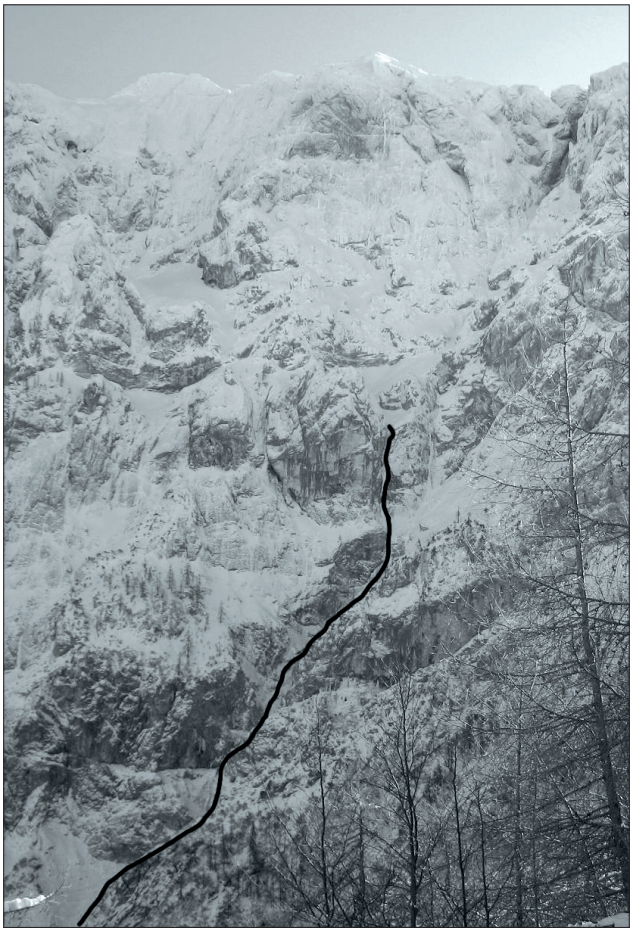

Pod Prisojnikom
APERITIV
5. 1. 2011, Aljaž Anderle, Primož Hostnik in Matej Bizjak
WI3–4, 120 m

2. 2. 2011, Jernej Groboljšek in Jože Celestina
Prva ponovitev smeri.

Opis: Slap se pne levo od Desnega.

Pod Prisojnikom
SLADKA MRŠČAVICA
31. 1. 2011, Aljaž Anderle in Klemen Premrl
WI6, 40–70°, 150 m

Slap poteka poleg Ajdovske deklice, še nekoliko bolj desno od smeri V znamenju treh. Celotna tura z dostopom po zasneženi grapi ima 300 višinskih metrov, smer pa je mogoče nadaljevati v smeri proti oknu. Alpinista sta po opravljenem vzponu za način sestopa izbrala spust po slapu (abalakovi). Za ponavljanje te smeri je treba imeti kar nekaj občutka in prave mere pri zamahih s cepini (tanek led, viseče sveče).

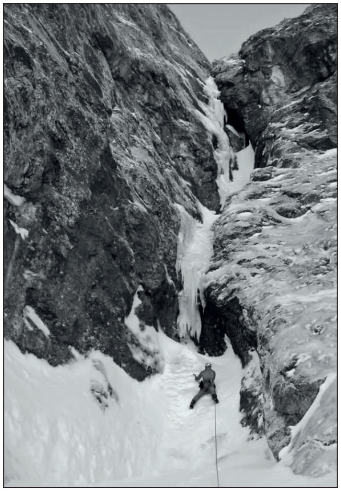

Sladka mrščavica (vir: gore-ljudje.net).

Bavški Grintavec, V-stena

SAKSOFON

23. 1. 2011, Primož Buh in Tina Leskošek

WI, III–IV, 300 m (celotna smer okrog 1000 m), 7 ur

Približno sto metrov spodnjega dela smeri je skupnih s smerjo Srednja varianta.

Opis: Smer poteka približno 50 m desno od raza po snežno-lednih jezikih. Z vrha gozdnate rame se spustimo nekaj metrov, nato po snežnih trakovih slabih 100 m desno navzgor do stojišča ob skalnem roglju pod začetkom strmejšega dela. Od tu navzgor. Do naslednje možnosti za dobro stojišče je ravno en poln raztežaj. Naprej po grapi do grebena, kjer se smer pridruži smeri Po razu. Do vrha je še dobrih 300 m, 60°/40°–50°(I–II v skali).

Opomba: Smer je verjetno primerna za plezanje le v idealnih zimskih razmerah. Potrebujemo nekaj krajših lednih vijakov, skala pa ne ponuja veliko možnosti za varovanje.

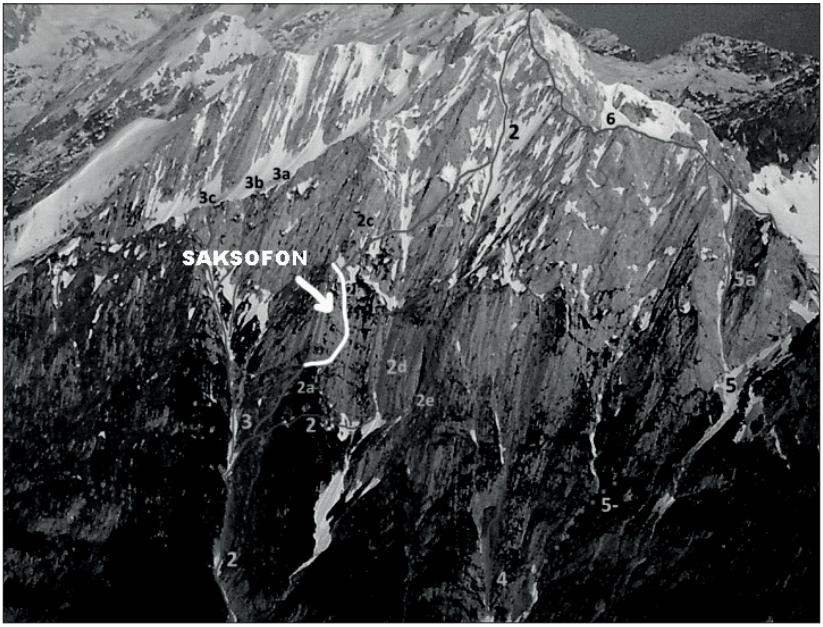

Saksofon (vir: primorskestene.com).

Zadnja Mojstrovka
MOTOVILKA
februar 2011, Matevž Kramer in Benjamin Maček
III/3, 50–80°, 500 m + 300 m

Plezalca sta začela po Travniški grapi oz. v njenem območju in nadaljevala z »motoviljenjem« proti vrhu Zadnje Mojstrovke. Ker smer prav po zimsko išče najlepše prehode proti vrhu, je gotovo precej samostojna.

Briceljk, SZ-stena

ZIMSKA VSTOPNA VARIANTA

1. 2. 2011, Marko Gruden in Sebastjan Domenih

V+/IV v ledu, 13 R, 8 ur

11. 2. 2011, Anže in Tine Marenče. Prva ponovitev smeri. Njuna ocena v idealnih zimskih razmerah IV+/4+, 7 ur.

Gre za smer, ki nastane ob dobrih zimskih razmerah in ponuja zanimivo ledno plezanje. Avtorja sta sledila strmi plaznici desno od spodnjega dela smeri Cesar-Comici, ki sta se ji priključila po približno 300 metrih plezanja. Nadaljevala sta do vznožja vršne stene Briceljka in sestopila po Lovski smeri. Težave v smeri so bile dokaj enakomerno porazdeljene.

Zimska vstopna varianta (vir: primorskestene.com).

Bavški Grintavec, SZ-stena

TEPKOVEC

4. 2. 2011, David Kapitan, Elvis Pavšič in Marko Koren

III+, 80°/45–50°, 450 m, 4 ure in 30 min

Opis: Smer se prične na vrhu snežišča, ki se zajeda v steno desno od smeri Raz iza Kanje. Preko skoka (80°) in nato po položnem snežišču (45–50°) naravnost proti strmejšemu delu stene (4 raztežaje). Snežišče prekinja kratek skok. Pod zgornjim, strmim delom stene zavijemo rahlo desno, prečimo manjšo grapo in uredimo stojišče pod strmin skokom (5 m, 80°, klin). (Grapa, ki s stojišča vodi proti levi, se konča pod strmo steno). Preko skoka (ključni del smeri) v zgornji, položnejši del smeri. Do vrha še 3 raztežaji.

Sestop: Po grebenu proti Malemu Grintavcu vse do druge izrazite grape. Po njej sestopimo pod steno (1 ura). Po planinski poti v vas Soča (še približno 2 uri).

Priporočljiva oprema: 60-metrska vrv, 3 ledni vijaki, različni klini, metulj (mali velikosti 0,5).

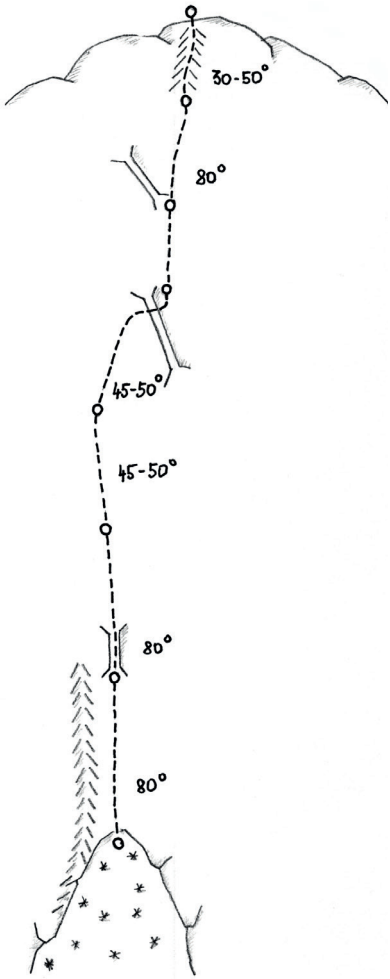

vir: www.primorskestene.com.

Triglav, S-stena

SANJSKI JOŽA

januar 2011, Luka Krajnc in Andrej Grmovšek

VI/V, M7+, 1050 m, 3 dni (33 efektivnih ur plezanja)

Zimska (snežno-mešana) linija Sanjski Jože poteka v območju naslednjih letnih smeri: Skalaške smeri, Variante Fajdiga-Pintar in Čopovega stebra.

Sanjski Jože poteka desno od Sanjskega ozebnika. Logična linija od vznožja do vrha stene poteka po eni sami razčlembi, ki ima dimenzije od grape do tanke poči. Andrej in Luka sta vstopila in plezala v območju letne Skalaške smeri, nadaljevala v območju Variante Fajdiga-Pintar ter izplezala po Čopovem stebru. S smerjo sta opravila v treh dneh (v steni sta bivakirala dvakrat). Največ časa sta porabila za nameščanje varovanja in urejanje varovališč (na skale napihan sneg). Gre za eno lepših in zahtevnejših snežno-kombiniranih linij v Julijskih Alpah.

Maselnik

TRAVARICA

27. 2. 2011, Andrej Smrekar, David Kapitan in Marko Koren
III+, 85°/50–55°, 500 m, 6 ur

27. 2. 2013, Nejc Kurinčič. Prva ponovitev in prva solo ponovitev smeri. Čas ponovitve: 1 ura.

Opis: Smer se začne približno 50 m nižje in desno od Samotove grape. Spodnja raztežaja potekata po neizraziti grapi (do 65°). Tretji raztežaj se prične pod krajšim skokom (85°, skala –IV), ki se izteče v strmo grapo (klin). Sledita dva raztežaja po položnih travah, kjer plezamo rahlo proti levi v smeri rampe, ki predstavlja srednji del smeri. Pod rampo nas čaka strm travnat skok (70°), visok okoli 15 m. Tri raztežaje plezamo po rampi (50–55°), stojišče pred prehodom v zgornji del smeri pa uredimo na manjšem grebenu s pogledom na Samotovo grapo. Rahlo levo, čez strm skok (85°, 10 m, klin) in po snežišču do stene, kjer uredimo zadnje nujno potrebno stojišče (klin). Po snežišču in grapi proti desni in po logičnih prehodih do vrha.

Priporočljiva oprema: vrv (60 m), osem različnih skalnih klinov, trije ledni vijaki, metulji velikosti 0,5, 0,75, 1, 2 in 3.

Ime smeri nakazuje razmere med prvim vzponom in ne naklonjenosti do omenjene pijače.

Travarica (vir: primorskestene.com).

Krn, S-stena

ALENKINA SMER

17. 4. 2011, Iztok Rutar in Samo Kristan

85°/40°–75°, 120 m

Smer poteka po gredini desno od smeri Zelene gredine. Ob prvem vzponu se je na ključnem mestu v kaminu vlekel pas ledu.

Varovanje lahko uredimo z zatiči in metulji (do 2), priporočljivo je imeti še kak skalni klin in ledni vijak.

Alenkina smer (vir: primorskestene.com).

Matajurski vrh, J-stena

RAZ MALE LILI

19. 5. 2011, Radovan Lapanja in Marko Leban

IV+/ II–III, 350 m

16. 6. 2011, Robert Grosar in Borut Nedižavec

Prva ponovitev smeri.

Dostop: Z avtomobilom se peljemo skozi vas Rut po gozdni cesti do zapornice. Peš nadaljujemo po cesti do križišča z vodoravno cesto in desno po njej do grape, ki je v vpadnici vrha levega dela južne stene. Po grapi navpično pod vstop smeri.

Opis: Prvi trije raztežaji potekajo po treh stolpičih, ki tvorijo raz. Vstopimo 5 m desno od vstopa v Spominsko smer Petra Bevka (izrazit raz). Prvi raztežaj poteka naravnost po razu (dobra skala), navpično (detajl smeri, IV+) in na vrh stolpa (varovališče). Nadaljujemo na drugi stolp (nekoliko poraščeno, lažje plezanje), na vrhu uredimo varovališče. S tretjim stolpom začnemo v nekoliko krušljivem kaminu (IV–), plezamo do naslednjega kamina, po njem približno 10 m, nato levo na raz, po njem do borovcev in na vrh stolpa. Sledita dva raztežaja lažjega plezanja do borovcev. Tam se raz zopet postavi pokonci. Držimo se desne in plezamo po mešanem terenu (skala, borovci). Tega je za dober raztežaj, težave segajo do IV. Vrnemo se na raz, kjer ulovimo izstopni kamin (odlična skala). Do vrha plezamo po položnem razu.

Sestop: Sestopamo po Zahodni grapi ali Zimski grapi (II), lahko pa tudi po planinski poti v smeri Novega vrha, kjer v bližini Jakarjevega peska ulovimo slabo vidno lovsko stezo, ki nas popelje v dolino.

Nad Šitom glava

GRANDE FINALE

22. 6. 2011, Urban Golob in Karel Završnik

VI+/V, 250 m

Opis: Smer poteka v levem delu stene med smerjo Tandara-Mandara na levi in Ribo na desni strani. Vstop je skupen s Kranjsko počjo. Sredi prvega raztežaja smer prečka Tandaro-Mandaro, z Ribo pa si deli slabih 10 m plezanja v drugem raztežaju. Dva raztežaja nad gredino naletimo na stojišče variante Kranjske poči, sicer je celotna smer samostojna in logična. Skala je dobra, ponekod celo odlična. Težave večinoma ne presegajo V+, najtežji (VI+) in najlepši pa je zadnji raztežaj po strmem razu. Tu varovanje lahko uredimo brez klinov, samo z zatiči in metulji. Po njem smer tudi nosi ime: Grande finale. V smeri sta prva plezalca pustila en klin, in sicer na stojišču pod večjo streho.

GRANDE FINALE

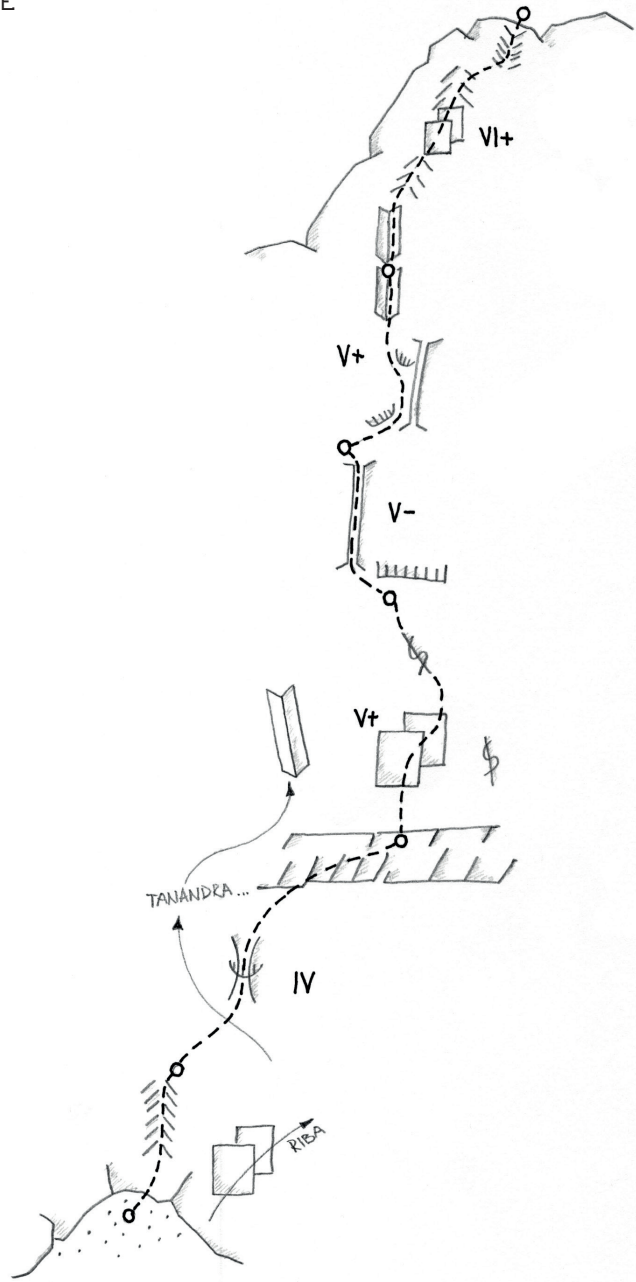

Zadnjiški Ozebnik
OLDTIMERJI
28. 6. 2011, Darko Podgornik in Janko Humar
VI+/IV–V, 750 m, 8 ur

9. 7. 2011, Ivan Rejc in Marko Gruden
Prva ponovitev smeri.

Dostop: S parkirišča pri zapornici v Zadnjici čez vodo do široke steze, ki pelje desno do vikenda. Še okrog 100 metrov desno do grape in po njej do vstopa, okrog 20 minut.

Opis: Vstopimo s pomola na začetku izrazite grape. 1. R.: Plezamo naravnost do rumenega odloma, na levi strani čezenj in pod previs (najden star klin z obročkom). Levo čez ploščo v kamin, ki višje preide v poč – gredo. 2. R.: Po poči in ploščah na vrh stolpiča. 3. R.: V dno grape in čez manjše previse navzgor do zagozdenega balvana. 4. R.: Navzgor po gladkem žlamborju in desno ob napušču v lažji svet. 5. R.: 20 metrov poševno levo in navzgor čez previs pod veliko votlino, lepo vidno iz doline. 6. R.: Po ploščah desno ob votlini in navzgor na slabo polico. 7. R.: Prečnica levo čez plošče v kamin, po njem do drugega napušča in desno čez ploščo v lažji svet. Nadaljujemo po lažji grapi okrog 150 do 200 metrov, dokler se na levi ne pokaže vršna stena z značilnim napuščem spodaj. Do napušča iščemo najlažje prehode (pod napuščem možic, desno od macesna). 8. R.: Desno ob napušču navzgor in poševno levo po travah v lažji svet. 9. R.: Navzgor do previsa, nato levo čez plošče do macesna. 10. R.: Desno po polici in navzgor v strmo poklino, naprej desno čez plošče na polico pod napušč. 11. R.: Levo po polici in čez ploščo. Navzgor do napušča, tik pod njim desno v poč in po njej na poličko pod previsom. Čez žmulo v lažji svet. 12. R.: Navzgor poševno desno do plošče pod napuščem. 13. R.: Po poči navzgor do napušča, po polici levo okrog vogala do zajede in po njej do vrha v svet borovcev – rušja.

Sestop: Ker je z roba stene zaradi gostega rušja povsem nemogoče priti proti vrhu, se preko smeri vračamo s spusti po vrvi. Čez zgornjo polovico stene naredimo 5 do 6 spustov po vrvi (uporaba macesnov). Srednji del je lažji in je mogoče plezati v sestopu (I–II, eno mesto IV–). V spodnji polovici stene so narejena sidrišča za spust po vrvi (5 spustov, vrv 2 x 60 metrov). Čas spusta: od 3 do 4 ure.

OLDTIMERJI

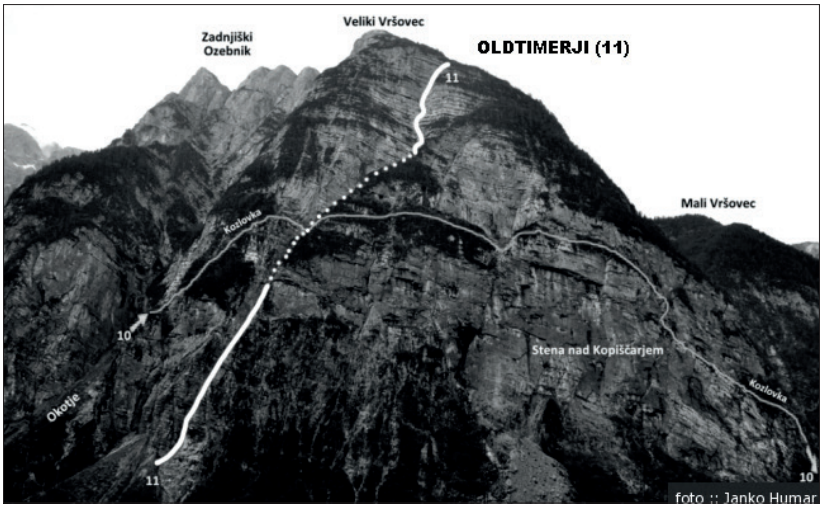

Oldtimerji (vir: primorskestene.com).

KOREKTURA in ROŽA VETROV

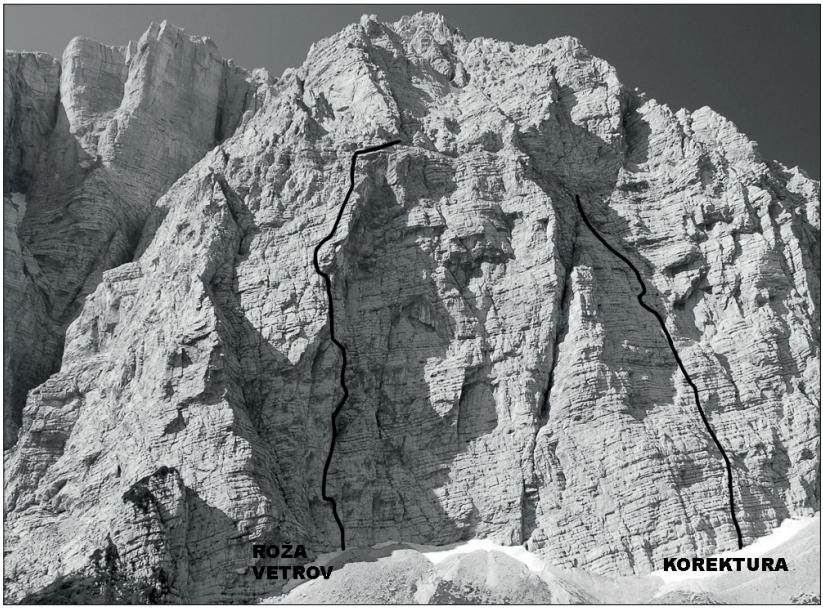

Korektura in Roža vetrov. Foto in vris: Janez Skok.

Triglav, S-stena, zahodni del
KOREKUTRA
29. 6. 2011, Franček Knez in Janez Skok
V, 500 m, 3 ure

Lepa smer vodi med Belo pastjo in Bohinjsko. Spodaj gre morda raztežaj ali dva po Mojstranški smeri. V spodnjem delu plezamo po odprti steni, zgoraj pa po značilni razčlembi. Prva plezalca sta smer preplezala z 80-metrsko vrvjo. Večina raztežajev, razen najtežjih, je dolgih od 60 do 80 metrov.

Triglav, S-stena, zahodni del
ROŽA VETROV
10. 7. 2011, Franček Knez in Janez Skok
VI+, 500 m, 8 ur

Smer poteka med Zahodnim stebrom in Šlosarsko. Krasijo jo lepi logični prehodi čez previse. Varovanje urejamo s sprotnim nameščanjem metuljev vseh velikosti. Prva plezalca sta smer preplezala z 80-metrsko vrvjo. Večina raztežajev, razen najtežjih, je dolgih od 60 do 80 metrov.

Velika Mojstrovka, S-stena
ŽICA V UČ
3. 7. 2011, Nejc Marčič in Luka Stražar
VII/VI+, 400 m, 9 ur in 30 min

Smer se začne desno od Kovinarske smeri in jo seka v tretjem raztežaju. V osrednjem delu, kjer so težave največje, je plezanje resno in zelo strmo. Skala je v težjih raztežajih dobra, v lažjih pa krušljiva.

Priporočljiva oprema: komplet metuljev, komplet zatičev, 7 jeseničanov, 2 polprofilna klina in 1 profilni klin

ŽICA V UČ

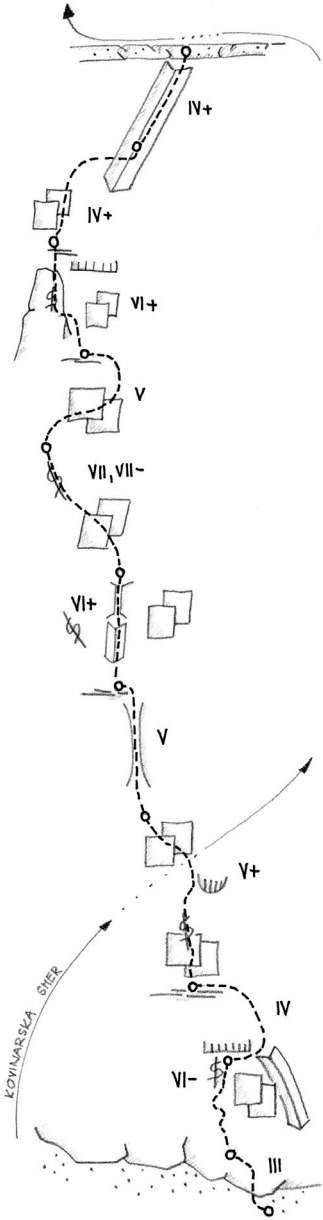

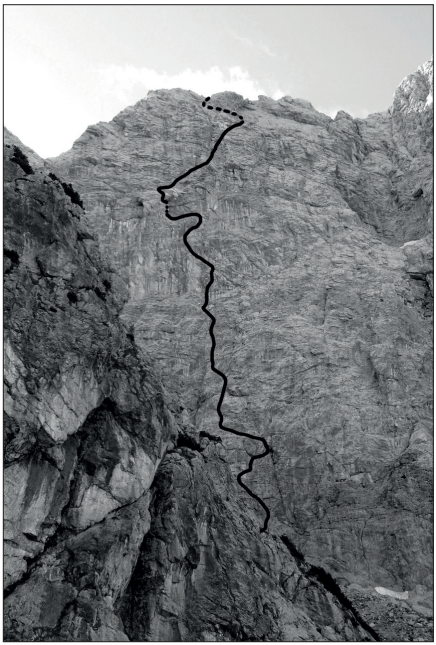

Veliki Draški vrh (Trapez)

SLAPARSKA SMER

3. 7. 2011, Miha Zupan in Maja Duh

VI, A0/IV–V, 400 m, 7 ur

Opis smeri: Vstopimo tri metre levo od Spominske smeri dr. Tomaža Ažmana. Preko vstopne plošče levo do luske in po polici. Čez ploščo (V) in zajedo do v levo usmerjene poševne zajede. Od konca zajede naravnost navzgor po sistemu zajed do gruščnate police. Čez polico proti steni med stebroma, nato preko previsa. Nadaljujemo po zajedi na desni in ob levem boku desnega stebra do njegovega vrha. Z vrha stebra naravnost navzgor v značilen kot (k), levo po previsni zajedi (k) in naprej po sistemu zajed, ki jih prekinjajo manjši previsi, do levega boka značilnega trapezastega odloma v steni. Po zajedi do previsne zapore (k), od tam desno po izpostavljeni prečki čez prehod preko plošče (k) in nazaj po gredi proti levi. V sistem zajed in preko raza v večjo zajedo, ki pripelje do kotla. Po desnem boku kotla (k) in naprej po zajedi in preko plošč do police pod streho. Po prehodu mimo strehe in preko plošč do značilnega trikotnega odloma (k). Od tam navzgor in desno do stika s Spominsko smerjo dr. Tomaža Ažmana (k), nekaj metrov višje stik z DKV.

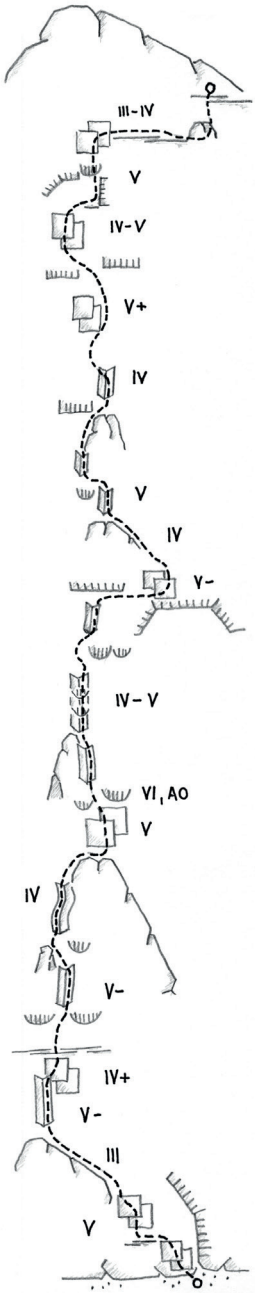

SLAPARSKA SMER

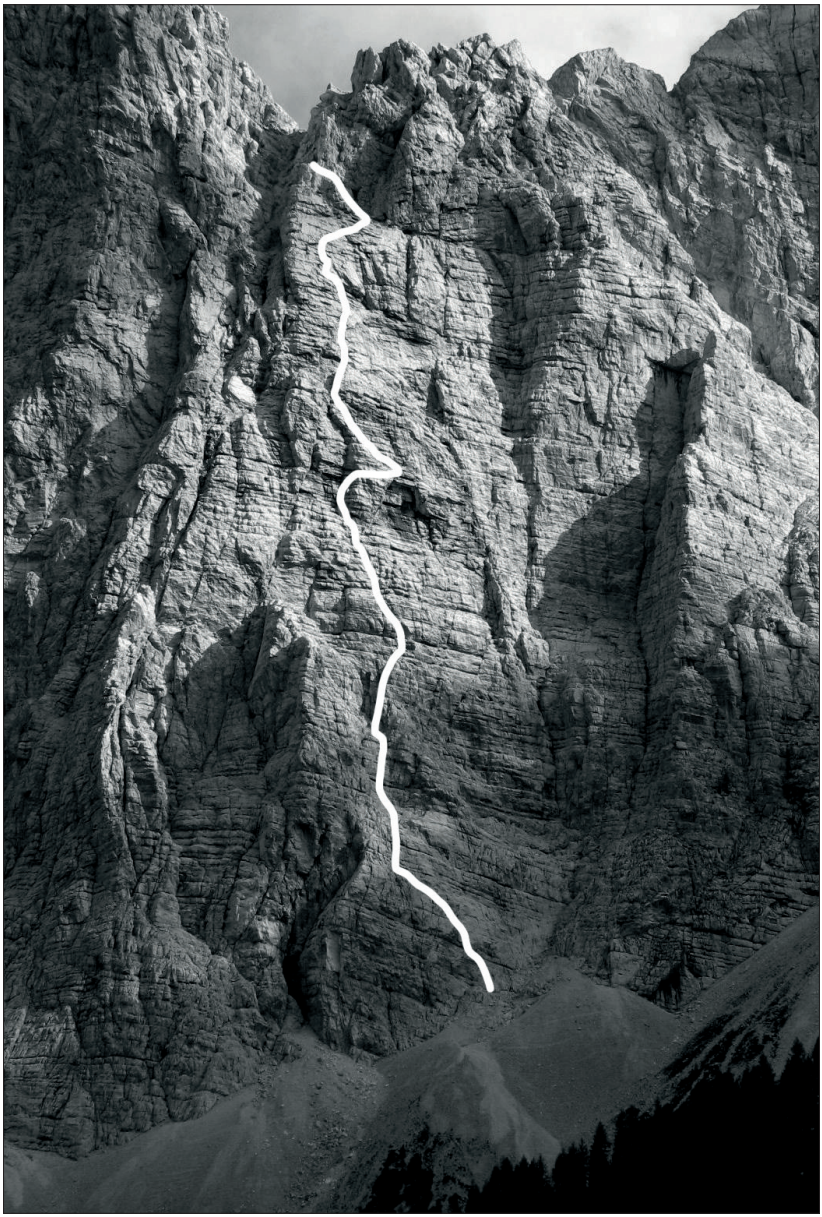

Nad Šitom glava

VEČ POLETJA

30. 7. 2011, Urban Golob in Janja Znoj

VII–/IV–V, 300 m, 4 ure

Smer se začne levo od smeri Mladi raziskovalec. Plezamo po zajedah in počeh levo od izrazitega raza (stebra) z rahlo težnjo proti desni. Po prvem raztežaju prečkamo smer Mladi raziskovalec. Z gredine nadaljujemo po levi od treh izrazitih razčlemb, ki se vzpenja nad krušljivim pasom skale (po desni zajedi potekajo Trmasti kamini). V tem raztežaju je na najtežjem mestu (krušljiv previs nad polico) tičal star klin s prusikom, naprej o morebitnih predhodnikih ni bilo nobene sledi več. Po skupnem stojišču s Trmastimi kamini zavijemo levo za rob in poševno navzgor do kaminastega žleba, po katerem izplezamo. Mogoče je, da smer v zadnjem raztežaju in pol poteka v območju Ribe (levo od Mladega raziskovalca).

V najtežjem raztežaju so ostali štirje klini. Za ponavljavce je priporočljiv komplet metuljev in nekaj klinov.

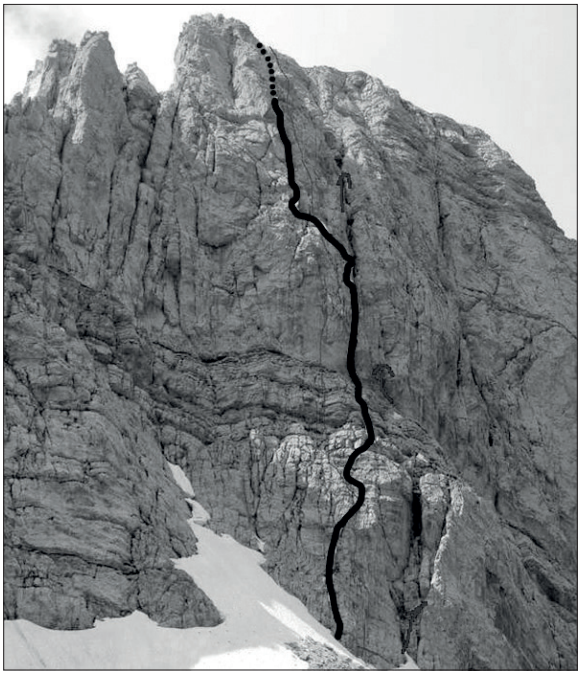

VEČ POLETJA

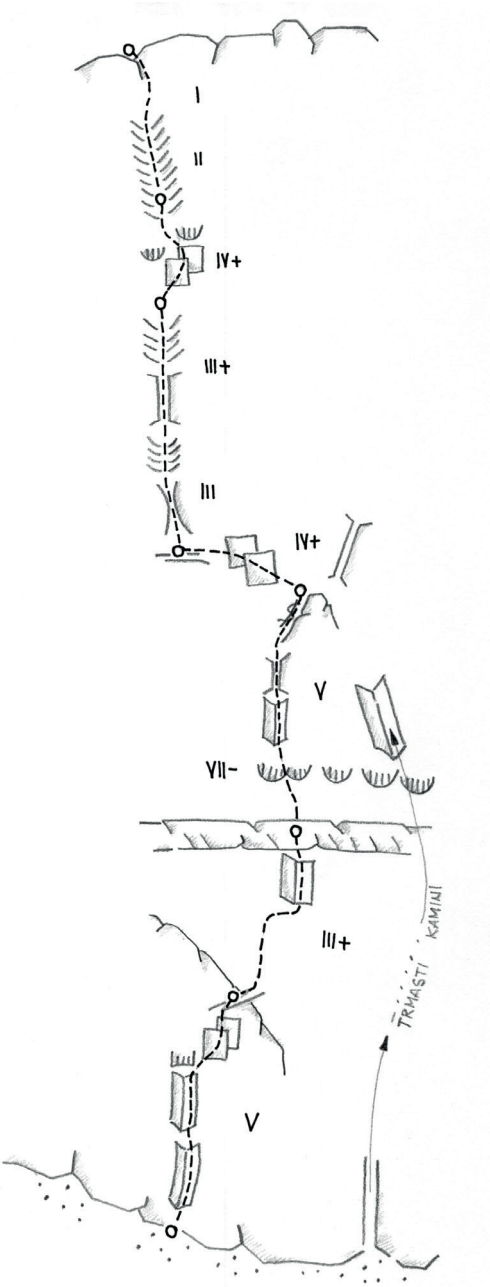

Triglav, S-stena
ULINA SMER
2.–3. 8. 2011, Tina Di Batista in Tomaž Jakofčič
IX/VII–VIII, 1000 m

16.–17. 8. 2011, Andrej Grmovšek in Nejc Pozvek
Prva ponovitev smeri.

Spodnja tretjina smeri poteka v desnem delu Skalaškega turnca po smeri Metropolis, po prečkanju Skalaške smeri pa sledi samostojni liniji po steni Gorenjskega turnca. Višje po stikih s Srpom izplezamo na rob stene in nadaljujemo po zadnjih lažjih raztežajih Čopovega stebra.

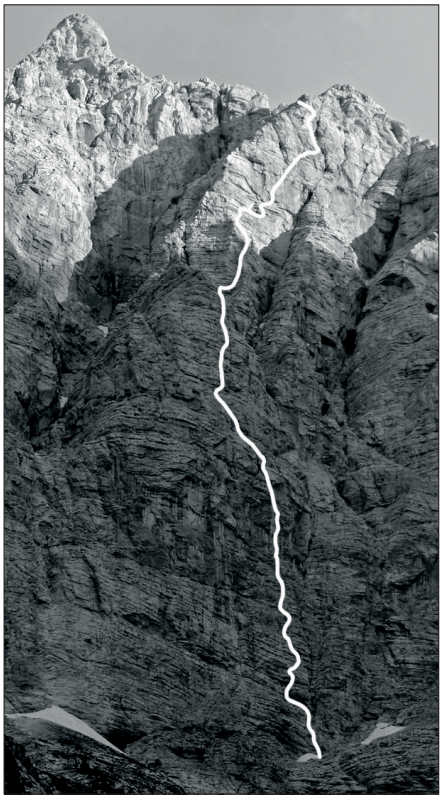

Gre za eno najatraktivnejših in najtežjih alpinističnih skalnih smeri v naših gorah. Verjetno je njena prednost pred ostalimi »naj« (Korenina ...) to, da je skala večinoma odlična in da je smer ob nekoliko višji tehnični težavnosti dokaj dobro opremljena.

V celi 25 raztežajev dolgi smeri je ostalo približno 25 klinov (če ne upoštevamo starih klinov v Čopu), 28 svedrovcev v raztežajih ter 13 svedrovcev na stojiščih. Smeri dorasli ponavljalci ne potrebujejo več kot enega kompleta metuljev in zatičev ter 6 različnih klinov. Večina bo morda potrebovala tudi nekaj bivak opreme.

ULINA SMER

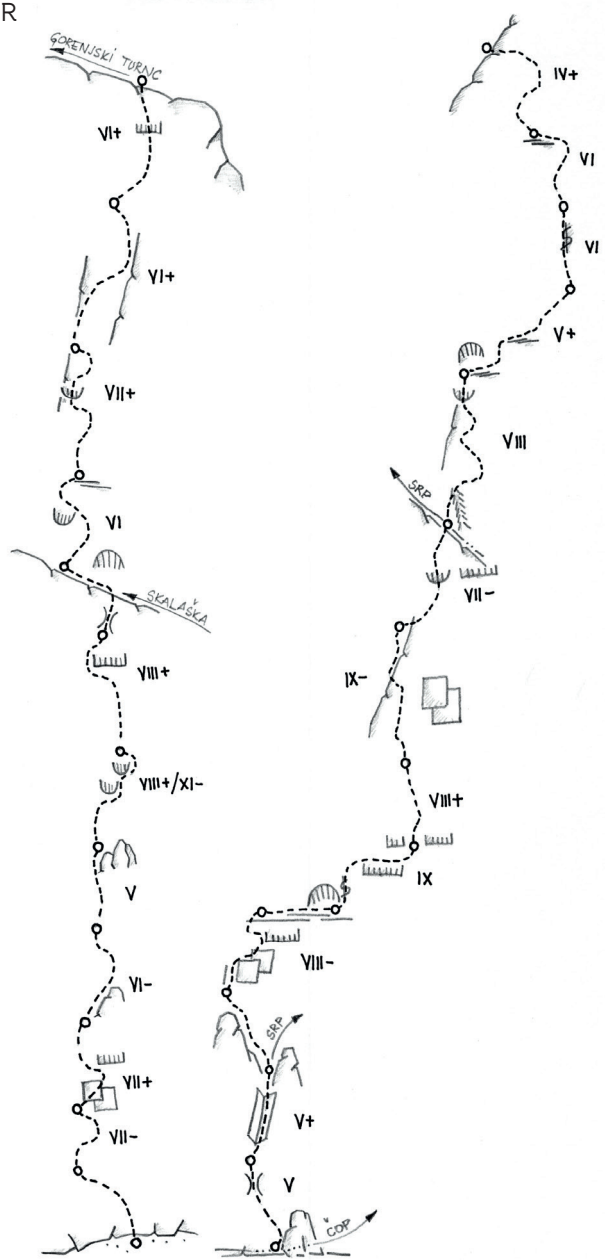
GORENJSKI TURNC
VI+
VI+
VII+
VI
SKALAŠKA
VIII+
VIII+/XI-
V
VI-
VII+
VII-
IV+
VI
VI
V+
VIII
SRP
VII-
IX-
VIII+
IX
VIII-
SRP
V+
V
ČOP

Velika Mojstrovka

THUNDER

5. 8. 2011, Nejc Marčič in Jurij Hladnik

VII/VI+, V, 400 m (dolžina), 4 ure

Smer poteka po ploščati steni levo od Stebra revežev.

Priporočljiva oprema: komplet metuljev, 6 jeseničanov, 2 polprofilna klina, komplet zatičev

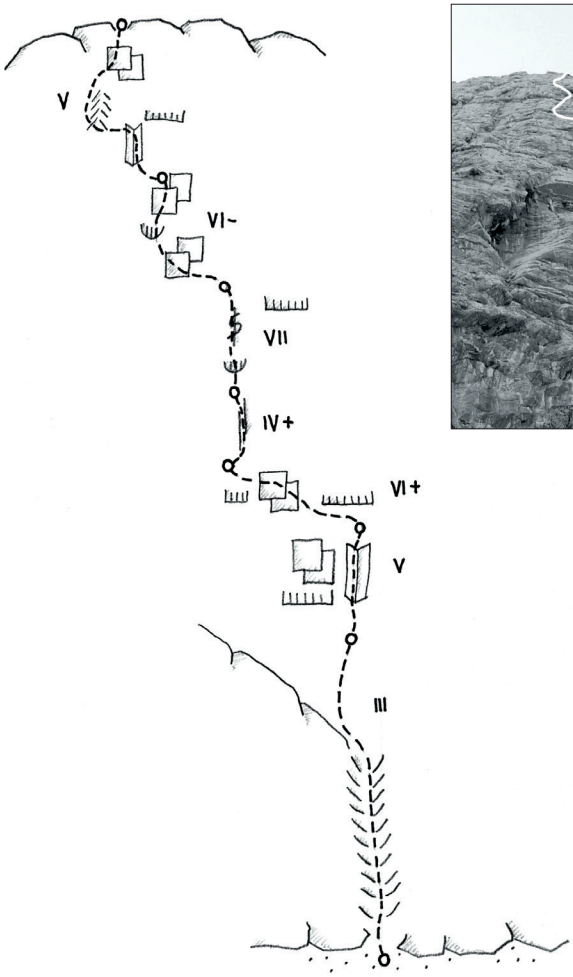

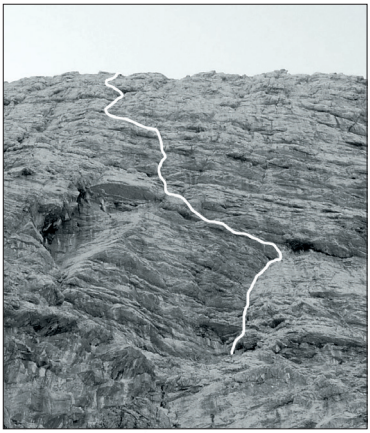

Debela peč (Trapez)

ZELENA SREČA

7. 8. 2011, Jurij Hladnik, Martin Žumer in Nejc Marčič

VI+(VII–)/V+, 310 m, 4 ure in 30 min

Smer je zelo izrazita, izstopa pa najtežji raztežaj, ki je malo bolj krušljiv in pripelje v zgornje kamine in zajede.

Priporočljiva oprema: komplet metuljev, več različnih klinov.

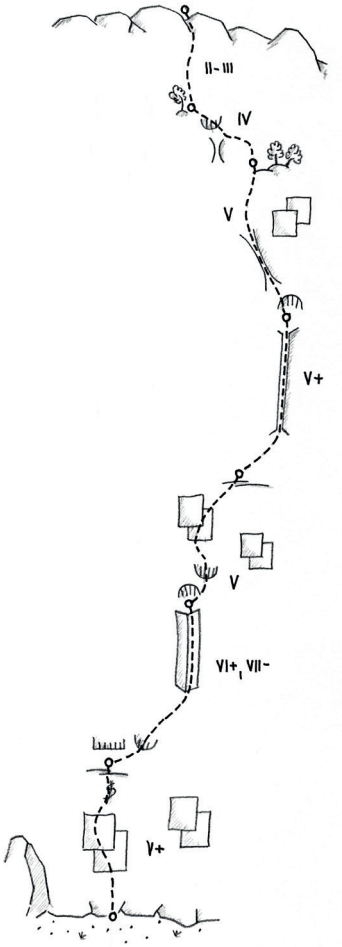

Debela peč (Trapez)

TRENUTEK, KI VZNEMIRJA

13. 8. 2011, Jurij Hladnik, Martin Žumer in Nejc Marčič

VIII–/VII+, 310 m, 6 ur

Smer poteka po odlični skali levo od smeri Zelena sreča. V prvem težkem raztežaju je zavrtan svedrovec, ki naj bi dodal motivacijo za morebitne ponovitve.

Priporočena oprema: komplet metuljev in več različnih klinov.

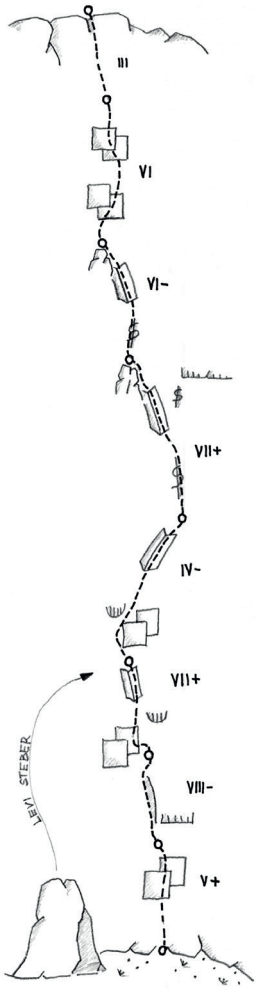

Srebrnjak, SZ-stena

MAČEK MURI

21. 8. 2011, Peter Bajec in Mojca Gruden

V–/III–IV+, 450 m, 7 ur

Dostop: S parkirišča v Zapodnu sledimo markirani in zavarovani poti, ki pelje mimo planine Zapotok proti Bavškemu Grintavcu. Do široke stene Srebrnjaka vodijo različne poti in brezpotja. Smer se nahaja v centralnem delu stene, zato pod planino prekoračimo strugo potoka in na nasprotni strani sledimo ostankom steze, ki nas skozi gozdnat in rušnat svet po grapi pripeljejo pod steno (s planine Zapotok približno pol ure).

Opis: Smer se začne skupaj s smerjo Hočevar-Matijevec desno od votline in se prvih 25 m vzpenja po žlebu (III). Nato sledi travnatemu razu desno od manjšega melišča z velikim macesnom na robu vse do mesta, kjer se v desno odcepi položna travnata polička. Tam si uredimo varovališče. Nadaljujemo desno (7 m), nato naravnost navzgor po odprti in poraščeni steni (III, 55 m). Tu prečimo desno po ozki polici in nadaljujemo navzgor po zajedi na gruščnato polico. Po njej desno pod zelo očitno zajedo (IV+), ki je videti težavnejša, kot je v resnici. Naprej do mesta, kjer jo zaprejo strehe (v levo se odcepi majhna polička). Umaknemo se v desno na stebriček in si uredimo varovališče (60 m). Smer nadaljuje desno po rahlo vzpenjajoči se travnati polici (5 m), dokler se nad nami ne odpre nova poklina. Po njej navzgor, dokler nas odprti svet ne potegne v levo do velike dvojne pokline, ki se vleče proti desni. Tu si uredimo varovališče. Za nadaljevanje izberemo desno poklino oziroma žleb (III) z odlično belo skalo, ki se vleče poševno desno navzgor. Višje se spremeni v kamin (5 m), ki nas pripelje na stebriček (varovališče). Skala v tem raztežaju je odlična. Od tu zopet nekaj metrov desno, kjer se svet odpre in nas potegne navzgor na novo polico, kjer si pod previsom uredimo varovališče. Čezenj (k, IV+) in navzgor proti sivi plošči, ki nudi prehod proti levi. Naprej po nekakšni poklini, ki nudi dobre prijeme (V–). Pred vstopom na ploščo je klin. Skala je fantastična. Po preplezani plošči se vzpnemo na polico, ki nas proti levi pripelje do zajede v kotu (varovališče). Po njej 10 metrov naravnost navzgor do odprte stene. Tu iščemo najlepše prehode v dobri skali. Težavnost se nenehno giblje med III in IV. Do vrha nas čaka še pet raztežajev in pol (III–IV). Gibljemo se bolj ali manj naravnost navzgor in iščemo prehode proti robu stene. Tu je stena ploščata,

sem in tja jo razijo kratke zajede in kamini. Skala je odlična. Na enem od sidrišč je ostal en klin.

Sestop: Po grebenu proti jugozahodu. Z zahodnega grebenskega vrha najprej navzdol po skrotju do roba, kjer pridemo do sistema nagnjenih polic, ki vodijo levo navzdol do rušnate police. Tu čez krajšo strmo stopnjo do Malih vrat (lahko plezamo II.–III. stopnjo ali pa se spuščamo po vrvi, nekaj klinov za spust je v steni). Naprej sledimo stečinam po policah, rušju in drnu še okrog 200 metrov navzdol v prodnat zatrep na zahodni strani gore. Nadaljujemo po brezpotju in ostankih kozjih stez na planino Zapotok (približno 1 ura in pol).

Oprema: vsaj 10 različnih klinov, nekaj metuljev (zlasti srednjih in večjih) in kakšna zagozda.

MAČEK MURI

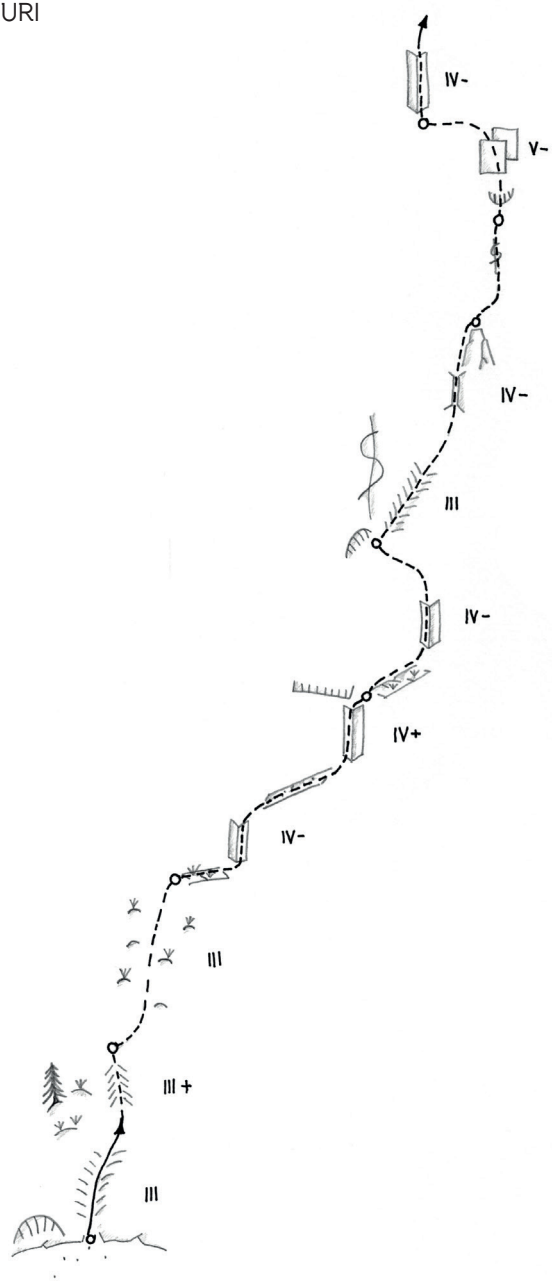

Veliki Draški vrh, S-stena

NEBEŠKA STREHA

27. 8. 2011, Urban Ažman in Jurij Hladnik

VIII+, 305 m, 6 ur in 30 min

Opis: Smer poteka desno od Tržiške smeri in rahlo levo od značilnega stolpa. Detajl smeri je velika streha, ki ponuja slikovito in zanimivo atletsko plezanje. Ponavljalci naj imajo komplet metuljev (podvojene velikosti od 0,75 do 2). Realna težavnost strehe je okoli 7b/b+.

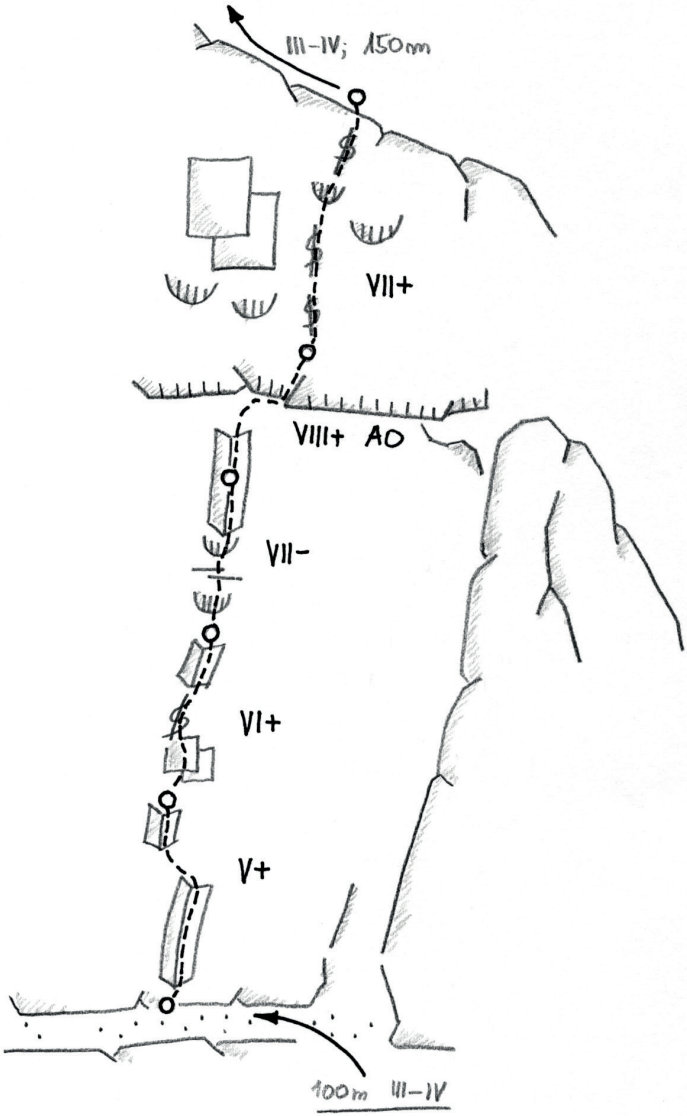
III–IV; 150m
VII+
VIII+ AO
VII–
VI+
V+
100m III–IV

Mangart, Z-stena

CUDR/KAŠTNK

pozno poletje 2011, Tine Cuder in Miha Mihelič

VI, 450 m, 4 ure

Opis: Vstopimo v kratkem žlebu med Direktno smerjo na levi in smerjo Svizec na desni. Plezamo čez težje mesto (VI) do vznožja velike plošče. Naravnost čez ploščo (VI, klin), nato prečnica proti desni (okrog 50 m). Naprej proti levi v strm kamin. Višje smer prekriža Direktno smer, malo naprej še Slovensko pot. Zaključimo po lažji plošči (III) in izplezamo naravnost navzgor po strmih travah (150 m), kjer pridemo do jeklenice Slovenske poti na Mangart.

Opomba: Smer v zgornjem delu delno poteka v območju smeri Varianta JZ raza ter v mejah Direktne smeri.

Priporočljiva oprema: metulji, klini in zatiči.

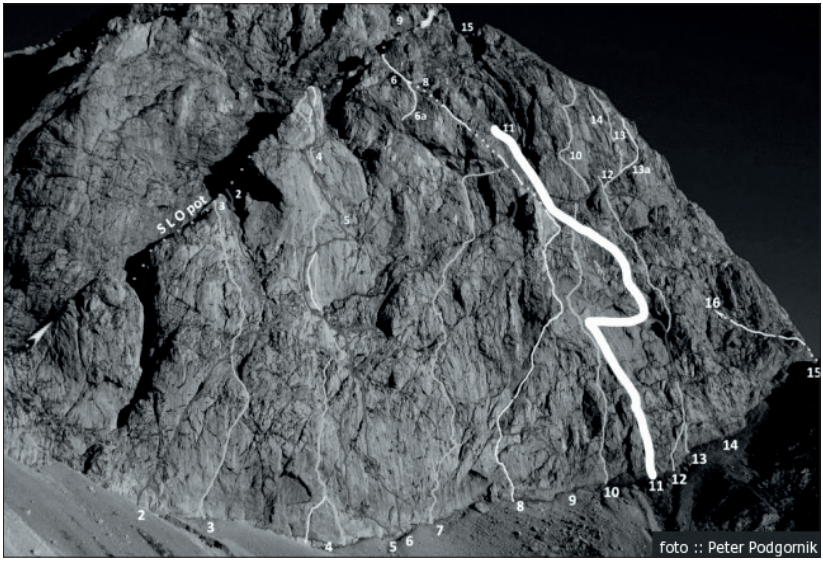

Cudr/Kaštnk (vir: primorskestene.com).

Mala Mojstrovka, S-stena
JOŽKO SIVONJA
3. 9. 2011, Peter Bajec in Mojca Gruden
III–IV+, 300 m, 4 ure

Dostop: Kot za ostale smeri v S-steni Male Mojstrovke.

Opis: Smer poteka levo ob Kaminski smeri in se na vrhu izteče na Hanzovo pot. Vstop je v prvem žlebu levo od vstopa v Kaminsko smer, v vpadnici lepe zajede, ki je na trenutke bogata z zelenjem. V drugem raztežaju smeri sta plezalca našla dva stara klina, pozneje nobenega več. Smer poteka po očitni poki, se na sredini izogne streham (in se precej približa Hanzovi poti), nato pa zopet potegne po lažjem svetu do stika s Hanzovo potjo.

Sestop: Po južnih pobočjih na Vršič ali po Hanzovi poti nazaj pod S-steno Male Mojstrovke.

Oprema: 8 do 10 različnih klinov, nekaj metuljev in kakšna zagozda.

Triglav, S-stena (zahodni del)
KAPLJA
2. 8. 2011, Franček Knez in Andreja Hrastnik
VI, 400 m, 5 ur

Smer poteka levo od Spominske smeri KB. (4 na fotografiji).

Triglav, S-stena (zahodni del)
DOTIK
13. 8. 2011, Franček Knez in Miha Lampreht
VI, 400 m, 5 ur

Smer poteka desno od Spominske smeri KB. (5 na fotografiji).

Triglav, S-stena (zahodni del)
PUŠČICA
19. 8. 2011, Franček Knez, Ines Božič Skok in Janez Skok
VI+, 400 m, 7 ur

Vstop v smer je sredi stebra med Tržaško smerjo in Smerjo Sandija Wisiaka. (2 na fotografiji).

Triglav, S-stena (zahodni del)
PRED DEŽJEM
26. 8. 2011, Franček Knez in Janez Skok
V–VI, VI+, 400 m, 6 ur

Gre za direktno linijo po kaminih Tržaške smeri. (1 na fotografiji)

Triglav, S-stena (zahodni del)
KVADRAT
4. 9. 2011, Franček Knez in Andreja Hrastnik
IV–V, 250 m, 3 ure

Smer poteka v skrajnem desnem delu, levo od Vogalnega stebra. (6 na fotografiji).

Triglav, S-stena (zahodni del)
NASMEH
10. 9. 2011, Franček Knez in Miha Lampreht
VI–, 400 m, 5 ur

Smer na neki način popravlja linijo Wisiakove smeri; z opremljenimi varovališči bi smer lahko postala sodobna klasika. Skala je dobra, smer lepa, varovanje je mogoče urediti z metulji (3 na fotografiji).

Triglav, S-stena (zahodni del)
VRAČ
17. 9. 2011, Franček Knez in Andreja Hrastnik
IV–V, 300 m, 5 ur

Smer v spodnjem delu do grape sledi Gandijevi smeri, nato pa v zgornjem delu poteka po samostojni liniji proti Bohinjski smeri.

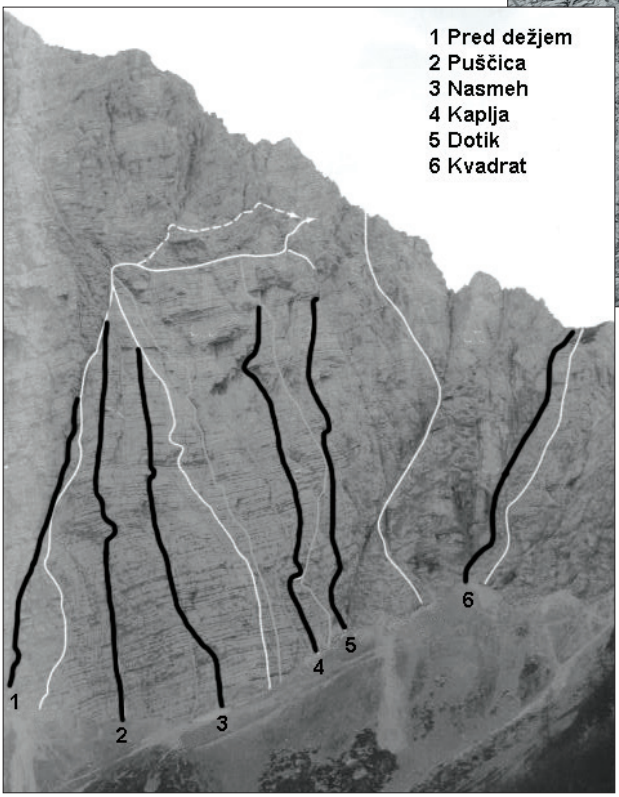

Nove smeri v Z delu Stene (vir: Stena: severna stena Triglava; str. 141 in 142; Sidarta, 2011).

Vršac

IDIOT (izstopna varianta Skritega stebra)

1.–2. 10. 2011, Nejc Kurinčič in Neža Flajs

VI+/VI, 150 m

Smer v celoti poteka po izrazito direktni naravni liniji in ponuja izpostavljeno plezanje v odlični skali. Po tretjem raztežaju Skritega stebra sta avtorja variante namesto prečenja v levo krenila direktno navzgor po ploščah do dveh izrazitih zajed.

Opis: Nadaljujemo po desni krajši zajedi in naprej po poči čez previs (VI, 2k). Sledi neizrazita zajeda do previsnega trebuha (VI+, k), ki ga preplezamo po levi. Nato po lepi zajedi do strehe, ki jo obidemo po levi in v lažjem plezanju dosežemo vrh izrazitega stolpiča.

Opombe: Za smer sta plezalca potrebovala dva dneva (smer sta ponovila s kombinacijo Vzhodnega raza v Rušici, gl. spodaj), saj ju je po drugem raztežaju ujela noč. Od tam sta prečila do Matevževe zajede in izstopila na rob stene. Prespala sta na vrhu Vršaca, se naslednji dan ponovno spustila v smer in jo dokončala.

Še o imenu smeri: čast poimenovanja je pripadla Neži, potem ko jo je Nejc uspešno prepričal, da iz prvotne smeri nadaljujeta naravnost navzgor v prvenstveno.

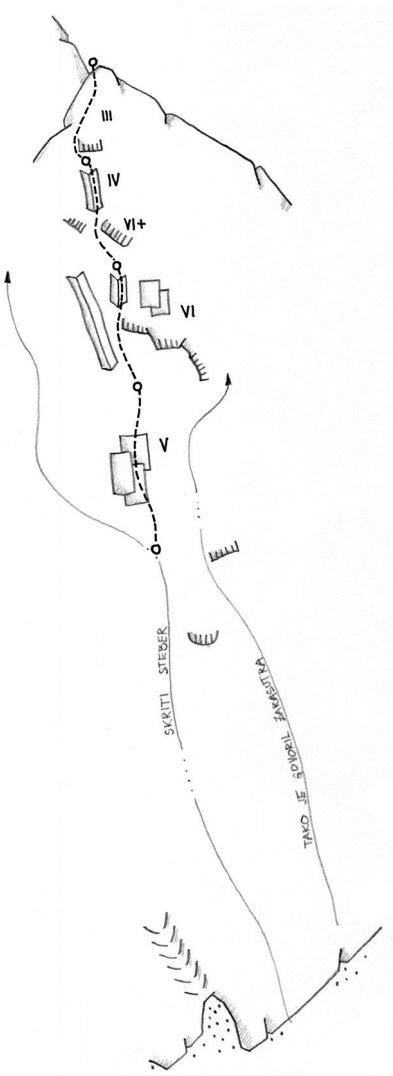

Batognica, JV-stena

OVCAM ČAST IN OBLAST

2. 10. 2011, David Kapitan, Jordan Fon in Marko Koren

V+/IV–V, 130 m

Opis: Na začetku lovske grape vstopimo v krušljiv previs (2k, V+) in nadaljujemo po poči (2k) na majhno stojišče (2k). Po počeh 30 metrov, nato proti desni v nekoliko naložen kamin. Spet raztežaj po počeh in čez kamin v lažji svet, kjer se priključimo Vzhodnemu stebru. Zadnja dva raztežaja po Vzhodnem stebru.

Potrebna oprema: 6 klinov in metulji.

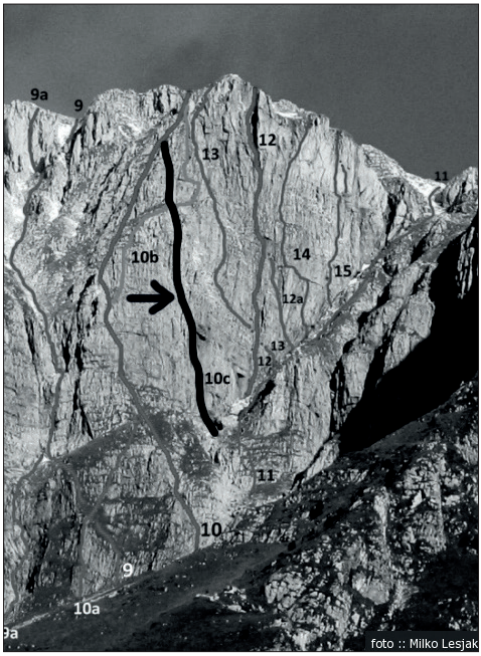

Ovcam čast in oblast
(vir: primorskestene.com).

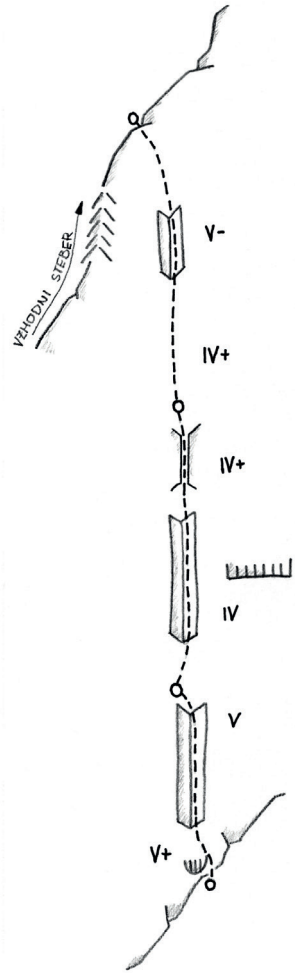

Planja, SZ-stena

MEGLENA

6. 10. 2011, Peter Bajec in Boštjan Tomplak

III–IV, 200 m, 3 ure

Dostop: Pri zapuščeni cestarski hiši ob vršiški cesti, od koder se vidi severozahodna stena Planje, pustimo vozilo in sledimo kolovozu, ki pelje v Mlinarico. Približno petdeset metrov za zapornico steza zavije levo (slabo vidno) in nas vodi skozi gozd, levo nad strugo Mlinarice. Gremo mimo podrte lovske koče do melišč pod steno, kjer se steza izgublja v skrotju in rušju. Stena Planje je pred nami, sledimo skrotju in melišču do rdeče grape (Trentarska smer), ki poteka levo ob Zidni steni (dobri 2 uri).

Opis: Smer se začne na istem mestu kot smer Centralni kamini. Pod zelo ozkim vstopnim kaminom zavije v levo. Plezamo po izrazitem prehodu do prislonjenega stebra in kratkega kamina (zajede), nato navzgor in poševno v desno (IV) do kamina na udobno stojišče (gruščnate poličke). Od tu desno za rob in potem navzgor čez ploščato steno (IV) – smer si izbiramo sami. Plošče nas popeljejo v žlebič, ki vodi na gruščnato polico. Varovališče uredimo pod krušljivo zajedo na levi. Od tu se usmerimo proti najbolj desni od treh zajed. Preplezamo jo naravnost navzgor (IV) in nadaljujemo po ploščati steni (pazljivo, grušč). Desno nad nami so trebušasti previsi in ploščato ostenje. Z varovališča nadaljujemo še dva raztežaja levo navzgor po lahko prehodni poševni pečini. Težave ne presežejo II. oz. III. stopnje. V prvem od teh dveh raztežajev je ostal en klin.

Sestop: Na robu stene zavijemo desno po grebenu do enega izmed vrhov (možic na vrhu). Nadaljujemo desno pod grebenom proti škrbini in naprej po stečinah do zapore. Obidemo jo po desni strani, kjer se nam odpre prehod navzgor (I–II). Na vrhu Planje ulovimo markirano pot, ki vodi proti Vršiču. Ko pridemo v bližino S-stene Planje, zapustimo pot in se spustimo do poti, po kateri smo zjutraj dostopili.

Oprema: 8–10 različnih klinov, nekaj metuljev in kakšna zagozda.

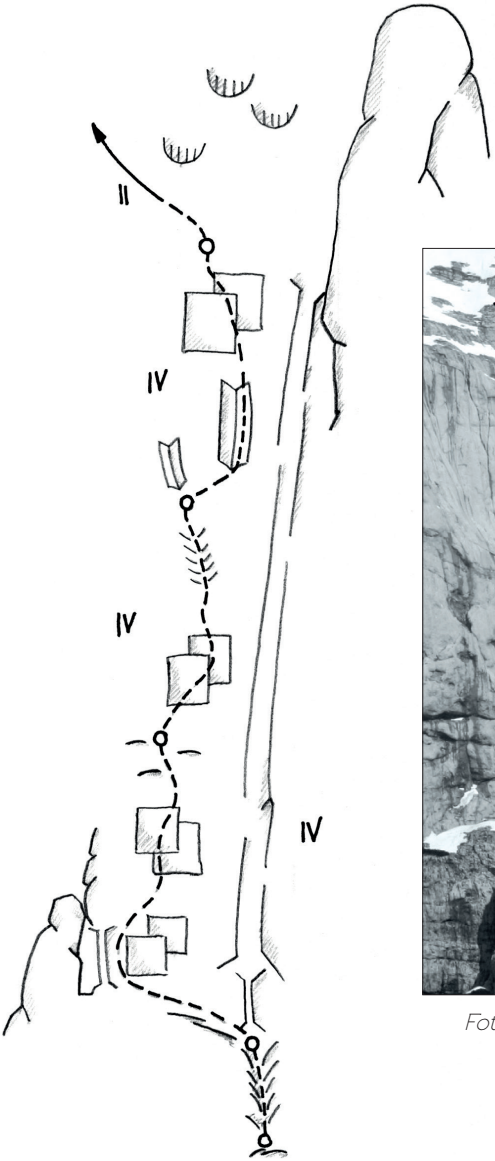

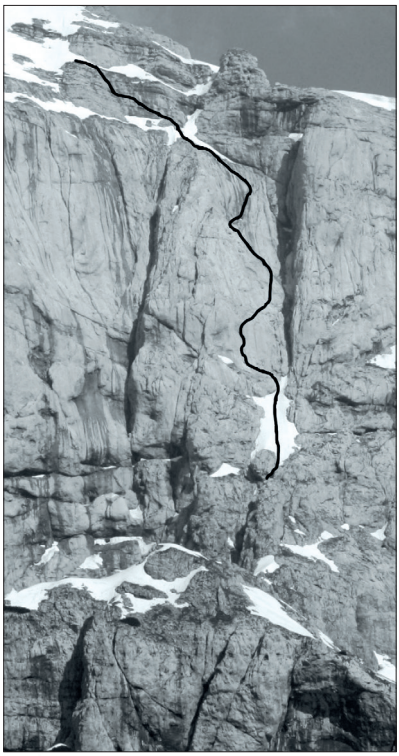

Foto in vris: Peter Podgornik.

Mali (bavški) Grintavec, V-stena

KLARINA SMER – SPOMINSKA SMER KLARE BAJT

16. 11. 2011, Matija Jošt in Silvester Jošt

IV/III, 300 m, 4 ure

Opis: Vstop v smer je na najnižjem delu stene, v vpadnici izrazite reže oz. kamina.

1. R.: Po razbitem svetu naravnost navzgor do kamina. V kamin in skozi zožitev na stojišče (udobna polica).

2. R.: Nadaljujemo po kaminu, ki preide v bolj plitev žleb, do poševne rampe in po njej ca. 15 m proti desni navzgor do stojišča pri skalnem ušesu.

3. R.: Levo čez prag na kompaktno žlebičasto ploščo, ki je dobro razčlenjena s počmi in luknjami. Prečimo proti levi v sistem bolj globokih, lepo razčlenjenih žlebov in preko njih (klin) nadaljujemo naravnost navzgor do konca plošče. Prečkamo skriti žleb, po njem plezamo še približno 10 m in si uredimo stojišče.

4. R.: S stojišča nekaj metrov proti levi, nato naravnost navzgor. Prečkamo plitev žleb in nadaljujemo po lepih žlebičastih ploščah do izrazite večje poči. Po njej na udobno stojišče blizu raza.

5. R.: Levo in mimo strehe, nato naprej po rampi proti levi.

6. R.: Naravnost navzgor na raz in v škrbino (stik s Cicibanovo smerjo).

7. R.: Po zajedi ob razu in po razu na vrh po Cicibanovi smeri.

Smer odlikuje dobra skala, ki ponuja veliko možnosti varovanja z metulji. Varovališča urejamo s pomočjo klinov. Prva plezalca sta v tretjem raztežaju pustila en klin.

KLARINA SMER – SPOMINSKA SMER KLARE BAJT

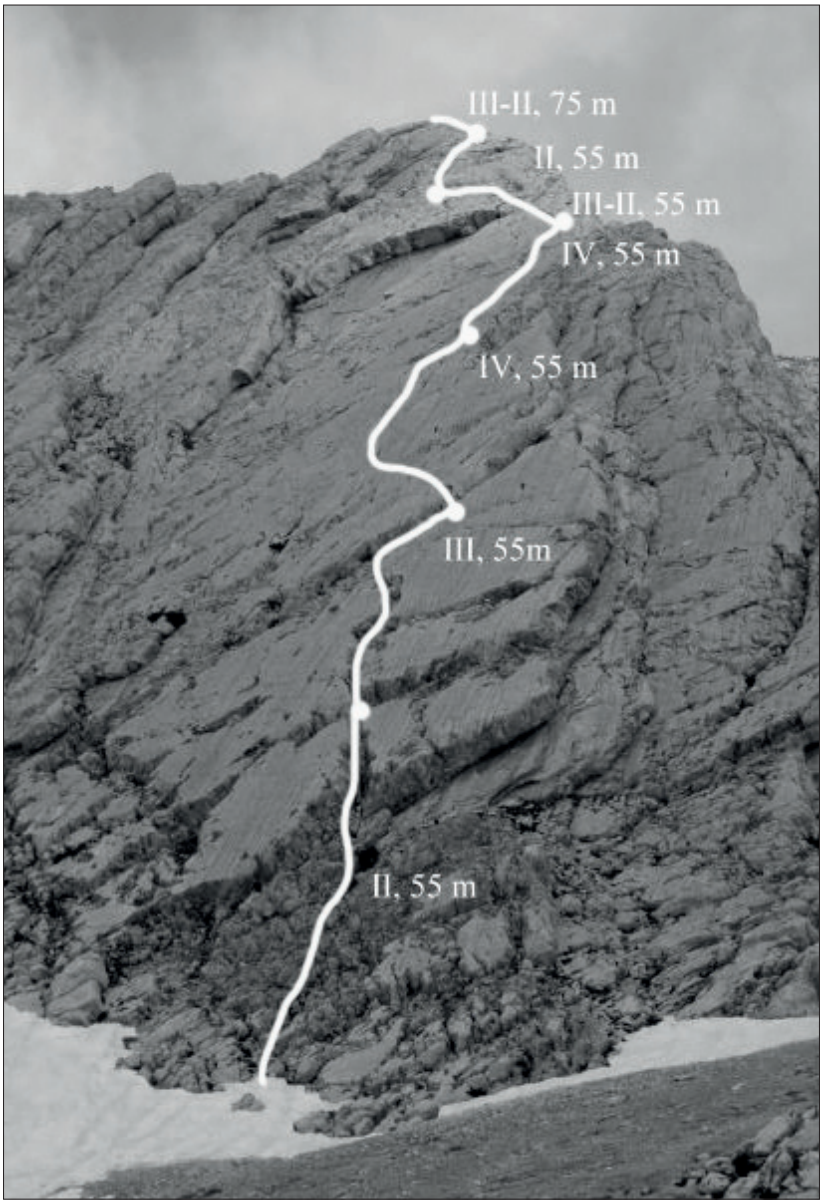

Vris: Matija Jošt.

Matajurski vrh

SILVESTROVO

31. 12. 2011, Toni Groblar, Peter Stefančič in Simon Markočič

40°–60°, M3–4, 70°, 200 m

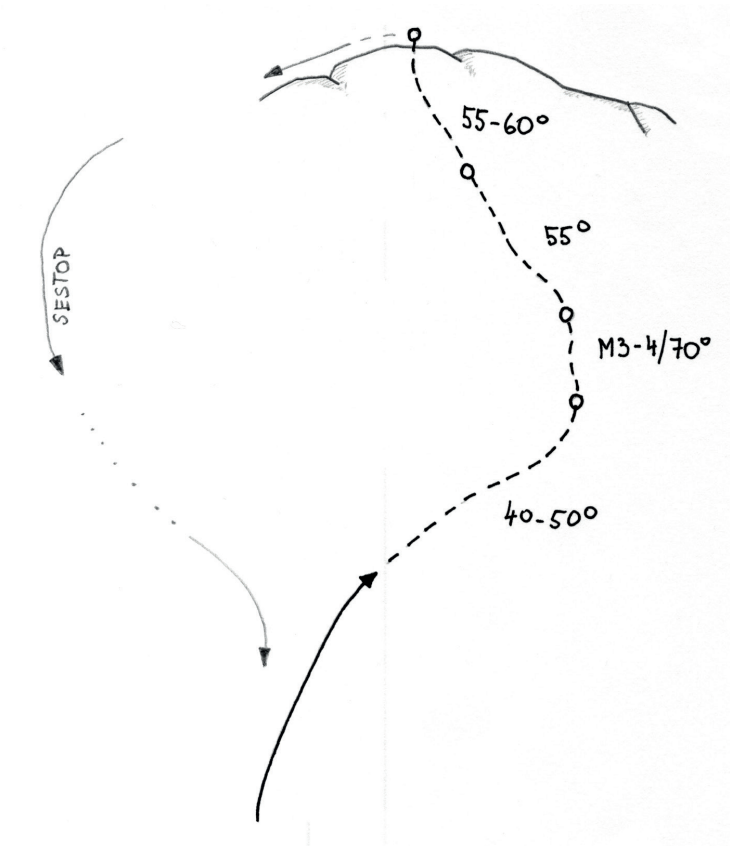

JULIJSKE ALPE

Pomembnejše ponovitve

Stenar
PSIHOZA ŠKOTSKIH LIJAKOV
27. 1. 2011, Bojan Hribernik in Anže Marenče
III+/6, X
Prva ponovitev smeri.

Planja, SZ-stena
KATARZA in MANSARDA
28. in 29. 1. 2011, Nejc Kurinčič in Rok Kurinčič
VI/V+, 550 m
Druga zimska ponovitev smeri. Brata Kurinčič sta ponovila spodnji del smeri Katarza, v zgornjem delu stene sta nadaljevala po smeri Mansarda.

Vedinji vrh – Bedinji vrh, SZ-stena (Loška stena)
KREF
30. 1. 2011, Darko Podgornik, Ivan Rejc in Marko Gruden
III, 4, 1000 m, 4 ure
Prva ponovitev smeri s prvenstvenim izstopom: **KOZLIČ** (IV, 80°, 150 m, 1 ura in 30 min).
12. 2. 2011, Elvis Pavšič in Jernej Penič
Druga ponovitev smeri v izstopni kombinaciji s Kozličem.

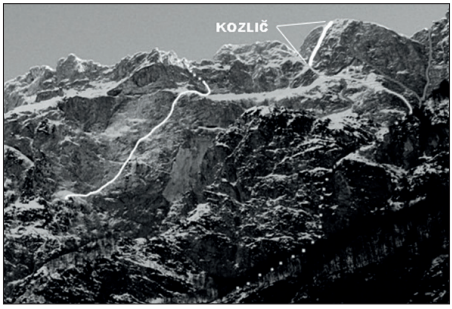

Kozlič (vir: primorskestene.com).
Foto: Peter Podgornik.

Bavški Grintavec, SZ-stena
CENTRALNA SMER
31. 1. 2011, Iztok Rutar in Marko Gruden
85°/40°, 450 m, 4 ure
Prva ponovitev smeri.

Triglav
SANJSKI OZEBNIK
5. 2. 2011, Dejan Koren
V/5+, 1100 m, 3 ure in 30 min
Prva solo ponovitev smeri.

Triglav
METROPOLIS
9. 2. in 10. 2. 2011, Tomaž Jakofčič in Andrej Erceg
VIII/VIII+, A0, 350 m, 10 ur
Druga ponovitev smeri v zimskih razmerah.

Široka peč
kombinacija DIREKTNE SMERI in SZ RAZA Z VARIANTAMI
februar 2011, Marko Prezelj, Boris Lorenčič, Luka Lindič in Rok Blagus
VI-/IV+, M6+, 4-5, 700 m
Zimska ponovitev smeri.

Snežni vrh
BJONDO
februar 2011, Milan Černilogar in Jutra Černilogar
45°-80°, 250 m
Prva ponovitev smeri.

Rušica, J-stena
ŽAMARJEVA SPOMINSKA SMER
7. 5. 2011, Jure Mihelčič in Nejc Marčič
A2, VI/VI+, 150 m + 100 m po smeri Rumeni odlom do roba stene
Prva ponovitev smeri.

Debela peč (Trapez)
SUMMER BREJK
30. 7. 2011, Jera Jelenc in Janez Miklavčič
VI+/V+
Tretja ponovitev smeri.

Nad Šitom glava
MLADI RAZISKOVALEC
22. 8. 2011, Jera Jelenc in Janez Miklavčič
VII/V-
Druga ponovitev smeri.

Nad Šitom glava
VEČ POLETJA
7. 9. 2011, Jan Podgornik in Rok Ružič
VII-/V, 300 m
Prva ponovitev smeri.

Rušica, SZ-stena (v zatrepu Zadnjice)
SMER LEVEGA MEZINČKA
2011, Darko Podgornik in Marko Gruden
V, A1/III-IV+, 350 m
Prva prosta ponovitev smeri. Predlagana ocena: VI.

SLOVENIJA - DRUGA OBMOČJA

Prvenstveni vzponi

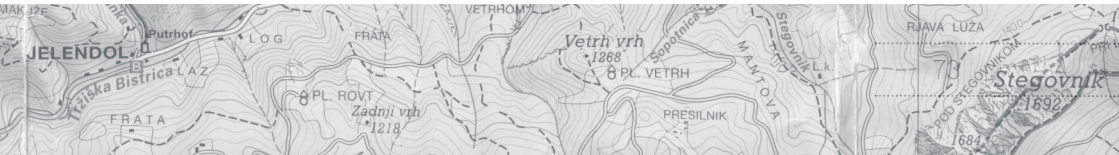

Idrijsko-Cerkljansko hribovje
STOLETNICA
2. 2. 2011, Marko Leban
4–/3, 160 m

Dostop: S ceste Idrija–Cerkno na Želinu zavijemo v Jagršče. Pri cerkvi (od tod se vidi slap) se spustimo na nasprotno stran in navzdol skozi vas v »Pule« (tako domačini imenujejo zaselek z njivami in senožeti pod vasjo). Če ni snega, se lahko z avtom pripeljemo prav do 520 let starih ostankov cerkve sv. Uršule. Nadaljujemo peš po levi strani obzidja cerkve. Po travniku navzdol do roba, naprej strmo do potoka (gamsja steza) in do opuščene elektrarne. Ob potoku navzdol še približno pet minut. Orientiramo se po pečinah v levem pobočju, pod katerimi poteka grapa. Ob vpadnici grape prečkamo potok in nadaljujemo po grapi navzgor, kjer po nekaj 10 m zagledamo prvi ledni skok. Od ostankov cerkve do tu potrebujemo 15 minut.

Opis: Podroben opis ni potreben. Sledimo večjim in manjšim skokom ledu z naklonino do 80°. Približno na sredini je večja lopa (votlina), čez katero poteka sveča (7–8 m).

Sestop: Na vrhu smeri desno čez ramo nad pečinami in po strmi grapi navzdol. Po približno 100 m zavijemo v desno na greben in čezenj nazaj k vstopu smeri (10 minut).

Vipavska dolina, Mala gora (Čaven)

AVRIKELJ

17. 4. 2011, Radovan Lapanja in Dušan Obid

V/IV, 150 m, 3 ure

Dostop: Kot pri Krvavi smeri in Smeri malega Miha.

Opis: V smer vstopimo 10 m desno od Smeri Malega Miha (takoj za vogalom nad dvema borovcema).

1. R.: Naravnost navzgor (10 m, III+), nato po rebri rahlo v desno (k) in navpično po nekoliko poraščeni skali (20 m, IV) do poličke na podstavku. Tam 2 m levo do varovališča (kk, levo se prične globok kamin).

2. R.: Rahlo v desno po izraziti rampi in preko plošče (IV+, k). Sledi lepo plezanje (IV) na vrh stebra z dvema borovcema. Zatem naravnost navzgor. Lažje plezanje nas privede do trimetrske plošče, ki zapira vstop v kamin. Prek nje (V, k) v kamin in po njem (IV+) na rob stene. Tam preplezamo še dva kratka navpična skoka in si na prvem drevesu uredimo varovališče (50 m).

3. R.: Desno po poti (10 m). Po razu desno od zajede navpično navzgor (10 m, k, –IV) in na poličko (2 m) desno za rob. Nato prek plošče (IV, k) 10 m navzgor na rob terase. Po njej do grape.

4. R.: Po levem kraku grape (IV) 10 m navzgor na rob, kjer prečimo Krvavo smer. Približno 5 m od nje uredimo varovanje.

5. R.: Zadnji skok preplezamo dobrih 5 m levo od Krvave smeri. Prvih 10 m plezamo po lažji, lepi in razčlenjeni steni. Sledi delikatnejši del (vsaj IV+) po nekoliko krušljivi skali (10 m). Plezamo še približno 10 m po lažjem svetu na vrh.

Sestop: kot pri ostalih dveh smereh.

Oprema: nekaj klinov in metulji.

AVRIKELJ

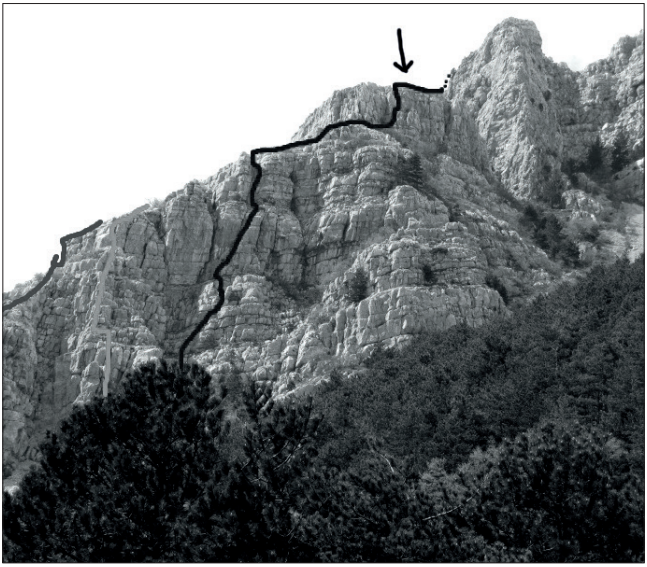

MAT IN PAD

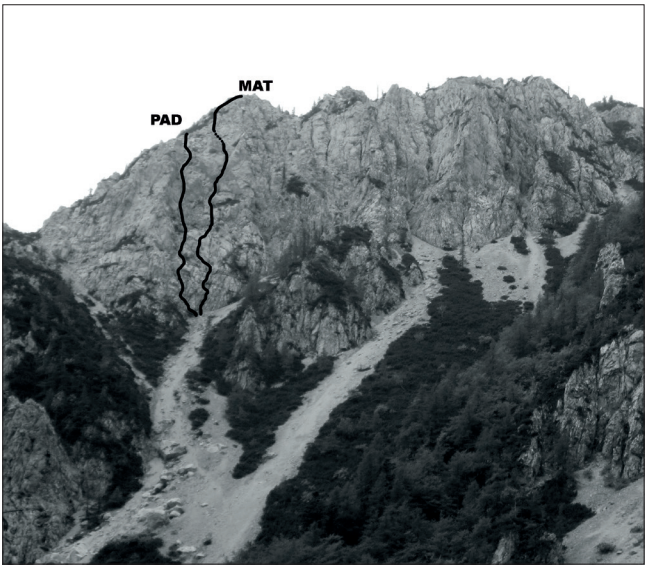

Begunjščica, stena pod SV-grebenom
MAT
31. 5. 2011, Miha Zupan
IV+/II–III, 80 m + 20 m do SV-grebena

Begunjščica, stena pod SV–grebenom
PAD
2. 6. 2011, Miha Zupan
IV/II–III, 80 m

Mala gora (Čaven)
JERNEJEVA SMER
13. 10. 2011, Marko Leban in Dušan Obid
VI–/IV+, 160 m

Dostop: Po cesti iz Lokavca proti Predmeji. Na približno sedmem kilometru pridemo do 180-stopinjskega desnega ovinka. Za njem nadaljujemo še nekaj sto metrov, dokler se na levo ne odcepi makadamska pot. Po zelo dobrem makadamu naravnost približno kilometer do križišča. Tu parkiramo in peš nadaljujemo po zgornji poti. V rahlem spustu v petih minutah pridemo do novega parkirišča. Deset metrov za njim pot prečka planinska magistralka Lokavec–Čaven. Po njej desno navzgor do prve jase na levi (nekaj minut). Na jasi zavijemo levo s poti. Prečimo proti levi do melišča z velikimi kamni in čezenj proti levi, kjer se vzpnemo na novo reber (levo). Pridemo pod velika melišča pod Čavnom. Ponovno prečimo v levo in nadaljujemo naravnost navzgor med borovci, kjer poiščemo vstop v kotu.

Opis: Začnemo v desnem delu stene, na najnižji točki v kotu (zajedi) za drevesom. Po levi strani zajede plezamo čez teraso, pod ploščo in naravnost navzgor po manjši zajedi. Nato levo do borovca, kjer si uredimo varovališče. Po ploščah nadaljujemo do vrha in po lažjem svetu v levo. Varovališče uredimo na starem hrastu. Naprej navzgor po lepi zajedi do poličke. Tam levo do nove zajede in po nekaj metrih še bolj v levo po manjši zajedi do drevesa na desni (varovališče). Nadaljujemo do srednje čavenske poti in po njej levo od raza (približno 25 m) do lepe zajede, ki se začne z lažjim previsom. Plezamo naravnost

navzgor čez poličko in naprej mimo roglja na rob. Naprej do borovca (varovališče). Od tu spet levo (20 m) do izstopne zajede, ki jo spoznamo po rumenem lišaju nekje na sredini. Levo opazimo dve drevesi in grmovje, ki zaraščajo steno. Vrh zajede je vrh smeri.

Sestop: Nadaljujemo naravnost navzgor po travnikih do roba Male gore (10 min). Tu ujamemo stezo, ki vodi za robom proti desni. Po dobrih petih minutah pridemo do magistralne steze Čaven–Lokavec, po kateri se spustimo do ceste, ki pripelje na vrh plazu nad Lokavcem.

Oprema: V smeri je ostalo devet klinov, zelo prav pridejo tudi metulji različnih velikosti.

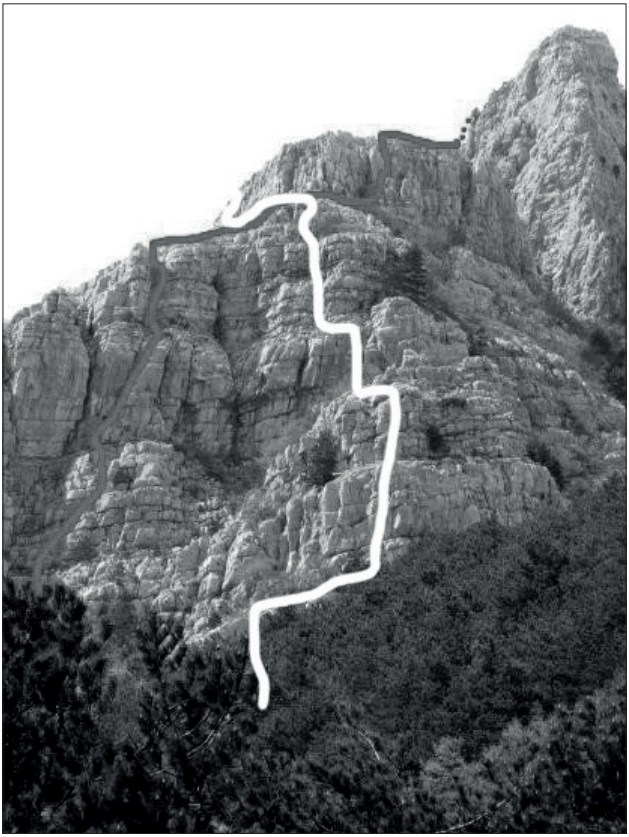

JERNEJEVA SMER

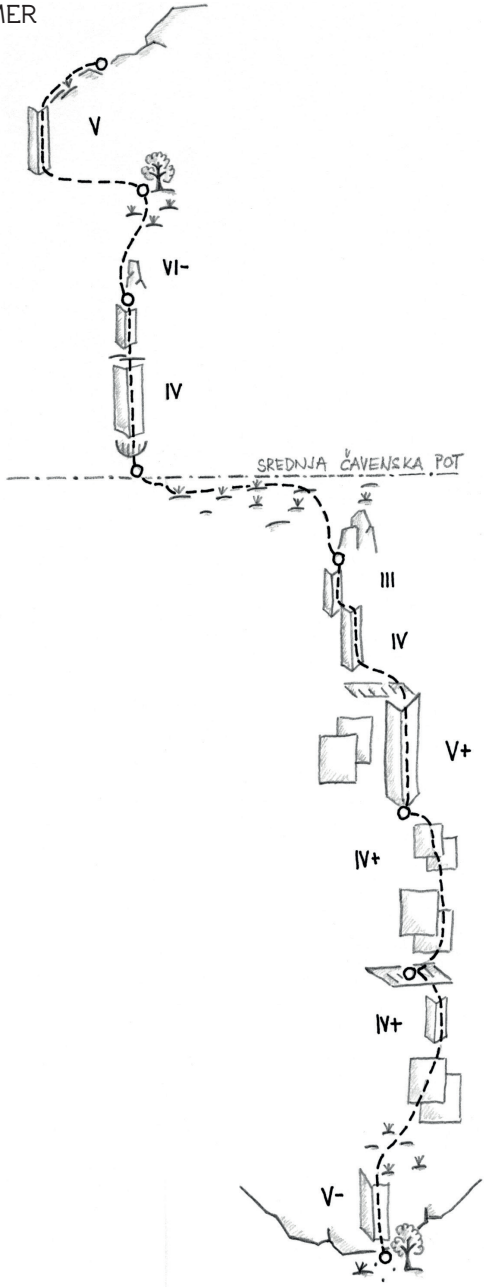

Gradiška Tura (Velika Drča, desne)
ZAJEDA
2011, Marko Fabčič in S. Blaško
V–/IV, 110 m

Gradiška Tura (Velika Drča, desne)
DESNA SMER
2011, Marko Fabčič in S. Blaško
V–/III, 140 m

Gradiška Tura (Velika Drča, Konj)
VAGA
2011, Marko Fabčič in S. Blaško
V–/III, 125 m

Gradiška Tura (Trije stebri)
CIRKUS
2011, Marko Fabčič in Klemen Cigoj
V, IV, 130 m

Nad Miklavom (leve)
KAČJA KOŽA DIREKT
2011, M. Česnik in R. Hudej
IV+, 145 m

SLOVENIJA - DRUGA OBMOČJA

Pomembnejše ponovitve

Osp
VRAŽJI ROBERT
1. 5. 2011, Luka Krajnc (varovala je Nastja Davidova)
5. 6. 2011, Matic Obid (varoval je Rok Stubelj)
8b, 120 m
Prosta ponovitev smeri.

Vražji Robert (vir: gore-ljudje.net).

ALPINISTIČNI VZPONI - EVROPA

Parco Naturale
Fanes-Sennes-Braies
Gruppe
Pso di Limo
Pso di Falzarego
Pso di Valparola
Col di Lana
Cortina d'Ampezzo
Corvara in Badia
Livinallongo
Ornella
Pso di Ciau
Tofana di dentro
Tofana di mezzo
Tofana di Rozes
Cunturines-Sp.
Furcia Rossa Spitzen
Eisengabel-Sp.
Neuner Sp.
Zehner Sp.
Croda d.grand Vallon
Croda Ciamin
Col Becchei-alto
Parei-Sp.
Lago di Fanes
Alpe Fanes Grande
Pso Tádega
La Varella
Kreuzkofel
Kl. Fanes-A.
A.Fanes Piccola
Grünsee
Gr.Fanes-Alm
Rif. Fodara Vedla
Rif. Pederù
Pederuhütte
Rif. Sennes
Rote Wand
Kl. Gaisl
La Stua-A.
M. del Vallon Bianco
Biv. Baccon-Barborka
Col Rosa
Tondi di Cianderau
Mittl. Fanis-Sp.
Travenanzes
Rif. Giussani
Rif. Cantore
Rif. Pomedes
Rif. Col Druscie
Rif. Duca d' Aosta
Rif. A.Dibona
Belvedere
Lago Aial
Torre Grande
Rif. Scoiattoli
Rif. Cinque Torri
Valliate
M. Averau
M. Cusella
Rif. Palmieri
Rif. Croda
Rif. Fedare
M. Pore
M. Cernera
Mondeval
Becco di M.
Cast. Andraz
Castello
Pieve di Livinallongo
Andráz
La Baita
Gernadoi
Sief
Settsass
Premaju-Ws.
Eisenofen-A.
Kl. Lagazuoi
Lagazuoi-A.
Cap. Alpina
Tofana di Rozes
Rozes
Vervei
Lacedel
Pocol
Conca
Cadin
Alb. Fiames
Alb. Valparola
Piz la Villa
Piz di Sorega
Las Vegas-Htt.
Negerhütte
Pralongia
Rif. Pralongia
Kurfar
Col Alto
La Brancia
Htt.
Bad Romestlungs
Spessa
Lunz Luns
Col
Armentara-B.
St. Leonhard
S. Leonardo
Hl. Kreuz
Santa Croce
Anvi
Larzonei
Altin Affino
Costadedói
St. Kassian
S. Cassiano
Gliera
Cima Dieci
Cima di Limo
Lago di Limo
Pederóa
La Valle
Tamers
Tamores
Grünwaldtal
Grünwald-A.
Seekofl
Krippes-Kofl
Giastlingsfell
Kreide-Krippes-A.
Kl. Roß-Kofl
Hotel Pragser-Wildsee
Pragser Wildsee
Alter Kaser
Paraccia
S. Vigilio di Marebbe
(1210)
Cr. Joch Schönblick
Piccolein
Piccolino
St. Martin in Thurn
Kreide-see
Ob
Kreuz-Kofl
Abter
Gader-B.
Stern
Villa
Ss 244
Ss 48
Ss 638
Ss 51
Varianta
Mga da Lago
Rabba Buchenstein
Livinallongo C.d.l.
Pallua
Sarasei Pian
Larzonei
Varda
Sorarüaz
Cherz
Contrin
Livine
Col
Rote Wand
L. di Remeda rossa
L. grande
Biv. Helbig
Dall'Oglio
S. Uberto
Plan de Loa
Antruilles
M. Cadin
Osp
Podes
Pezz
Cadin
Lacedel
Conca
Belvedere
Lago Aial
Olymp
Federo
Croda
Rif. Palmieri
L. Federa
Gmo Rava
Ss 638
Rif. Fedare
X-IV
Rif. Scoiattoli
L. Val d. Dones
L. Val d. Dorea
L. Val di Limides
Rif. Giussani
Rif. Cantore
Rif. Pomedes
Rif. Col Druscie
Rif. Duca d' Aosta
Rif. A.Dibona
Rif. Cinque Torri
Rif. Scoiattoli
Rif. Fodara Vedla
Rif. Pederù
Rif. Sennes
Rif. La Varella
Biv. Chiesa
Lago di Dones
Lago di Fanes
Lago di Limo
Lago di Cima di Limo
Lago di Cima Dieci
Lago di Cima di Limo
Lago di Fanes
Lago di Dones
Lago di Limo
Lago di Cima di Limo
Lago di Cima Dieci

AVSTRIJA

Kladivo (Košuta), S-stena
DIREKTNA SMER
25. 1. 2011, Miha Zupan in Samo Opalk
90°/60–80°, A1, M5, WI4, 600 m

Konec januarja 2011, Martin Belhar in Borut Kozlevčar
Prva prosta ponovitev smeri (90°/60–80°, M5, WI4).

Opis: Vstopimo kot za Kaminsko smer. Plezamo po sistemu zajed in kaminov do visoke skalne zapore. Levo po žlebu za manjši zob (k) in preko previsne stopnje (M5). Naprej po grapi in ob steni do previsne zapore (na desni strani velikega zoba). Preko previsa (k) na ledeno svečo in naprej po ozkem žlebu do grebena. Izstopimo desno od vrha Kladiva.

DIREKTNA SMER

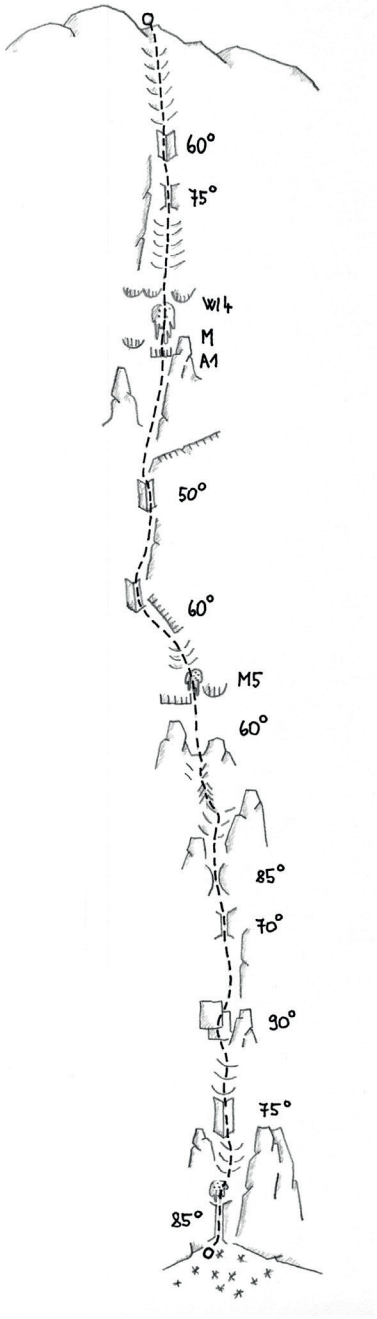

Kladivo, S-stena
BOGI
4. 2. 2011, Iztok Tomazin in Janko Meglič
IV, M5, 600 m, 7 ur

Smer poteka v srednjem delu severne stene. Spodaj plezamo po tankih ledenih trakovih s slabimi možnostmi varovanja, pozneje pa po žlebovih s strmimi lednimi mesti. Iztok meni, da gre za eno najzanimivejših lednih smeri v Karavankah.

Pišnica (Karavanke), S-stena
LEDKA
7. 2. 2011, Iztok Tomazin
III, 3, 400 m

Kladivo
LEVICA
februar 2011, Iztok in Mateja Tomazin
III, 45–75°, 300 m

Prva zimska ponovitev smeri.

Veliki vrh (Košuta), S-stena

KAČA

11. 6. 2011, Miha Zupan in Maja Duh

VI, A1 / IV–V, 150 m + 250 m do vrha grebena

Opis: Smer vstopi levo od Spominske smeri Jožice Dolinar. Po skrotastem terenu splezamo na gredo, od tam proti desni po sistemu zajed in kaminov do zoba. Za zobom proti levi preko previsne rumene skale (A1) in naprej po ozki travnati polici. Pred koncem police desno preko belih plošč do strmega dela stene. Od tam levo v krušljivo zajedo (poč) in na gruščnato polico. Po polici proti desni do zajede in naprej do poraščene grede (stik s smerjo Slon v porcelanu).

Smer odlikujejo (pretežno) odlična skala, naravni prehodi, bele plošče (v zgornjem delu) in velika izpostavljenost. Tik pod vrhom smeri je potrebno plezanje vsaj pete stopnje v zelo krušljivi skali. V smeri je ostalo 19 klinov. Metulji in zatiči so obvezni, prav tako dodatni klini. Gre za eno od najtežjih smeri v severni steni Velikega vrha.

KAČA

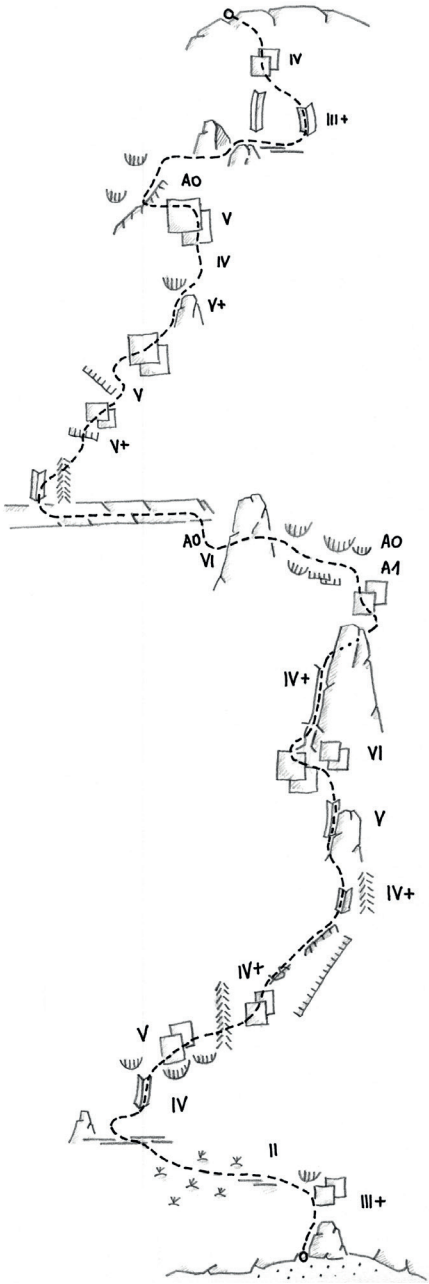

Kladivo, S-stena

OH TA TRIDESETA

29. 9. 2011, Miha Zupan in Maja Duh

V+, V/III–IV, 550 m

Opis: Iz Gamsovega vrta v Severozahodno grapo. Prek krušljivega stebra v zajedo, od tam proti desni (3k) do police pod kaminom (k). Po kaminu, čez lusko do velike lope (k), proti desni v lažji svet in navzgor v globoko grapo. V grapi preko skalnih skokov do široke grede in proti desni do značilnega sistema zajed v zgornjem delu stene. Vstop v sistem preko plošč in naprej po zajedi (k) do police (k). Prek strme stopnje do velikega trebuha (k) in naprej po kaminu do značilne izstopne zajede. Po zajedi (3k) do rame in naprej po krušljivem terenu do vrha grebena.

Celotna smer, razen vstopnega raztežaja, poteka po čudoviti beli skali, izmenjujejo se zajede, kamini in plošče. Možnosti varovanja je precej, težavnost pa ne preseže IV. do V. stopnje. Najtežji del smeri je izstopna zajeda – poč, ocenjena s V+. Glede na ambient in kvaliteto skale bi lahko smer uvrstili med lepše na tem območju Karavank.

Miha in Maja sta v spodnjem delu smeri naletela na tri stare kline, od grede naprej pa nista našla sledi predhodnih plezalcev. Upata, da bo glede na povprečno težavnost smer dobila kakšno ponovitev, saj gre res za biser med karavanškimi smermi.

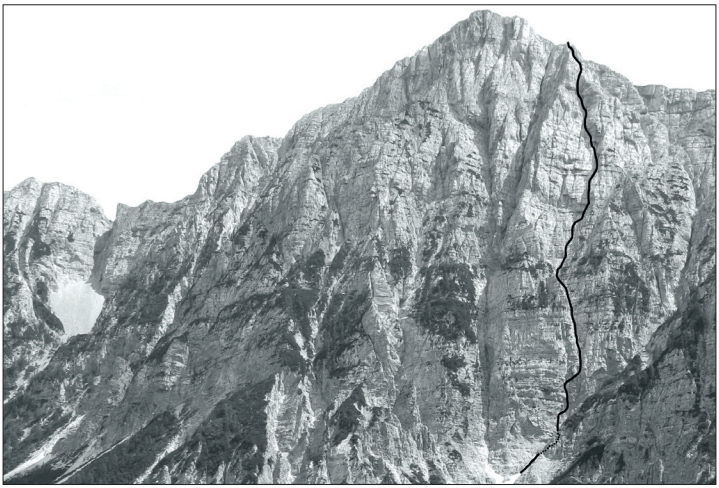

OH TA TRIDESETA

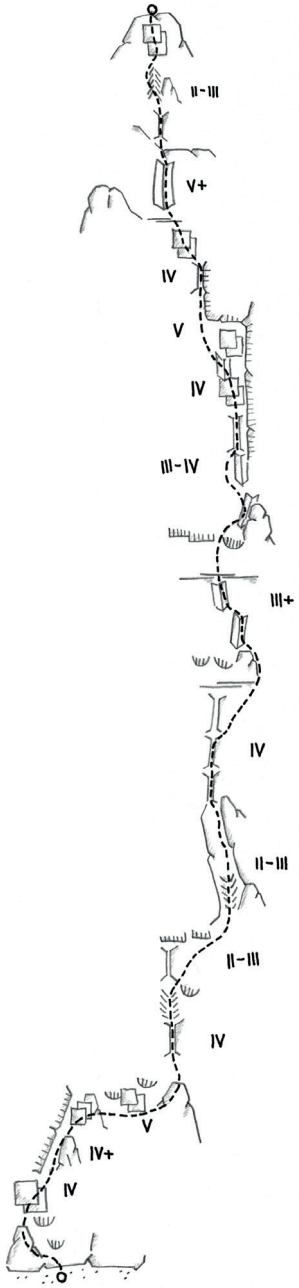

ČRNA GORA

Durmitor

Udeleženca: Matic Košir in Neli Pegan

Trajanje: september 2011

Matic in Neli sta se vplezala v Lojaniku (smer Bela ploča, V–, 170 m), nato sta desno od Bele ploče preplezala novo smer, ki poteka ob zajedi, v kateri je mogoče odlično nameščati varovala. Smer sta poimenovala Glupost je neuništiva (V–, 170 m). Sestop poteka s spusti po smeri Bele ploče. V Obli glavi sta nato preplezala novo smer Firma ilegal (V/III–IV, 250 m). Strm je le prvi raztežaj, preostali del pa se pleza po malo bolj poraščenem svetu s slabšo, vendar ne krušljivo skalo. Verjetno bo ponavljalce odbijal dve uri in pol dolg dostop, na kar pa se je treba tu kar navaditi. Dan kasneje sta v prav tako oddaljenem Terezinem Bogazu preplezala še eno novo smer Balkane moj (VI–/IV–V, 200 m). Ta je po njunem mnenju najlepša, saj ponuja kompleksnejše plezanje po strmi skali. Za zaključek sta ponovila še smer Sokol iz magle (6a+, 100 m) v Zupcih.

FIRMA ILEGAL

BALKANE MOJ

GLUPOST JE NEUNIŠTIVA

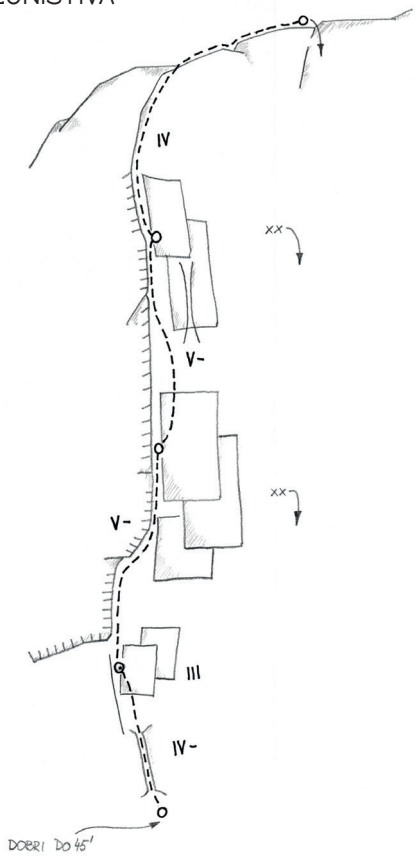

FRANCIJA

Dru
ALLAIN - LEININGER
5.–6. 3. 2011, Luka Krajnc in Rok Blagus
M7+/M5+, 4+, 850 m

Prva prosta ponovitev smeri s cepini (mogoče tudi prva prosta ponovitev smeri pozimi).

Tabor perspektivnih alpinistov – Chamonix 2011

Udeleženci: Jan Božič, Matjaž Dušič, Nejc Klemenčič, Matic Kozina, Igor Kremser, Tadej Krišelj, Rok Kvas, Marko Levičar, Nejc Lužnik, Nejc Marčič, Nejc Pozvek in Luka Stražar. Tabor sta vodila Tomaž Jakofčič in Tina Di Batista.

Trajanje: od 11. do 19. marca 2011

Kronološki potek tabora:

11. 3.: Zbor udeležencev v Chamonixu. Pregled aktualnih razmer, vremenske napovedi ter snovanje navez. Navezi Lužnik-Stražar in Kremser-Juvan odideta na Plan des Aiguilles, kjer člani prespijo v bivaku.

12. 3.: Naveza Lužnik-Stražar vstopi v Grand West Culoir, vendar se zaradi slabega počutja enega od alpinistov obrne. Druga naveza (Kremser-Juvan) prepleza smer Rebuffat-Terray (V, 5, M6, 550 m) in sestopi do Plana. Tudi naveza Dušič-Klemenčič vstopi v Rebuffat-Terray, jo prepleza in se do polnoči vrne na Plan. Kozina in Kvas odideta na Midi, se spustita s smučmi pod steno Tacula in preplezata smer Modica Noury (III, 5+, 550 m). Pri sestopu se v megli prebijeta do koče Requin in tam prespita. Nejc Pozvek in Marko Levičar v Aiguilles Carre preplezata Frendo Ravanel (II, 5, 500 m) z nekaj variantami. V isti steni plezata tudi Marčič in Božič, in sicer v smeri Faraon (II, 4+, 5c, 500 m). Obe navezi odsmučata v dolino in se vrneta v Chamonix.

13. 3.: Navezi Lužnik-Stražar in Kremser-Juvan sestopita v dolino. Ostali počivajo ter sušijo in pripravljajo opremo za nadaljnje smeri. Nekaj jih želi navzgor z zadnjo gondolo, vendar ta zaradi slabega vremena ne vozi. Ponoči sneži, na Midiju zapade 20 centimetrov snega.

14. 3.: Dušič in Marčič gresta s prvo gondola na Gr. Montets in vstopita v Les Droites, v smer Richard Cranium Memorial (IV, 5, 5c, 1000 m). Do večera priplezata štiri raztežaje pod rob stene in bivakirata. Z isto gondolo odideta Kozina in Kvas ter v Pt. Ferrar preplezata smer Farraon. Do noči sestopita v dolino. Ostali se zberejo na spodnji postaji gondole na Midi. Odhod prve gondole zaradi čiščenja snega na zgornji postaji prestavijo na 9.15, zato spremenijo načrt in gredo le do bivaka na Planu. Plezanje prestavijo na naslednji dan, ko je sicer napovedano slabše vreme. Pozvek, Božič in Levičar vseeno odidejo gor, preplezajo smer Modica Noury in sestopijo do koče Requin.

15. 3.: Dušič in Marčič izplezata, sestopita na drugo stran in za las ujameta zadnji vlak iz Montenversa. Navezi Lužnik-Stražar in Di Batista-Juvan vstopita v Grand West Culoir v zahodni steni Aig du Plana. Na polovici zaradi stalnih pršnih plazov, močnega vetra in padca enega od njih sestopijo. Kremser, Klemenčič in Jakofčič preplezajo smer Fil a plomb (III, 4+, 700 m) v severni steni Rognon du Plan. Zaradi močnega vetra in nedelovanja gondole ne nadaljujejo na Midi, temveč sestopijo nazaj po smeri in do večera v Chamonix. Pozvek in Božič kreneta od koče Requin proti steni Tour du Col Requin z namenom plezati smer Ice is Nice. Na dostopu pod steno se zaradi težav z opremo in močnega vetra obrneta in odsmučata v Chamonix.

16. 3.: Vreme je slabo, večina udeležencev odide v plezališča za »drytooling« ali na umetne stene.

17. 3.: Vreme je še vedno slabo. Zapade precej novega snega.

18. 3.: Ker razmere ne dovoljujejo plezanja, je na vrsti turni smuk s sedla Cicle nad Les Contamines. Zatem večina odide še v plezališče za »drytooling« v Le Fayetu.

19. 3.: Odhod domov.

HRVAŠKA

Anića kuk
SPIDER
april 2011, Luka Krajnc (in Igor Čorko)
8a, 350 m
Prosta ponovitev smeri (Luka).

Anića kuk
AGRICANTUS
april 2011, Matic Obid
8a, 200 m
Prosta ponovitev smeri.

Herzegova gradina
LEDENA MAGLA/ATLANTIDA
november 2011, Peter in Slavica Podgornik
6b, 350 m
Prva ponovitev smeri.

Veliki Borovac
MUFLONOVA GLAVA
november 2011, Peter in Slavica Podgornik
6b, mesto A0, 350 m
Druga ponovitev smeri.

ITALIJA

Riofreddo (Mrzla voda)
MR. LUCA
januar 2011, Dejan Koren in Boštjan Bizjak
III, M7, WI7, X, R, 100 m (140 m), 8 ur

Preplezana linija je spominska smer odličnemu italijanskemu alpinistu Lucu Vuerichu. Vstop je levo od smeri Mr. Risk.

Tofana di Rozes

IL MIO CRICETO (MOJ HRČEK)

25.–26. 6. in 2.–3. 7. 2011, Dejan Koren in Stanka Vidmar

7b (7a obv.), 400 m

Stojišča v smeri so opremljena s svedrovci, nekaj pa jih je tudi vmes. Priporočljivo je imeti metulje velikosti od C 0,5 do C 2 in nekaj klinov. Smer je lepa, išče naravne in ne pretežke naravne prehode v (skoraj) navpični črti do velike police v zgornjem delu stebra. Skala je z izjemo zadnjega raztežaja fenomenalna.

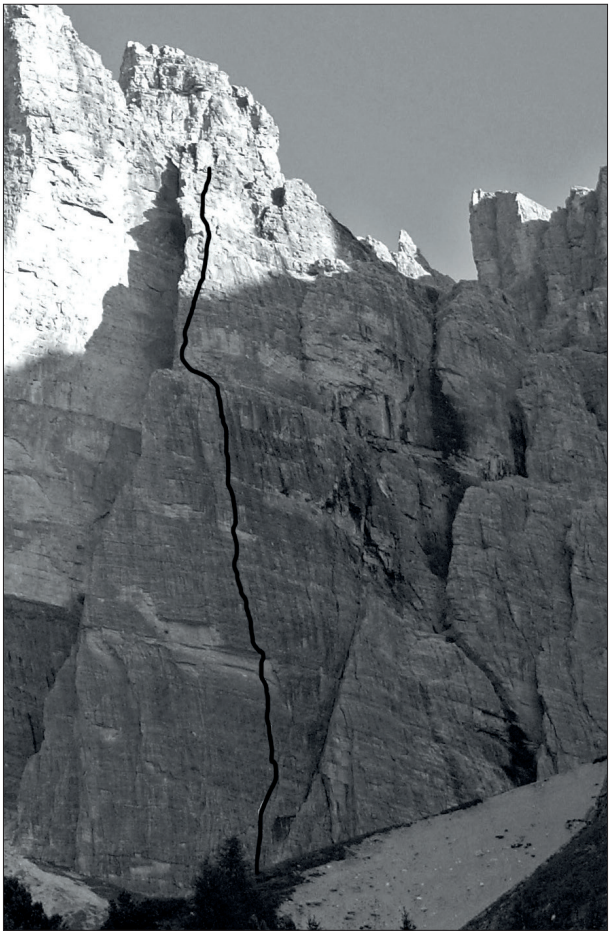

IL MIO CRICETO (MOJ HRČEK)

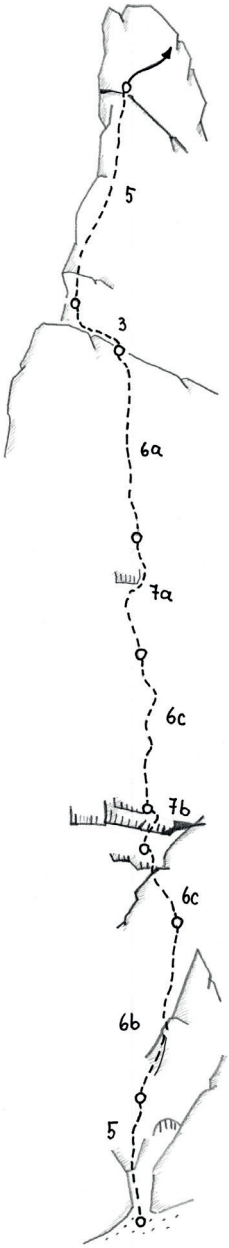

Tabor Mont Blanc 2011

Udeleženci: Nejc Klemenčič, Jošt Belhar, Matic Košir, Luka Stražar, Matic Obid, Tadej Založnik, Luka Lindič, Nejc Pozvek, Jure Mihelčič, David Debeljak, Robert Karu in Andrej Erceg. Tabor sta vodila Tanja in Andrej Grmovšek.

Trajanje: od 8. do 17. julija 2011

Tabor v organizaciji Komisije za alpinizem PZS je potekal v okviru programa mladinske alpinistične reprezentance. Plezalo se je v pogorju Mont Blanca, z izhodišči na italijanski strani masiva. Kljub nekoliko nestanovitnemu in hladnemu vremenu so udeleženci izkoristili vsa obdobja lepega vremena in preplezali lepo število smeri. Na tem mestu omenimo nekaj najzahtevnejših:

- Pointe Adolphe Rey (3535 m): Coup de foudre, 7a, 250 m – do vrha (Lindič in A. Grmovšek);

- Pointe Adolphe Rey (3535 m): Polices des Glaciers, 6c+, 250 m (Obid in Debeljak);

- Trident du Tacul (3639 m): Les Intouchables, 7c+ oz. 7b+, 250 m (Obid in Debeljak);

- Trident du Tacul (3639 m): Bonne ethique, 6c+, 200 m (Pozvek in Erceg);

- Pilier des Trois Pointes (3855 m): Tobogan – Totem, 6c+, A0 (nihajka), 450 m (Lindič in A. Grmovšek);

- La Chandelle (3561 m): Tabou, 7a, 200 m (Pozvek in Erceg);

- Pointe Adolphe Rey (3535 m): Coup de foudre, 7a, 200 m (Obid in Debeljak);

- Aiguille Croux (3251 m): La leggenda, 7b, 350 m (Obid in Debeljak (7a+, 1xA0); Pozvek in Erceg (7a+, 1 x A0); Lindič in A. Grmovšek (7a+, 1 x A0).

Kronološko poročilo:

8. 7.: Vožnja do Courmayeurja (4 avtomobili). Večerni sestanek ter

prenočevanje na parkirišču. Deževna noč.

9. 7.: Zgodnje vstajanje z namenom plezanja v satelitih Mont Blanc du Tacula. Zaradi nočnega in jutranjega dežja sledi sprememba načrta – obisk plezališča nad Morgexom. Celodnevno plezanje športnih smeri v gnajsu in granitu. Prenočevanje v kampu v Val Ferret.

10. 7.: S prvo gondolo do koče Torino in dostop po ledeniku pod Grand Capucin. Postavitev šotorov in odhod v bližnje stene. Vreme je nestanovitno, s plohami, vetrom in hladno. Le dve navezi splezata do vrha smeri, ostali po nekaj raztežajih obračajo. Prenočevanje v taboru na ledeniku.

11. 7.: Končno zares lepo vreme. Vse naveze plezajo smeri v okoliških stenah. Prenočevanje v taboru na ledeniku.

12. 7.: Lepo vreme. Trojica zaradi različnih problemov sestopi do gondole in se vrne v dolino. Ostali po navezah preplezajo smeri v okoliških stenah ter popoldne prav tako sestopijo do gondole ter v dolino. Vsi prenočujejo v kampu v Val Ferret. Deževna noč.

13. 7.: Dan počitka, deževen dan. Klemenčič, Belhar, Košir, Stražar, Mihelčič in Karu se odločijo, da bodo zapustili tabor, in se popoldne odpravijo domov. Preostali prenočijo v kampu v Val Ferret.

14. 7.: Vreme je spet lepo, hribi so sveže zasneženi. Dopoldansko pakiranje in popoldanski dostop do koče Monzzino. Prenočevanje v koči.

15. 7.: Zares lepo, a hladno vreme. Vse naveze preplezajo smeri v steni Aiguille Croux. Prenočevanje v koči Monzzino.

16. 7.: Spet lepo vreme. Vse naveze spet preplezajo smeri v steni Aiguille Croux. Popoldanski sestop v dolino, zaključni piknik in zabava v Val Veny. Vreme se spet pokvari. Prenočevanje ob prostoru za piknik.

17. 7.: V deževnem jutru se vsi odpravijo domov. Do večera so vsi srečno doma.

Mali Rateški Mangart

GREMO NAPREJ/ANDANDO AVANTI

30.–31. 7. in 6. 8. 2011, Dejan Koren in Stanka Vidmar

7c (7a obv.), 250 m

Gre za zelo lepo smer, opremljeno s svedrovci. Le v zadnjih dveh raztežajih potrebujemo komplet metuljev.

Opis: Začnemo približno v vpadnici vrha gore. Pod večjo travnato polico prečimo proti levi po rampi (II) in nato na polico (svedrovec). Od tu plezamo proti levi preko plošče v lepo vidno zajedo, ki se nadaljuje proti desni. Po njej plezamo rahlo proti desni (lahko) na večjo travnato polico pod osrednji del monolitne sive stene (stojišče). Od tu naprej plezanje postane resno. Nadaljujemo naravnost navzgor (3 m) do zajede, po njej proti desni in malo pred koncem preko nje naravnost navzgor v malo razčlenjeno zajedo, ki se kmalu konča (detajl, 7c). Potem plezamo večinoma naravnost navzgor (svedrovci) v dolgem raztežaju (7b+). Od tu spet navzgor (dolg raztežaj). Proti koncu plezamo proti desni pod razom na polico. Prečimo (10 m) v kot, v široko zajedo in preko nje proti desni na raz – stojišče. Od tu plezamo naravnost navzgor, nato proti desni na majhen raz in po njem v levo, nato naravnost na vrh/rob stene – urejeno stojišče.

Priporočljiva oprema: Komplet metuljev (od C 0,75 do C 2), 15 kompletov, vrv 2 x 60 m.

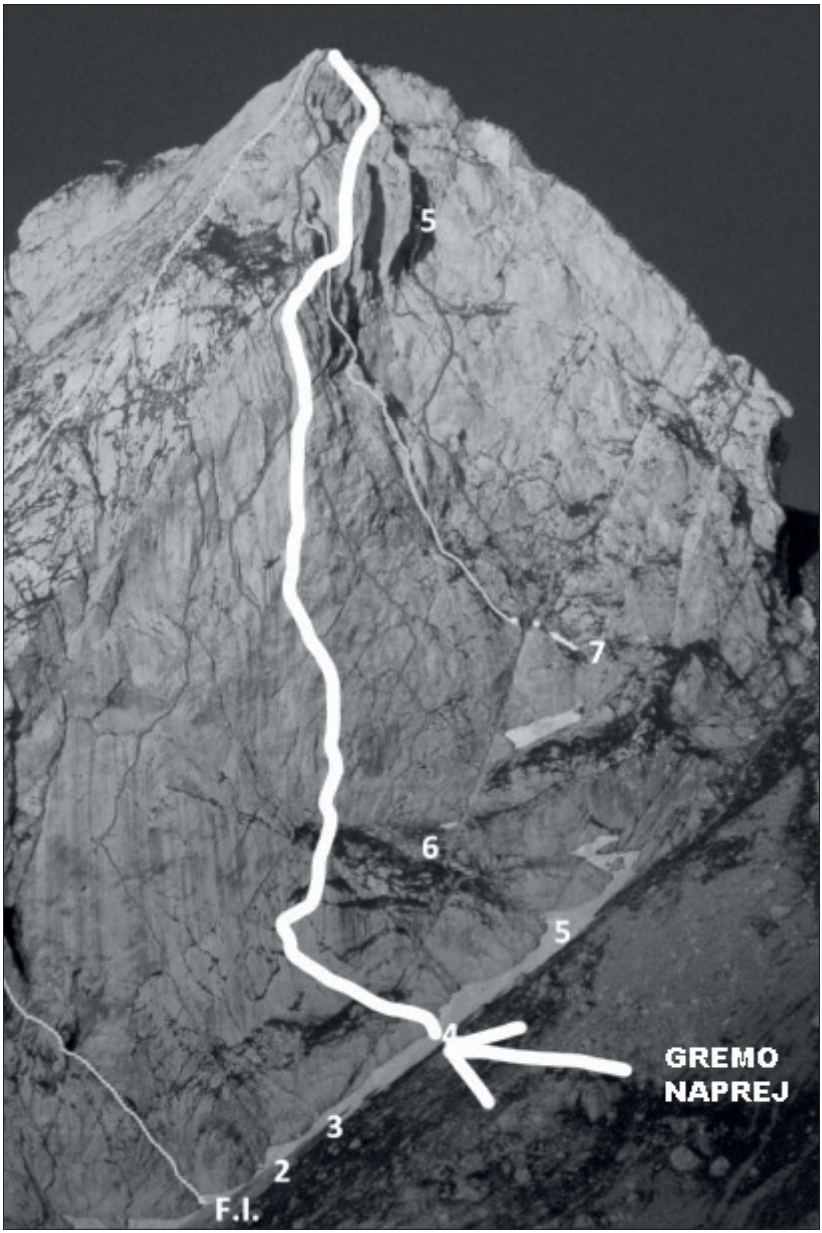

Foto: Peter Podgornik (vir: primorskestene.com).

Punti Giovaninna, JZ-stena (Gruppo delle Tofane)

LA BOMBA

12. in 13. 8. 2011, Dejan Koren in Boštjan Mikuž

VIII, IV, 450 m, 5 ur

Smer poteka po fantastičnem in atraktivnem južnem razu. Je precej izpostavljena, skala je ponekod krušljiva. Trije težji raztežaji so opremljeni s svedrovci, v lažjih varovanje urejamo s pomočjo klinov in metuljev.

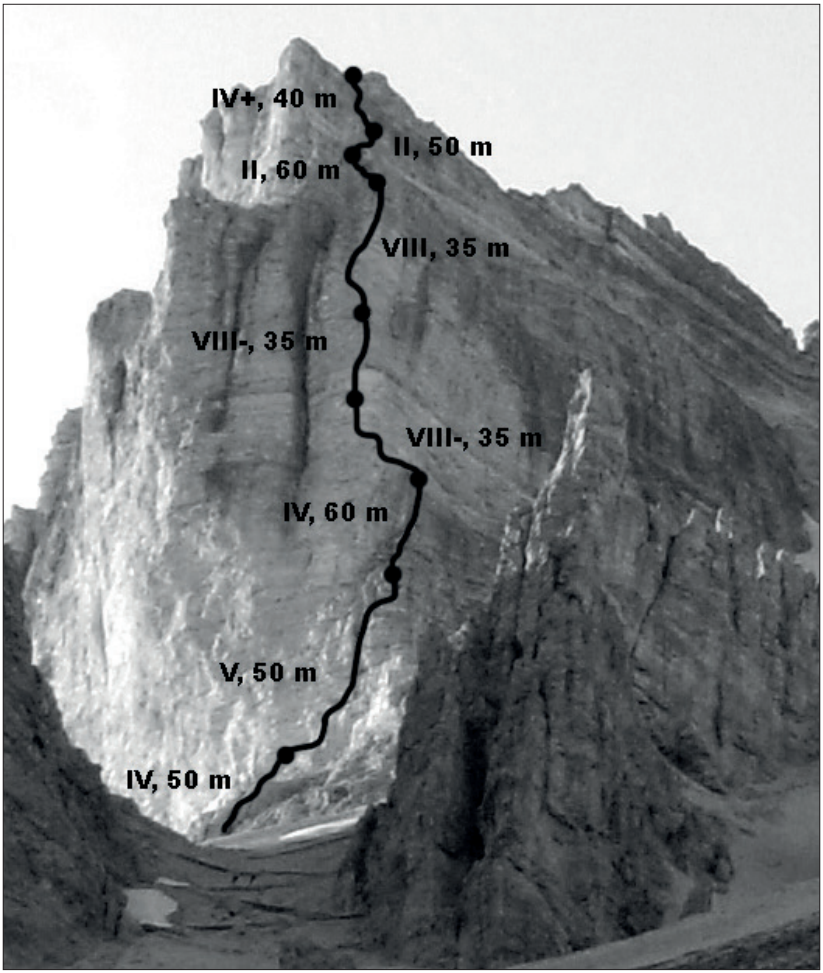

Zahodna Cina
BELLAVISTA
21. 8. 2011, Luka Krajnc (varoval ga je Igor Čorko)
8c, 250 m

Prosta ponovitev smeri.

Campanile (Val Montanaia, Dolomiti)
FRIENDLY WAY
22. 6. in 3. 9. 2011, Dejan Koren in Silvo Blaško
VIII–,VI, 250 m, 8 ur

V najtežjem (tretjem) raztežaju sta v smeri ostala dva svedrovca.

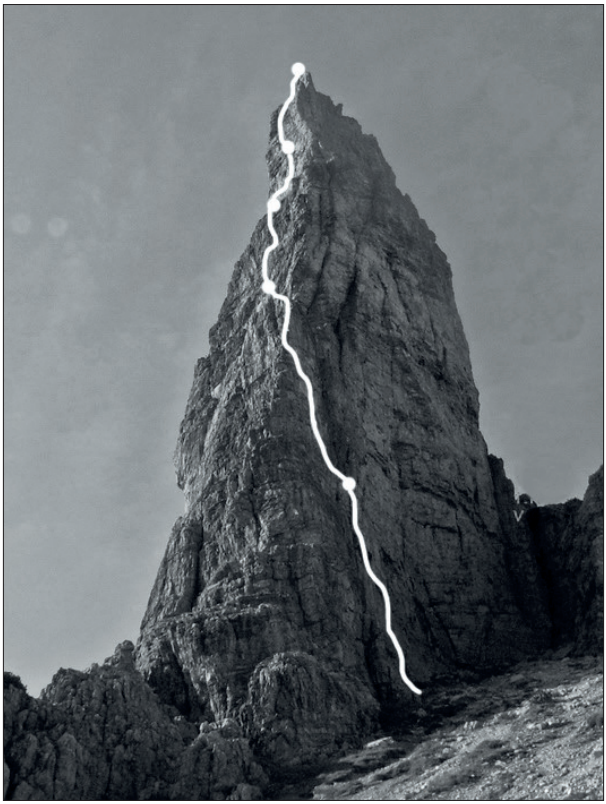

Tofana Di Rozes

VIKI KREMA

28. in 29. 9. 2011, Luka Lindič in Tomaž Jakofčič

VIII+/IX, VIII– obv., 800 m

Luka in Tomaž sta za novo smer v osrednjem delu stene nad velikim amfiteatrom potrebovala šest dni (štiri dni za iskanje linije in opremljanje ter dva dneva za uspešen vzpon). Spodnji del stene je bil lažji od pričakovanj, zgornji del nad votlino pa je konstanten s povprečnimi težavami okoli VIII. stopnje. V smeri sta pustila 23 svedrovcev ter nekaj klinov, za ostalo varovanje odlično služijo premična varovala.

Vzpon sta opravila v dveh dneh z udobnim bivakom v veliki votlini ob vznožju gornjega dela stene. Spodnji del sta kljub težkemu nahrbtniku preplezala v štirih urah, naslednji dan sta potrebovala še nadaljnjih osem. Za ponavljalce bo verjetno potrebnih osem do deset ur plezanja.

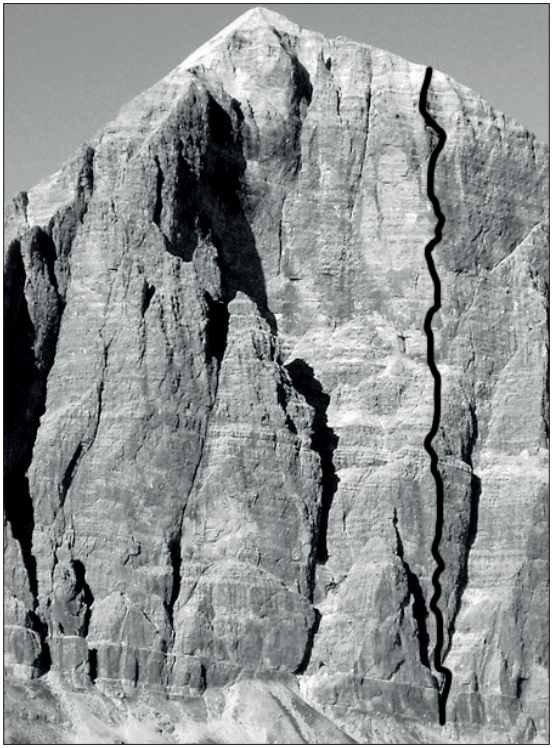

VIKI KREMA

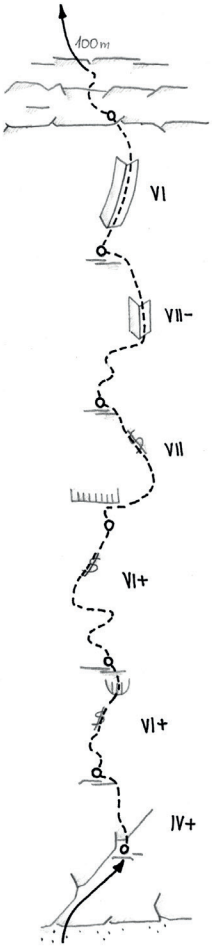

NORVEŠKA

Lofoti 2011

Udeleženca: Marko Prezelj in Luka Lindič

Trajanje: konec februarja, začetek marca 2011

Marko in Luka sta se odzvala povabilu na srečanje plezalcev, ki je tokrat potekalo na Lofotih. Naletela sta na precej tople razmere (temperatura okoli 0 °C) z neprestanim sneženjem in močnim vetrom, zato sta se osredotočila na snežne linije. Z različnimi soplezalci sta preplezala lepo število smeri. Prvi dan so plezali v steni Egguma, nato v Stortindnu, po dnevu počitka pa v Pikktindnu. Sledila je Švicarska smer v Abrahamstindnu. Zadnji dan je bil na vrsti nenavaden, tri raztežaje dolg kamin v okolici Vagakalna (med plezanjem se plezalec znajde 25 metrov globoko v gori, zato za iskanje stopov v poledeneli skali prav pride čelna svetilka).

Lofoti 2011

Udeleženec: Jan Podgornik

Trajanje: junij, julij, avgust 2011

Jan je poletje preživljal na Lofotih in tam aktivno plezal. Preplezal je veliko krajših in večraztežajnih smeri. S češkima soplezalcema je preplezal tudi prvenstveno smer v glavni steni Pillaren Pointa. Nova smer je dolga 300 m, ocena je VI/V–. Zadnji strmi del so preplezali po obstoječi smeri Celebrien (VI+).

SLOVENIJA

Srečanje lednih plezalcev

Udeleženci: plezalci iz Velike Britanije, Francije, Romunije, Švice, Poljske, Norveške in Slovenije

Trajanje: od 15. do 23. januarja 2011

Srečanje je bilo organizirano z namenom druženja neprofesionalnih lednih (in ostalih) plezalcev iz več držav in spoznavanje Slovenije ter njenih plezalnih področij. Starostni razpon plezalcev je bil zelo širok, prav tako njihove sposobnosti. Plezali so kombinirane in ledne smeri različnih težavnosti, turno smučali, plezali športne smeri, se družili ...

Med boljšimi vzponi tega srečanja je vsekakor zimska ponovitev Debelakove smeri (V/IV, 450 m) v Veliki Mojstrovki, ki sta jo opravila Miha Zupan in Domen Kastelic (18. januarja 2011).

Plezalni tabor za perspektivne alpiniste – Triglav 2011

Udeleženci: Nejc Klemenčič, Igor Kremser, Luka Lindič, Boštjan Mikuž, Joži Pavlič, Tin Pelc, Jan Podgornik, Janez Svoljšak in Anže Šavs. Tabor je vodil Marko Prezelj, pomagal mu je Tomaž Jakofčič.

Trajanje: od 30. septembra do 2. oktobra 2011

Na taboru v dolini Vrat se je zbralo devet mladih alpinističnih navdušencev, ki so pod vodstvom Marka Prezlja in Tomaža Jakofčiča spoznavali našo najmogočnejšo steno. V dveh dneh so preplezali kar nekaj smeri (Nasmeh, Helbo, Zahodno zajedo, Jugov steber, Tržaško, Peternelovo ...), večera pa sta popestrila predstavitev novega plezalnega vodnika Stena in predavanje Makalu 2011.

Komisija za alpinizem PZS je vsem udeležencem tabora krila strošek organizacije, prehrane in nastanitve.

ŠVICA

Kandersteg 2011 – srečanje lednih plezalcev

Udeleženci: Dejan Koren in Stanka Vidmar ter Tadej Krišelj in Rožle Repanšek

Trajanje: 7.–9. januar 2011

Ledni festival je potekal v znamenju (pre)visokih temperatur in zanimivih predavanj v večernih urah.

Dejan in Stanka sta preplezala Stoferroute (II, WI6, 150 m) in Blou Magic (IV, WI5+, 180 m). Dejan se je udeležil tudi tekme v »drytoolingu« in končal v polfinalu na 13. mestu (med približno 75 tekmovalci).

Tadej in Rožle sta obiskala kombinirano plezališče in tam preplezala več smeri z ocenami do M7.

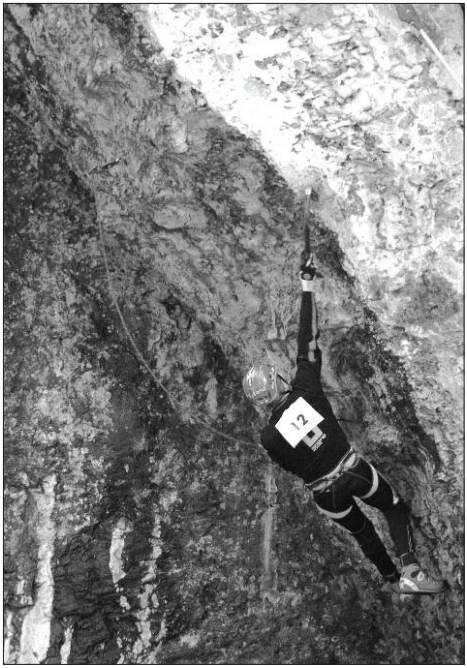

Dejan Koren na tekmi v »drytoolingu« (vir: gore-ljudje.net).

WALES

Mednarodno srečanje plezalcev v Severnem Walesu (BMC 2011)

Udeleženca: Matic Obid in Karel Završnik

Trajanje: od 8. do 15. maja 2011

Na srečanju je bilo 69 plezalcev iz 24 držav. Namen srečanja je seznanjanje gostujočih z načinom in pogledom na plezanje v Britaniji, pri katerem uporabljajo zgolj premična varovala.

Udeleženci so se zbrali v bližini kraja Llanberis v osrčju valižanskih gora, kjer je tudi nekaj najbolj znanih sten za tovrstno plezanje. V času srečanja je bilo na tem območju ves teden slabo vreme, zato so plezali predvsem na obmorskih klifih (Gogarth, Craig Doris, Tremadog, Ogwen ...). Za vsako območje je značilna druga vrsta skale, močno pa se razlikujejo tudi možnosti varovanja.

Slovenska udeleženca sta poizkušala čim več smeri preplezati na pogled s sprotnim nameščanjem varoval, kar je tudi najbolj cenjeno. Karel je na ta način plezal smeri do ocene E5, Matic pa do E6.

Tradicionalno plezanje v Severnem Walesu (vir: gore-ljudje.net).

ALPINISTIČNI VZPONI - SVET

SEVERNA AMERIKA

Ameriška zgodba

Udeleženca: David Debeljak in Kristian Klanjšček

Trajanje: april, maj 2011

Fanta sta dva meseca odkrivala plezalne lepote Amerike, avantura je bila nepozabna. Nekaj časa sta potrebovala, da sta se privadila na stil plezanja poči, ko jima je stvar stekla, pa sta plezala v smereh do 5.12d.

Opravljeni vzponi:

– Castelton Tower, Nort Face Route, III/5.11a, 130 m (Dave, Kristian, Ball);

– Temple of Sinawava, Monkeyfinger, IV/5.12b, 350 m (Dave, James);

– Red Arch Mountain, Rite of Passage, IV/5.11+, 280 m (Dave, James (A0));

– Carbuncle Buttress, Made to be Broken, III/5.10d, 150 m (Kristian, Ball);

– Moonlight Buttress, Moonlight Buttress, IV/5.12d, 380 m (Dave (A0), James (A0));

– Ice Box Canyon, Frigid Air Buttress, 5.9+, 290 m (Kristian, Glen, Beck);

– Rainbow Wall, The Original Herbst/Hamilton route, V/5.12b, 350 m (Dave, James);

– Royal Arches Area, Serenity Crack & Sons of Yesterday, 5.10d, 260 m (Dave, Kristian);

– El Capitan, Freeblast, 5.11b, 350 m (Dave, Kristian (1 x A0));

– Schultz's Ridge, Moratorium, 5.11b, 100 m (Dave, Kristian (1 x A0));

– Washington Column, Astroman, 5.11c, 340 m (Dave (1 x A0), Kristian (A0)).

Kanada

Udeleženca: Miha Zupan in Maja Duh

Trajanje: avgust 2011

Miha in Maja sta med plezalnim potepanjem po Kanadi uživala v Skalnem gorovju (čvrst apnenec, smeri z urejenimi sidrišči, vmesno varovanje se večinoma ureja s premičnimi varovali). Tower of Babel je po Mihovih besedah sestavljen iz gnajsa, stena daje občutek naloženosti, možnost varovanja pa je odlična. V skupini Bugaboojev sta plezala v granitu, a jima je ponagajalo slabo vreme. Dvakrat sta obiskala plezališče Grassi Lakes in zahodno steno Mount Roundla. Za konec sta se podala še v znano klasiko (Direttissimo) v steni Yamnuske, ki velja za eno prvih preplezanih smereh na tistem območju. Miha je vmes plezal tudi v vetrovnem in mrzlem Snowpatchu, kjer mu je družbo delal Američan Mark Goldsmith.

Preplezane smeri:

5. 8.: Ha Ling, Northeast Face (5.6, 450 m);

8. 8.: Plezališče Grassi Lakes (6 smeri do 5.10b);

9. 8.: Mount Rundle, Reprobate (5.7, A0, 350 m);

12. 8.: Tower of Babel, Tower of Babel (5.8, 300 m);

16. 8.: Bugaboo Spire, Kain Route (5.6, 650 m);

17. 8.: Snowpatch Spire, Buckingham Route (5.8, 300 m);

21. 8.: Mount Rundle, Guide's Route (5.6, 665 m);

23. 8.: Plezališče Grassi Lakes (8 smeri do 5.10c);

24. 8.: Kid Goat, Twillight Zone, (5.6, 140 m), Gray Waves(5.8, 140 m);

26. 8.: Yamnuska, Direttisima (5.8, 400 m).

El Capitan 2011

Udeleženci: Luka Krajnc, Nastja Davidova in Peter Jeromel

Trajanje: od 22. septembra do 23. novembra 2011

Prva dva tedna sta bila namenjena navajanju na granitne poči vseh širin in oblik. V začetku oktobra sta Luka in Nastja začela pripravljati opremo za večdnevni poskus prostega vzpona v smeri Golden Gate (5.13a, 1000 m) v steni El Capitana. Ob napovedi stabilnega vremena sta vstopila v steno in ob vlečenju težkih vreč z zalogo za šest dni počasi, a uspešno nadaljevala. Četrtega dne je Luka naletel na težave v tridesetem raztežaju (5.13a), ki mu ga kljub poskušanju v prihodnjih dneh ni uspelo preplezati prosto. Ker jima je začelo zmanjkovati hrane in vode, sta nadaljevala, saj ju je čakalo še več težjih raztežajev (2 x 5.13a). Te je Luki dokaj hitro uspelo preplezati prosto. Vrh stene sta dosegla po osmih dneh.

Po krajšem počitku v dolini je Luka združil moči z avstrijskim plezalcem Hansjorgom Auerjem. Odločila sta se za enodnevni vzpon v smeri Salathe Wall (5.10, C2, 1000 m) brez dodatne teže, vlečenja opreme in prostoplezalnih ambicij. Za plezanje sta porabila štirinajst ur.

Po dobrem mesecu se je mini odpravi pridružil še Peter Jeromel. Obiskali so Bishop in raziskovali balvane, ki so tam menda res odlični. Pot so nadaljevali prek Nevade do Utaha in se ustavili v Indian Creeku, ki je svetovno znana destinacija za plezanje poči. Popotovanje so končali v nacionalnem parku Red Rocks in 22. novembra iz Las Vegasa poleteli nazaj v Evropo.

JUŽNA AMERIKA

Patagonija

Udeleženca: Tomaž Jakofčič in Grega Lačen

Trajanje: od 4. do 31. januarja 2011

Mini odpravo je vseskozi spremljalo slabo vreme.
Preplezana smer:
Pachamama, Cortissima (VII, A1, 350 m), prvenstvena.

Fitz Roy 2011

Udeleženci: Matjaž Dušič, Lovro Vršnik, Tanja Pahovnik in Maja Žerovnik

Trajanje: od 12. januarja do 6. marca 2011

Preplezani smeri:

8. 2.–10. 2.: Fitz Roy (severni steber), Mate, Porro y Todo lo Demas (900 m, 6c) + Casarotto (500 m, 6b+/A0)

Opomba: Matjaž in Lovro sta prva plezalca, ki sta povezala obe smeri do vrha.

Dekleti sta si ogledali Argentino in se preizkusili v plezanju športnih smeri.

Patagonija 2011

Udeleženca: Urban Ažman in Nejc Marčič

Trajanje: od 24. januarja do 2. marca 2011

Preplezane smeri:

– Fitz Roy, Francosko-argentinska smer z izstopom po smeri Albina Simončiča (6b, A1);

– Poincenot, Williamsova smer (V+/60°–80°);

– Mochito-Mocho-Cerro Torre: The Long Run; od Sedla Potrpljenja po Kompresorski smeri do vznožja Ledenih stolpov (Ice Towers); preplezanih 1700 od skupaj 2000 metrov (6c, A2, M6).

AZIJA

Južna Koreja

Udeleženca: Jasna in Andrej Pečjak

Trajanje: januar 2011

Jasna in Andrej Pečjak sta v Korejo prišla v prvih dneh januarja kot sodnika na prvi tekmi svetovnega pokala v lednem plezanju. Po tekmi sta za pet dni odšla na sever v gorsko območje Seoraksan in tam preplezala tri slapove:

12. 1.: Mepawi (Wi 5+, 60 m);

13. 1.: Sosung (Wi 6, 70 m, slap je plezal Andrej z dvema korejskima soplezalcema);

14. 1.: Sil (Wi 4+).

Korejci ne uporabljajo naših ocen, zato so te zgolj približne. Zanimivo je tudi, da je za vsako gibanje zunaj poti v narodnem parku potrebno posebno dovoljenje (na dovoljenju sta določena tako dan kot tudi slap, za katerega velja dovoljenje).

Iran 2011 (smučarska odprava)

Udeleženci: Branko Ivanek, Breda Bibič, Boštjan Kerman, Stašo Kržan, Josipa Kržan Levar, Mirko Renčelj, Andrej Smerke, Miha Šošterič in Uroš Murko

Trajanje: od 21. do 30. marca 2011

Vsi člani odprave so 27. marca prišli na vrh Damavanda (5671 m). Zaradi pomanjkanja snega so smuči pustili na skalnem grebenu 300 m pod vrhom.

Makalu 2011

Udeleženci: Marko Prezelj (vodja odprave), Rok Blagus, Luka Lindič, Boris Lorenčič in Steve House ter zdravnik dr. Scott Boughton (oba ZDA)

Trajanje: od 4. aprila do 2. junija 2011

Makalu 2011 – na kratko:

Marko Prezelj in Steve House sta se pri prvem poskusu v zahodni steni Makaluja povzpela do višine 7000 metrov, pri ponovnem pa do 6600 metrov, potem pa zaradi večjega kamnitega plazu prek nameravane smeri vzpona sestopila.

Boris Lorenčič, Luka Lindič in Rok Blagus so se povzpeli po običajni smeri do sedla Makalu-La (7400 m), Lindič in Blagus pa nato, prav tako po običajni smeri, do višine 8200 metrov (vrh 8463 m).

Marko Prezelj in Steve House sta tudi priskočila na pomoč Švicarki Joele Brupbacher, ki se je na sedlu Makalu-La znašla v težavah.

Kronološko poročilo:

4. 4.: Večerni let v Frankfurt.

5. 4.: Popoldne let v Katmandu prek Dohe.

6. 4.: Prevzem tovora, urejanje dovoljenj na ministrstvu, nakup hrane.

7. 4.: Pakiranje opreme in hrane.

8. 4.: Polet v Luklo in hoja do Poyana.

9. 4.: Poyan– ...

10. 4.: ... –Sibuje .

11. 4.: Sibuje–Kote (10 ur hoje, sneg).

12. 4.: Kote–Tangnak – aklimatizacija do 4950 m.

13. 4.: Tangnak–Khare – aklimatizacija do 5150 m.

14. 4.: Khare–Mera Peak High Camp (5800 m)–Khare.

15. 4.: Khare–Mera Peak High Camp (5800 m).

16. 4.: Vzpon na vrh Mera in sestop v Khare.

17. 4.: Počitek v Khareju.

18. 4.: Khare–Kote.

19. 4.: Kote–Zatra La–Lukla.

20.–22. 4.: Lukla.

23. 4.: Lukla. Let s helikopterjem v bazni tabor (4850 m) in aklimatizacija do 5200 m. V bazi je manj kot polovica opreme, tovor je poškodovan, nekaj opreme in hrane je ukradene.

24. 4.: Čakanje preostalega tovora in urejanje baznega tabora.

25. 4.: Baza–visoka baza (5700 m).

26. 4.: Po običajni smeri do 6300 m in sestop v bazo (Luka in Boris prespita v visoki bazi).

27. 4.: Baza, sneži.

28. 4.: Baza, budistična posvetitev baze – pudža.

29. 4.: Baza, pripravljanje opreme in hrane.

30. 4.: Baza–K 5795 (bivak), sneži, ponoči izjemno vetrovno.

1. 5.: Bivak–Vrh 6682; sestop v bazo; sneženje.

2. 5.: Baza.

3. 5.: Baza, opoldne v eni uri zapade 10 cm snega.

4. 5.: Priprava opreme in hrane.

5. 5.: Steve in Marko do začetka grebena Čago, bivak; Boris, Luka in Rok po običajni smeri do 5900 m, bivak.

6. 5.: Steve in Marko prečita greben Čago (prva polovica), bivak; Boris, Luka in Rok po direktni varianti (Kukuczka) do običajne smeri na 6700 m, bivak.

7. 5.: Steve in Marko prečita drugo polovico grebena Čago in sestopita do visoke baze. Boris, Luka in Rok se po običajni smeri vzpnejo do sedla Makalu–La (7400 m) in sestopijo do bivaka na 6700 m.

8. 5.: Sestop v bazo.

9. 5.: Baza, popoldne sneženje.

10. 5.: Baza, popoldne močno sneženje.

11. 5.: Steve in Marko odideta do šotora pod zahodno steno; Boris, Luka in Rok do visoke baze (5700 m).

12. 5.: Steve in Marko vzpon do 6600 m, naporno gaženje snega, bivak; Rok in Luka po običajni smeri do T2; Boris sestopi v bazo.

13. 5.: Steve in Marko se po zahodni steni vzpneta na 7000 m in sestopita do bivaka, sneg in veter; Luka in Rok po običajni smeri do Makalu-La (7400 m).

14. 5.: Steve in Marko sestopita v bazo; Luka in Rok se po običajni smeri vzpneta do višine 8200 metrov, nato sestopita na Makalu-La (7400 m).

15. 5.: Rok in Luka sestopita v visoko bazo.

16. 5.: Rok in Luka sestopita v bazni tabor.

17. 5.: Baza – priprava opreme in hrane.

18. 5.: Steve in Marko odideta iz baze do šotora pod zahodno steno, zvečer in ponoči sneži.

19. 5.: Steve in Marko se med sneženjem vzpneta do 6600 m; zvečer se prek nameravane smeri vzpona usuje večji kamniti plaz.

20. 5.: Steve in Marko sestopita do šotora pod steno, zvečer sneži.

21. 5.: Steve in Marko po običajni smeri do T2.

22. 5.: Steve in Marko zaradi močnega vetra sestopita v bazo, kjer izvesta, da je na sedlu Makalu-La Švicarka Joele Brupbacher v težavah.

23. 5.: Steve in Marko ob treh zjutraj odhitita na pomoč proti sedlu; na T2 izvesta, da Joele ni več pomoči; sestopita vse do baze.

24. 5.: Baza. Pripravljanje opreme, prihod nosačev.

25. 5.: Baza–Jangle Kharka.

26. 5.: Jangle Kharka–Tašigong.

27. 5.: Tašigong–Num.

28. 5.: Num–Čičila–Tumlingtar.

29. 5.: Prvi trije v Katmandu.

30. 5.: Ostali trije v Katmandu.

31. 5.: Katmandu.

1. 6.: Večerni let v Doho in naprej v Slovenijo.

2. 6.: Pristanek na Brniku.

Xuelian Feng 2011

Udeleženci: Aleš Holc (vodja), Igor Kremser in Peter Juvan

Trajanje: od 4. 7. do 12. 8. 2011

Preplezane smeri:

V času bivanja (10. 7.–6. 8. 2011) na območju ledenika Muzart in pogorja Xuelian Feng so vsi trije člani odprave opravili osem prvenstvenih vzponov in sestopov na tri neosvojene štiritisočake in enega šesttisočaka:

14. 7. 2011, Yi-ge feng (Vrh ena; 4420 m), prvi pristop:

JV-raz (IV/III–II, 920 m, 4 ure) + sestop: J-raz do 1. palice (III–I, 500 m, 2 uri);

20. 7. 2011, Kundi Feng (4601 m), prvi pristop:

S-stena, Desni kuloar (80°–60°, 800 m, 5 ur) + sestop (21. 7. 2011): JZ-greben do sedla in sestop po JV-pobočjih (III–I, 300 m + 300 m, 5 ur);

25. 7. 2011, Huang Jin Feng (Zlati vrh; 4708 m), prvi pristop:

Z-stena, Vagabund (D, M4, AI3, 700 m, 3 ure in pol) + sestop: J-stena, sestopni kuloar (60°, I–II, 2 uri);

27. –31. 7. 2011 (vrh 30. 7. 2011), Xuelian North East, 6249 m, prvi pristop, prvo prečenje gore:

SZ-raz, Raz zaupanja (ED2, AI5, M5+, 2400 m + 400 m vršnega grebena (D); 36,5 ur efektivnega plezanja. Smer je posvečena alpinistu Andreju Magajnetu, ki se je smrtno ponesrečil 8. marca 2011. Sestop: JV-stena, Seračina (AI3, 80°–60°, 2000 m, 14 ur (trikrat spust po vrvi)).

Opis vzpona in sestopa na Xuelian North East:

Fantje so prvih petsto metrov plezali po lepih ledenih vesinah severne stene (do 90°), ki so ponujale dobro plezanje in hitro napredovanje. Skrbela jih je ogromna opast, ki je visela nad steno. Peter in Igor sta potegnila dvestometrske raztežaje in že so bili zunaj dosega ledene

gmote. Nadaljevali so po ledeno-snežnih žlebovih in naprej po SZ-razu vse do vrha ledene opasti (višina 4765m, prvi bivak).

Drugi dan so s kombiniranim plezanjem napredovali proti veliki snežni rampi. Zaradi slabih snežnih razmer so se umaknili v zahodno steno. Rampa je bila v resnici oster prepadni snežni greben, nad katerim se je dvigala skalna stopnja (eden od ključnih problemov v smeri). Glavnino skalne stopnje so preplezali levo čez delikatne gladke plošče (sneg, ki je od spodaj obljubljal prehode, je bil le poprh na skalah). Sledil je prehod čez slikovit ledni previs ter nekaj kombiniranih raztežajev. Na ostrem razu so izklesali polico za drugi bivak, spali so navezani (tisočmetrski prepad na obeh straneh šotora).

Tretje jutro so nadaljevali po grebenu in s kombiniranimi raztežaji čez zadnjo skalno stopnjo. Plezanje je bilo delikatno in ponekod zelo zamudno zaradi sipkega snega. Na razu (ki se je oblikoval v širši greben) so se razmere slabšale, nameščanje varovanja je bilo težavno. Do tod jih je spremljalo večinoma sončno vreme, sledil pa je vremenski preobrat (megla, sneg). Na izravnavi pod vršno kupolo (5800 m) so postavili šotor (tretji bivak).

Četrtega dne so zarana ugotovili, da se jim je pokvaril kuhalnik. Na srečo so že prejšnji dan natopili slabe tri litre tekočine. Ob svitu so začeli iskati prehode med skalami proti vrhu. V iskanju boljših razmer (manj udiranja) so se premaknili na zahodno stran (6180 m). Greben se je (na njihovo presenečenje) proti vrhu nadaljeval še petsto metrov, vreme je bilo vse slabše. Na vrh so se zaradi ogromne količine nestabilnega snega povzpeli z vzhodne strani. Zmagoslavje je bilo kratko, saj se je gora zavila v oblake in pričelo je snežiti. Nemudoma so začeli sestopati (najprej do sedla z ogromnimi opastmi in potem naprej). Ko so se megle za hip razkadile, so opazili, da jim nad glavami grozi cel pas serakov. Sestopali so v navezi, nekaj skalnih mest je bilo precej delikatnih. Ledna strmina (z vmesnimi skalnimi stopnjami) je imela naklon med 60° in 80°. Po petih urah so bili zunaj dosega serakov. V istem tempu so nadaljevali s plezanjem navzdol. Ob 21. uri so prečkali krajno zev in prišli na prostran, strm ter razbit ledenik. Na višini 5390 m so postavili šotor (četrti bivak) in se zavlekli v mokre spalke. Bili so brez tekočine, kuhalnik še vedno ni deloval.

Peti dan so v megli in sneženju pričeli iskati prehod na nižje predele ledenika. Do lažjega terena jih je ločilo še 1000 metrov spusta. Po

mukotrpnem iskanju, vračanju ter spustih so okoli 16. ure (po petih dneh) stopili na glavni ledenik. Našli so vodo in si z ledeno tekočino vsaj malo napojili izsušena telesa. Naslednjih pet ur do tabora ABC (peti bivak) je minilo v iskanju prehodov čez skoraj vodoraven ledenik (gaženje, padanje v razpoke).

Šesti dan so s težkimi nahrbtniki zagazili proti baznemu taboru, obilni večerji naproti.

Raz zaupanja. Vzpon je bil nominiran za zlati cepin.
Foto: Aleš Holc.

Seračina (smer sestopa).

Desni kuloar.

Vagabund.

Tjanšan 2011

Udeleženci: Anže Šavs, Luka Plut, Bojan Hribernik in Rok Benkovič

Trajanje: od 7. julija do 26. avgusta 2011

Opravljeni vzponi:

– Khan Tengri (7010 m), Pogrebetskiy route West ridge (3000 m, ruska ocena 5a); 27. 7. Anže Šavs; 28. 7. Luka Plut in Rok Benkovič; 29. 7. Bojan Hribernik.

– Ala Archa, Korona 1 (4810 m), Variant (1000 m, ozebnik 50°, dva skalna raztežaja III–IV, ruska ocena 4a); Rok Benkovič, Bojan Hribernik in Luka Plut.

Četverica je z letalom prek Münchna in Moskve priletela v Biškek (glavno mesto Kirgizije), nato pa s helikopterjem odletela v bazo pod Khan Tengrijem. Za aklimatizacijo so se najprej povzpeli na predvrh Troglava (okoli 5400 m) in jo nadaljevali med postavljanjem višinskih taborov na Khan Tengriju. Vzpon na vrh je uspel vsem štirim članom odprave. Ob koncu tritedenskega bivanja v bazi na ledeniku Inilček sta Bojan in Rok (po vsej verjetnosti) preplezala prvenstveno skalno smer v predostenju Troglava. Po zaključenem prvem delu odprave so si nekoliko opomogli v Biškeku, nato so obiskali še plezalno območje Ala Archo. Tu so Rok, Bojan in Luka preplezali lepo snežno/skalno linijo na Korono in si ogledali morebitne cilje za prihodnje obiske tega prelepega področja. Odprava se je tako po skoraj dveh mesecih uspešno končala.

Nanga Parbat 2011

Udeleženci: Irena Mrak (vodja), Stojan Burnik (namestnik vodje), Nika Radjenović, Mojca Švajger, Viktor Grošelj, Stipe Božić (Hrvaška) in Joseph Stiller (Nemčija)

Trajanje: od 15. julija do 30. avgusta 2011

Časovni pregled:

15. 7.: Odhod iz Ljubljane.

16. 7.: Prihod v Islamabad in vožnja do naselja Malakandi na poti proti prelazu Babusar.

17. 7.: Nadaljevanje poti čez prelaz Babusar (4173 m); aklimatizacija na območju prelaza do višine 4500 m; popoldne prevoz v Chilas.

18. 7.: Priprava tovorov za nosače, urejanje formalnosti pred odhodom v bazni tabor.

19. 7.–20. 7.: Ogled raikotske strani Nanga Parbata; aklimatizacija na območju Pravljičnih travnikov do višine 4500 m.

21. 7.: Vožnja do izhodišča za dostop v bazni tabor pod Diamirsko steno Nanga Parbata.

22. 7.–23. 7.: Dostop v bazni tabor pod Diamirsko steno Nanga Parbata.

24. 7.: Postavitev baznega tabora na višini 4250 m.

25. 7.–30. 7.: Postavitev T1 na 4800 m; opremljanje tabora z opremo za višje tabore; pritrjevanje vrvi v ozebniku.

31. 7.: Vzpon vseh članov odprave na Karo La (5150 m).

1. 8.–3. 8.: Sestop v bazni tabor; počivanje; podiranje T1; ureditev ABC za poskus v desnem delu stene.

4. 8.–5. 8.: Poskus na Ganalu – Stojan, Viki, Nika, Sepp, Mojca in Irena dosežejo 5800 m.

6. 8.–9. 8.: Počivanje v bazi; plezanje v okoliških stenah.

10. 8.: Stojan, Nika, Sepp in Stipe sestopijo v dolino.

11. 8.: Viki, Mojca, Irena raziščejo desni del stene do višine 5400 m; Viki se vrne v bazo, Mojca in Irena ostaneta na ABC.

12. 8.–16. 8.: Vreme ne omogoča poskusa v steni; člani ostanejo v bazi in opravijo številne vzpone v stenah nad bazo.

17. 8.–25. 8.: Vzpon v Diamirski steni do grebena na 7590 m.

Irena in Mojca sta prvi dan prespali na višini 4750 m. Naslednji dan sta dosegli višino 5800 m (poslabšanje vremena z močnim sneženjem, bivak za dve noči). 20. avgusta sta nadaljevali s plezanjem do višine 6700 m (četrti bivak). Dan zatem sta splezali do višine 7200 m (peti bivak). 22. avgusta jima v poledeneli skalni pregradi na višini 7350 m kljub več poskusom ni uspelo najti prehoda proti levi, ki bi jima omogočil nadaljevanje plezanja proti glavnemu vrhu Nanga Parbata. Vrnili sta se na višino 7200 m in tam prebili šesto noč v steni. Naslednji dan sta začeli plezati naravnost navzgor proti robu Diamirske stene in ga dosegli na višini 7590 m. Sledil je spust nazaj do bivaka na višini 7200 m (sedma noč v steni). 24. avgusta sta nadaljevali s sestopom (osmi bivak na višini 5800 m). Deveti dan plezanja sta se vrnili v bazo. Preplezana Slovenska smer je od ledenika Diama (4470 m) do roba stene visoka 3120 m. Je kombinacija Messnerjeve smeri iz leta 1978, njegove sestopne smeri in prvenstvenega vzpona. Ocena težavnosti izrazito ledne smeri je IV (45–60°(70°)).

26. 8.–27. 8.: Podiranje baze in sestop v dolino.

28. 8.: Viki gre prek prelaza Babusar v Islamabad in 30. 8. domov; Mojca in Irena nadaljujeta pot v Skardu.

Smer vzpona v Diamirski steni.

Kokšal Too 2011

Udeleženci: Blaž Stres (vodja), Urša Erman, Tina Leskošek, Alenka Klemenčič (zdravnica), Peter Bajec, Blaž Grapar, Tadej Golob in Miha Lapanja (organizator transporta)

Trajanje: od 15. julija do 7. avgusta 2011

Odprava je imela poleg alpinističnega udejstvovanja tudi znanstvenoraziskovalni vidik. Udeleženci so želeli zbrati tudi čim več informacij o tem področju in dopolniti obstoječo karto z imeni in kotami ter zbrati poročila o dosežkih drugih odprav.

Časovni potek odprave:

23. 7.: Vzpon na Pik Alpini (4578 m) in naprej na Pik Lvitsa (4631 m); Alenka, Tina, Peter, Urša in Miha. Alenka in Miha sta smučala z vrha. Tadej in Blaž G. sta se vzpela na Lyev (4710 m) in tam prespala.

24. 7.: Alenka in Miha sta se odpravila iz baze proti ABC nad ledenikom Nalivkin pod Pik Obzhorny (5156 m). Tadej in Blaž G. sta se z aklimatizacije vrnila v bazo. Tina, Urša in Peter so odšli po ledeniku Kotur pod vzhodno steno Pik Oleg (4950 m) in postavili ABC.

25. 7.: Alenka in Miha sta osvojila vrh Pik Greta (4725 m) in z njega odsmučala v ABC. Tadej in Blaž G. sta počivala v bazi. Tina, Urša in Peter so po vsej verjetnosti preplezali prvenstveno smer Arbuz (Lubenica) na Pik Oleg (60°/40°–50°, 450 m, 2 uri in pol). Nato so sestopili v ABC in se vrnili v bazo.

26. 7.: Alenka in Miha sta osvojila vrh Pik Lenčka (4621 m) ter z njega smučala v ABC. Zvečer sta se jima pridružili še Tina in Urša. Tadej in Blaž G. sta se odpravila proti ledeniku Fersmana.

27. 7.: Tina, Urša, Alenka in Miha so pristopili na vrh Pik Obzhorny (5156 m). Z vrha proti ABC so (prvenstveno) smučali Alenka, Urša in Miha, Tina je s smučanjem pričela sto (višinskih) metrov nižje. Tina in Urša sta se vrnili v bazo. Tadej in Blaž G. sta prespala na ledeniku Fersmana.

28. 7.: Tadej in Blaž G. sta preplezala novo smer in dosegla glavni vrh Pik Byeliy (5697 m) ter se vrnila v ABC. Večino smeri sta plezala

nenavezana, v najtežjem delu pa sta se varovala dva raztežaja. V smeri je ostalo pet klinov, ki sta jih uporabila za spust po vrvi. Pik Byeliy, Slovenska smer (4/V, 600 m). Na vrhu in v ABC sta vzela vzorce snega. Alenka in Miha sta iz ABC sestopila v bazni tabor. Urša, Tina in Peter so se odpravili proti Piku Plaza.

29. 7.: Tadej in Blaž G. sta se odpravila proti bazi po ledeniku Fersmana. Prespala sta na travah na višini 3700 metrov. Alenka in Miha sta počivala v bazi. Urša, Tina in Peter so se odpravili proti Piku Plaza. Pozno popoldne so si v slabem vremenu postavili šotor na začetku ledenika Fersmana.

30. 7.: Urša, Tina in Peter so se zaradi slabe vremenske napovedi vrnili v bazo, prav tako Tadej in Blaž G. Alenka in Miha sta počivala v bazi.

31. 7.: Člani so balvanirali v bazi ter z različnimi deli zaključevali raziskovalni del odprave.

1. 8.: Miha je smučal po vzhodnem pobočju z vrha Pika Alpini (4578 m). Nekateri člani so balvanirali.

Pik Oleg, V-stena (zahodni Kokšal Too, Kirgizija)

ARBUZ (LUBENICA)

25. 7. 2011, Tina Leskovšek, Urša Erman in Peter Bajec

60°/40°–50°, 450 m, 2 uri in pol

Dostop: Iz baze prek ledeniške morene po ledeniku Kotur do vstopa v smer (s smučmi približno 4 ure). Na ledeniku je potrebna pazljivost zaradi skritih ledeniški razpok in strug potokov.

Opis: Smer poteka levo od manjšega, položnejšega skalnega raza proti vrhu Pika Oleg. Na sredini se prehod zoži (na levi nas spremljajo seraki, na desni raz). V zgornjem delu stene se raz konča in po snežnem pobočju se pomikamo proti vrhu. Pozor, razpoke serakov! Za ponovitev smeri zadostuje vris na sliki. Sestopimo po smeri.

Oprema: dereze, cepini, čelada.

Pik Oleg, Arbuz (Lubenica).

Čarakusa 2011

Udeleženci: Luka Stražar, David Debeljak, Nejc Marčič in Urban Novak (vodja odprave)

Trajanje: od 15. avgusta do 24. septembra 2011

Povzetek odprave:

Štirje člani odprave so z brniškega letališča prek švicarskega Züricha, katarske Dohe in Islamabada poleteli proti Skarduju, ki je odskočna deska za dostop v številne karakorumske doline. Tam so uredili zadnje formalnosti pred odhodom v bazo. Pot iz Skarduja do baznega tabora pod mogočnim ostenjem gore K7 je trajala tri dni. Za pomoč pri prenosu opreme in hrane so fantje najeli 35 lokalnih nosačev.

Kmalu po prihodu v bazni tabor so začeli z alpinističnim udejstvovanjem. V tridesetih dneh, ki so jih preživeli v dolini Čarakusa, so opravili devet vzponov, med katerimi vsekakor izstopa vzpon Luke in Nejca po novi smeri na zahodni vrh K7. Smer sta poimenovala Sanjači zlatih jam (s tem vzponom sta si prislužila zlati cepin). To je šele druga smer na vrh (prvo je leta 2007 preplezal Marko Prezelj z ameriškima soplezalcema). Poleg uspešno preplezanih smeri so poskušali tudi v nekaterih drugih, kjer pa bi potrebovali nekaj več sreče z vremenom, razmerami, izkušnjami in tudi voljo.

Vreme jim je med odpravo dobro služilo, v zadnjih dneh pa bi si želeli kak dan stabilnejšega vremena več.

Poleg preplezanih smeri je največji uspeh odprave zagotovo to, da so se člani, med katerimi so bili trije prvič v najvišjem gorstvu sveta, od tam vrnili polni navdušenja in z željo po ponovnem obisku ter udejstvovanju v njem.

Opravljeni vzponi:

– greben v Iqbal Wall nad bazo (Nejc Marčič, David Debeljak);

– Nayser Brakk (5200 m), Britanska smer (vsi člani odprave);

– steber levo od Nayser Brakka, ponovitev smeri Marka Prezlja z varianto (zgornjih 300 m; Nejc Marčič, Urban Novak);

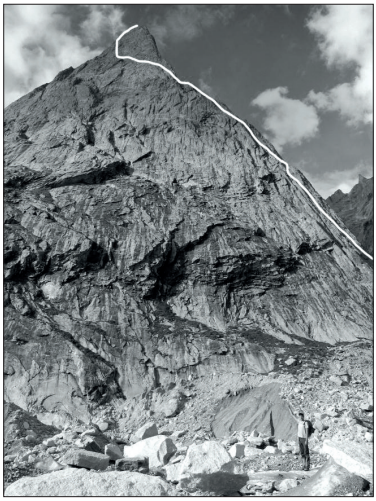

Steber levo od Nayser Brakka.

– greben desno od Nayser Brakka, prvenstvena grebenska smer: Pištu mater (VI, višina 800 m, dolžina smeri 1200 m; Luka Stražar, Urban Novak);

Pištu mater.

– Sulu Peak (5950 m; vsi člani odprave);

– Beatrice (5800 m; Nejc Marčič, Urban Novak, Luka Stražar);

– Iqbal Wall, varianta Italijansko-ameriške smeri, ki so jo preplezali Luca Maspes, Galen Rowell in Natale Villa (David Debeljak, Urban Novak).

– K7 West (~6600 m), Sanjači zlatih jam (VI/5, M5, A2, 1600 m; Luka Stražar, Nejc Marčič);

Prvenstvena smer *Sanjači zlatih jam*:

Luka in Nejc sta za smer porabila štiri dni. Iz baze sta odšla ob 3. uri zjutraj. Po dveurnem dostopu čez melišče sta začela plezati po strmem snegu in ledu. Skušala sta se čim bolj držati grebena, saj je v tem delu smeri precej serakov. Do prvega mesta za bivakiranje sta priplezala ob 19:30. Drugi dan je bilo plezanje težje od pričakovanega (kombinirano plezanje), težave so bile tu največje. Preplezala sta 250 m in uredila drugi bivak na grebenu. Tretji dan sta zaradi neprimerne opreme in razmer skrenila z začrtane linije – zgornji skalni del sta obšla po desni strani grebena in nadaljevala pod seraki. Vrh sta dosegla ob 9. uri, nato sta sestopila do prvega bivaka. Zadnji (četrti) dan sta v slabem vremenu sestopila do baze.

Člani odprave ob prihodu na Brnik. Foto: Zdenka Mihelič (vir: pzs.si).

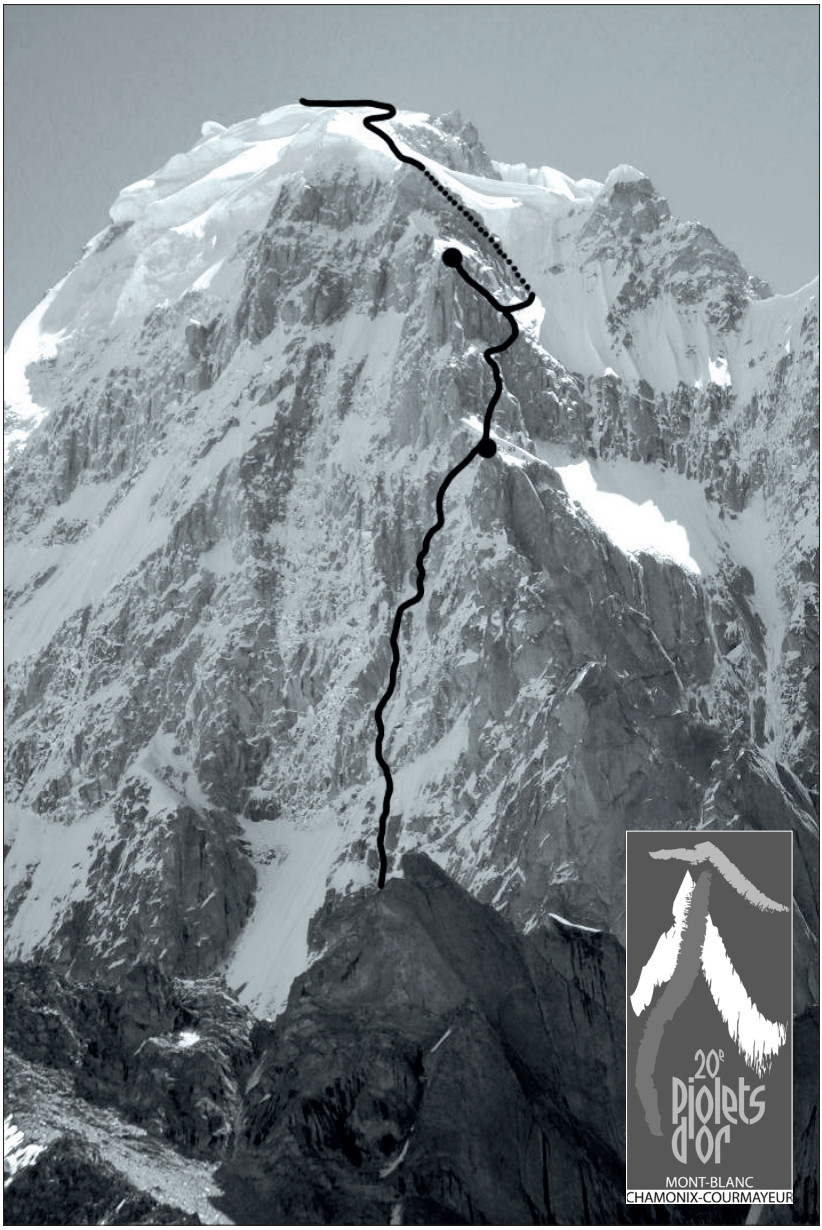

Sanjači zlatih jam. Vzpon je bil nagrajen z zlatim cepinom.

Šiša Pangma 2011

Udeleženci: Ludvik Golob (vodja), Janez Levec, Zoltan Szlanko in Janos Veszpremi (oba Madžarska) ter Pasang Gyljee Sherpa (višinski nosač, Nepal)

Trajanje: od 30. 8. do 8. 10. 2011

Ludvik, Janez in Pasang so dosegli višino T3 (7200 m). Poskus vzpona na vrh Šiša Pangme (8027 m) jim je preprečil močan veter (do 100 km/h).

Miyar 2011 (indijska Himalaja)

Udeleženca: Andrej Erceg in Monika Kambič (vodja)

Trajanje: od 4. septembra do 3. oktobra 2011

Seznam preplezanih smeri:

– 12. 9. 2011: Toro Peak (4950 m), SV raz (VI–, 300 m; dolžina 500 m);

– 19. 9. 2011: Masala Peak (5650 m), Speedy Gonzales (VI–/IV–V, 900 m; dolžina 1500 m), prvenstvena in prvi pristop na vrh;

– 20. 9. 2011: Premsingh Peak (5300 m), Trident Ridge (VII+/VII, 550 m višine; dolžina 900 m);

– 24. 9. 2011: Turaya Peak (5250 m), Milky Way (VIII–/VI, 350 m, dolžina 600 m), prvenstvena in prvi pristop na vrh;

– 26. 9. 2011: Peak 5400, Sweet Aljonka (VI–/V, 400 m), prvenstvena (Andrej solo).

Kronološki potek odprave:

4. 9.: Polet Ljubljana–Istanbul–Delhi.

5. 9.: Prihod v Delhi. Prtljaga ni prispela. Odhod z avtobusom v Manali.

6. 9.: Prihod v Manali. Nakupovanje.

7. 9.: Nakup hrane in ostalega. Prispela je izgubljena prtljaga.

8. 9.: Odhod z džipom proti severu, dež. Prelaz Rohtang je skoraj neprevozen. Prihod na začetek doline Miyar.

9. 9.: Hoja do vasi Shukto in naprej.

10. 9.: Hoja do baznega tabora na višini okoli 3950 metrov.

11. 9.: Sončno. Aklimatizacijski vzpon na Toro Peak (Monika 150 m nižje).

12. 9.: Sončno. Plezanje v JV-razu Toro Peaka (iskanje težjih prehodov). Oprema ostane na moreni.

13. 9.: Sončno. Proti večeru sneg. Počitek.

14. 9.: Sončno. Popoldanske nevihte. Postavitev ABC na višini (4700 m).

15. 9.: Plohe in snežne nevihte. Neuspešen poskus na raz nad ABC. Sestop v bazo

16. 9.: Dež in sneg

17. 9.: Sončno. Čakanje v bazi, da bo sneg skopnel.

18. 9.: Sončno. Vzpon na ABC.

19. 9.: Sončno. Plezanje na Masala Peak (5 ur, 5650 m) – prvenstvena.

20. 9.: Sončno. Plezanje v Trident ridge (5 ur) na Premsingh Peak (5300 m).

21. 9.: Sončno. Po moreni in ledeniku do Neverseena (7 ur hoje).

22. 9.: Sončno. Popoldanske nevihte. Počitek.

23. 9.: Sončno. Popoldne snežni vihar. Andrej sestopi v bazo po hrano.

24. 9.: Sončno. Plezanje prvenstvene na deviški vrh, ki ga krstita v Turaya Peak. (ca. 5250 m).

25. 9.: Sončno. Monika sestopi v bazo, Andrej okreva na ABC.

26. 9.: Sončno zjutraj, popoldne snežni metež. Andrej prepleza krušljivo prvenstveno smer na prvi vrh Peaka 5400 in sestopi v bazo.

27. 9.: Sončno. Zadnji dan v bazi.

28. 9.: Neverjetno sončno. Sestop v dolino do vasi Shukto (7 ur).

29. 9.: Sončno. Odhod z džipom proti Manaliju.

30. 9.: Monika odpotuje proti New Delhiju.

1. 10.: Prihod v Delhi.

3. 10.: Monika odpotuje proti Sloveniji.

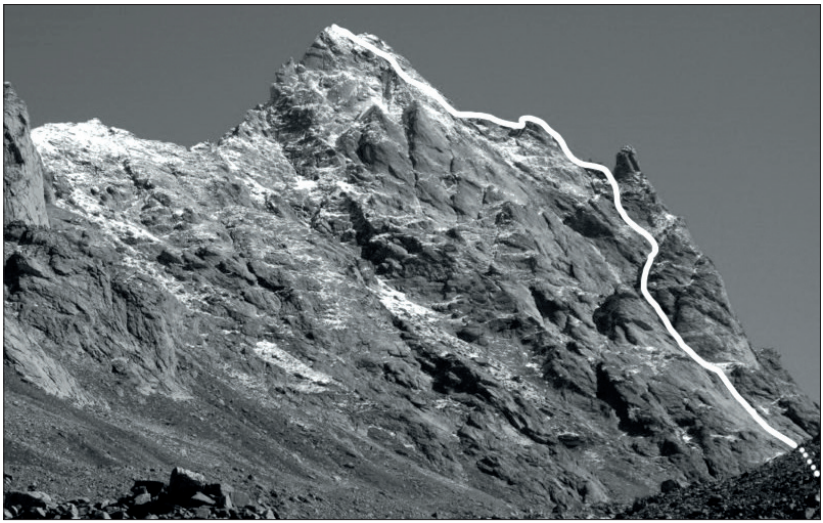

Masala Peak, Speedy Gonzales.

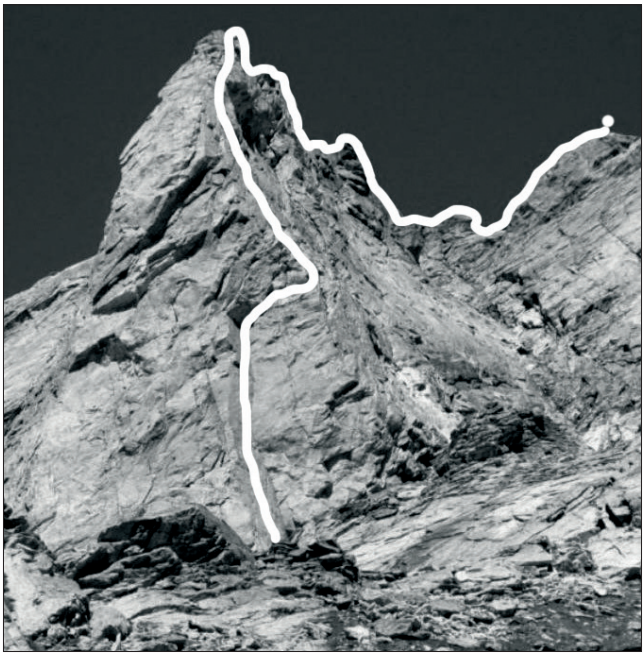

Turaya Peak, Milky Way.

IZBOR NAJUSPEŠNEJŠIH ALPINISTOV 2011

Ob koncu leta Komisija za alpinizem (KA) pri PZS pripravlja izbor najuspešnejših alpinistk in alpinistov v preteklem letu. Namen izbora je predvsem oceniti in ovrednotiti najkakovostnejše alpinistične vzpone in širši javnosti predstaviti najboljše alpinistične dosežke.

V javnost pride prek posameznih alpinistov ali medijev veliko poročil in informacij o alpinističnih vzponih. Namen KA je, da z današnjo prireditvijo in izborom najuspešnejših alpinistov iz množice vzponov, opravljenih leta 2011, izloči tiste, ki po kakovosti resnično izstopajo. Vzponi nominirancev in nagrajencev so vzponi, ki predstavljajo večino najboljših slovenskih vzponov, opravljenih v letu 2011.

V sodelovanju s KA je najuspešnejše alpinistke in alpiniste tudi tokrat izbrala skupina izkušenih alpinistov različnih generacij, ki poznajo razmere v slovenskem in svetovnem alpinizmu. Izbor so opravili Andrej Štremfelj, Boris Lorenčič, Milan Romih, Peter Mežnar, Rok Blagus, Tadej Debevec, Tanja Grmovšek, Tone Škarja (KOTG – Komisija za odprave v tuja gorstva pri PZS), Urban Golob ter Matej Kladnik in Miha Habjan (oba KA).

Glavni kriteriji za izbor so bili vrhunskost, prvenstvo, ideja in izbira cilja, drznost in avantura ter seveda način opravljenega vzpona. Dosledno so dobili prednost vzponi, ki so odstopali od lanskega povprečja najboljših vzponov, in vzponi resnično alpinističnega značaja.

Pri zbiranju in izbiranju najkakovostnejših alpinističnih vzponov se je bilo težko odločiti, saj so mnogi alpinisti lansko leto preplezali veliko dobrih smeri, na koncu pa so izbrani najuspešnejši alpinisti dobili prepričljivo večino glasov. Tudi letos so bili izbrani posamezniki ali skupine, ki so po našem mnenju z enim ali več vrhunskimi vzponi pomembneje zaznamovali preteklo leto. Tem alpinistom je bila podeljena nagrada za posebne dosežke v alpinizmu.

Primerjava alpinističnih vzponov in njihova ocena je vedno težka in nehvaležna naloga. Naš izbor ni absolutna resnica in upam, da se tega vsi zavedamo. Izbor je samo najboljši približek, za katerega smo se potrudili po najboljših močeh.

Za konec želim vsem nagrajencem in nominirancem, da bi presegli lanske dosežke in se vedno varno vrnili domov.

Načelnik KA, Miha Habjan

Najuspešnejši alpinist: Luka Krajnc

Luka Kranjc je postal eden najboljših slovenskih vrhunskih alpinistov nove generacije. Njegov vsakoletni seznam najtežjih prosto ponovljenih smeri je izjemen. Zlasti razveseljivo je, da Luka pleza na najvišjem nivoju tako pozimi kot poleti. S prostim vzponom v smeri Bellavista je postavil nov mejnik v slovenskem alpinističnem skalnem plezanju. V letu 2011 se je udeležil dveh odprav, in sicer v ZDA (El Capitan) in Venezuelo (Acopan Tepui), kjer je preplezal več odličnih smeri. Z mladostno zagnanostjo, popolno predanostjo plezanju in vrhunskimi rezultati bomo z veseljem spremljali Lukovo nadaljnjo alpinistično pot.

Najuspešnejša alpinistka: Anastasija Davidova

Nastja niza dobre vzpone že vrsto let, v sezoni 2011 pa je še dodatno dvignila svojo skalnoplezalno raven. Sezono je začela z zimskimi vzponi, nato vztrajno dvigovala formo v skali in poletni opravila serijo odličnih skalnih vzponov v Paklenici, Triglavu in Dolomitih. Počasi, a vztrajno se je razvila v vrhunsko alpinistko in postala ena najboljših slovenskih alpinistk, na katero računamo tudi v prihodnosti.

Najperspektivnejši alpinist: Luka Stražar

Luka Stražar je predstavnik mlade generacije slovenskih alpinistov, ki je z dobrimi vzponi opozoril nase že v prejšnjih letih. Odlikujejo ga zagnanost, vztrajnost in visok plezalni nivo v zimskih razmerah, ki ga je v lanski sezoni še dodatno dvignil. S prvim vzponom v Sanjskem ozebniku v sezoni ter s prvenstveno smerjo v K7 West je dokazal, da sodi med najbolj perspektivne slovenske alpiniste, ki bodo imeli pomembno vlogo tudi v prihodnjih letih.

Nagrade za posebne dosežke:

Andrej Grmovšek

Tudi Andrejev vsakoletni seznam vrhunskih vzponov je pravzaprav že dolgoletna stalnica. Pozimi je preplezal eno najtežjih zimskih kombiniranih smeri v slovenskih gorah, poleti pa ponavljal smeri na najvišji ravni. Andreja odlikujeta odlična psihična in fizična pripravljenost ter izjemna domiselnost pri izbiri odpravarskih ciljev.

Nejc Marčič

Nejc Marčič je predstavnik mlajše generacije alpinistov, ki je že v preteklih letih opozoril nase z izjemno zagnanostjo in odličnimi vzponi. Leto 2011 je začel z odpravo v Patagoniji, nadaljeval z dobrimi zimskimi vzponi, poleti nanizal nekaj prvenstvenih smeri, sezono pa zaključil z vrhunsko smerjo v steni K7 West v Pakistanu. Odlična sezona, s katero dokazuje svoj razvoj v vrhunskega alpinista.

Tomaž Jakofčič

Tomaž Jakofčič je vrhunski alpinist z dolgoletnimi izkušnjami, ki že vrsto let pleza na zelo visoki ravni. V lanski sezoni je ponovno plezal v Patagoniji, predvsem pa se je posvetil poletni skalni sezoni in odkrivanju skritih predelov velikih alpskih sten. Glavni pečat v letu 2011 sta pustila njegova vzpona v dveh zahtevnih in modernih prvenstvenih smereh.

Aleš Holc, Peter Juvan in Igor Kremser

Aleš, Peter in Igor skupaj prejmejo nagrado za posebne dosežke v alpinizmu za petdnevni vzpon v Xuelian North East (6249m), kjer so preplezali prvenstveno smer v SZ-steni in po SZ-razu. Fantje so si nagrado zaslužili za dobro idejo, vztrajnost in za odličen vzpon.

Neda Podergajs

Tudi Neda je v zadnjem letu dodatno dvignila svojo skalnoplezalno raven in preplezala številne težavne smeri v Paklenici, naših gorah in Dolomitih. Pozimi je kot vodilna v navezi preplezala nekaj težjih slapov. Neda postaja ena boljših slovenskih alpinistk v zadnjem času in s svojo vztrajnostjo nakazuje visoko plezalno raven tudi v prihodnosti.

Tina Di Batista

Tina Di Batista je ena najboljših slovenskih vrhunskih alpinistk zadnjega desetletja. Po krajšem plezalnem premoru se je v lanski sezoni ponovno vrnila z nizom odličnih vzponov, tokrat predvsem v poletni skalni sezoni. Svoj športnoplezalni nivo je hitro dvignila na 8a, nato pa nadaljevala v zahtevnih smereh alpskih sten.

Matic Obid

Matic je po uspešni sezoni v 2010 še dvignil svojo plezalno raven. V letu 2011 se je povsem posvetil skalnemu plezanju in dvignil nivo na visokih 8c+. Odlično je začel v Paklenici, nadaljeval v domačih in zahodnih Alpah, se spoznal s tradicionalnim angleškim plezanjem, sezono pa končal z avanturistično odpravo v Venezueli, kjer je preplezal več odličnih smeri. Vsekakor se na Matica računa tudi v prihodnjih letih.

Anastasija Davidova in Luka Krajnc, najuspešnejša v 2011.
Foto: Zdenka Mihelič (vir: pzs.si).

V SPOMIN

Uroš Gračner (1979 – 2011)

Dragi Uroš, če bi naša srca lahko govorila, potem bi jokala ... Ker je težko doumeti tiste tri besede. Ni te več ... Boli, da bi lahko kričali, ker nas spomini nate ogrejejo, a nam nato spet vrnejo praznino, ki je nastala v naših srcih. Ki jočejo za dragim in iskrenim prijateljem, nekje nad oblaki. Tvoj odsek, tvoji prijatelji.

Andrej Magajne (1976–2011)

Gore si raziskoval na različne načine, jim odstiral deviškost s plezanjem prvenstvenih in ponavljanjem resnih smeri, a bil hkrati do njih tudi zelo spoštljiv.

Po duši si bil alpinist in si rad zahajal v gore, bil si geograf in si videl ogromno skritih kotičkov našega planeta, bil si pedagog in se veliko ukvarjal z vzgojo otrok ter planincem pomagal osvajati vršace. Vse te dejavnosti so te oblikovale v značajnega človeka s širino, ki je bil miren, potrpežljiv, užival v dolgih pogovorih in je znal biti pravi prijatelj.

Poznala sva se že vrsto let, prijatelja pa postala šele pred tremi leti, ko sva skupaj načrtovala in izpeljala odpravo v tebi tako ljube kirgiške gore. Na to odpravo me vežejo samo lepi spomini, kljub temu da se nisva vedno strinjala in nama je muhasto vreme preprečilo uresničiti vse zastavljene plezalne cilje. Po tej odpravi sva bila potem še večkrat skupaj v gorah in se ob tem učila eden od drugega. Prav užival sem ob plezanju s tako mirnim, preudarnim, zanesljivim in izkušenj polnim soplezalcem, ki je vsaj po mojem mišljenju gore dojemal na tisti pravi, globlji način.

Goram si se znal popolnoma prepustiti in se hkrati od njih tudi učiti. V njih si znal najti prave izzive in se hkrati nadihati miru, svobode in energije. Rad si jih raziskoval na različne načine, jim odstiral deviškost s plezanjem prvenstvenih in ponavljanjem resnih smeri, a bil hkrati do njih tudi zelo spoštljiv.

Velikokrat rečemo, da v gore odhajamo zato, da se umaknemo vsakdanjim tegobam in ubežimo vedno hitrejšemu dolinskemu toku življenja. Premalo pa se zavedamo, da je v zadnjih letih, ko družba dobesedno drvi v neznano smer, teža dolinske krame, ki jo nosimo s seboj v gore, pretežka, da bi se lahko na pravi način sporazumeli z njimi in se v njihovih strminah in vertikalah gibali tako, kot se s svojimi izkušnjami in znanjem najbolje znamo. Zato lahko hitro, ne da bi se tega sploh zavedali, naredimo nepravilen gib, korak, zavoj ...

Andrej, ni te več, a tvoje misli bodo še naprej živele v naših spominih, tvoj duh v naših srcih, tvoja dejanja pa govorila sama zase. Verjamem, da si zdaj za vedno tam, kjer si vedno najraje bil, med gorami. Bodi lepo ...

Tine Marenče

Rok Šisernik (1978–2011)

»Sem, kar sem, in nihče me ne more spremeniti. Grem in vem, da bom hodil vedno naprej, obložen s prtljago poguma, izzivov in težav, ki mi stojijo ob poti. In se ne ustavljam, kajti moj kočijaž je pogum in moja vodnica priložnost. Iščem tisto, kar je za mnoge nedosegljivo, v tišini gora pa najdem samega sebe ...«

To so besede, ki ponazarjajo življenje pred kratkim tragično preminulega Roka Šisernika. Ob prvomajskih praznikih je omahnil v globino, preizkušajoč svoje sposobnosti v hoji po vrvi nad Kamniško Bistrico. Kljub vsej varovalni tehniki se je tokrat usoda poigrala z njegovim mladim življenjem. Med hojo po vrvi je izgubil ravnotežje, varovalna vrvica ga je najprej sicer zadržala, vendar ga je nenaden sunek vrgel nazaj preko vrvi, ob tem pa se je odpela tudi varovalna vponka in padel je v 40 metrov globoko sotesko Kamniške Bistrice, kjer se je njegovo mlado življenje končalo.

Roka Šisernika smo poznali domala vsi planinci, gorniki, alpinisti in drugi rekreativci na območju Koroške. S svojimi alpinističnimi podvigi je začel zgodaj. Številna zahtevna plezanja v domačih in tujih pogorjih so kazala na to, da se bo razvil v enega od najobetavnejših alpinistov. V spominu nam bodo ostali nekateri alpinistični podvigi, še posebej tisti, ko je v Kaliforniji in Kanadi leta 2010 skupaj z Matjažem Jeranom s polomljenimi rebri preplezal najtežje smeri v nekaterih pogorjih

Severne Amerike, ali pa nesreče, ki je doletela njega in skupino pripravnikov plezanja v razu severne stene Uršlje gore. Da bi svojo tehniko plezanja še bolj izpopolnil, se je veliko ukvarjal tudi s športnim plezanjem. Velikokrat smo ga srečevali tudi na običajnih planinskih poteh, kjer je s svojo dobro fizično kondicijo odbrzel po planinski poti mimo nas, običajnih planincev, pa nam ob tem vseeno vedno namenil kako prijazno besedo. Za nedeljsko sprostitev pa mu je bila večkrat pri roki tudi hitra hoja ali pa tek do »domače« Kremžarice in nazaj v Slovenj Gradec. Vedno je bil poln optimizma, nasmejanega obraza in tak nam bo za vedno ostal v spominu.

Rok je svojo službeno pot začel kot fizioterapevt. Večkrat je pomagal tudi bolnikom v Kliničnem centru v Ljubljani. Ko sem pred dvema letoma doživel težko telesno poškodbo, je prevzel moje fizioterapevtsko zdravljenje na travmatološkem oddelku klinike v Ljubljani. Vesel sem ga bil, saj sem se lahko v času zdravljenja z njim pogovarjal skorajda vsak dan. Kot stara znanca sva se veliko pogovarjala o gorništvu in planinah in šele takrat sem spoznal, kakšna neuničljiva volja po novih uspehih in izzivih v gorah je tlela v njegovi nemirni naravi.

V petek smo se številni znanci, alpinisti, športni plezalci, sodelavci in sorodniki poslovili od njega na starotrškem pokopališču. Slovo je bilo težko, kajti v nas še vedno ostaja tisto nedorečeno vprašanje: zakaj se je moralo to zgoditi ravno tebi, Rok, ko si bil na višku svojih moči in sposobnosti, poln življenjske moči in je bilo pravzaprav pred tabo še polno neizpolnjenih želja in ciljev osvajati nova in nova pogorja? Odgovora najbrž ne bomo dobili nikoli, vendarle pa ti obljubljamo, da boš v naših srcih ostal v trajnem spominu kot velik prijatelj vseh tistih, ki ljubimo gore.

Mirko Tovšak

2012

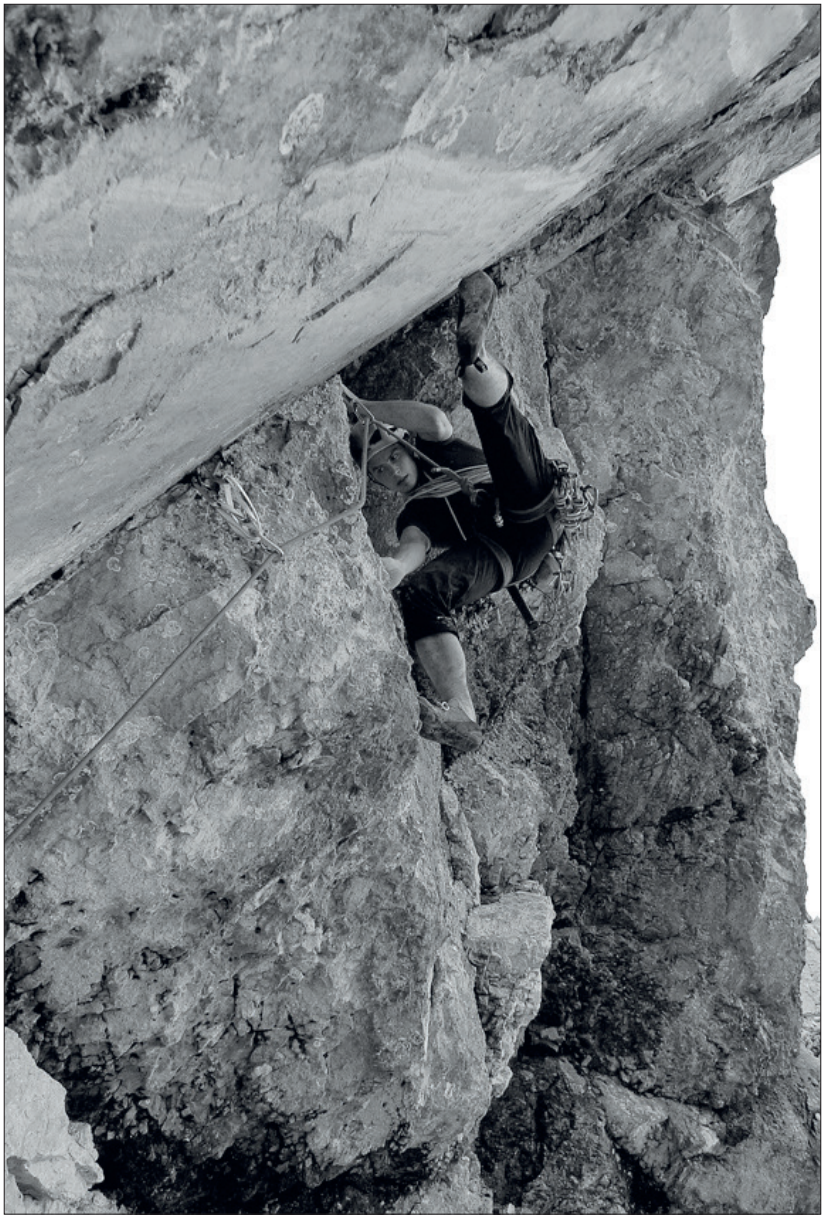

Luka Lindič med prosto ponovitvijo smeri Dotik plahega angela (Ojstrica).
Foto: Luka Krajnc.

OCENA ALPINISTIČNE SEZONE 2012

Miha Habjan, načelnik Komisije za alpinizem pri PZS

Začetek zime v letu 2012 ni prinesel tako želenih in opevanih snežnih razmer kot v letih 2010 in 2011. Resnejše slovenske stene so večinoma samevale, na najvišji ravni je bilo aktivnih le nekaj redkih navez. Njim gre vsa pohvala, saj so dokazale, da priljubljeni izgovor »ni razmer« enostavno ne velja. Kljub vsemu je bilo opravljenih nekaj dobrih zimskih ponovitev in tudi težkih prostih zimskih ponovitev. Poleg omenjenega bo zima 2012 ostala v spominu tudi po številnih preplezanih zahtevnih zaledenelih slapovih.

Dobri zimski vzponi so bili opravljeni v Italiji, Švici, Franciji, na Škotskem in na Norveškem. Komisija za alpinizem (KA) PZS je tradicionalno organizirala plezalni tabor za mlade perspektivne alpiniste v Chamonixu.

V zimskem in pomladnem obdobju je bilo dejavnih kar nekaj slovenskih odprav. Naveza je preplezala lepo število kakovostnih skalnih smeri na avanturistični odpravi v Venezueli. V Kanadi je bil preplezan eden od najtežjih »slovenskih« zaledenelih slapov. Patagonsko vreme leta 2012 našim alpinistom ni bilo najbolj naklonjeno. Na različnih področjih Aljaske so bile mnoge slovenske odprave z različnimi cilji. Preplezali so kar nekaj novih smeri.

V poletni skalni sezoni je bilo aktivnih veliko alpinistov, ki so v slovenskih stenah opravili mnogo ponovitev smeri. Nekaj je bilo tudi resnejših in prvih prostih ponovitev ter številne prvenstvene smeri, od lažjih do tistih najtežjih. KA je za mlade perspektivne alpiniste organizirala plezalni tabor pod Ojstrico.

Slovenski alpinisti so plezali na visoki ravni tudi na Norveškem, v Dolomitih in v Zahodnih Alpah. Opravljenih je bilo nekaj težkih prostih ponovitev, prvenstvenih smeri in hitrih vzponov čez zahtevne alpske smeri.

S poletnim ženskim alpinističnim taborom v Karnijskih Alpah je KA želela spodbuditi mlade slovenske alpinistke k večji aktivnosti.

Poleti so bile aktivne tri odprave v Pakistanu. Navezi je vreme preprečilo vzpon na Gašerbrum 1, na K7 pa je bila preplezana nova

smer. Ponovno odličen dosežek. Koroška odprava je z uspešnim vzponom na vrh Broad Peaka pokazala, kaj pomeni pravi moštveni duh. Mnogo slovenskih alpinistov je plezalo v Boliviji in Peruju. V Kirgiziji sta bili dve odpravi, ena na področju Kookšal Too in druga na področju Pamir Alaj (Ak-Su). Člani slednje odprave so opravili nekaj kakovostnih vzponov. Uspešna je bila tudi naveza v pogorju Bugaboos (Kanada).

Skalnoplezalna sezona se je raztegnila v jesen. Alpinisti so nadaljevali s plezanjem na visoki ravni tako doma kot v tujini. Vzponi so bili opravljeni v Zahodnih Alpah, Dolomitih, Iranu in na Norveškem.

Pod okriljem KA je potekal jesenski tabor v Chamonixu za mlade perspektivne alpiniste. Slednji se je izkazal kot zelo uspešen in bo v prihodnje postal stalnica aktivnosti KA.

Jesenski odpravarski izkupiček je zaznamovala uspešna odprava na Janak, kjer je naveza preplezala novo smer v še nedotaknjeni steni in opravila drugi pristop na vrh. Pred koncem leta je prišla še dobra vest iz Patagonije, kjer je naveza priplezala na vrh Cerro Torreja.

Za leto 2012 je značilno to: glavno vlogo v alpinističnem udejstvovanju je dokončno prevzela nova generacija mladih slovenskih alpinistov, ki so povsem v toku sodobnih svetovnih alpinističnih trendov. Pravzaprav ga soustvarjajo in tudi spreminjajo. Logično in spodbudno.

Leto 2012 sta zaznamovala še dva dogodka. Dve nominaciji in pozneje podelitev prestižne nagrade zlati cepin slovenski navezi za enega najvidnejših svetovnih alpinističnih dosežkov v preteklem letu ter ustanovitev slovenske mladinske alpinistične reprezentance (SMAR), s katero KA začenja nov pristop pri podpori mladih perspektivnih alpinistov.

Rezultati v alpinizmu ne pridejo sami od sebe. So odraz večletnega učenja, nabiranja izkušenj, treninga in predanosti alpinistični aktivnosti. Za to so zaslužni odseki, klubi, krovna organizacija (PZS s komisijama KA in KOTG) in, seveda, predani ter ambiciozni alpinisti.

V prihodnosti bi si želeli več zanimanja za najvišja gorstva sveta, še več pravega avanturističnega in raziskovalnega alpinizma (doma in po svetu), večji krog alpinistov, ki plezajo na najvišji ravni, ter večjo aktivnost slovenskih odsekov ali klubov.

Navkljub besedam v zadnjem odstavku smo z alpinističnim letom 2012 lahko zadovoljni.

ALPINISTIČNI VZPONI - SLOVENIJA

KAMNIŠKO SAVINJSKE ALPE

Prvenstveni vzponi

Jezersko

ČEDCA 3.0

23. 1. 2012, Aljaž Anderle

WI 5+/2–3, 100 m

Čedca (in z njo vred tudi plezalci) ima to smolo, da se vsakih nekaj let spremeni njen profil, in tako imamo zdaj že tretjo različico tega slapu v zadnjih dvajsetih letih. Po zadnjem večjem podoru je voda ponovno spremenila tok in se premaknila na levo. Stena je v vrhnjem delu močno podrta. Čez gornji del stene pada slab raztežaj visoka sveča, v spodnjem delu pa je teren položnejši.

Sestopamo na levo (gledano navzdol) v grapo in navzdol po njej do vznožja (dvakrat je treba malo poplezati).

Jezersko

ČEDNA NEČEDNICA

28. 1. 2012, Joži Pavlič in Jaka Capuder

WI 3–4, M4+, 130 m

Smer poteka levo od slapu Čedca. V spodnjem delu preplezamo ledni skok in po snežišču prečimo levo pod zanimivo zaveso. Voda za zaveso prihaja iz poči približno 30 metrov pod vrhom stene. Pred koncem ledu uredimo sidrišče. Po nekaj metrih snega in tankega ledu pridemo do zajede, po kateri plezamo še približno 10–15 metrov. Najtežji del je izstop iz zajede (preko rahlega previsa v trd sneg). Po sneženem pobočju še 15 metrov do roba stene. Skala je slaba, v zajedi pa lahko varovanje uredimo z različnimi metulji.

Sekalojca
KOSMATA SMER
25. 2. 2019, Miran Šumak in Andrej Palir
VI/IV–V, 110 m

Smer poteka po zahodnem boku Sekalojce.

Lanež, S-stena
BRUSNICE Z GINESOM
25. 10. 2012, Marta Krejan in Ivan Štornik
V–/III–IV, 100 m

Smer ima precej kompaktno skalo in krasno zajedo.

Lanež, S-stena
SMER NOVIH ZAČETKOV
25. 10. 2012, Marta Krejan in Ivan Štornik
IV/III, 100 m

Simpatična smer s kaminom v prvem raztežaju (na vrhu ima zataknjeno skalno kocko, pod katero izplezamo).

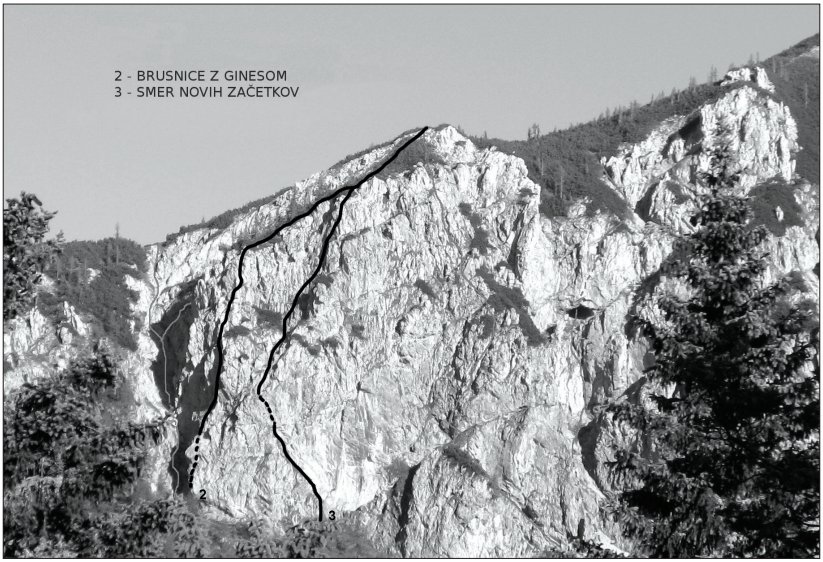

Mrzla gora, J-stena

DAN NEODVISNOSTI

14. 6. 2012, Marko Mavhar in Aleš Gradišnik
V+/IV–V, 120 m

24. 8. 2012, Miha Sošterič in Erwin Puch
Prva ponovitev smeri.

26. 10. 2012, Miran Šumak in Matej Arlt
Druga ponovitev smeri.

Smer ponuja lepe prehode v dobri skali. V smeri je na pomembnih mestih ostalo 6 klinov, večino varovanja lahko uredimo z metulji (dobrih pok v smeri ne manjka).

Opis: Vstop je enak kot za Jesensko smer, le da ne plezamo po rampi levo, ampak navzgor po vpadnici zajed in poklin (na vstopu je klin s prusikom). Po poklinah navzgor. Ko se stena položi, zavijemo levo na polico in nato navzgor v manjšo poč. Po njej desno in navzgor do gredine. Nad njo v markantno poč, ki poteka proti levi, nato pod previs in po rahlo previsni zajedi desno na polico. Dva metra levo v plošče in naravnost navzgor do gredine.

Lanež, S-stena
PA SI ŠLA, TI M.
8. 7. 2012, Rok Tretjak in Ivan Štornik
IV/II–III, 100 m

Predostenje Križevnika
RAJČEVA SMER
julij, avgust 2011, Andrej Grmovšek in Luka Lindič
8a, 250 m
prosta ponovitev smeri: junij 2012

Opis: Rajčeva smer se začne 5 metrov levo od Svobode in se vije ob razu do previsne poči, ki je ključ smeri. Po stiku s Svobodo zavije levo v plošče in sledi logičnim prehodom na vrh glave in stene. Plezanje v veliki meri poteka po počeh. Priporočene so rokavice in znanje gvozdenja. Spust po smeri je izredno zahteven!

Oprema: Smer je deloma opremljena s svedrovci in klini, za dodatno varovanje pa je nujen komplet metuljev (do #2, rumeni Camalot, podvojena vijolični in zeleni ter komplet C3-jev).

RAJČEVA SMER

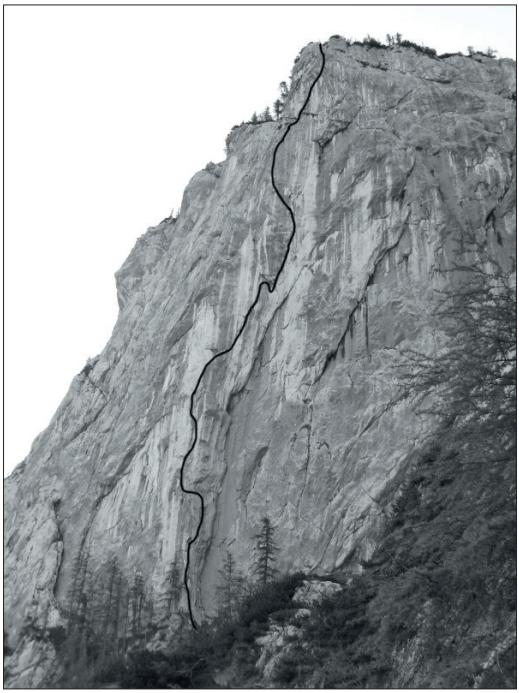

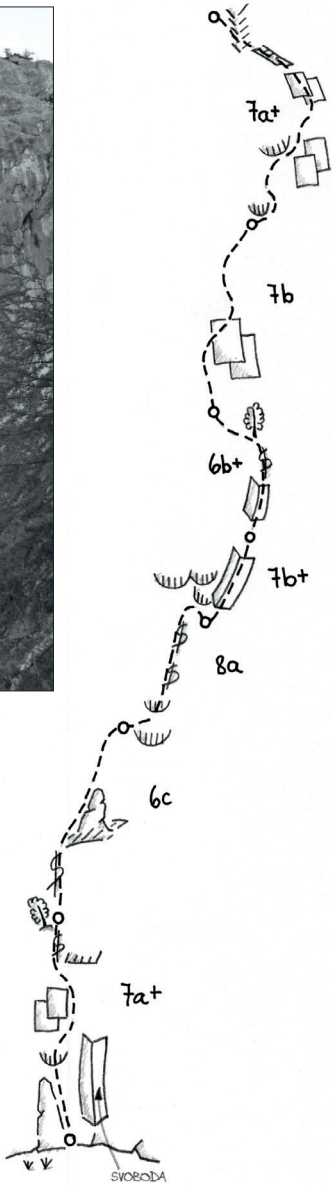

Vrh Durce (Lanež)

SONČNI MRK

3. 9. 2012, Zdenko Žagar in Igor Radovič

IV+/II, 150 m

Opis: Smer poteka med Bombarderko in Nedolžno. Vstopimo kot za Nedolžno, potem pa od starega klina z obročkom naravnost navzgor ob izraziti poči ter rahlo proti levi. Pod previsom desno do manjšega grma. Od tod čez pragove diagonalno proti levi v žleb. Pod rušjem prečimo 15 m desno proti grapi. Levo ob grapi prek razčlenjenih plati in pragov naravnost navzgor v smeri izrazite glave in desno na rob stene. Sestopimo po Detektivski grapi.

Priporočena oprema: vsaj dva navadna klina, dva U-klina in komplet metuljev. V smeri je ostal en klin (bong).

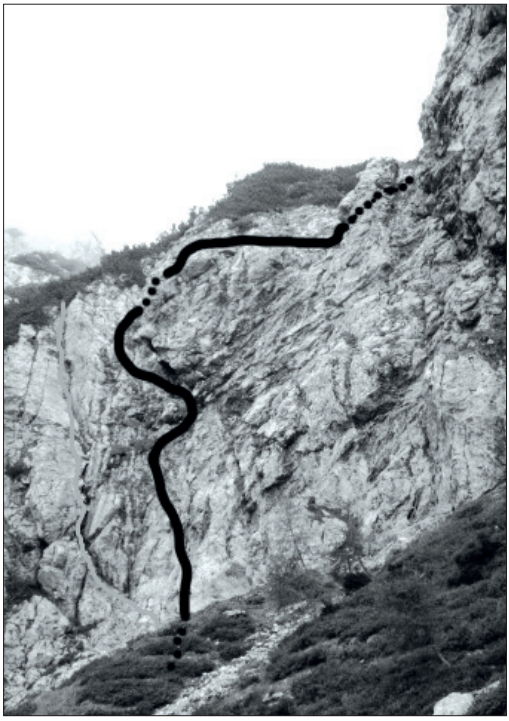

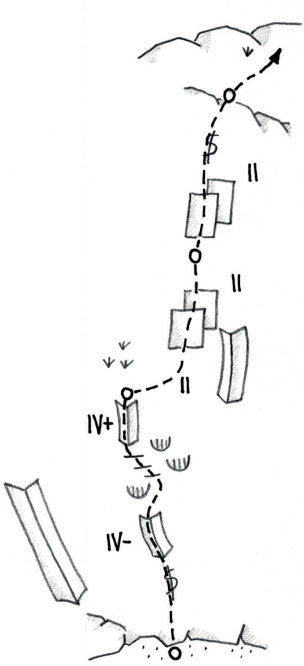

Lanež (Vrh Durce)

DAŠINA SMER

8. 9. 2012, Igor Radovič in Zdravko Grosar

V/IV, 150 m

Vstop je približno 3 metre desno od vstopa v Sončni mrk. Smer poteka večinoma v imenitni čvrsti beli skali. V smeri je ostalo 6 klinov, ponavljalcem pa bo prav prišel še komplet metuljev.

Opis: 1. R: Vstop je ob izraziti lopi (k). Nad njo prečimo proti levi (k je v višini plezalk) in potem takoj nazaj proti desni (k) ter čez malo bolj zoprn detajl na varovališče (k, 30 m). 2. R: Pod ploščami prečimo rahlo proti desni, se nekoliko vzpnemo (k) in gremo za rob. Čez drugo krušljivo mesto se povzpnemo na desno stran izrazitega stolpa. Prečimo Bombarderko in po kratki, a očitni zajedi na desni steni dosežemo krajši previs (oporna tehnika; k, izpostavljeno). Po travnati polici prečimo nekaj metrov v desno (35 m). 3. R: Čez strmo stopnjo naravnost navzgor ter po žlebu do grebena z rušjem. Čez naslednji žleb (levo) do drugega rušja (35 m). 4. R: Plezamo levo pod izrazito glavo. Do roba stene imamo še raztežaj in pol.

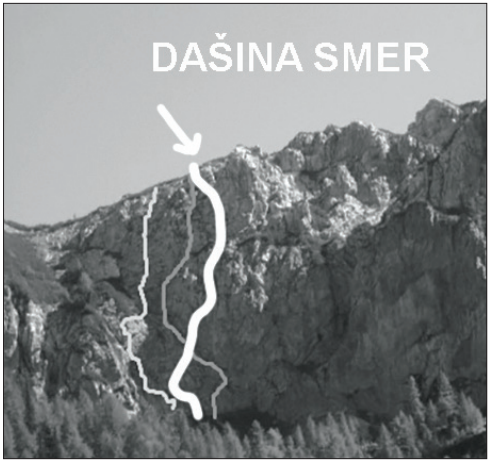

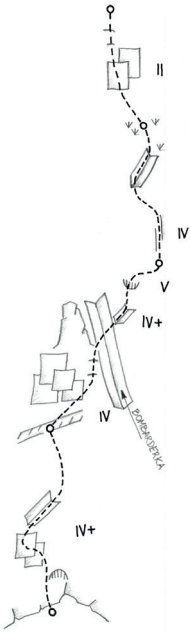

Velika Baba

ČRNJANSKA SMER

11. 9. 2012, Igor Radovič (zgornji del)

16. 9. 2012, Igor Radovič in Zdravko Grosar (spodnji del)

IV–/III, 400 m (+200m)

Smer poteka večinoma po dobri skali, vmes so tudi precej krušljivi odstavki. Mestoma izpostavljeno. V smeri je ostalo pet klinov.

Opis: Vstop je enak kot za Miškolinovo smer. Nato sledimo smeri Grapa, dokler na levi ne zagledamo klina z zanko iz pomožne vrvice (od vstopa dobrih 200 višinskih metrov). Od klina pol raztežaja navzgor, nato po krušljivih policah in okrajkih 15 metrov levo proti rušju ter ob njem navzgor. Desno v plate (2k) in ob črni plošči naprej do stika z Miškolinovo. Daleč proti desni preko plošč in žlebov do previsne zapore (slab k). Spust po gruščnatem okrajku v grapo ter proti desni rahlo navzgor. Po desni strani grape približno 10 metrov navzgor, nato desno in še 2 metra navzgor do rušnatega grmiča. Čez kratek previs (k) v krušljiv žleb. Po njem in čez plošče levo od rušja navzgor (10 metrov) v drnast svet, ki ga prekinjajo »pakleniški radiatorji«. Pod vršno zaporo sledi dolga prečnica proti levi. Ob prvi možnosti zavijemo desno navzgor na označeno pot (pod veliko zajedo, ki pelje proti vrhu).

ČRNJANSKA SMER

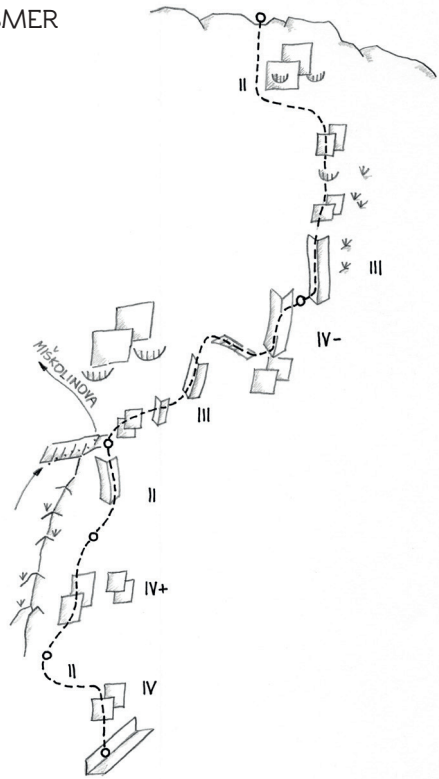

Klemenča peč
VESELI ŠTAJERC
15. 9. 2012, Janko Oprešnik, Tomaž Brglez in Robi Krapše
VII, A0/IV–VI, 200 m, 6 ur

Oktober 2012, Klemen Jelič in Matija Klanjšček
Prva ponovitev smeri. Klemen in Matija sta smer v četrtem poskusu preplezala prosto in jo ocenila z VIII–.

18. 10. 2012, Marko Mavhar in Aleš Gradišnik
Druga prosta ponovitev smeri.

Smer poteka desno od smeri Paranoik, v odlični skali in lepem ambientu. Je popolnoma opremljena s svedrovci in nekaj klini.

VESELI ŠTAJERC

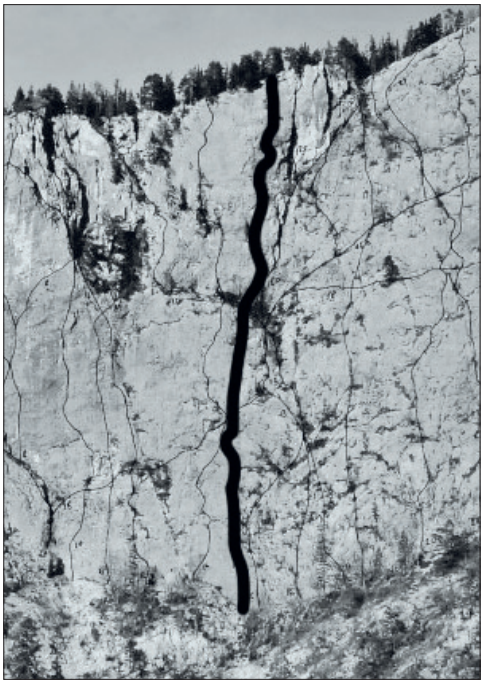

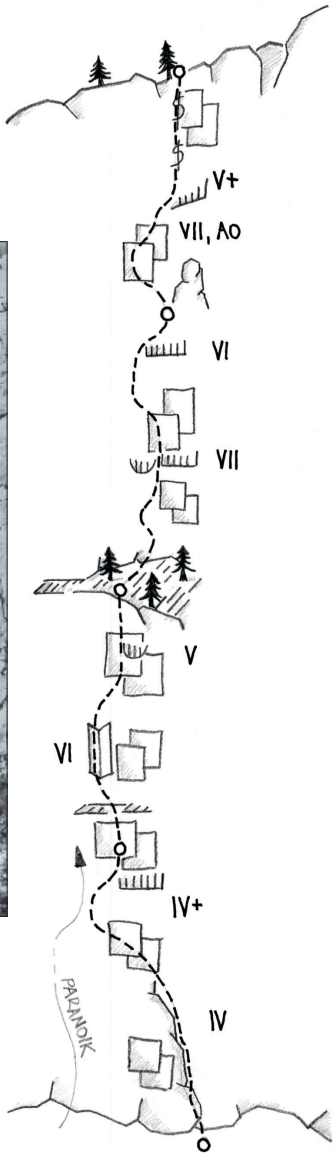

Planjava, J-stena
CINCA MARINCA
19. 9. 2012, Janez Miklavčič (varoval ga je Timon Leder)
7c, 300 m

Smer je pred desetimi leti navrtal Blaž Germek. Poteka po monolitnih ploščah v izjemno kakovostni skali (kompaktnost skale je v zgornji polovici slabša). Smer je precej športno navrtana, za vzpon potrebujemo 70-metrsko vrv in 14 kompletov. Sestopimo s spusti po vrvi (raztežaji niso daljši od 35 metrov). Ocene raztežajev: 5c, 6b+, 7b+, 7c, 6b, 6b, 6c/7a, 7b+, 6a, 7b+, 7a, 6b. V zadnjem raztežaju sta dve varianti, Janez je preplezal levo. Smer je ves dan na soncu in se po dežju hitro posuši (izjema so prvi trije raztežaji, ki jih lahko preplezamo tudi mokre).

Klemenča peč
ISKALEC SANJ
30. 9. 2012 in 4. 10. 2012, Janko Oprešnik in Tomaž Berglez
VII/VI, 190 m, 3–4 ure

Oktober 2012, Ursula Hribernik in Gorazd Pipenbaher
Prva ponovitev smeri.

Vstopimo približno deset metrov levo od Paranoika (desno navzgor usmerjena poševna rampa). Smer je izredno lepa, poteka po čvrstih navpičnih ploščah in počeh. Opremljena je s svedrovci in klini.

ISKALEC SANJ

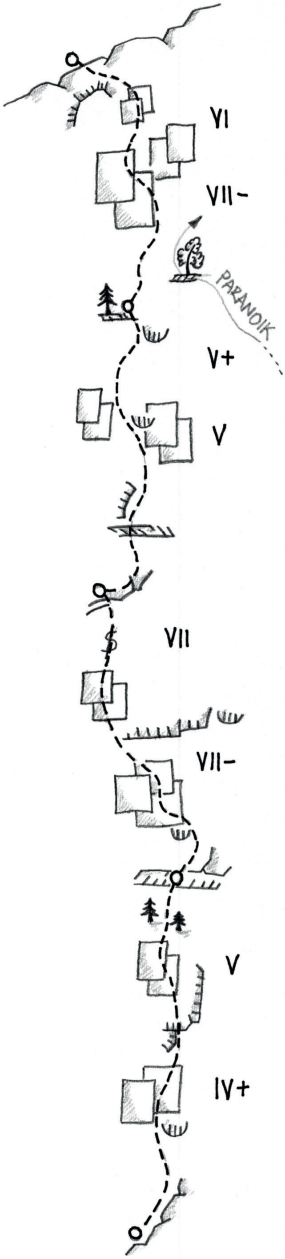

Klemenča peč, J-stena

RAZTRGANA BESEDA

11. 10. 2012, Janko Oprešnik in Bogdan Napret

VI–, A1/V+, A0, 230 m, 9 ur

Vstop v smer je levo od smeri Drobtina, po sredini južne stene. Prvi raztežaj je vlažen in moker, stena pa navpična. Tam, kjer se s parkirišča kažejo lepi, naravni prehodi, so naloženi drobir, luske, manjši skalni bloki, zemlja in trava. Nameščanje varovanja je težavno (siga ali krušljivost). Priporočljiva je uporaba različnih klinov (profilnih, nožev, jeseničanov, diagonalnih) in metuljev (predvsem manjših). V najtežjem (petem raztežaju) naletimo na kamin (zajedo), ki je krušljiv in previsen, večkrat počen in obložen z bloki.

V smeri je ostalo osem klinov, od tega pet v zadnjem raztežaju.

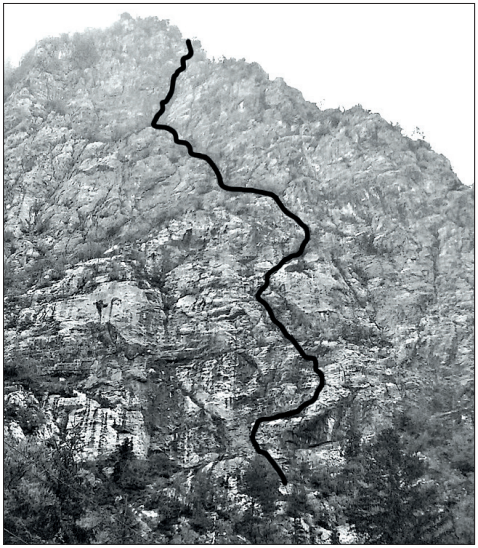

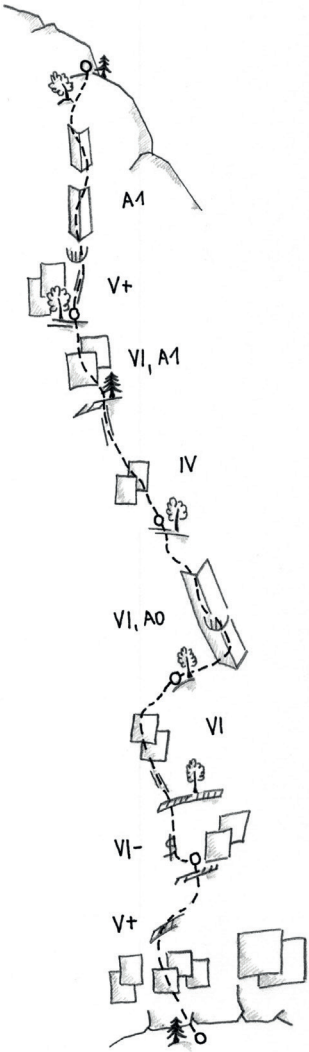

Mrzla gora, J-stena

S&M

oktober 2012, Marko Mavhar in Sara Zalokar

V/III–IV, 150 m

26. 10. 2012, Miran Šumak in Matej Arlt

Prva ponovitev smeri.

Vstop je skupen z Levo smerjo. Iz žleba plezamo levo v črne plošče (moder klin) in rahlo proti levi (rdeč klin) do zapore. Navzgor po zajedi do gredine in čez njo do manjše lope (klin PZS). Nadaljujemo navzgor proti žlebu, ki ga prekinja pokončna plošča (rdeč klin). Splezamo čeznjo na polico in po žlebu nadaljujemo do vrha. Smer kljub svoji poraščenosti ponuja zelo lepe prehode v dobri skali.

Sestopimo levo navzdol po grapi (smer Kocka, 1 ura).

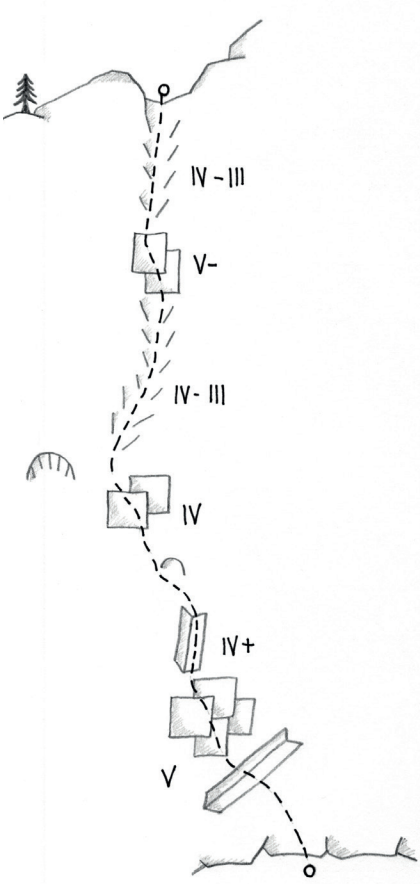

Skuta, J-stena

ZGREŠENA VARIANTA

23. 10. 2012, Arne Jeglič in Matic Košir

VI/V, 200 m, 3 ure in pol

Arne in Matic sta pričela plezati po Zagiftomaniji in kombinaciji več drugih smeri z enim prvenstvenim odstavkom (dva raztežaja). Sledili so trije prvenstveni raztežaji. Najprej čez gladke plati (V) in skozi previsen kamin (V+). Nad njim je pravo brezno, ki ga obplezamo desno po izredno lepi, previsni, škrapljasti črni poči (VI–, 20 m). Nad njo je detajl smeri (VI). Sledimo izpostavljenemu razu iz monolitne skale, ki nas pripelje na varovališče južnega raza, po katerem izplezamo. Večino varovanja lahko uredimo s premičnimi varovali, dobrodošli so tudi klini (en je ostal v smeri).

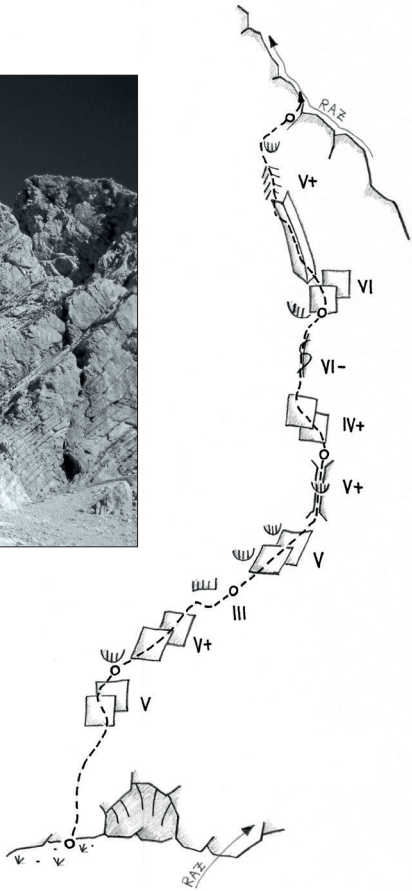

Klemenča peč (stena nad parkiriščem)

ŽILA

17. 11. 2012, Janko Oprešnik in Tomaž Berglez

VII, A0/III–IV+, 200 m

Smer poteka po izraziti, dolgi poči desno od smeri Finka. V spodnjem delu plezamo po poraščenem svetu med ploščami do vpadnice rdeče-rumenega stebra (do tega mesta najdemo nekaj klinov in štiri svedrovce; ostalo varovanje lahko urejamo na bujnem rastju). Čez previsen steber (ki je počen od tal do vrha) plezamo po kompaktni, mestoma široki poči, ki je opremljena s svedrovci in klini.

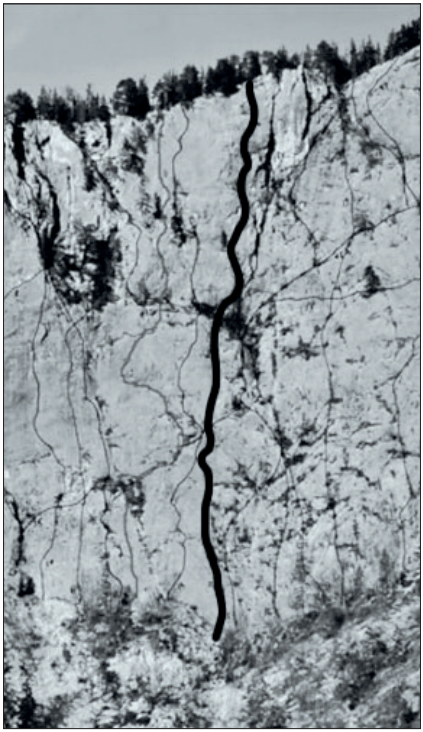

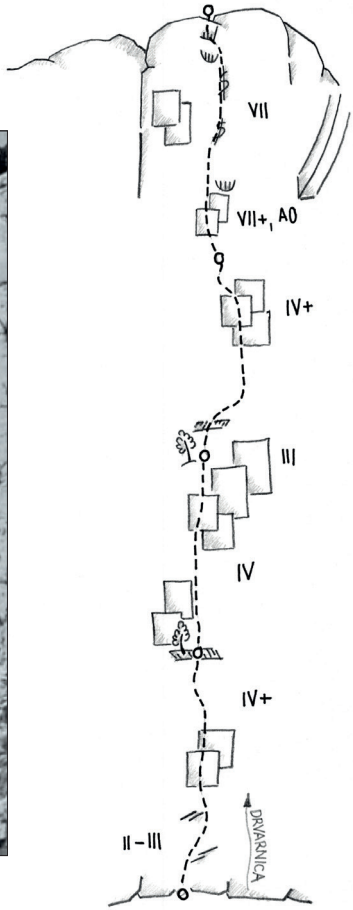

Klemenča peč

JE BELA CESTA

25. 11. 2012, Janko Oprešnik in Tomaž Berglez

VII+,VII/IV–V, 130 m

Vstopimo nekaj metrov levo od izrazite travnate zajede, ki se pne poševno navzgor v levem delu stene Klemenče peči (nad njo so strehe in previsi; med smerema Keber in Cvetoča). Smer poteka po pasu kompaktnih plošč, vidnih že od spodaj. Prvi raztežaj je dokaj poraščen, ostala dva pa nudita uživaško plezanje v strmih ploščah.

Smer je navrtana in opremljena s klini (neopremljen je le prvi, lažji raztežaj, v katerem lahko varovanje uredimo na drevju in skalnih rogljih).

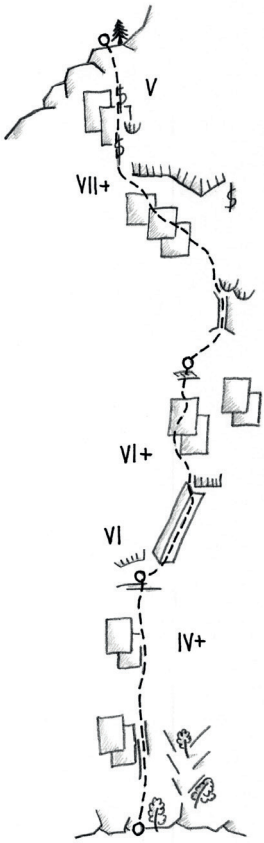

Jezersko

POZEJDON

14. 12. 2012, Janko Rebolj in Denis Durič

70°/85°/90°, 120 m

Slap se je naredil levo spodaj pod Čedco. Po težavnosti je bil primerljiv z zgornjim Ledinskim slapom.

KAMNIŠKO SAVINJSKE ALPE

Pomembnejše ponovitve

Jezersko
SNEŽNICA
28. 1. 2012, Joži Pavlič in Jaka Capuder
WI5, M5, 250 m
Tretja ponovitev smeri.

Rzenik
PEKLENSKA CEDEVITA Z OSREDNJIM STEBROM
Februar 2012, Luka Lindič in Luka Stražar
M9, 400 m
Zimska ponovitev smeri.

Ojstrica
DOTIK PLAHEGA ANGELA
28. 6. 2012, Luka Krajnc in Luka Lindič
VIII-, A3/VI, A1–A2, 500 m
Prva prosta ponovitev smeri.
Ocena: VIII+

Veliki greben
SMER ZLOMLJENE BAJLE
27. 7. 2012, Primož Lavrič in Jaka Capuder
V, A2/IV, A1, 155 m
Prva prosta ponovitev smeri.
Ocena: VI+/V

Krofička
BLUEMOON
9. 9. 2012, Karel Završnik, Janez Svoljšak in Marko Mavhar
VIII/VI, IV, 150 m
Karlu je uspela prva prosta ponovitev smeri.

Skuta
ZAGIFTOMANIJA
22. 9. 2012, Robert Krštinc in Gregor Šetina
VI+/IV–V, 350 m
Druga ponovitev smeri.

Mala Raduha
SMER TOMAŽA LAZNIKA
21. 10. 2012, Igor Radovič in Zdravko Gosar
IV, 185 m
Prva ponovitev smeri.

Skuta, JV stena
ADRENALIN
Oktober 2012, Robert Krštinc in Gregor Šetina
VII/VI+, 350 m
Prva ponovitev smeri.

JULIJSKE ALPE

Prvenstveni vzponi

Pod Vrsnim
MALENŠČEK
6. 2. 2012, Andrej Smrekar, Gregor Brešan in Marko Koren
WI, III+, 80°/60°–70°, 28 m, 45 minut

Dostop: Z Vrsna po poti/stezi pod slap (10 min).

Opis: Lažji, krajši slap.

Sestop: Spust po vrvi je urejen na drevesu.

Reka Knežca (Kneške Ravne)
NAJIN SLAP
7. 2. 2012, Mojca Kocič in Sandro Krajnik
80°/50°–70°, 120 m

Pod Skutnikom, v globoki grapi, imenovani Zali potok (blizu Učeje)
GRACCHIO STUPENDO/SLAP POD ŠOUCEM
7. 2. 2012, Andrea Fusari, Enrico Mosetti, Marco Kulot
in Marco Milanese
III/4+, 200 m

Prva ponovitev:
8. 2. 2012, Jure Črnič in Tine Cuder
WI, II/4+, 150 m

Jure in Tine sta slap poimenovala, kot mu pravijo domačini: Slap pod Šoucem.

Kolovrat, S-stran

SLAP PRI FONIH (DOLGA ZGODBA)

7. 2. 2012, Boštjan Sovdat in David Kapitan

WI, V, 90°/80°–85°, 120 m, 3 ure

Zgornji tok Ročice
KRAMPEŽ
7. 2. 2012, Gregor Brešan in Marko Koren
WI, V–, 90°/50°–60°, 50 m, 1 ura in pol

13. 2. 2012, David Kapitan in Andrej Smrekar
Prva ponovitev smeri.

Dostop: Pri zadnji hiši v Drežnici zavijemo levo. Nadaljujemo po makadamski poti do table, ki nas usmeri k slapu (1 minuta).

Opis: Spodnji skok je sestavljen iz 4-metrske sveče s podstavkom in 15 metrov položnejšega ledu (50°). Drugi skok je visok 15 metrov, od tega je dobrih 5 metrov sveče. Tretji skok je nižji in lažji.

Sestop: Na vrhu zadnjega skoka lahko levo, okoli slapu na vstop.

Slap Boka

NORA BURJA

7. 2. 2012, Dejan Koren in Mitja Šorn

II, WI6, X, 130 m, 2 uri in pol

Dostop: Ob levi strani struge Boke in po njej do ledu (približno pol ure).

Opis: Dejan in Mitja sta plezala po slapu desno od vodnega curka. Preplezala sta tri raztežaje (enega kratkega in dva daljša). V drugem sta plezala po gobah (in gobicah), tretji pa je bil bolj delikaten (sveča slabše kakovosti, v kateri ni bilo mogoče namestiti vmesnega varovanja).

Sestop: Po levi strani (gledano navzdol), po slabše vzdrževani zavarovani poti (dobre pol ure).

Struga Zadlaščice pod Žabijskim kukom
ZVERINICA
8. 2. 2012, Boštjan Sovdat in David Kapitan
WI, V–, 90°/70°–85°, 260 m, 2 uri

10. 2. 2012, Sandro Krajnik in Mojca Kocič
Prva ponovitev smeri.

Dostop: S ceste za Tolminske Ravne zavijemo proti tiskarni Krn. Po kakem kilometru zavijemo desno v grapo. Do glavnega slapu vodi grapa (200 m) s skoki do 75°.

Žabijski vrh
OTIN SLAP
8. 2. 2012, Aljaž Leban in Robert Grosar
WI 3+, 85°/50°–70°, 120 m, 1 ura

Dostop: Po strugi potoka nad cerkvijo svetega Marka.

Opis: Prvemu delu (55–70°) sledi skok (85°), nato pa še nekaj manjših skokov do vrha. Slap se zelo redko izoblikuje.

Sestop: Po poti, ki jo ujamemo na vrhu slapu, v dolino.

Korita Ročice
LADRSKI SLAP
9. 2. 2012, Gregor Brešan in Marko Koren
WI, III+, 80°/55°–70°, 60 m, 1 ura in pol

10. 2. 2012, Andrej Smrekar, Boštjan Sovdat in David Kapitan
Prva ponovitev smeri.

Dostop: Avto pustimo za vasjo Ladra. Nadaljujemo ob levem bregu. Neprehoden skok s tolmunom obplezamo prav tako po levem bregu in nadaljujemo skozi korita Ročice (20 min).

Opis: Pod slap dostopimo z desne. Približno tri metre nad tolmunom prečimo in po levi plezamo do manjše strehe. Do luknje v ledu plezamo po levi, pod luknjo desno in na vrh. Naredimo dva raztežaja.

Sestop: Spust po vrvi (s sidrišča nad slapom) in po isti poti nazaj.

Opombe: Plezamo v globokem kotlu, v krasnem okolju, ki je lahko tudi nekoliko strašljivo. Slap velja za najvišji slovenski slap v koritih.

LADRSKI SLAP

Pod vasjo Krn

GREGORČIČEV SLAP

12. 2. 2012, Gregor Brešan in Marko Koren

WI, III–IV, 80°/60°–70°, 80 m

Prva ponovitev:

13. 2. 2012, Darko Podgornik, Ivan Rejc in Marko Gruden

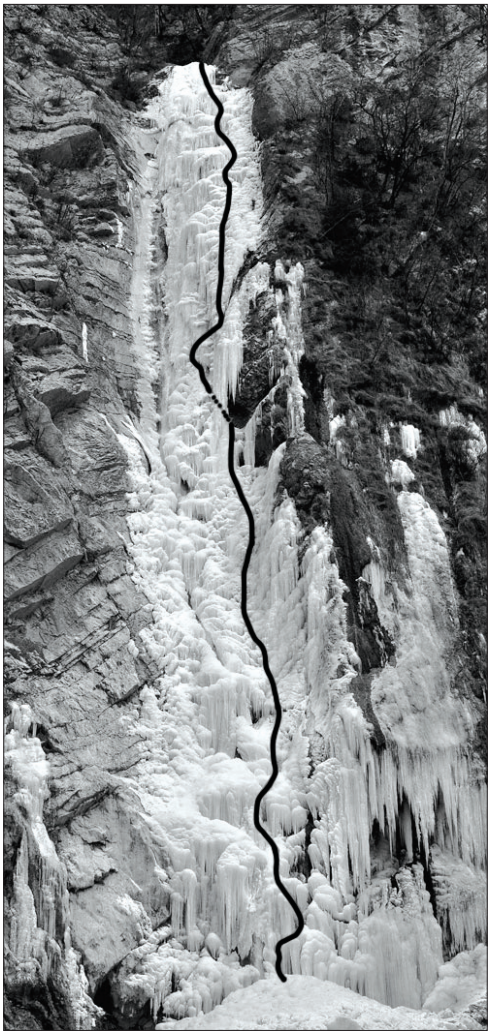

Briceljk, SZ-stena

LAMA-ORTNER

25. 2.–27. 2. 2012, David Lama in Peter Ortner

VII–, M6, 1100 m, tri dni

Zelo lepa linija vzpona Davida in Petra, ki poteka v centralnem delu stene Briceljka, je kombinacija starih smeri in novega terena: Grapa pod črnimi strehami, novo, delno po Novogoriški, novo in izstop po eni od izstopnih variant Comicijeve smeri.

Plezalca sta v steni naletela na resne težave in slabe možnosti za varovanje.

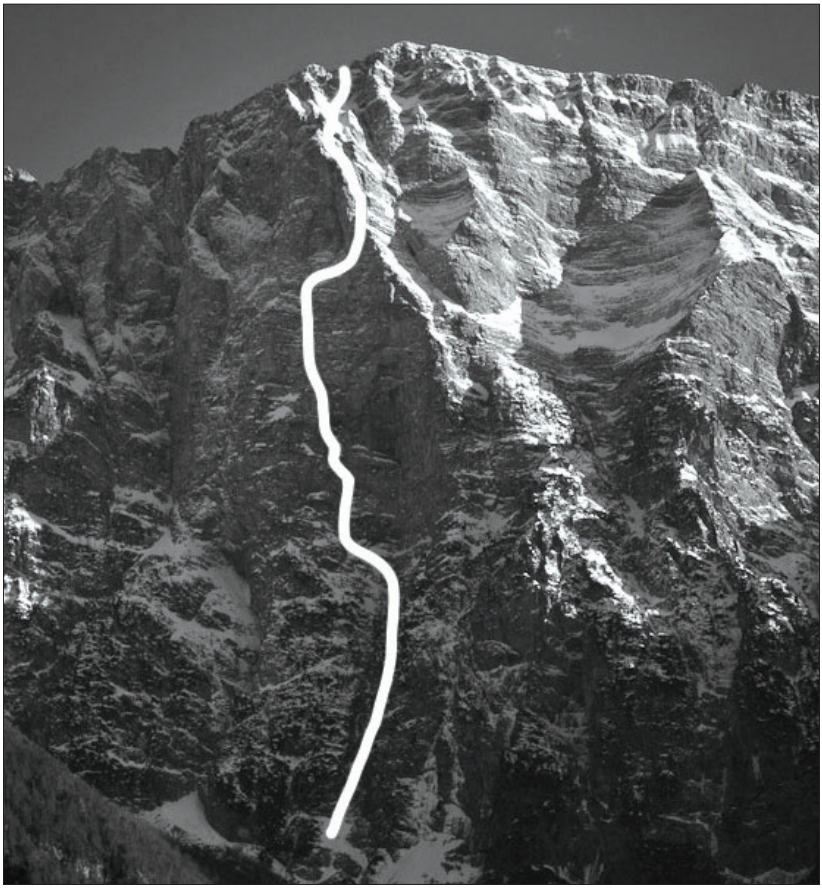

Veliki Vršovec (Zadnjiški Ozebnik)
KOZLOVKA
26. 3. 2012, Tine Cuder in Jure Črnič
V+/IV–V, 200 metrov, 3 ure

Smer prvih 100 metrov poteka desno od Mišjega stebra, zgoraj pa levo. Je prava »trentarska smer« – v njej lahko najdemo tudi travnate odstavke.

Treba je paziti na dolžino raztežajev!

Opis: 1. R: Vstopimo po položnem stebričku (III), da se izognemo travam na levi. Ko se steber postavi pokonci, ga po travah obidemo po levi, višje pa se vzpnemo nanj (pomol). Naprej plezamo proti levi do naslednjega pomola (80 m).

2. R: Prek pragov proti levi do krušljivih lusk (IV). Nadaljujemo desno po neizrazitem kotu (IV+) in ploščah do travnatega mesta pod previsom. Naravnost čez previs (V+) in levo preko plošč do rušja (V; 70 m).

3. R: Sprva rahlo proti desni, nato naravnost čez plošče do previsa. Pod njim desno do mesta, kjer je preklan, in na tem mestu čez (V+) do travnate police (tu se smer konča; pomožna vrvica v rušju; 50 m).

Sestop: Po policah v desno (proti Klomi) in po strmem brezpotju v dolino (1 ura).

Kozlovka (vir: primorskestene.com).

Triglav, S-stena (zahodni del)

TURK-KRAGELJ

6. 6. 2012, Silvo Kragelj in Marko Turk

VI+/IV–V, 250 m

Opis: Vstop je 100 m desno od smeri Vogelni steber (pod previsom, ki ga razceplja poč z naravnim ušesom). Previs obidemo levo čez ploščo (V). Nad njim iščemo prehode desno navzgor (klin) čez ploščo (IV) in previs (V) do varovališča na gruščnati gredini (50 m). Po gredini levo navzdol (klin levo na robu gredine) do votline, kjer uredimo varovališče (15 m). Iz votline čez previs in desno čez plošče (V+) do poči. Po poči do vrha (V+) in naprej do varovališča na gruščnati polici (45 m). Navzgor do krušljivega žlamborja in čezenj (V), nato rahlo proti desni navzgor čez plošče do varovališča (50 m). Levo v smeri rumenega odloma (V) in po ploščah desno ob njem do varovališča na začetku žleba (55 m). Iz žleba proti levi čez manjši previs (V) in položno ploščo do previsnega kamina na levi, kjer uredimo varovališče (25 m). Po kaminu (VI) na podstavek, nato naravnost navzgor čez previsen prag (VI+). Po vodoravni poči v desno do naslednje gladke poči, ki je usmerjena proti levi. Po njej (VI; 10 m) do luske, ob njej desno navzgor (VI) in čez položne plošče do previsne poči. Po poči (VI) levo do zajede, po njej do vrha in desno po ploščah do varovališča pri rušju (45 m). Po travnatih ploščah na rob stene.

Sestop: 10 metrov navzdol na označeno pot s Plemenic.

Bavški Grintavec, V-stena

POZDRAV POLETJU

16. 6. 2012, Anže Dobrilovič in Maja Apat

V+, 200 m

Dostop: Od parkirišča pri tabli Trenta (iz Bovca proti Trenti) sledimo stezi, ki prečka grapo (gledano v vzhodno steno Bavškega Grintavca). Na grebenu se desno odcepi pot, ki ji sledimo do grape. Ob njej navzgor do vznožja (2 uri in pol).

Opis: Smer se začne levo od velikega oltarja (in desno od markantne zajede). Sledi sistemu zajed v dobri skali. Na vrhu smeri lahko nadaljujemo do vrha Bavškega Grintavca (še 2 uri plezanja, do III). Varovanje urejamo s klini in metulji (predvsem večjimi).

Sestop: Z vrha Bavškega Grintavca po markirani poti v Sočo. Mogoč je tudi spust po vrvi preko smeri.

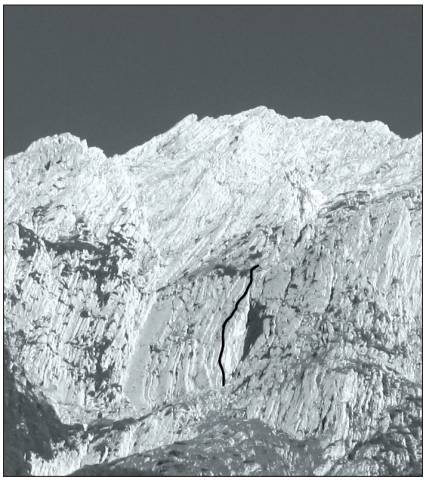

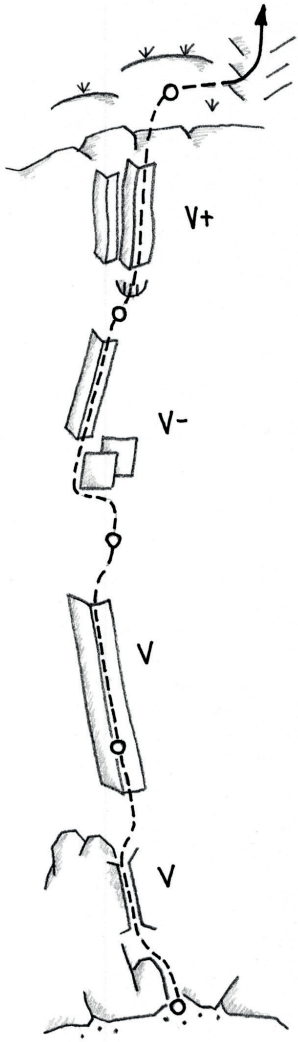

Bavški Grintavec, SV-stena

CERKLJANSKA SMER

24. 6. 2012, Jože Makuc, Marko Makuc, Radovan Lapanja in Toni Groblar

V–/III–IV, 200 m, 2–3 ure

Smer poteka v levem delu SV-stene Bavškega Grintavca (približno 100 m levo od Smeri treska in hudega vremena) po desnem kraku izrazite pokline, ki v obliki črke Y poteka čez celo steno. Linija je logična in poteka po izrazitih razčlembah, vendar skala žal ni najboljše kakovosti. Vse to odtehta krasno grebensko plezanje na vrh. V smeri sta ostala dva klina (eden na vstopu, drugi na začetku drugega raztežaja, v najtežjem delu smeri).

Dostop: Parkirišče v Zadnji Trenti–planina Zapotok (1 ura), planina Zapotok–vstop, 1 ura in pol. Ko se po planinski poti vzpnemo na zadnjo izravnavo pod SV-ostenje, krene planinska pot proti desni. Tu zavijemo levo čez melišče pod steno do vstopa v smer. Kot kažipot nam služita izraziti razčlembi, ki tvorita Y. Vstop je v vpadnici, kjer se SV-greben znova strmo vzpne proti vrhu.

Opis: 1. R: Do gredine plezamo v lažjem svetu (III) po dobri skali, posuti z drobirjem. 2. R: Levo v zajedo/kamin in po njem navzgor prek dveh previsov (V–) na varovališče. 3. R: Desno po slabšem terenu do manjše lope, iz nje prek previsa (–IV) na kratko gredino. Do naslednje gredine, ki nas po levi pripelje na vrh. 4. R: Po gredini levo navzgor (dobrih 60 metrov) na raz (slaba skala).

Sestop: Po SV-grebenu še vsaj 300 metrov na vrh Bavškega Grintavca. Tu imamo več možnosti; avtorji so po planinski poti sestopili v Zadnjo Trento.

CERKLJANSKA SMER

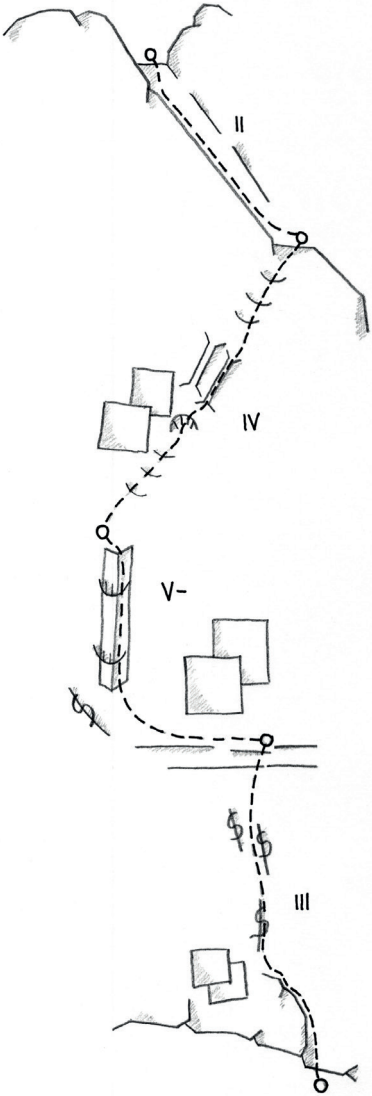

Triglav, S-stena

POHORSKI LONEC

30. 6. 2012, Janko Oprešnik in Tomaž Berglez

VI/V+, IV–III, 800 m, 9 ur

Vstop je med variantama Slovenske – Skozi kamine in Kamini desno od macesnov, poteka pa naravnost navzgor po stebru čez velikanski previs/streho in se priključi Belim platem. Plezamo naravnost navzgor po njihovi sredini do izrazite previsne strehe. Pod njo prečimo malenkost levo in čeznjo na dobro stojišče. Od tod v dveh raztežajih malo desno navzgor in v izredno krušljiv žleb tik ob razu ogromnega stebra (60 metrov v levo je smer Mimo črnega stolpa). Stena se potem vse do vršne glave nekoliko položi. V vršni glavi (ki je je za dobre tri raztežaje) plezamo po rampi, kaminih in počeh (izredno lepo, ne pretežko plezanje v kakovostni in čvrsti skali) vse do možica na vrhu stene.

V smeri so ostali štirje klini. Zgolj ocena ne predstavi vse resnosti vzpona!

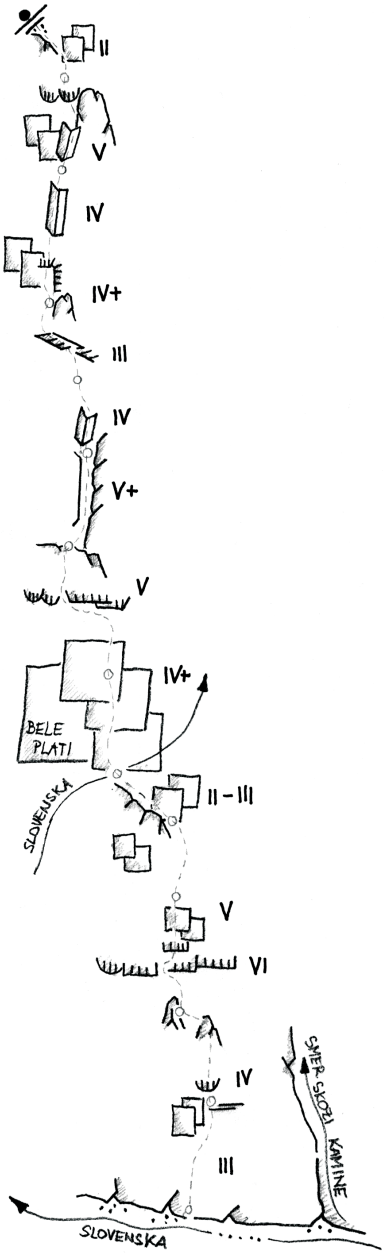
II
V
IV
IV+
III
IV
V+
V
IV+
BELE PLATI
SLOVENSKA
II - III
V
VI
IV
III
SMER SKOZI KAMINE
SLOVENSKA

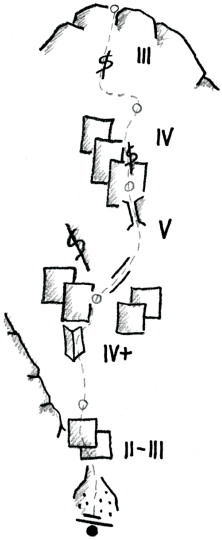
III
IV
V
IV+
II - III

Vrh nad škrbino, JZ-stena
VROČINA
1. 7. 2012, Simon Markočič in Petra Hadalin
VI, A0, V/III–VI, 230 m, 2 uri

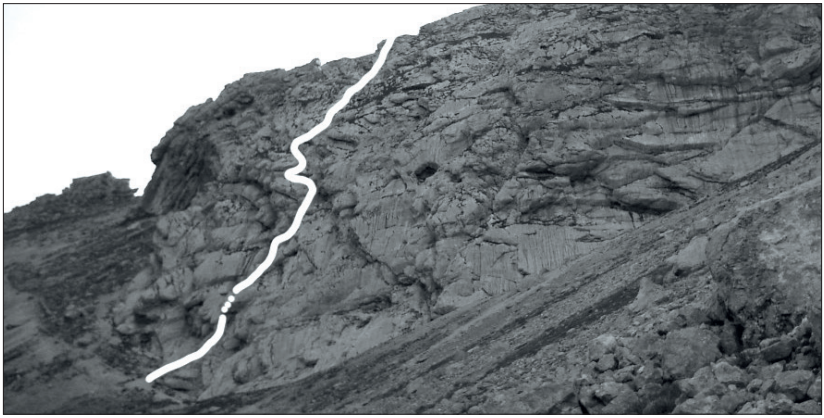

Triglav, S-stena (zahodni del)
ZLATOROGOVA SMER
3. 7. 2012, Silvo Kragelj in Marko Turk
VI+/IV–V, 250 m

Vstop je približno sto metrov desno od smeri Turk-Kragelj. Začnemo po lahkem svetu proti levi (10 m) in čez krušljiv previs (V+). Desno po strmih ploščah pod previsi (V+). Desno ob previsnem trebuhu (VI+) in po ploščah do stojišča na gruščnati polici (45 m, k). Levo po polici v zajedo, po njej desno po ploščah (IV+) in do stojišča desno od votline (40 m, k). Desno čez ploščo in po ozkem stebru (IV+). Po ploščah ob strmi steni do stojišča na stolpiču (45 m).

Po ploščah (IV) proti desni in navzgor do stojišča na veliki gruščnati terasi (40 m). Proti levi čez ploščo (V), navzgor v žleb. Levo čez strmo ploščo in lusko (V+) v previsno poč (VI–, klin), ki nas pripelje do stojišča pod široko vršno zajedo (45 m). Po zajedi čez previsen kamin (VI–) in pod previsi v levo (V–). Po zajedi do stojišča na gruščnati polici (45 m). Po zajedi (IV) do macesna in čez rušje do roba stene (45 m).

Sestop: Po markirani poti, ki pelje s Plemenic na Luknjo.

ZLATOROGOVA SMER

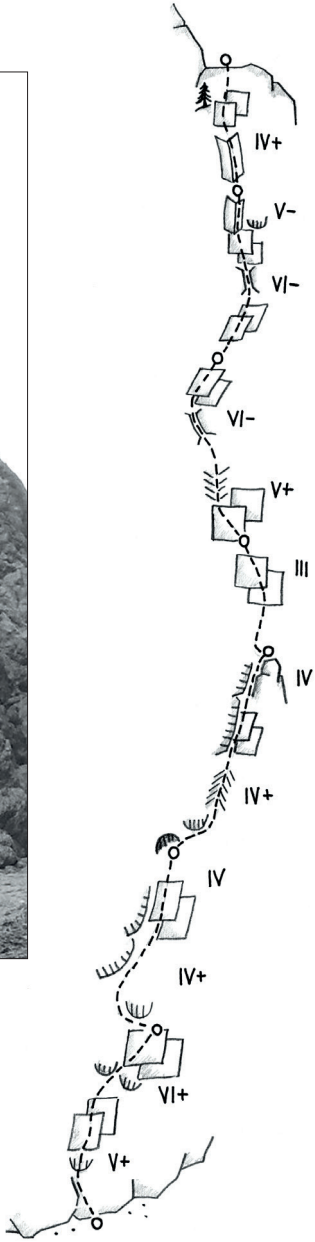

Bavški Grintavec, SV-stena

VRNITEV ODPISANIH

7. 7. 2012, Jože Makuc in Radovan Lapajna

IV/II–III, 300 m, 4 ure

20. 10. 2012, Milan Černilogar in Rado Družamerič

Prva ponovitev smeri. Ponavljavca sta za smer potrebovala 2 uri in pol ter še pol ure za plezanje po grebenu do vrha.

Dostop: S parkirišča v Zadnji Trenti do planine Zapotok in naprej po markirani poti proti Bavškemu Grintavcu. Ko se pot povzpne do platoja pod steno, na primernem mestu zavijemo levo (do tu vsaj 2 uri in pol). Vstopa ni težko najti, saj je skupen s Smerjo treska in hudega vremena (ta smer poteka v območju velikega kamina, ki se pne čez celo steno v njenem levem delu).

Opis: 1. R:Pet metrov po kaminu in desno na lepo polico, ki nas pripelje na manjši raz. Po njem v lažji svet. Kmalu se nam odpre prehod v desno po strmi rampi, ki je sprva nekoliko drobljiva, potem pa se izboljša in nas pripelje na raz. Po njem in čez previs na prostor za varovališče. 2. R: Navpični previsni plošči se umaknemo levo po vodoravni poči (4 m), nato naravnost navzgor po odlični skali čez plošče znova na raz. Po njem (5 m), nato na desno stran raza, kjer si uredimo varovališče (pod vitkim stebrom s prislonjenim balvanom, ki tvori preduh). 3. R: Skozi preduh na levo stran raza, navzgor čez previs in nazaj na raz. Po njem čez lažje plošče do strme stopnje, ki je nekoliko krušljiva. Lahko po plezamo razu, boljša možnost pa je 10 metrov levo do kamina in 5 metrov navzgor do prostora za varovališče. 4. R: Po kaminu na raz in po njem čez lažji svet. 5. R: Še naprej se držimo raza, ki postaja manj izrazit in položnejši. 6. R: Raz se postavi nekoliko pokonci, naletimo na dve nekoliko težji mesti. Potem se priključimo severovzhodnemu grebenu in nadaljujemo proti vrhu Bavškega Grintavca.

VRNITEV ODPISANIH

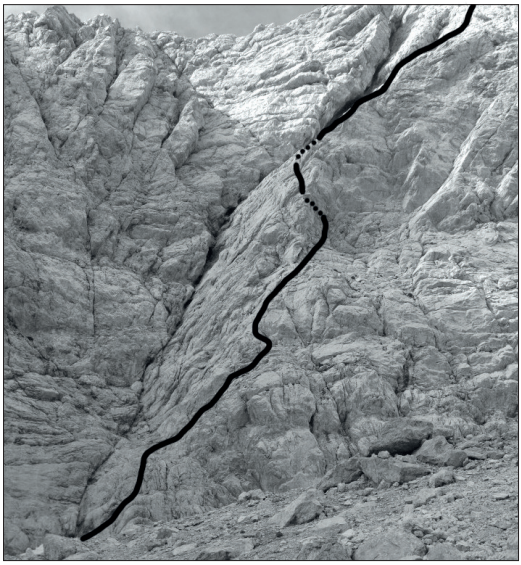

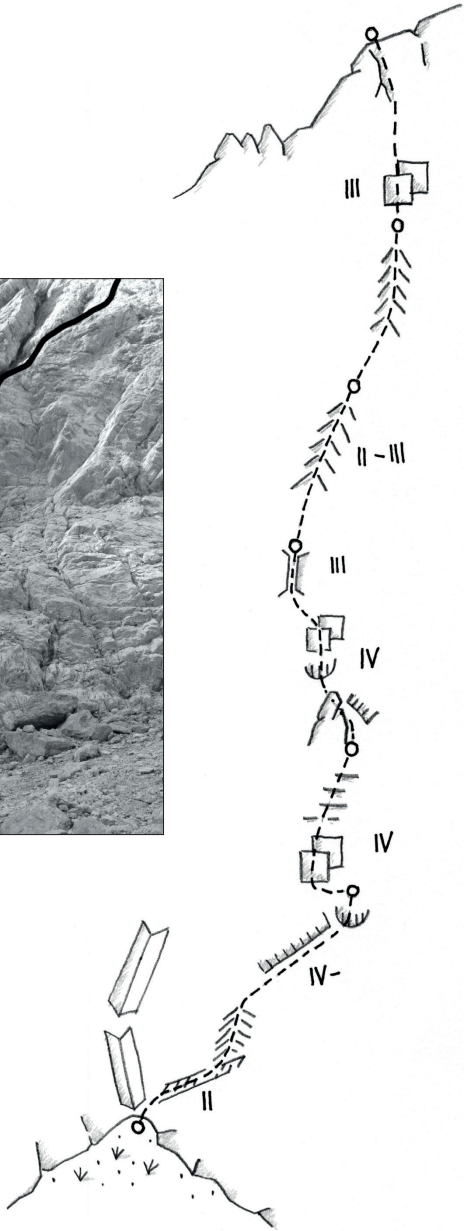

Triglav, S-stena (zahodni del)

ZAHODNI RAZ

18. 7. 2012, Silvo Kragelj in Marko Turk

VI, V+/IV–V, 250 m

Vstop je približno 30 metrov pod Luknjo, v najizrazitejšem žlebu. Po njem (III–IV) do strme police pod kaminom (40 m, k). Čez previsen in krušljiv kamin (V+) naravnost navzgor (IV+, krušljivo) do stojišča pod strmo steno na rami (50 m). Krušljiva prečnica (II, 30 m) v levo do stojišča na razu (k). Po razu v previsen kamin (V+, k, krušljivo). Z njega dva metra desno po polici (krušljivo), nato navzgor po plošči s počjo (V+) v lažji svet do strme, v desno usmerjene gredine (k). Čez težaven vstop (VI–) na gredino (k, k) in približno deset metrov po njej do stojišča (45 m, k). Desno navzgor čez krušljiv previs (VI) do naslednjega previsa, ki ga obidemo po izpostavljeni polički po desni. Nato navzgor po razčlenjeni zajedi (V–) in strmih travah do stojišča v rušju pod gladkimi ploščami (45 m). Deset metrov levo do raza in po poči v razu navzgor, mimo votle luske (V–) do stojišča pod vršnim grebenom (40 m). Po razu navzgor (III–IV) do stojišča na rami z rušjem (45 m). Desno mimo rušja čez sedlo na rušnat greben pod dvema stolpoma (45 m). Po zajedi na raz desnega stolpa (III–IV) in do stojišča pod vrhom stolpa (45 m). Po razu, travnatem grebenu in po poči (IV) do vrha naslednjega stolpa (45 m, k). Po izpostavljenem ozkem razu (V–, k) nekaj metrov navzdol in po poči na levi strani raza v lažji svet. Po ravnem grebenu do stojišča pred škrbino (45 m). Sestopimo nekaj metrov in se priključimo na markirano pot s Plemenic.

Triglav, S-stena (zahodni del)

ZAHODNI GREBEN

23. 7. 2012, Silvo Kragelj in Marko Turk

IV+/I–II, 350 m, 3 ure

Dostop: Po smeri Zahodni raz ali po markirani poti z Luknje proti Plemenicam.

Opis: Vstopimo po prislonjenem stebričku, ki se dviga nad izrazitim grabnom. V nadaljevanju iščemo prehode v območju grebena. Ko se postavi pokonci, prečimo desno v žleb do rame (na grebenu; varovališče). Navzgor po grebenu in naprej po razu (IV+) do naslednje

rame (60 m, k). Po položnem svetu mimo mejnega kamna do grebena pod stolpom (60 m), po njem in desno v grapo. Po njej navzgor in ob prvi priložnosti desno po polici (približno 10 m) na varovališče (60 m). Po stebru navzgor (IV+) do previsne poči, ki jo obidemo po desni, in do varovališča na vrhu stolpa (40 m). Nato po položnem grebenu (60 m) in še naprej (nad markirano potjo) do začetka vršnega grebena. Vstopimo v zajedo, ki poteka ob srednjem od treh vršnih grebenov. Po njej (III–IV) do varovališča na polici (60 m). Nekaj metrov po razu na desni in prestop v levi greben ter po razu na ramo pod kaminom (45 m). Skozi kamin in po grebenu do vrha (2364 m) pri velikem kamnitem bloku (ok. 100 m).

Sestop: Po markirani poti čez Luknjo.

Zahodni raz (bela) in Zahodni greben (črna).

ZAHODNI RAZ

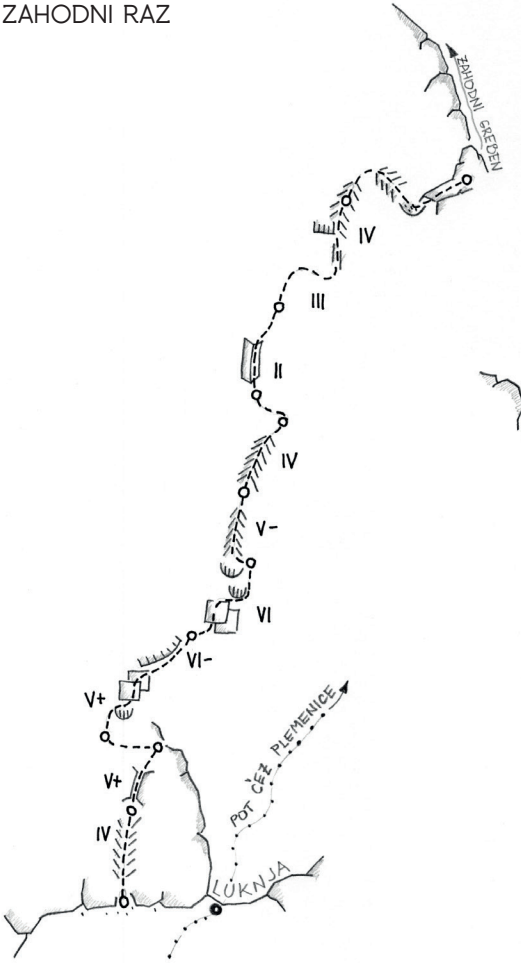

ZAHODNI GREBEN

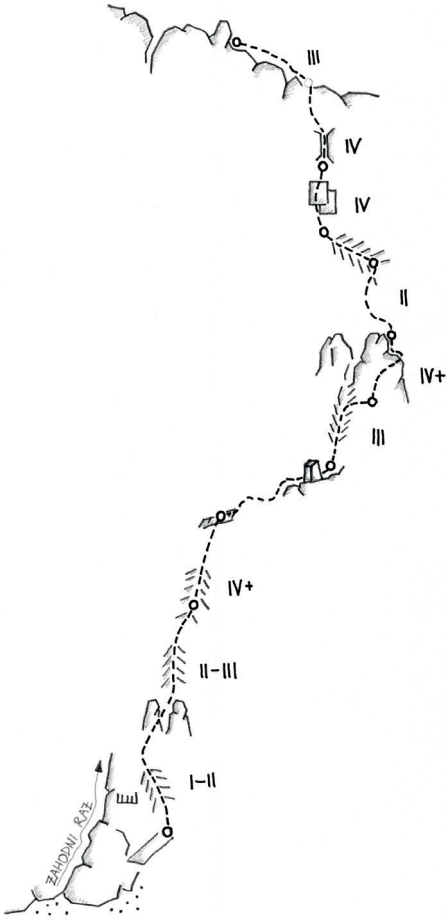

Triglav, S-stena

KRIVOKLJUN

19. 7. 2012, Janko Oprešnik, Matevž Rebernak in Gorazd Pipenbaher

VI+, A1/IV–V, 780 m, 14 ur

Vstop v smer je pod izrazitim stebrom, levo od Wagnerjeve grape. Prvi raztežaj je dokaj položen, naprej pa se stena postavi pokonci. Na vrhu stebra (konec tretjega raztežaja) zavijemo malenkost desno za dvomljivo lusko in se izognemo previsnemu pasu. Tri raztežaje nadaljujemo naravnost navzgor, potem nas pred ogromnimi, sivo-rjavimi, krušljivimi ploščami preseneti globoka in strma grapa. Izognemo se ji z raztežajem v levo. Plezamo pod ploščami po gredi onkraj grape nazaj proti Wagnerju. Najdemo edini prehod po levi strani grape, dva raztežaja navzgor, pod krušljivo in mokro previsno zaporo. Plezamo po levi strani (težavno) in dveh kratkih raztežajih dosežemo stik z Zlatorogovimi policami. Pod previsi prečimo rahlo v levo in navzgor po krajšem kaminu do razklanih plošč. Po sredini čeznje (lepo plezanje, dva raztežaja) do previsnega kamina z izrazito ploščo desno nad njim. Tu se stena za dolžino enega raztežaja zopet malo položi. V nadaljevanju nas čaka še plezanje v izredno kompaktni skali z dobrimi oprimki in v predzadnjem raztežaju veličastna trikotna streha. Na koncu se smer priključi Frelihovemu izstopu iz Slovenske smeri in nas v desno brez težav pripelje na vrh Slovenskega turnca.

KRIVOKLJUN

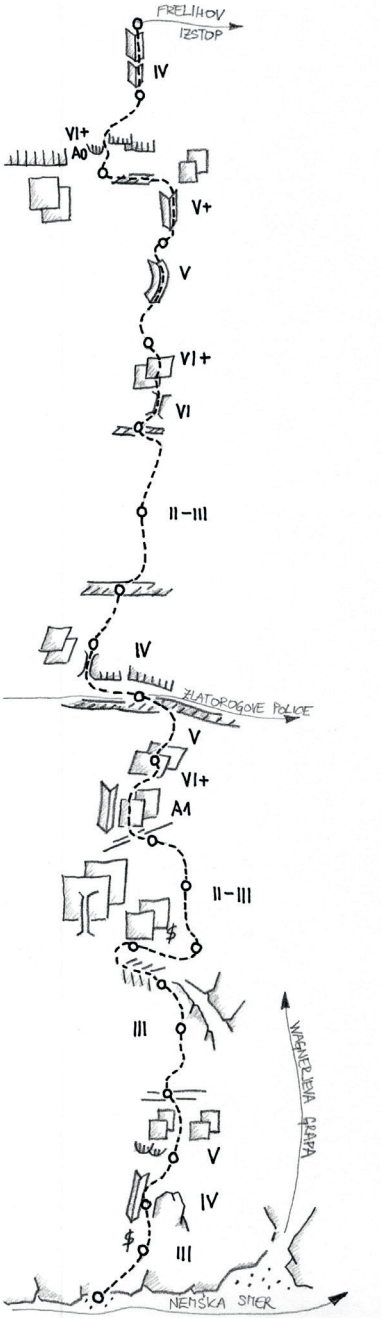
FRELIHOV IZSTOP
IV
VI+
A0
V+
V
VI+
VI
II–III
IV
ZLATOROGOVE POLICE
V
VI+
A1
II–III
III
WAGNERJEVA GRAPA
V
IV
III
NEMŠKA STIER

Turn pod Razorjem

IGORJEVA SMER

28. 7. 2012, Janez Otrin in Jure Vajs

IV, 60 m, 1 ura in pol

Do vrha priplezamo v dveh raztežajih. Na njem je prostora le za dva človeka. Sestopimo z dvema spustoma po vrvi (na vrhu sta ostala dva klina s pomožno vrvico ter pomožna vrvica na podstavku pred vrhnjo steno). Smer je zanimiva za zbiralce slovenskih dvatisočakov, saj se Turna mnogi izogibajo zaradi njegove divje podobe. Zagotovo je to najlažji pristop na vrh.

Triglav, S-stena (zahodni del)

SPOMINSKA SMER KOZJEK-RADETIČ

3. 8. 2012, Silvo Kragelj in Marko Turk

VI/IV–V, 250 m, 4 ure

Smer je posvečena Pavletu Kozjeku in Zoranu Radetiču.

Opis: Vstopimo v vpadnici skalnega roga (po plošči 20 m desno od Zlatorogove smeri). Plezamo navzgor po plošči (IV) pod krušljiv previs, levo čezenj (V) in še čez en previs desno v zajedo. Po zajedi (V–) do stojišča na polički pod previsno steno (35 m, k). Proti desni in navzgor v votlino (k). Iz nje prečimo približno 10 metrov desno po ploščah (VI, k), zatem po ploščah navzgor (IV+) v lažji svet do stojišča (45 m, k). Desno po plošči in navzgor po zajedi (V) skoraj do njenega konca ter levo na stojišče na gruščnati gredini (45 m). Deset metrov levo po gredini in navzgor čez krušljiv žleb (IV), nato desno navzgor po drobljivi zajedi (V), desno ob previsu in navzgor do stojišča na polici levo od rumene previsne stene (45 m, k). Deset metrov levo na raz (V), po njem v zajedo (V+) in po naslednji zajedi (krušljivo) do stojišča pod previsom (VI–, 45 m, k). Nekaj metrov navzgor (krušljivo, V+) do strehe, prečnica v levo ter navzgor po ploščah in zajedah do stojišča na travnati polici (45 m, k). Desno v žleb, nato levo po lahkem svetu (III–IV) do vrha pri rušnati rami (30 m).

Sestop: Ob rušnatem grebenu približno 30 metrov, nato na markirano pot s Plemenic.

SPOMINSKA SMER KOZJEK-RADETIČ

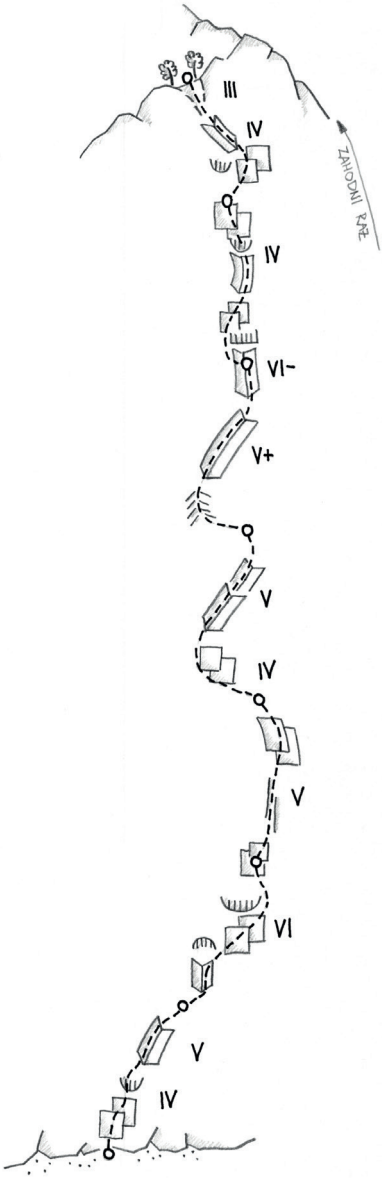

Kanceljni, Z stena
ŠALCE
4. 8. 2012, Matej Smerkolj in Iztok Tomazin
V+/IV-V, 350 m, 4 ure

29. 8. 2012, Primož Buh in Tina Leskošek
Prva ponovitev smeri.

Dostop: a) Po Kozjem žlebu in levo pod steno navzgor. Na robu po najvišjih policah desno navzdol v gruščnat žleb.

b) Druga možnost je po lovski poti pod Zidno steno, skozi okno in desno okoli roba ter po policah navzdol v gruščnat žleb.

Opis: Vstop je levo od smeri Steber (tudi v zgornjem delu se jo za trenutek malo dotaknemo). Naša smer ponuja lepo plezanje v dobri, mestoma odlični skali. Plezamo iz žleba desno navzgor, na rušnato glavo, nad katero se stena postavi pokonci. Po ploščah, počeh in zajedah v smeri previsnega kamina in čezenj v položnejši teren. Poševno desno v žleb pod previsno počjo (kaminom) in preko nje desno na steber. Naprej desno ob stebru, ko se položi pa levo in navzgor na travnat greben, ki privede na vrh prvega stolpa (tu se konča smer Po stebru). S stolpa v škrbino (po levi strani raza). Z nje po desnem skrotastem boku na vrh drugega stolpa kjer je konec smeri. Po travnatem pobočju na greben Germlajt-Kanceljni in po njem na vrh Kanceljnov.

Sestop: Z vrha Kanceljnov sestopamo po strmem pobočju (II) proti severu, na majhno sedlo med severnim predvrhom Kanceljnov in glavnim vrhom (z vrha se možicev ne vidi). S sedela se nato spustimo v krnico med Planjo in Kanceljni in nadaljujemo navzdol po melišču. Melišče preide v skrotje, na levi (gledano navzdol) se začne grapa. Po strmih zelenicah sestopimo naravnost navzdol še nekaj deset višinskih metrov, nato pa prečimo v desno čez ozek pas rušja v sosednji žleb. Sestopamo levo ob žlebu, pred oknom pa ga prečimo (II-III) in nato sestopamo po njegovi desni strani (skozi okno). Na drugi strani okna zavijemo levo na široko polico, ki nas pripelje v lahko prehoden svet pod stenami. Kmalu dosežemo stezo nad gozdno mejo in ji sledimo proti zatrepu Mlinarice. Kmalu naletimo na strugo, po kateri se spustimo levo navzdol do glavne struge Mlinarice. Tam

naletimo na stezo, po kateri sestopamo skozi gozd, desno nad strugo, mimo ostankov gozdarske brunarice, proti cestarski hiši na vršiški cesti. Na opisanem sestopu bomo komajda našli kakšnega možica (približno 3 ure).

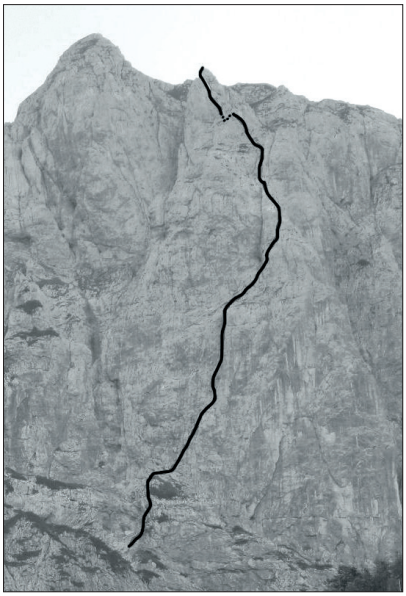

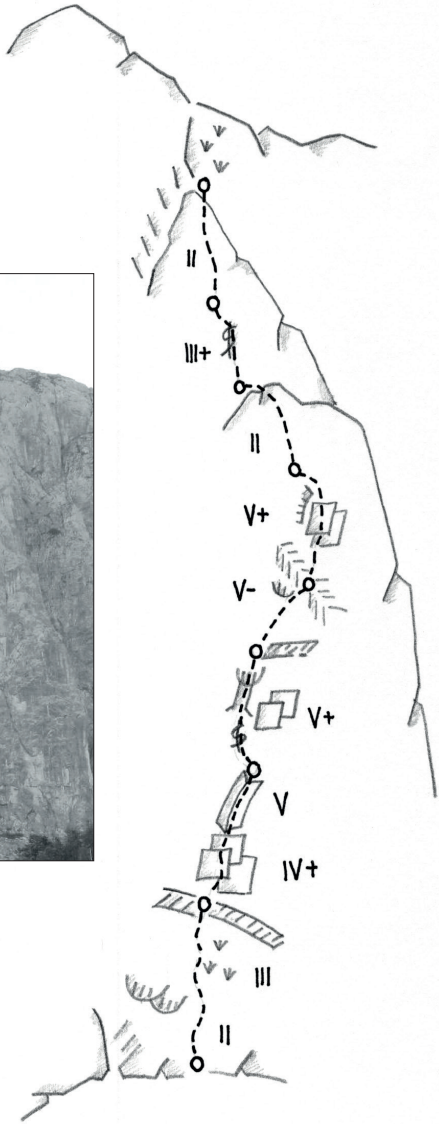

Triglav, S-stena

NAJDI SVOJ NASMEH

4. 8. 2012, Janko Oprešnik in Bogdan Napret

VI/IV–V, 600 m, 7 ur

Dostop do smeri poteka po poti čez Prag. 250 metrov od odcepa za Slovensko ali Nemško smer pridemo do široke grape, nad katero je izrazita stena. Smer išče prehode po njenem levem boku (1 ura in pol). Lahko gremo tudi naprej po poti nad porasel podstavek do stika z ostenjem in desno navzdol do vstopa (2 uri).

Izziv za novo smer so bile bele plošče levo od Slovenske smeri. Vstop je na sredini stene. Po prvem raztežaju smer preči rahlo proti levi po položnih ploščah do navpičnih poči in kaminov. Nato naravnost navzgor ter čez krušljiv kaminast previs do zajede in stolpa sredi navpičnih plošč. Sledita še zmeren previs in zajeda. Zatem nas čaka ključni del smeri, strme plošče, po katerih poševno navzgor proti desni poteka cela dva raztežaja dolga, dober meter široka poklina – kamin. Manjši previsi in previsen kamin poskrbijo, da zadeva ni prelahka. Čeprav se po dveh fantastičnih raztežajih poklina še nadaljuje, smer krene naravnost navzgor po počenih ploščah tri raztežaje do stika z Vzhodno smerjo. Sledi raztežaj prečke v levo po Vzhodni smeri. Za stolpom poteka smer naravnost navzgor dva raztežaja do velike grede na varovališče tik pod Ustoličenjem. Dolgo strehasto zaporo obidemo po levi in po krajši prečki splezamo desno navzgor čez poč in iz Stene.

V smeri je ostalo pet klinov, morebitni ponavljavci pa bodo potrebovali še nekaj profilnih klinov, kakšnega jeseničana in komplet metuljev.

Še o imenu smeri: ko sta Janko in Bogdan v strmih ploščah (kjer sta pričakovala največje težave), zagledala izrazito poč – kamin, sta namesto trpljenja našla svoj nasmeh.

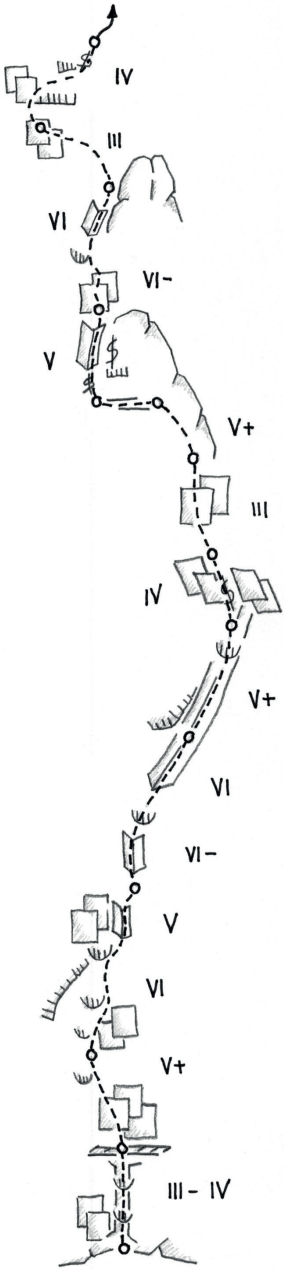
III - IV
V+
VI
V
VI-
VI
V+
III
IV
III
VI
VI-
V

Greben Dovški križ–Oltar, S-stena

SAMOVA SMER

4. 8. 2012, Tadej Golob in Peter Bajec

IV/V+, 180 m, 3 ure in pol

Dostop: Izhodišče je bivak za Akom. Usmerimo se k Trem macesnom in naprej kot za Grlo. Ko pridemo v krnico, je stena tik ob Jugovi grapi (desno; od bivaka dve uri, iz doline dobre tri ure).

Opis: Plezati začnemo po lažjem svetu, ki se nizko zareže v melišče. Nadaljujemo naravnost navzgor do udobne, široke police ter rahlo desno do sidrišča (klin). Malo v levo in navzgor v žleb, ki se spremeni v zajedo, spet v žleb (en raztežaj) in do udobnega sidrišča (IV). Po desni zajedi do manjše zapore, ki deluje krušljivo (ponavadi mokro). Tu zavijemo desno in ulovimo nadaljevanje pokline, ki nas pripelje pod strmo ploščo (videti je precej težavna). Zaplezamo v nekakšno zajedo in kmalu prečimo desno v ploščo (klin, V). Še malo višje, nato prečimo nazaj proti levi v rahlo podrt žleb. Nadaljujemo še nekaj metrov navzgor in prečimo levo na udobno sidrišče pod izrazito zajedo. Od tod prečimo desno po krušljivem svetu v zajedo in po njej navzgor (dobre možnosti varovanja z metulji, kakovost skale se z višino precej izboljša) do varovališča (V+). Naravnost navzgor po poči (na levi jo omejuje plošča, na desni pa steber) do zapore. Sledi kratka prečka v levo čez ploščo (IV+) in še slabih 15 metrov po lažjem svetu do grebena.

Oprema: 8 do 10 različnih klinov in komplet metuljev.

Sestop: Na izstopu iz smeri se usmerimo v desno. Nadaljujemo po grebenu in poiščemo sestop čez Grlo. Začetna grapa je označena z možici.

SAMOVA SMER

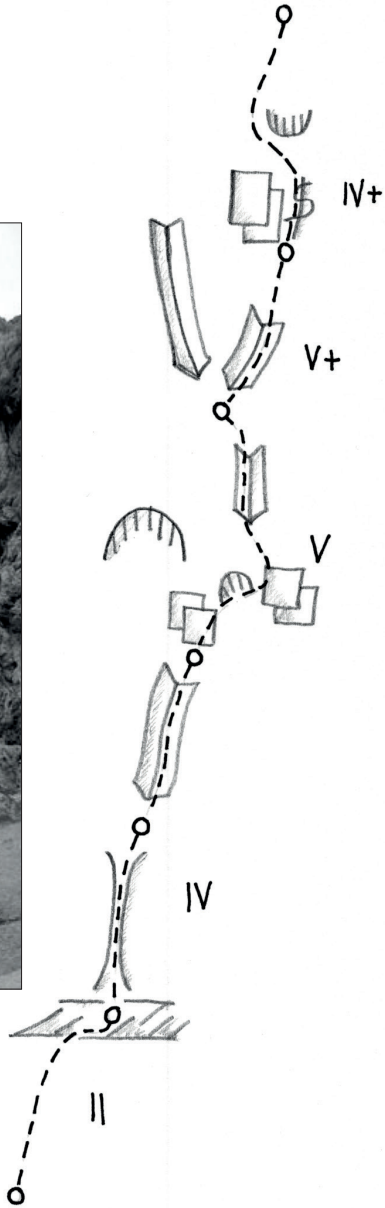

Veliki Snežni vrh, V-stena

SPOMINSKA SMER RADA DOMINKA

4. 8. 2012, Mitja Filipič in Monika Korenč

VI–/IV–V, 300 m

Dostop: Po markirani poti iz Možnice na Jerebico. Ta nas pripelje skoraj pod steno. Smer poteka po osrednjem/centralnem stebru vzhodne stene Velikega Snežnega vrha.

Opis: Vstopimo levo od glavnega raza in desno od manjše zajede. Po travah dosežemo nagnjeno (travnato) polico in nadaljujemo po zajedi levo od strehe, proti rušju višje nad nami. Ko ga dosežemo, sledimo zajedi na levi, ki nas pripelje do plošč pod streho. Streho obidemo po levi in se vrnemo bližje glavnemu razu, ob katerem plezamo do večje police z rušjem. Od tod nadaljujemo po razu. Strm del obidemo z daljšim lokom v levo do kamina, ki se konča z oknom. Za oknom nekoliko prečimo in izplezamo na trave. Po travah do zajede, po kateri izplezamo na lažji greben.

Sestop: Levo po grebenu in navzdol po lažjih prehodih do stika s stezo.

SPOMINSKA SMER RADA DOMINKA

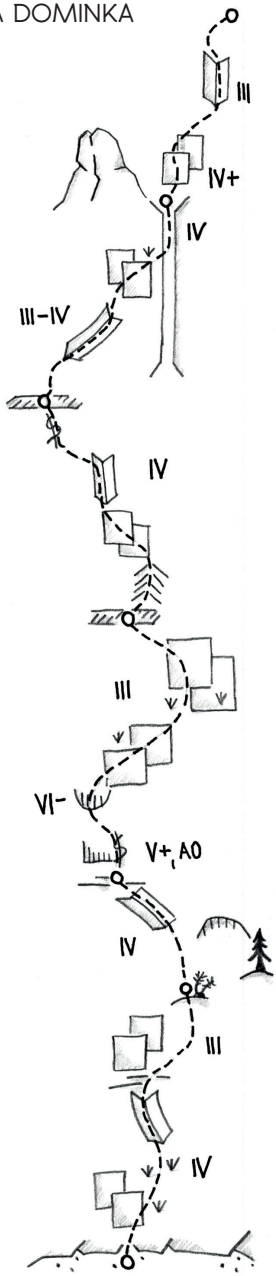

Nad Šitom glava, S-stena

GLOBOKO GRLO

8. 8. 2012, Nejc Marčič, Jurij Hladnik in Matevž Mrak

VII/V+, 240 m, 3 ure in pol

Opis: Plezati začnemo po dveh algastih kaminih z odlično skalo med smerema Albinca (na desni) in Sijoče mračine (na levi). Najtežji raztežaj je v pasu slabe skale, ki se vleče čez vse smeri v tem delu stene. Raztežaj je resen, v njem je ostal en klin. Edino solidno varovanje si lahko uredimo s sivim metuljem. Do vrha nadaljujemo po kaminih z dobro skalo in solidnimi možnostmi varovanja.

Oprema: Šest ali več različnih klinov, komplet metuljev (srednji podvojeni).

GLOBOKO GRLO

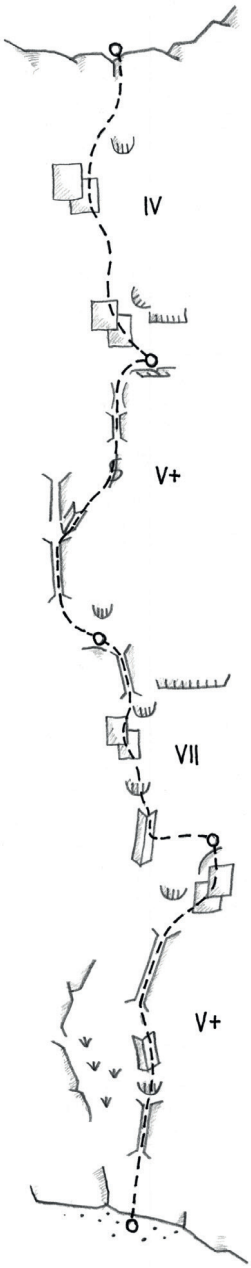

Velika Mojstrovka

VARIANTA ČRNEGA KOTA

8. 8. 2012, Nejc Marčič, Jurij Hladnik in Matevž Mrak

VI+/VI, V, 500 m (trije raztežaji so skupni s Črnim kotom)

Opis: Najprej po spranem grabnu (stara varovališča), dokler se ne postavi pokonci. Naša linija poteka desno od očitnega črnega grabna (Črni kot) po ploščah do manjše lope (10 m je skupnih s Tržiško smerjo). Potem zavijemo desno čez strme plati (VI) in naravnost navzgor v graben, kjer se pridružimo Črnemu kotu. Sledi dolga prečnica v desno (veliko klinov; 60 m). Po prečnici uredimo varovališče. Nadaljujemo desno navzgor na veliko ploščad. Plezamo do lope na koncu ploščadi in desno čez previs na raz (VI+) ter po njem na polico. Nadaljujemo naravnost navzgor proti izraziti zajedi, kjer se začne odlična skala. Do vrha imamo dva raztežaja perfektne zajede (VI).

Fantje v zajedi in v spodnjem delu niso našli nobenega klina, zato sklepajo, da zajeda še ni bila preplezana.

Zidna stena, S-stena

SPREMA SE OLUJA

12. 8. 2012, Peter Bajec, Marko Erčulj in Boštjan Tomplak

II–III/IV+, 200 m, 2 uri in pol

Dostop: Od cestarske bajte ob vršiški cesti se napotimo po poti, ki vodi v Mlinarico. Po približno petdesetih metrih za zapornico steza zavije levo s kolovoza (slabo vidno) in nas vodi skozi gozd levo nad strugo Mlinarice in mimo podrte lovske koče vse do melišč pod steno. Tam se usmerimo proti grapi, ki pelje pod Zidno steno, kjer ulovimo slabo vidno stezo, ki nas ob steni vodi v desno vse do vstopa v smer (približno ena ura hoje).

Opis: Vstopimo po dobro vidni gredini, ki vodi v desno na podstavek levo od kamina (kamin zapira algasta streha in je pogosto moker). Preplezamo lahek greben (II) ob kaminu, ki se izteče v ploščato steno. Tu prečimo desno v kamin (nad streho), po katerem teče voda. Skala je dobra. Po kaminu (IV–) naravnost navzgor vse do skalnega ušesa na njegovi desni strani (varovališče). Še malo navzgor, nato desno skozi kamin (na levi ga omejuje zagozdena skala, še bolj levo pa opazimo njegovo žlebasto nadaljevanje) na gredino, ki nas vodi proti desni v bližino stolpa. Naprej po odprti steni. Navzgor, nato proti desni in v levo (IV) vse do majhne votline (varovališče na rušju). Rahlo desno in naravnost navzgor po strmi steni z dobro skalo (majhne zajede in luske; IV). Navzgor proti majhni prižnici. Na desni strani si uredimo varovališče na skalnem ušesu. Naprej na vrh prižnice in zopet strmo navzgor (IV+). Rahlo v levo in nazaj v desno ter navzgor čez previs do gredine (nad njo se vije pas previsnih skal). Varovališče uredimo na koncu gredine (klin). Naravnost navzgor po lahkem svetu (II) še deset metrov do vrha.

Sestop: Z mehke trave na robu stene se spustimo v očitno strmo grapo, kjer iščemo prehode navzdol do steze, ki nas pripelje nazaj do vstopa v smer.

Oprema: Pet različnih klinov in komplet metuljev.

SPREMA SE OLUJA

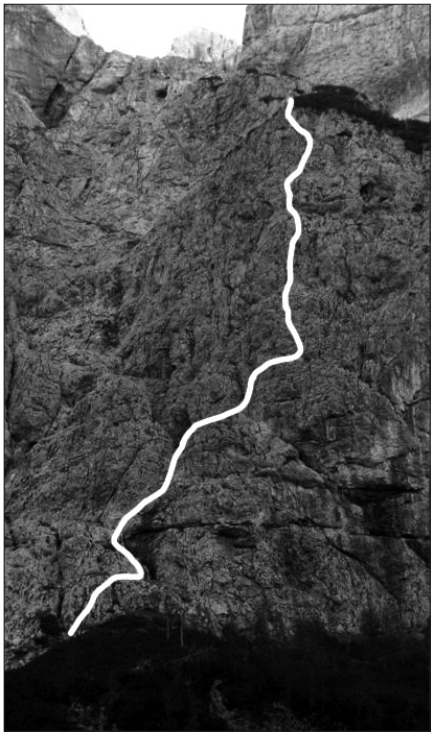

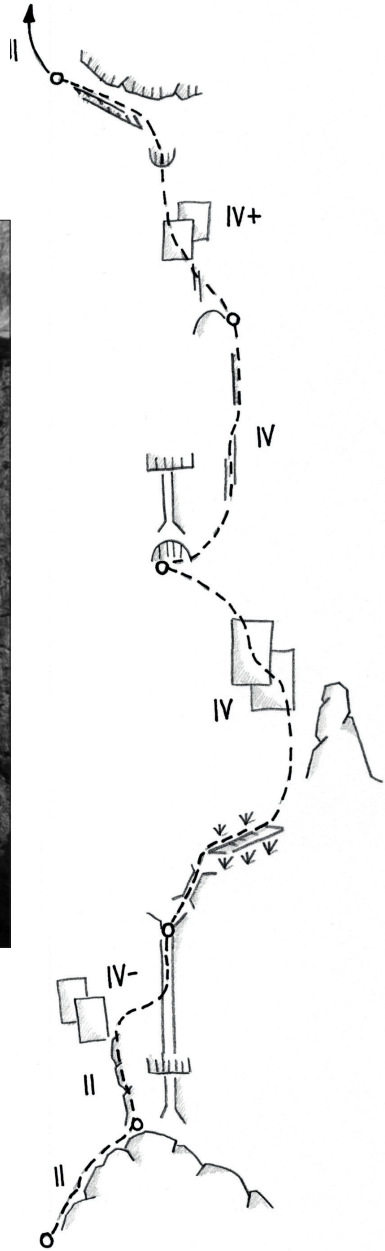

Zidna stena, S-stena

TIHI ZMAJ

15. 8. 2012, Peter Bajec in Boštjan Tomplak

IV/II, 200 m, 1 ura in 45 minut

Dostop: Od cestarske bajte ob vršiški cesti se napotimo po poti, ki vodi v Mlinarico. Po približno petdesetih metrih za zapornico steza zavije levo s kolovoza (slabo vidno) in nas vodi skozi gozd levo nad strugo Mlinarice in mimo podrte lovske koče vse do melišč pod steno. Tam se usmerimo proti grapi, ki pelje pod Zidno steno, kjer ulovimo slabo vidno stezo, ki nas ob steni vodi v desno vse do vstopa v smer (približno ena ura hoje).

Opis: Vstopimo po dobro vidni gredini (II), ki vodi v desno na podstavek levo od kamina (kamin zapira algasta streha in je pogosto moker). Naprej po skrotasti steni (III) levo od očitnega raza do manjše gredine (varovališče). Desno nad sabo opazimo travnato zajedo. Plezamo po desni (travnati) zajedi, nato po razu v žleb (III; varovališče). Iz žleba naravnost navzgor čez ploščato steno, ki pripelje na gredino (gredina pelje proti desni vse do strmega raza). Nadaljujemo po razu (IV) do škrbine pod izstopno zajedo (levo sta žleb in stebriček; varovališče, k). Zajedi sledimo en raztežaj (IV) do neudobnega varovališča. Plezamo še nekaj metrov po zajedi, nato nas naravni prehodi potegnejo levo v skrotje (III) in po njem do vrha.

Sestop: Z mehke trave na robu stene se spustimo v očitno strmo grapo, kjer iščemo prehode navzdol do steze, ki nas pripelje nazaj do vstopa v smer.

Oprema: 10 različnih klinov in komplet metuljev.

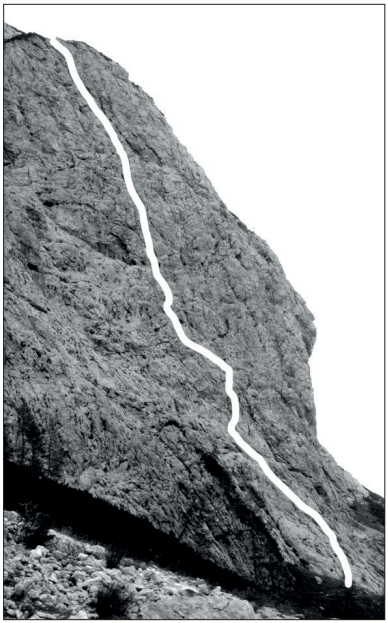

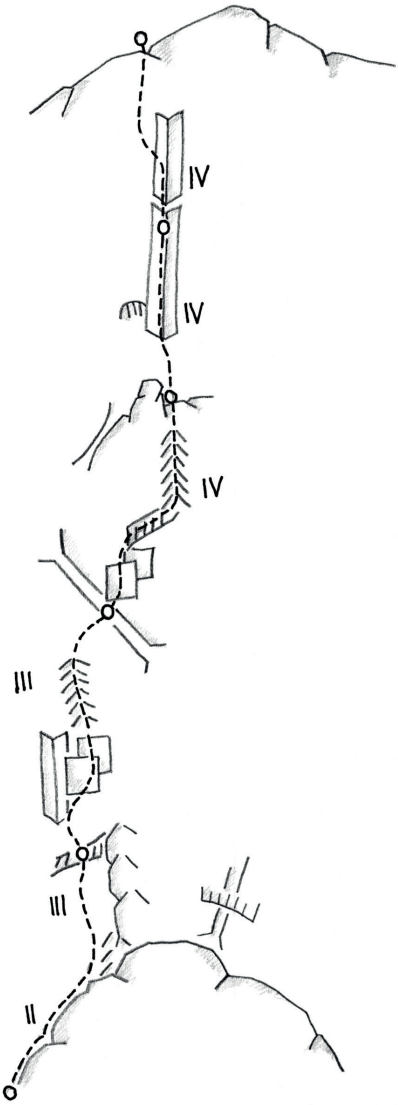
IV
IV
IV
III
III
II

Zidna stena, S-stena

PSIHOANALIZA

15. 8. 2012, Peter Bajec in Boštjan Tomplak

V+/IV–III, 300 m, 3 ure

Dostop: Od cestarske bajte ob vršiški cesti se napotimo po poti, ki vodi v Mlinarico. Po približno petdesetih metrih za zapornico steza zavije levo s kolovoza (slabo vidno) in nas vodi skozi gozd levo nad strugo Mlinarice, mimo podrte lovske koče vse do melišč pod steno. Tam se usmerimo proti grapi, ki pelje pod Zidno steno, kjer ulovimo slabo vidno stezo, ki nas ob steni vodi v desno vse do vstopa v smer (približno ena ura hoje).

Opis: Smer se začne po očitnem žlebu iz sprane skale, po katerem (lahko) teče voda. Žleb prekinjajo manjši previsi in gruščnate kotanje, sledimo mu dobrih sto metrov (III). Ko zavije v levo in ga začno prekinjati večji previsi, se usmerimo čez plošče (IV–) proti votlini. Od tod nas gredina povede v desno pod zajedo in po njej (IV–) do manjše gruščnate kotanje pod črno steno, ki je pod vrhom previsna. Lotimo se je po sredini (dobri oprimki v super skali; V–). V gruščnati kotanji pod drugo (višjo) črno steno si uredimo varovališče. Nad nami se bohoti črna, travnata in z manjšimi previsi prekinjena skala (lepo plezanje; V+). Varovališče uredimo na skalnem ušesu v ogromni gruščnati kotanji. Po žlebu navzgor in čez odprto steno (III) proti vršnemu delu. Tu lahko zavijemo po udobni gredini na desno in končamo s plezanjem. Smer se sicer nadaljuje (še dva raztežaja) navzgor čez skrotje in ob zajedi (slabša skala) do sidrišča (IV–). Nadaljujemo naravnost navzgor, dokler nas smer ne povede proti desni. Ob zajedah in počeh do roba stene (IV, super skala). V najtežjem raztežaju je ostal en klin.

Oprema: 10 različnih klinov in komplet metuljev.

Sestop: Z roba stene se na desni nakazuje prehod čez ruševje. Sledimo tej varianti, ki nas pripelje do stene, in po njej vse do izstopa smeri Sprema se oluja in Tihi zmaj. Nadaljujemo po sestopu za omenjeni smeri.

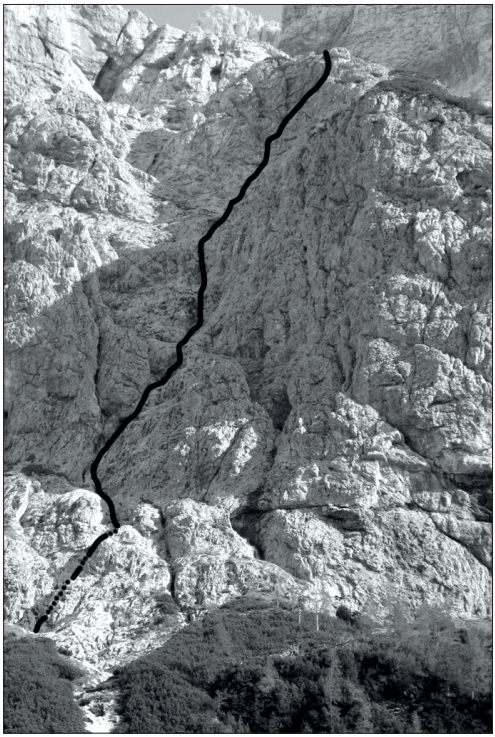

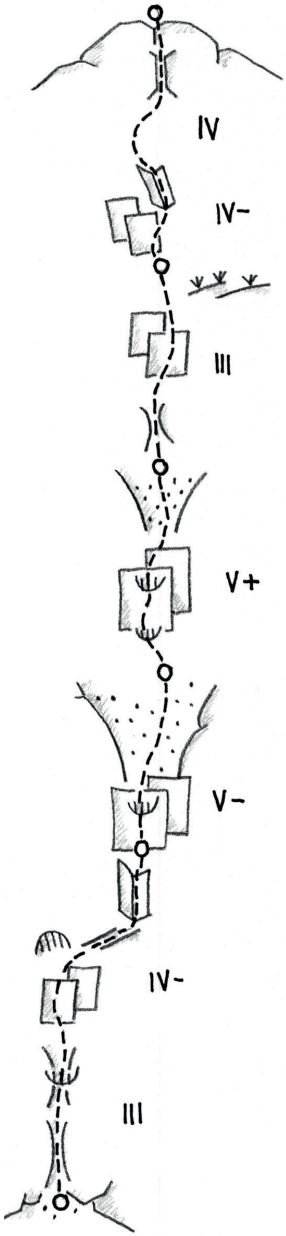
IV
IV-
III
V+
V-
IV-
III

Zidna stena (S-stena)

VSTOPNA VARIANTA AGAVE

15. 8. 2012, Peter Podgornik in Vladimir Makarovič

V/III–IV, 2 uri (celotna smer 5 ur)

Vstopna varianta poteka levo od originalne smeri Agava in se je delno dotakne v spodnji polovici smeri. Nanjo se priključi pod vršno, previsno steno.

Smer je za razliko od drugih smeri v tej steni v celoti precej krušljiva.

Opis: Vstop v smer je deset metrov desno/nižje od mesta, kjer se grušč zajeda najvišje v steno. Najprej po razčlenjeni steni, ki kmalu preide v plitek žleb, prekinjen s travnatim izstopom. Desno od trav po strmi steni in naprej v lažji svet. Naprej po razčlenjeni steni iščemo prehode do previsne zapore, ki se ji izognemo po desni (druga zapora; tu stik s smerjo Agava). Levo po travnati gredini (okrog 12 metrov) do konca. Stojišče je v višini črne vdolbine na desni. Nato navzgor po razčlenjenem svetu v smeri navpične zapore. Pod njo je stojišče, s katerega nadaljujemo malo navzgor in desno po logični razčlembi čez krušljiv prehod skozi krušljiv kamin. Kmalu nad njim je stojišče, s katerega gremo po odprti steni navzgor do police pod previsno in napuščev polno vršno glavo. Tu zavijemo desno po edini polici, mimo raza in desno proti naslednjemu (skrajno desnemu razu; zadaj sta grapa in krajša stena). Tu je stik s smerjo Agava, ki ji sledimo do roba stene. Pred nami je najtežji raztežaj, speljan po razčlembi, ki pelje z desne proti levi čez navpično, odprto steno. Sledi plitev kot, zaprt z manjšim napuščem, nad njim je navpična stena. S stojišča pod nekakšnim razom levo, ob njem in po odprti steni v lažji svet na z rušjem poraščeno ramo. Stojišče je ob zgornjem rušju. Naprej desno ob rušju po lažjem svetu do vršnega raza, kjer dosežemo rob stene.

V najtežjem raztežaju Agave je pet klinov, drugje jih ni. Raztežaji so dolgi večinoma 60 metrov.

Priporočljiva oprema: vrv (60 m), 12 različnih klinov in komplet metuljev.

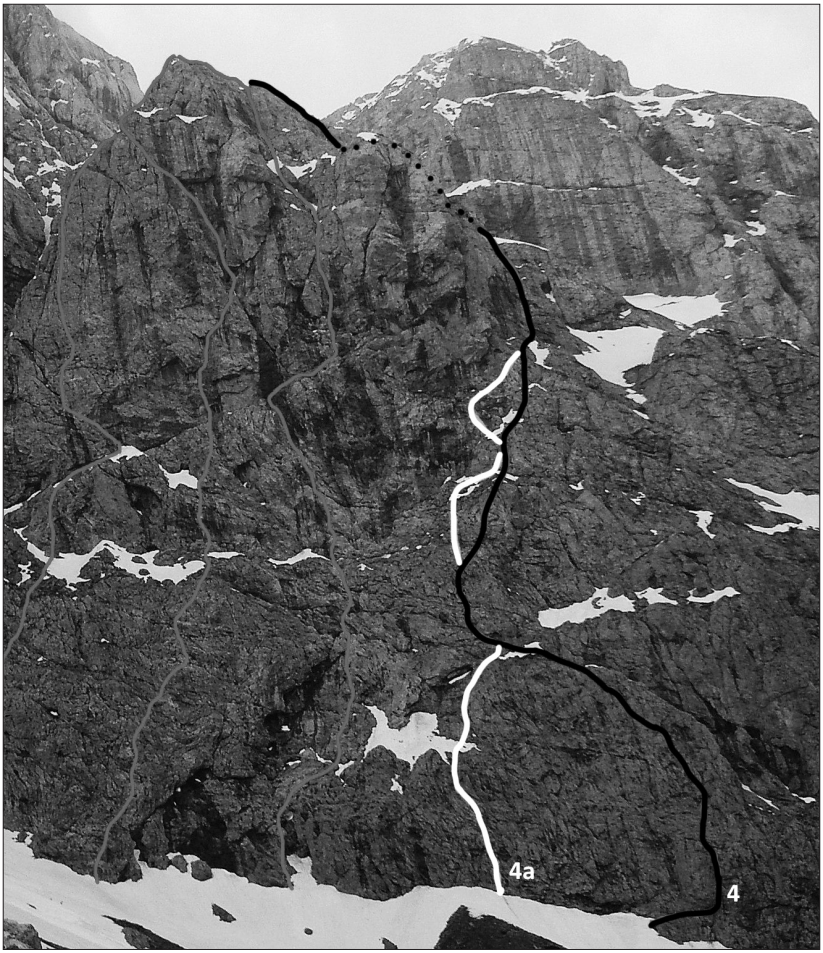

Vstopna varianta Agave - 4a (vir: primorskestene.com).

Triglav, S-stena

ČETRTI DAN

16. 8. 2012, Janko Oprešnik in Tomaž Berglez

VI–, V+/III–IV, 460 m, 7 ur

Vstopimo levo od Kovinarske smeri. Ob grapi, ki jo zapirajo previsi, se vzpnemo levo navzgor do izrazitega kamina. Skala je kompaktna. V tretjem raztežaju nas zaposli previsna zajeda, ki jo na vrhu zapira krušljiv previs. Sledi plezanje do dolgega ozkega kamina, ki je nekoliko lažje. Preplezamo ga do polovice, nato po grebenu ob njem po levi strani do široke gredine (tam smer Vesna preči proti levi). Naravnost navzgor čez spodjeden previs in poševno v desno po širši rampi do naslednje grede oziroma do stika z Gorenjsko. Tu se stena položi (en raztežaj). Pridemo pod ogromne plošče, prepredene s počmi. Preplezamo jih v dveh raztežajih – prvi vodi naravnost navzgor, drugi rahlo proti desni – in dosežemo spodjedeno previsno in krušljivo zajedo.

Avtorja smeri sta potem zaradi dežja prečila po ozki rampi do Nemške smeri in s spusti po vrvi sestopila do vznožja stene. V smeri so ostali štirje klini.

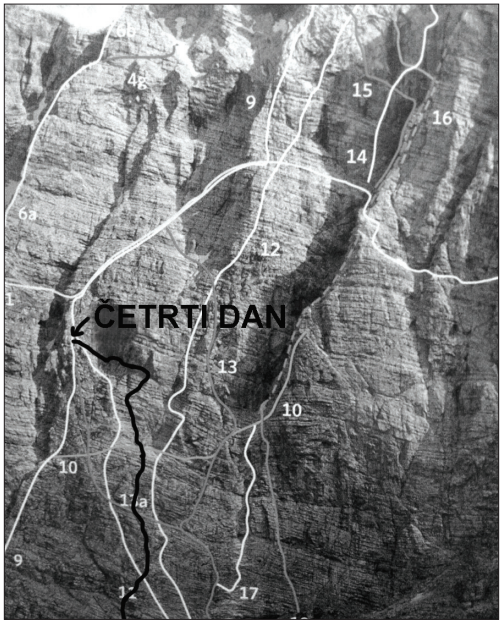

ČETRTI DAN

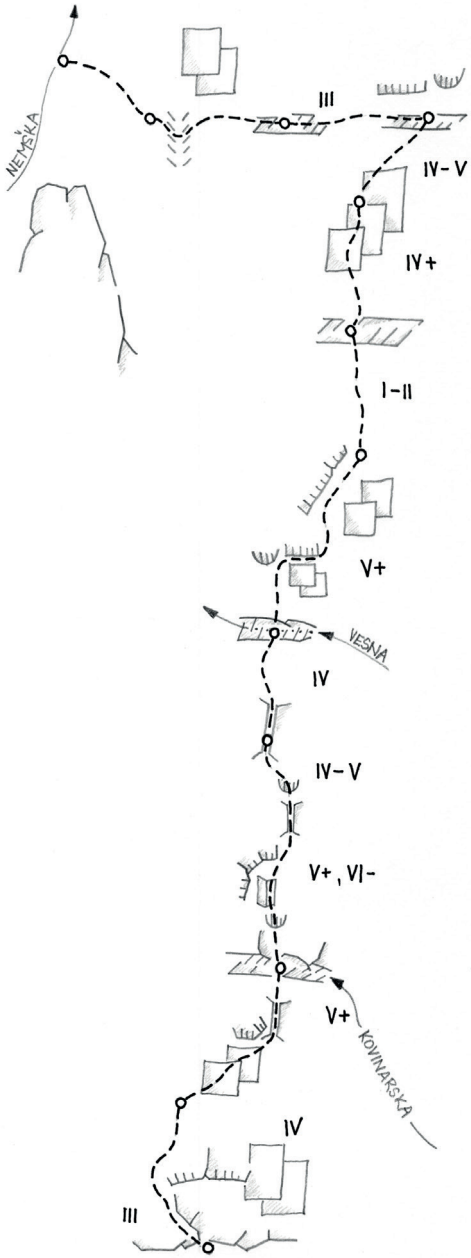

Triglav, S-stena (Z-del)

DIVJI ZAHOD

18. 8. 2012, Janko Oprešnik in Tomaž Berglez

V, V+/III–IV, 400 m, 6 ur

Plezamo naravnost navzgor (po stožcu) do stika z Gandijevo smerjo. Po njej raztežaj čez krušljivo prečnico v desno. Od varovališča nadaljujemo levo do grape, kjer se odcepi smer Vrač. Nadaljujemo desno navzgor po grapi in levo v krušljiv steber. Od tu naprej je smer zaradi krušljivosti v navpični in slabi skali resna, nevarna in psihično naporna – skratka, divja!

DIVJI ZAHOD

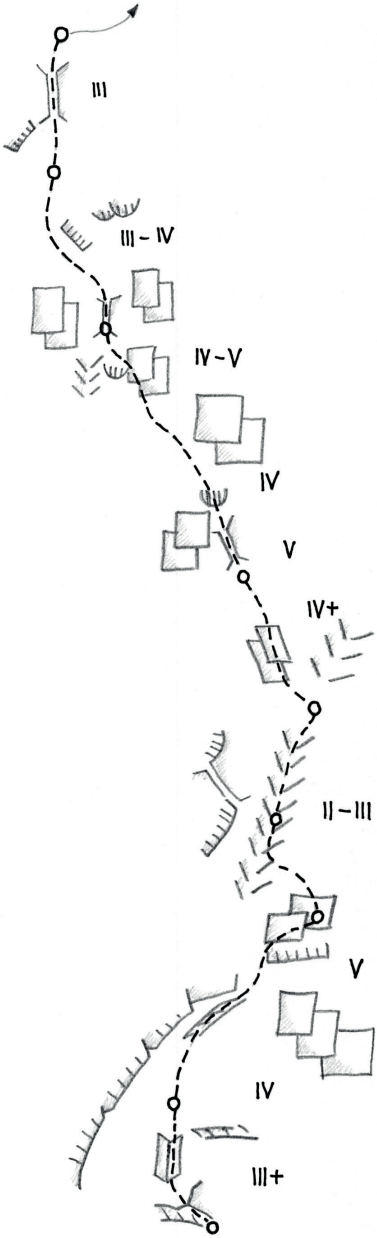

Triglav, S-stena (zahodni del)

MAHATMA

20. 8. 2012, Silvo Kragelj in Marko Turk

VI/III–IV, 350 m

Opis: Vstop je približno 30 metrov desno od smeri Dotik (v grapi pod izrazito previsno počjo). Iz grape plezamo mimo votline (IV) in še 5 m desno navzgor do strme zajede, ki teče proti levi (VI) in se višje priključi neizraziti poči (klin), ki se dviga od votline navzgor. Po njej do vrha in nekaj metrov naprej do stojišča v lahkem svetu (40 m). Po razčlenjenem svetu ob vodilni poči navzgor (IV) do stojišča v votlini (40 m). Skozi kamin (IV) in priključek na Gandijevo smer, ki teče po krušljivem stebru (V, klin) in strmi zajedi proti desni do stojišča na koncu police (45 m). Po plošči (IV) in naprej še tri raztežaje po ploščah (III–IV). Ves čas se gibamo približno 20 m desno od grape. Nadaljujemo po gruščnatih policah (20 m levo) pod strmo poč, ki jo obidemo po levi (IV; stik z Gandijevo smerjo; 20 m), ter do stojišča pod votlino (45 m). Naravnost navzgor skozi previsen kamin (V, krušljivo) in naprej po njem ter nato desno mimo previsa (V+) do stojišča na gruščnati polici (45 m). Po kaminu naprej (IV, 45 m). Nadaljujemo navzgor in pred previsnim kaminom zavijemo levo v krušljiv žleb (V+) in navzgor v lažji svet (45 m, klin). Po žlebu in skozi ozek prehod (III) do roba stene (30 m) in stika z markirano potjo.

Sestop: Po markirani poti Plamenice–Luknja.

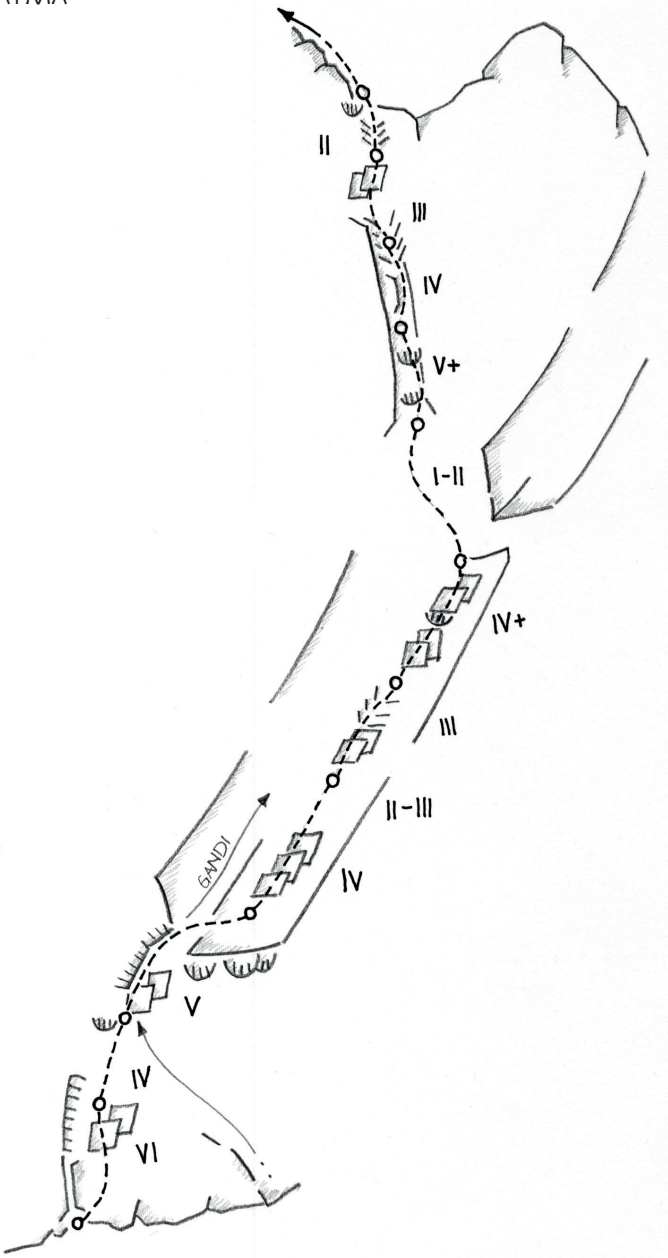
II
III
IV
V+
I-II
IV+
III
II-III
IV
GANDI
V
IV
VI

Lešarjeva peč, JZ-stena (Razor)
NASVIDENJE PRIHODNJIČ
25. 8. 2012, Peter Bajec in Primož Bregar
V–/II–IV, 400 m, 4 ure in pol

Dostop: Od cestarske bajte ob vršiški cesti se napotimo po poti, ki vodi v Mlinarico. Po približno petdesetih metrih za zapornico steza zavije levo s kolovoza (slabo vidno) in nas vodi skozi gozd levo nad strugo Mlinarice, mimo podrte lovske koče vse do melišč pod steno. Tam se usmerimo proti grapi, ki pelje v levo, pod Lešarjevo peč. Na primernem mestu zavijemo do vstopa (dobra ura).

Opis: Smer se začne po desnem od treh kaminov. Prvih 20 metrov je enostavnih (II), nato se kamin nadaljuje v obliki krušljive podrtije. Tukaj uredimo sidrišče. Nato se vzpnemo preko plošče v levo in vstopimo v zajedo, ki se višje spremeni v žleb (IV–). Po njem do vrha, kjer si uredimo sidrišče. Še malo navzgor (nad sabo zagledamo strehe) in rahlo desno pod strmo poč, ki nudi odlične oprimke (IV). Na vrhu poči zavijemo rahlo desno pod ploščato steno in uredimo sidrišče. Naravnost čez ploščo (IV–), ki jo na njenem levem robu označuje zajeda. Kmalu priplezamo v lažji svet, porasel z rušjem (varovališče). Nadaljujemo čez rušje proti levi od dveh zajed (desna je precej zelena). Preplezamo zajedo in nadaljujemo proti kaminu na levi (odlična skala). V lepem plezanju pridemo do kotanje, kjer uredimo sidrišče (klin). Nadaljujemo po kaminu, ki nas pripelje v lažji svet (II). Navzgor (na levi je globok kamin, ki se vleče čez celotno steno) proti kaminu oziroma žlebu. Tik pred njegovim koncem na skalnem ušesu uredimo varovališče. Levo je položna plošča, nad nami pa krušljivo previsje, ki ga preplezamo po krušljivi zajedi na levi. Priplezamo do kamina z zagozdenim balvanom, ki se pne proti desni navzgor. Je precej moker in gladek. Prestopimo ga in plezamo preko ploščate stene (krušljivo) proti levi. Dosežemo precej krušljivo zajedo. Po njej nadaljujemo (V–), dokler nas polica ne usmeri v desno pod ploščato steno. Čez njo navzgor (IV–) in ob globokem kaminu na levi v ožji kamin, ki se prek škrbine združi s prej omenjenim kaminom. V kaminu si uredimo varovališče na skalnem ušesu na desni. Še nekaj metrov po kaminu (IV), nato pa rahlo levo v nov kamin, ki ga zapira zagozdena skala. V lažji svet (II) izplezamo po ploščati steni na levi strani.

Oprema: 10 različnih klinov ter nekaj metuljev in kakšen zatič.

Sestop: Od izstopa se proti levi rahlo vzpenja polica, ki ji sledimo, dokler se nad nami ne pokaže povsod lahko prehodno pečevje (II). Zaplezamo vanj in iščemo najlažje prehode, vse dokler se nam na levi ne odprejo lažji svet in melišča, prek katerih pridemo do poti, ki pelje s Planje. Po njej se vrnemo pod steno.

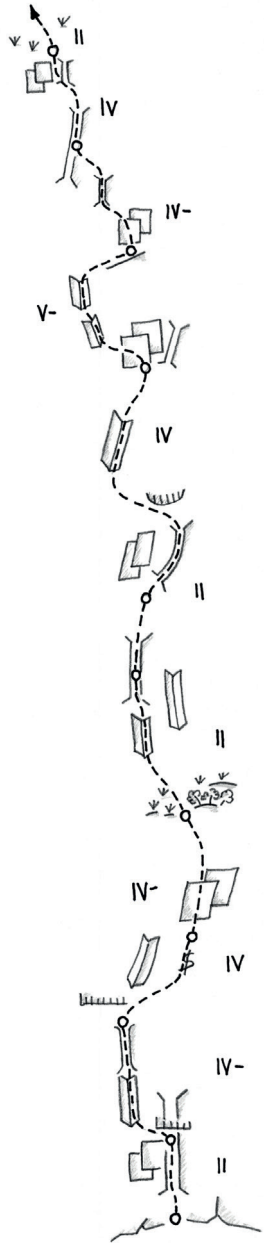

Velika Mojstrovka, S-stena

TRŽIŠKA SMER

28. 8. 2012, Miha Zupan in Iztok Pungaršek

VI, A1/IV–V+, 500 metrov, 8 ur

V smer vstopimo po stebru na desnem boku značilne črne zajede (tam poteka smer Črni kot). Z vrha stebra prečimo po gruščnati polici pod strehami proti desni in se po rampi vzpnemo do plošče. Nadaljujemo preko plošče (k, k) in po polici prečimo nazaj proti levi. Zatem prek sitnega kota do strmega dela stene (k). Strehi se ognemo s plezanjem proti desni čez raz in naprej v zajedo. Zajedi sledimo do velike luske. Desno od luske poteka sistem polic, po katerem prečimo do naslednje zajede (poči). Višje se previsom umaknemo v desno in po zajedi priplezamo do strmih plošč. Čeznje in po polici v desno do stika s smerjo Kukis ter po njej do gruščnate rampe. Po njej levo do krušljivega kamina, ki nas pripelje do grede pod črnimi strehami. Obidemo jih po desni (za stolpom) in se po drugi gredi vrnemo nad njih. Na koncu grede nadaljujemo po kaminu, ki ga zapustimo pod zagozdenim balvanom, in izplezamo prek plošč in kamina do roba stene.

TRŽIŠKA SMER

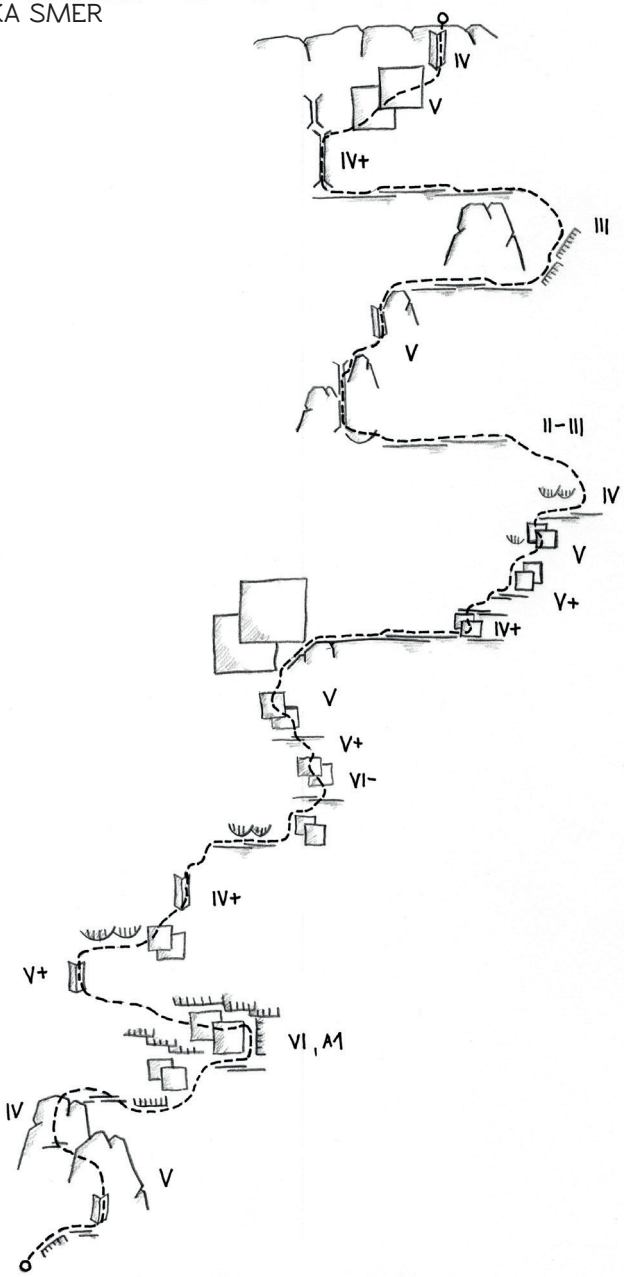

Prisojnik, Ajdovska deklica

USTAVIL BI ČAS

30. 8. 2012, Janko Oprešnik in Tomaž Berglez

VII–, VI+/V, 150 m, 7 ur

Vstop je skupen z Ajdovsko počjo. Od nje se odcepi v drugem raztežaju – iz kamina v desno po luknjasti navpični plošči. Potem naravnost navzgor čez kompaktne plošče, ki jih vse do vrha režejo polkrogli (žlebasti) radiatorji in poči. Smer je opremljena s svedrovci (18) in klini (2). Priporočljiva oprema so še komplet metuljev in kakšen klin. Skala je lepa, presenetljivo kompaktna in čvrsta. Prijemi bogati, navpičnica in ambient izredna. Če kaj zmanjša vrednost smeri, je to le prvi raztežaj Ajdovske poči, ki je dokaj drobljiv in krušljiv.

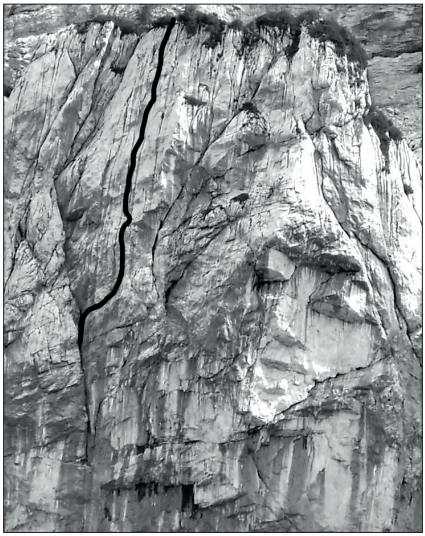

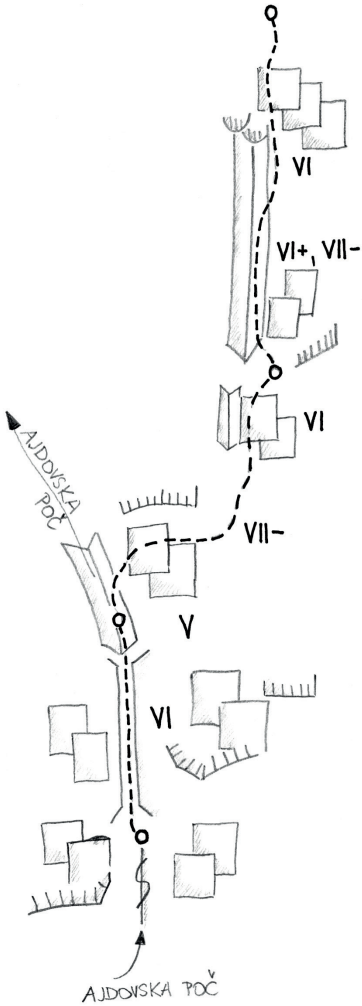

Triglav, S-stena (zahodni del)

SEDEM POTI SRCA

28. in 30. 8. 2012, Silvo Kragelj in Marko Turk

VI, A2/IV, 250 m

Opis: Vstop je približno 40 metrov desno od smeri Turk-Kragelj. Plezamo po razčlenjeni zajedi (V, 25 m), nato levo po rampi na raz (40 m). Čez previs (V+) in navzgor po razu do stojišča na gredini pod previsno zaporo (40 m). Čez previs (A2, k) proti desni v neizrazito poč (VI, k) in navzgor po ploščah (VI). Čez drobljiv previs v žlamborju (VI, k) do police na razu (40 m). Pod strmo ploščo nekaj metrov levo, nato po krušljivi polici v plošči (V) pod previsom, ki ga obplezamo po desni, ter po razčlenjenih ploščah do stojišča na razu (35 m). Po zajedi (V+, krušljivo) nekaj metrov navzgor in v levo iz nje. Naprej po zajedah (V) in po razu do stojišča na polici (40 m). Po razčlenjenem svetu (IV) naravnost navzgor do stojišča pod žlebom (40 m). Desno v zajedo. Nad njo po ploščah na raz (V+) in do stojišča na polici (40 m). Navzgor po ploščah (IV, eno mesto V, k) nekaj metrov levo od zajede (Zlatorogova smer) do stojišča na polici (40 m). Po razčlenjenih ploščah (III–IV) levo od zajede do macesna (35 m). Čez rušje do travnatega sedla na robu stene (40 m).

Sestop: Sestopimo nekaj metrov navzdol na markirano pot.

SEDEM POTI SRCA

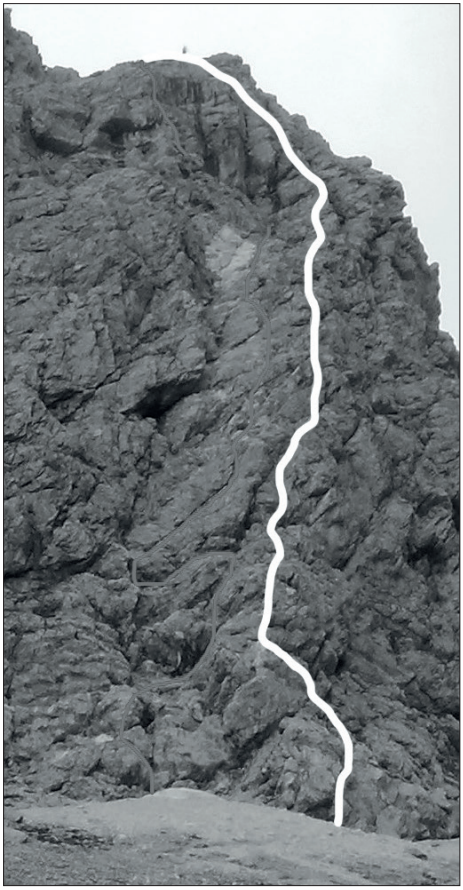

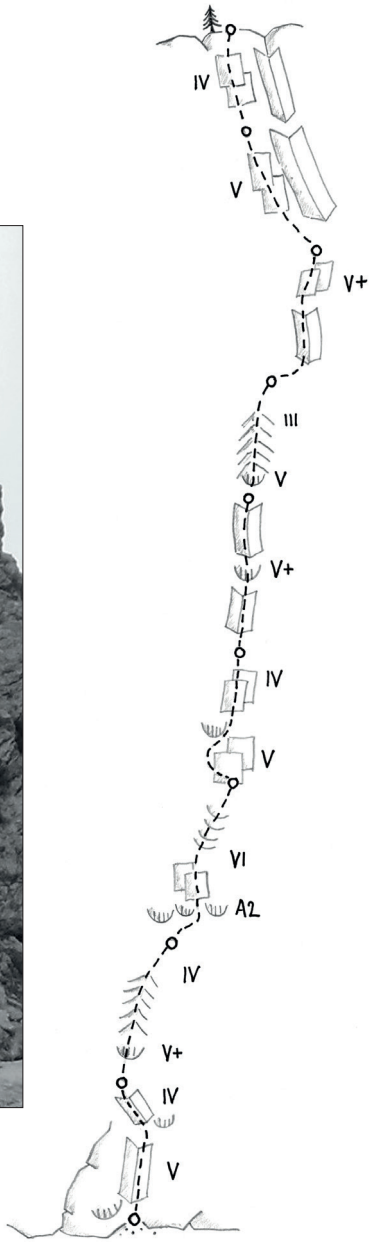

Prisojnik, J-stena

SEDEČA LUNA

8. 9. 2012, Simon Markočič in Petra Hadalin

V,V–/III–IV, 350 m, 3 ure

Dostop: Po južni (Slovenski) poti na Prisojnik (1 ura in pol).

Opis: Vstopimo levo od smeri Sončnica in jo prečimo na vrhu prvega kamina (IV+). Nadaljujemo čez plošče (IV–) in nato po razu (III) desno od značilne grape. Sledi lažji raztežaj, ki nas pripelje pod steno z dvema stolpoma. Stolpa reže kamin v dolžini dveh raztežajev. Prvi kamin preplezamo naravnost navzgor (V) in na vrhu uredimo varovališče. Nato izberemo levi (ožji) kamin (V–, k), ki nas po odlični skali privede na greben (III). Naprej po grebenu do velike travnate gredine (možic). Nato po lažjemu razu (II–III) do vrha oziroma do markirane Grebenske poti, ki vodi na vrh Prisojnika.

Sestop: Po markirani poti nazaj na Vršič.

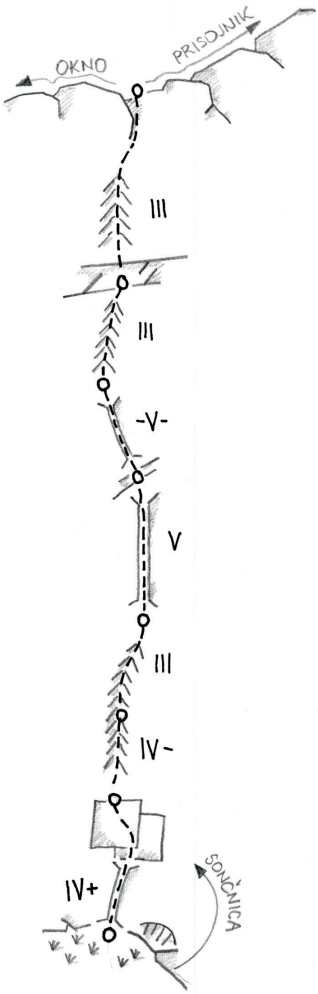

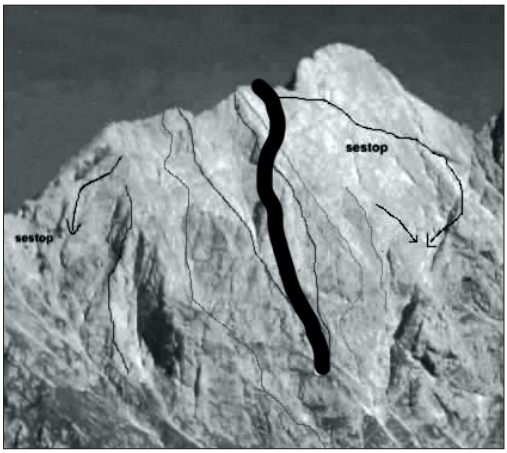

Zapotoški vrh, S-stena

VELESLALOM

8. 9. 2012, Peter Bajec in Matej Gorenšek

IV–V, 200 m, 3 ure in pol

Dostop: Iz Zapodna do planine Zapotok in naprej po stezi kot za ostale smeri v Zapotoškem vrhu.

Opis: Smer se začne v vpadnici izrazitih podolgovatih streh sredi stene. Po vstopnih ploščah (IV, k) in čez previs desno od prve strehe do nove strehe (prehod je rahlo v levo). Previsu sledi zajeda (super skala, V), ki ji sledimo do sidrišča pod naslednjo streho (k). Od tod krenemo desno, mimo strehe, in navzgor proti dvema previsoma. Prehod med njima (IV) nas popelje višje v odprt svet do gruščnate gredine. Navzgor pod veliko sivo streho (sidrišče). Mimo nje levo navzgor do previsnega pasu, ki ga preplezamo po desnem robu. Vstopimo v lepo zajedo (odlična skala; IV+). Po njej do sidrišča pod novim strehastim pasom. Levo v zajedo (IV) in navzgor po lažjem svetu do novega previsnega pasu. Prehod je prek krušljive, strme in na začetku rahlo previsne zajede (V). Iz zajede po dveh metrih prestopimo rahlo v desno. Čez ploščati svet do velike izstopne zajede, ki je precej krušljiva (sidrišče). Po ploščah (IV) levo ob zajedi navzgor in po lažjem svetu do roba stene.

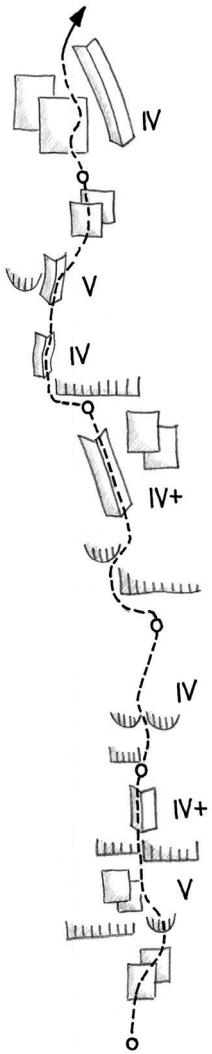

Sestop: Kot za ostale smeri v Zapotoškem vrhu.

Oprema: 6–8 različnih klinov, nekaj metuljev ter kakšen zatič.

Srebrnjak, SZ-stena

SPOMINSKA SMER GREGE TREVNA

9. 9. 2012, Peter Bajec in Matej Gorenšek
IV–V, 450 m, 4 ure in pol

3. 10. 2012, Nejc Kurinčič
Prva ponovitev smeri in prva solo ponovitev smeri. Nejc predlaga oceno IV/III, plezal je 50 minut.

Smer je posvečena Gregi Trevnu, ki se je 23. junija 2012 ponesrečil pri sestopu s Srebrnjaka.

Dostop: Iz Zapodna do planine Zapotok in naprej po stezi pod steno Srebrnjaka. Levo ob njej vse do tretje votline, ki jo zagledamo šele, ko smo pod njo.

Opis: Vstopimo tik pod votlino, kjer zavijemo levo po travnati polici do kratkega kamina (III). Čez kamin do kosmatega raza (trava in rušje), po njem v kotanjo nad votlino in naprej po kaminu do naslednje (večje) kotanje pod sivim previsom. Levo mimo njega (IV–) do stebra, kjer uredimo sidrišče (k). V levo zajedo (k, IV) in do police. Po njej desno in skozi zajedo mimo enega stebra na drugega (sidrišče). Levo čez plošče in desno mimo previsa (IV) do vznožja nekakšnega stebra (levo in desno ob njem sta zajedi; sidrišče). Plezamo po stebru. Na vrhu zavijemo v desno zajedo pod previs, ki ga preplezamo po ozkem in kratkem kaminu na desni (V). Po žlebu do zajede, ki jo zapira previs (sidrišče). Nadaljujemo čez plošče na desni (IV), rahlo proti desni in nato proti levi ter navzgor pod kamin (sidrišče). Od tod skozi prvi in drugi kamin (IV) do travnate gredine. Tu gremo desno do konca, kjer si uredimo sidrišče. Nad nami je trikotna streha. Nadaljujemo proti njej in levo mimo nje (IV–) v žleb in naprej pod zajedo (sidrišče). Preplezamo zajedo, zavijemo levo na travnat teren in po njem do lepih, belih plošč. Čez plošče (skalno uho, V) proti desni in prestop v zajedo ter po njej do police (sidrišče, k). Čez ploščato steno navzgor in po zajedi v desno in nato v levo na rob stene (IV).

Oprema: 8–10 različnih klinov ter nekaj metuljev in kakšen zatič.

Sestop: Kot za ostale smeri v Srebrnjaku.

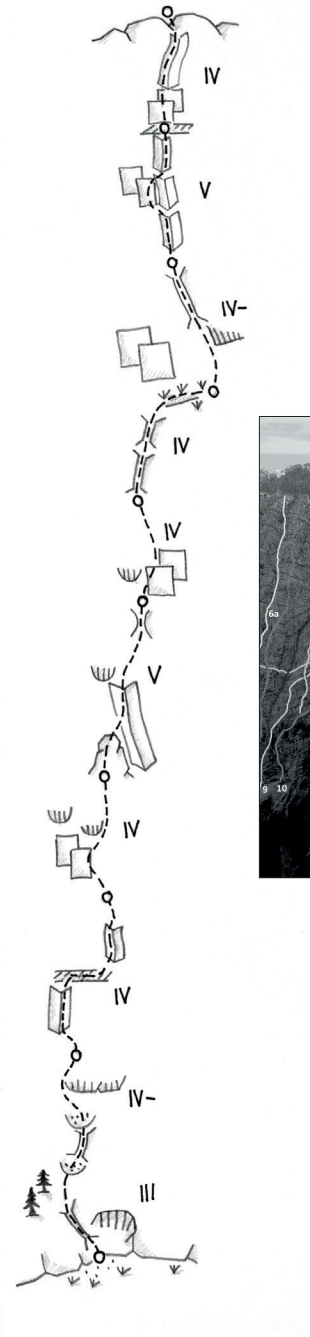

Spominska smer Grege Trevna
(vir: primorskestene.com).

Rušica, SZ-stena (v zatrepu Zadnjice)

BRATOVSKA SMER

9. 9. 2012, Rok Kurinčič in Nejc Kurinčič

VII–/V–, 350 m, 6 ur

Smer poteka po izraziti zajedasti razčlembi v skrajno desnem delu stene, vstop je skupen z Diagonalno smerjo. Smer odlikuje lepo plezanje v odlični skali. Rok in Nejc sta v vstopnem kaminu (poleg klina, ki pripada Diagonalni smeri) višje našla še en star klin s pomožno vrvico (verjetno je že kdo poskusil), drugje pa nič, tako da sklepata, da gre za prvenstveno smer.

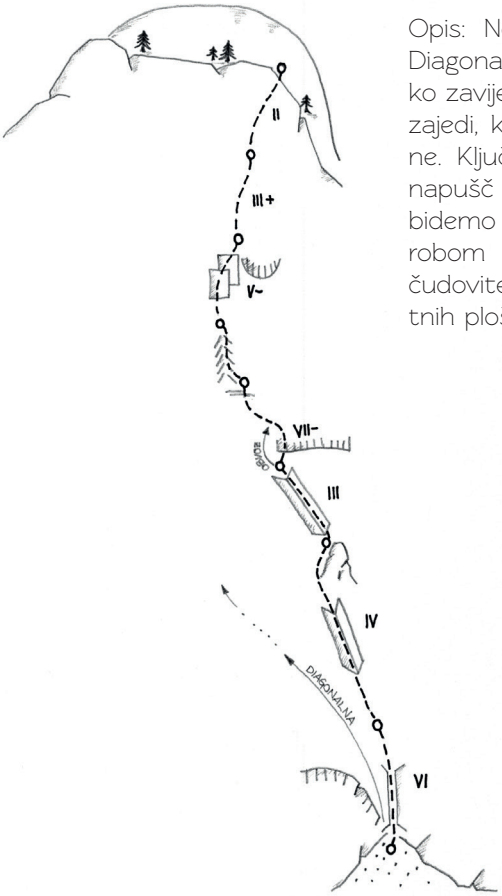

Opis: Nekaj metrov plezamo po Diagonalni smeri, ki jo zapustimo, ko zavije levo. Naprej po kaminu in zajedi, ki nas pelje proti robu stene. Ključno mesto je prehod čez napušč (streho), ki ga lahko zaobidemo levo po lažjem svetu. Pod robom stene nas čaka raztežaj čudovitega plezanja po kompaktnih ploščah (V–).

Veliki Pihavec, SZ-ostenje

SMRT FAŠIZMU

9. 9. 2012, Tadej Golob in Marko Brdnik

VI, 350 m

Dostop: Od lovske koče nad Balo prečimo v grapo pod steno in nadaljujemo po njej, dokler se ne vzpne v strmo steno. Desno na gamsjo pot in naprej skozi gozd do travnatih vesin. Po njih navzgor do skal in pod njimi v zgornji del grape ter levo ob njej do stene (od lovske koče približno dve uri).

Opis: Vstop je v vpadnici izrazitih razčlemb v osrednjem delu stene. Po njih (zajede, žlamborji, koti) štiri raztežaje, ki zgoraj potekajo levo od previsnih zapor. Ko jih obidemo, se nam odpre strm, slabo pregleden svet. Tam iščemo prehode najprej rahlo proti levi (en raztežaj čez veliko odpočeno lusko), v naslednjem raztežaju skozi kamin z zagozdenimi kamni. Zatem naravnost in tik pod robom stene po gredini levo ven.

Smer je zanimiva, z lepimi prehodi in mestoma odlično, drugje zelo krušljivo skalo. V zgornjem delu je treba prijeti tudi za kakšno travnato rušo. Smer je zelo resna, čeprav ocena mogoče ne daje takšnega vtisa.

Sestop: Po grebenu proti zahodu (v smeri Jalovca; odlična skala). Na koncu grebena zavijemo navzdol proti Bali in še naprej desno (gledano navzdol) čez melišče z velikimi balvani do širokega začetka grape. Tam ulovimo gamsje steze, ki peljejo v Balo (na koncu nekaj možicev lovske poti). Od tam po markirani poti v dolino.

SMRT FAŠIZMU

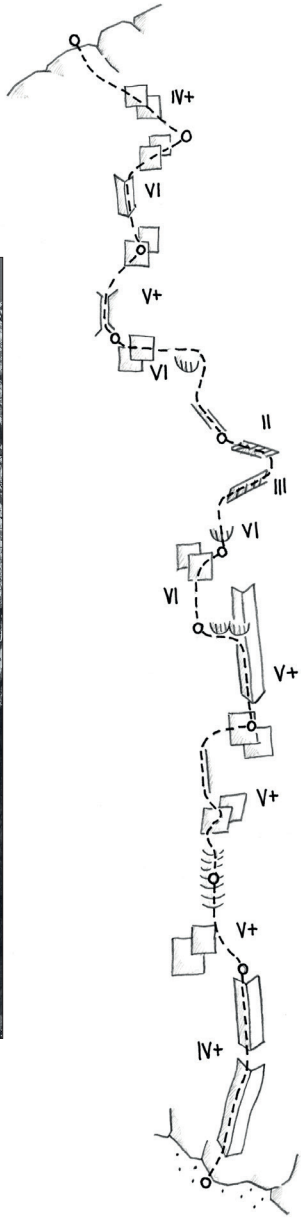

Triglav, S-stena (zahodni del)

ČRNI HUMOR

9. 9. 2012, Janko Oprešnik in Tomaž Berglez

VI+, VI/III–V, 900 m, 11 ur

Smer se vije med smerjo Črni pas in Jugovim stebrom. V spodnjem delu (do stika z Jugovim stebrom) je skala dobra, ponekod odlična, nad pričakovanji je tudi v črni strehi, drugod pa povprečna – triglavska.

Vstopimo čez položne bele plošče, nato po desni strani ogromne luske navzgor po zajedi (grabnu) do strmih plošč. Čez plošče (na desni jih omejujejo navpične cikcakaste strehaste zapore) v treh raztežajih. Varovališče je pri osamljenem macesnu. Od tod naravnost po zajedi (kaminu) do črnih plošč pod streho. Nekaj metrov desno in navzgor čez manjšo streho ter presekano ploščo okrog roba črne strehe v lažji svet. Od tod po rami stebra še dva raztežaja (nezahtevno) do stika z Jugovim stebrom (do sem smo preplezali 7 raztežajev). Levo nad grapo se vzdigujejo krušljive plošče s črnimi previsi (strehami), zato nadaljujemo po Jugovem stebru. Po dveh raztežajih prečimo poševno levo, nazaj v zajedo nad zaporo ter naravnost navzgor (III–IV) do stika z Zlatorogovimi policami (5 raztežajev). Tam malo desno do izrazite poči/kamina (dva raztežaja in pol). Od varovališča prečimo navzgor do raza (ki ga na desni omejuje globoka grapa, dobro vidna iz doline). Po njem s težnjo proti levi na rob stene.

V smeri so ostali trije profilni klini.

ČRNI HUMOR

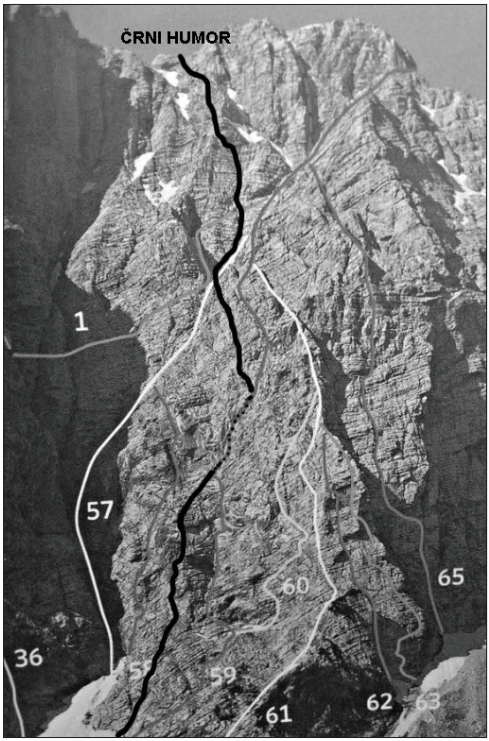
ČRNI HUMOR
1
57
36
58
59
60
61
62
63
65

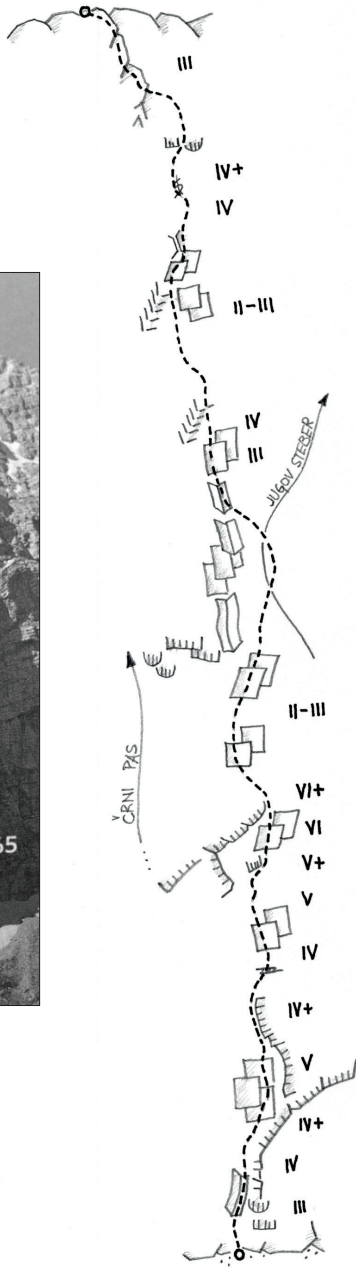
III
IV+
IV
II-III
IV
III
JUGOV STEBER
II-III
ČRNI PAS
VI+
VI
V+
V
IV
IV+
V
IV+
IV
III

Lešarjeva peč, JZ-stena

JESENSKA ODA

14. 9. 2012, Peter Bajec in Primož Bregar

IV–V, 300 m, 4 ure

Smer poteka v območju očitnega globokega kamina, ki prereže sredino stene od vrha do tal. Previsnim delom se umika levo in desno. Skala je dobra, se pa najdejo tudi odstavki z bolj krušljivo kamnino. Varovanje težje nameščamo, saj klini ne gredo radi v razpoke. Prav pridejo metulji in kak zatič.

Dostop: Z Vršiča po poti proti Razorju. Na odcepu zavijemo desno navzdol (Razor–Mlinarica). Ko smo blizu stene, se na primernem mestu ločimo od poti in se čez zelene livade sprehodimo do vstopa v smer (z Vršiča približno 1 uro in pol).

Opis: Vstopimo po kaminu. Previs obplezamo po desni (IV). Vrnemo se v kamin in nadaljujemo do novega previsa. Tega obplezamo po levi (ven iz kamina) ter pod novim previsom uredimo sidrišče. Kamin prekoračimo v desno in se po rahlo previsnem razu z dobro skalo vzpnemo višje pod naslednji previs. Čezenj (V) in po ploščati steni do novega previsa. Zopet čezenj in po ploščah navzgor. Nato rahlo proti levi nazaj v kamin (ki se strehasto zapre). Uredimo si udobno sidrišče. Po desni obplezamo streho in se nad njo vrnemo v kamin (IV). Po njem nadaljujemo, dokler se previsno ne zapre. Iz zagate se rešimo s plezanjem čez strme, črne plošče na desni (V). Naprej do previsa in pod njim v desno (ga obplezamo). Vrnemo se v kamin in splezamo še čez previs (V) do udobnega sidrišča na skalnem roglju. Od tod nas gruščnata polica vodi v levo v nov kamin. Čez previs (IV) in po kaminu navzgor (do gruščnate kotanje). Pod izstopnim kaminom/zajedo si uredimo sidrišče. Po kaminu/zajedi navzgor in čez nekaj previsov (V), dokler nas ti ne prisilijo k umiku v levo (sidrišče). Nadaljujemo z vzpenjajočo se prečnico proti levi (vmes je malo skalno uho, IV) do žleba in po njem v lažji svet. Do poti nas čaka še približno 50 m lažjega plezanja.

Oprema: 10 različnih klinov ter nekaj metuljev in kakšen zatič.

Sestop: Vzpnemo se do poti, ki pripelje s Planje. Po njej gremo nazaj na Vršič.

JESENSKA ODA

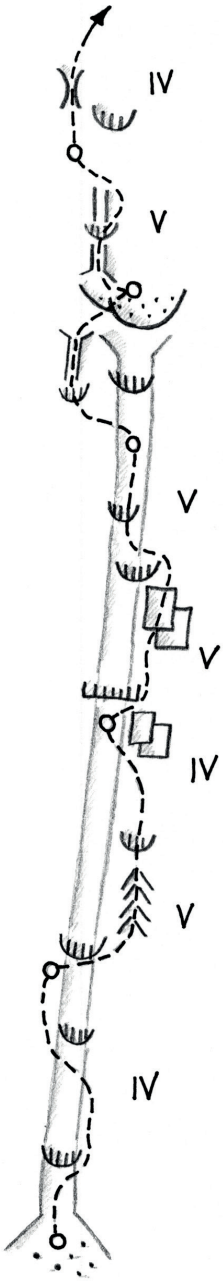

Debela peč

LESI SE NE VRAČA

16. 9. 2012, Jurij Hladnik, Nejc Marčič in Martin Žumer

VII–, A1, 500 m, 9 ur

Smer poteka v osrednjem delu stene in ponuja lepo plezanje v dobri skali.

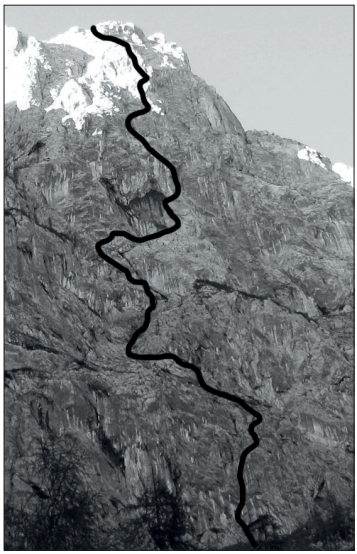

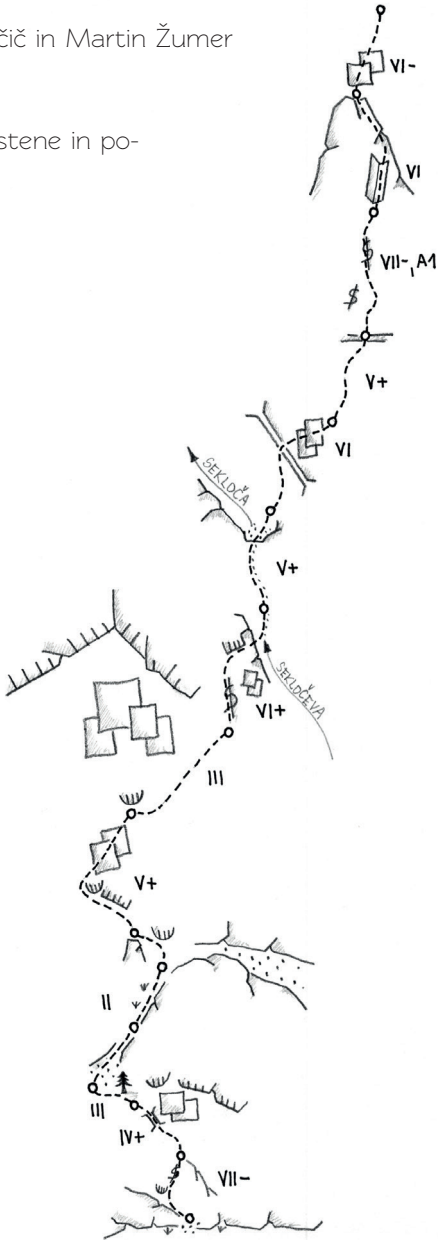

Stenar, JZ-stena
CENTRALNI KAMIN
27. 7. 2012, Silvo Kragelj in Marko Turk
VI/IV–V, 230 m

Dostop: Po poti čez Sovatno (1 ura in pol). Nad mejo rušja desno po gamsji stezi do vznožja stene.

Opis: Vstop je v najbolj izraziti razčlembi (kaminu), ki poteka čez celo steno. Plezamo po plošči levo od vodilne zajede nekaj metrov navzgor (IV), čez previs na desni (VI–) in po lažjih ploščah do stojišča na začetku kamina (45 m, k). Navzgor po lažjem svetu v kaminu (III), čez previsen prag (V–) in pod zagozdenim kamnom do stojišča na polici (45 m, k). Naprej po kaminu prek treh zagozdenih skal in čez zagozdeni balvan (V) do stebrička v kaminu. Preplezamo ga od leve proti desni (VI–) in nadaljujemo do stojišča na desni (45 m, k). Po poči na levi in ozkem kaminu čez previs (V) in naprej po kaminu do stojišča na zagozdeni skali (45 m, klin). Po kaminu navzgor (V) do stojišča pod previsnim kaminom (35 m, k). Čez previsen kamin (VI+) in naprej do zagozdene skale in navzgor do rušnatega roba stene.

Sestop: Urejena so sidrišča za spust po vrvi. Gledano navzdol gremo 10 metrov levo po polici do macesna, kjer je urejeno sidrišče za spust po vrvi (55 m). Ostala sidrišča (močan klin z vrvico) so med seboj oddaljena 45 metrov.

Stenar, JZ-stena
BRKE Z RAZGLEDOM
17. 9. 2012, Silvo Kragelj in Marko Turk
VI/IV–V, 230 m

Dostop: Po poti čez Sovatno (1 ura in pol). Nad mejo rušja desno po gamsji stezi do macesnov pri votlini v vznožju stene.

Opis: Deset metrov levo od votline po travnatem žlebu (IV+) do vrha in desno čez raz in po plošči (V) na poličko (45 m, k). Po poči (IV–V) proti desni in navzgor, desno navzgor čez plošče (V) in naprej po polici pod veliko streho in navzgor v kamin (V, 40 m, k). Pet metrov po kaminu (IV–V), nato proti levi po plošči do police pod previsno steno

in približno sedem metrov desno po plošči (V) do roba. Proti levi v kamin in po njem (V) do stojišča desno od stebrička (40 m, k). Prestop v levo zajedo (V), po njej (V+, k) in čez rušje, preko strme stopnje na raz do stojišča pod navpično počjo (35 m, k). Po poči (V, višje VI), preko roba (V+) do previsnega kamina (k), po kaminu (V) do vrha in skozi rušje do stojišča pod vršno zajedo (45 m, k). Po zajedi (IV–V) do roba stene (30 m).

Sestop: Skozi prehode v rušju do travnikov ter približno 60 metrov navzgor do macesna na robu (izstop smeri Centralni kamin). Nato kot pri smeri Centralni kamin.

Stenar, JZ-stena

SPOMINSKA SMER MILENKA ARNEJŠKA – PRLETA

21. 9. 2012, Silvo Kragelj in Marko Turk

VI+, A0/V, 230 m

Dostop: Kot za smer Centralni kamin. Vstop je v žlebu, ki teče poševno proti levi, približno 30 metrov desno od vstopa v smer Brke z razgledom.

Opis: Po žlebu čez previs (V+) in naprej po položnejšem, travnatem svetu do stojišča, kjer se žleb spet postavi pokonci (40 m). Po žlebu navzgor, po desni obidemo previs (V+) do stojišča pod naslednjim, strehastim previsom (35 m). Desno čez raz (V+) v zajedo, po njej navzgor čez previsno stopnjo (V+) do stojišča pri macesnu (25 m). Navzgor po široki poči (V+) in čez previsno poč (VI+, A0, 2 k) do vrha, nato levo navzgor po zajedi približno 20 metrov. Ko zajeda postane gladka, zavijemo v levo zajedo, po njej nekaj metrov navzgor, prestopimo levo v poč, iz nje (VI–) desno na stojišče v vznožju previsne poči (50 m). Navzgor po poči (VI+, k) do vrha (20 m). Prečnica levo okoli sedem metrov (VI–), rahlo proti levi navzgor, nato desno navzgor po robu široke poči (VI–) in spet okoli sedem metrov po polici pod strmo počjo (40 m, k). Levo navzgor po poči (V+) okoli 15 metrov, navzgor skozi kamin (V), po polici z ruševjem pet metrov desno in navzgor čez krušljivo poč (V) do roba stene (45 m).

Sestop: Skozi prehode v rušju do travnatega dela, nato okoli 70 metrov navzgor do macesna na robu (izstop smeri Centralni kamin). Nato kot pri smeri Centralni kamin.

Stenar, JZ-stena
SPOMINSKA SMER LUKE LEVSTKA
8. 10. 2012, Silvo Kragelj in Marko Turk
VII–, A0/V, 230 m

Dostop: Kot za smer Centralni kamin. Vstop je približno 30 metrov desno od smeri Centralni kamin, v vpadnici najbolj izrazite poči, ki teče navpično navzgor okoli 70 metrov.

Opis: Po plateh (V) šest metrov navzgor do travnate police, nato pod previsno zaporo nekaj metrov levo in ob prvi možnosti čez previs (VI–). Nadaljujemo po vodilni poči mimo dveh streh in naprej po težki poči (VII–, višje V+, k) do stojišča (40 m). Čez previs (VI–) po zajedi in naprej do previsne zapore s streho, ki jo obplezamo po levi (VI–). Nad streho nadaljujemo naravnost navzgor čez previs (VI, A0, 2 k) in naprej po žlebičih do velike travnate gredine pod previsno zaporo (45 m). Po gredini nekaj metrov levo in navzgor po kaminu (V+) do vrha. Proti desni navzgor in nato navzgor (k) skozi kamin (V) do stojišča pod veliko vršno steno (45 m). Nadaljujemo proti levi po razčlenjenem svetu v smeri velikega kamina za stolpom. Kamin (VI) preplezamo po desni, nato skozi ozek prehod na levi do travnate terase z macesni (60 m). Vstopimo v prvo zajedo, ki poteka desno navzgor mimo macesna in se konča na robu stene (V+, 45 m).

Sestop: Ena možnost je skozi rušje do travnikov na vzhodni strani in okoli 40 metrov navzgor do macesna na robu (izstop smeri Centralni kamin). Druga možnost je okoli 60 metrov po robu stene po skalah in rušju do mesta, kjer je najmanj rušja, nato pa po travniku deset metrov navzgor do macesna. Nato kot pri smeri Centralni kamin.

Stenar, JZ-stena
RAJSKI VRTOVI
19. 10. 2012, Silvo Kragelj in Marko Turk
VI+ A0/V, 230 m

Dostop: Kot za smer Centralni kamin. Vstop je okoli 25 metrov desno od smeri Centralni kamin, v vpadnici zajede, po kateri teče ozka poč.

Opis: Čez ploščo v zajedo s počjo (VI–, k) in po njej do vrha (klin),

nato nekaj metrov navzgor po razčlenjenem svetu in pod previsno steno levo do stojišča (45 m, k). Čez previs (V+) navzgor do naslednjega previsa, ki ga obidemo po desni, nato proti levi čez ploščo (V) do razbitega žleba. Čezenj (VI, k) na polico in levo po poklini (V+) do stojišča na gredini pod previsno počjo (40 m). Nekaj metrov po previsni poči (VI, A0, k), po stebru (VI–) do previsne stene (k), prečimo nekaj metrov desno (V+), nato navzgor in čez dvojno previsno poč (VI–, klin). Nadaljujemo navzgor, obplezamo previs po desni skozi kamin (V) do stojišča nad njim (45 m, k). Po razčlenjenem svetu navzgor v žlebasto razčlembo v ploščah (V+) in proti levi v izrazito poč s strehastim previsom. Po poči (V+, k) do strehe (uporabimo metulj št. 3), prečimo desno pod njo in po poči ob strehi (VI+) do stojišča na polici (40 m, k). Čez ozek kamin (V) in skozi prehod v rušju po travnati terasi do vznožja izrazite poči (40 m). Po poči navzgor, skozi kamin (V) in desno čez strmo steno. Vstopimo v poč, ki teče rahlo proti desni, po njej (V+) ok. 20 metrov in skozi kamin na vrh stene (50 m).

Sestop: Nekaj metrov skozi rušje do travnika in 30 metrov navzgor do macesna, kjer je izstop iz smeri Centralni kamin. Nato kot pri smeri Centralni kamin.

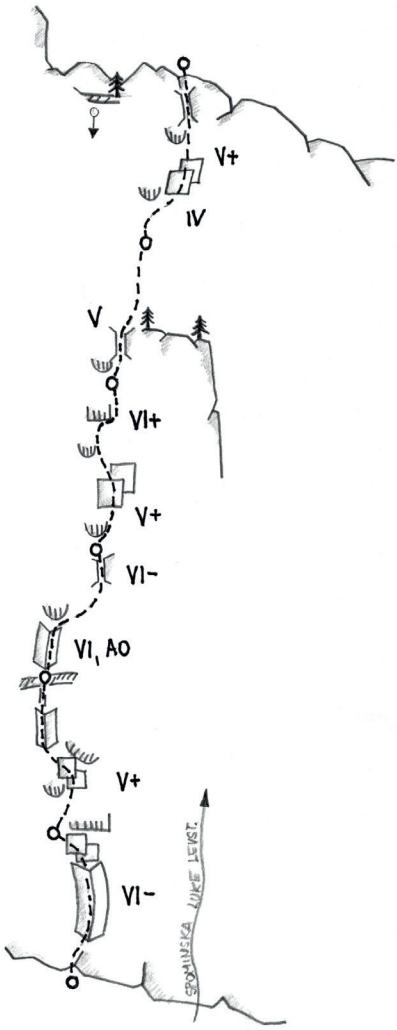

1 CENTRALNI KAMIN
(2 RAJSKI VRTOVI)
3 SPOMINSKA SMER LUKE LEVSTKA
4 BRKE Z RAZGLEDOM
5 SPOMINSKA SMER MILENKA ARNEJŠKA – PRLETA

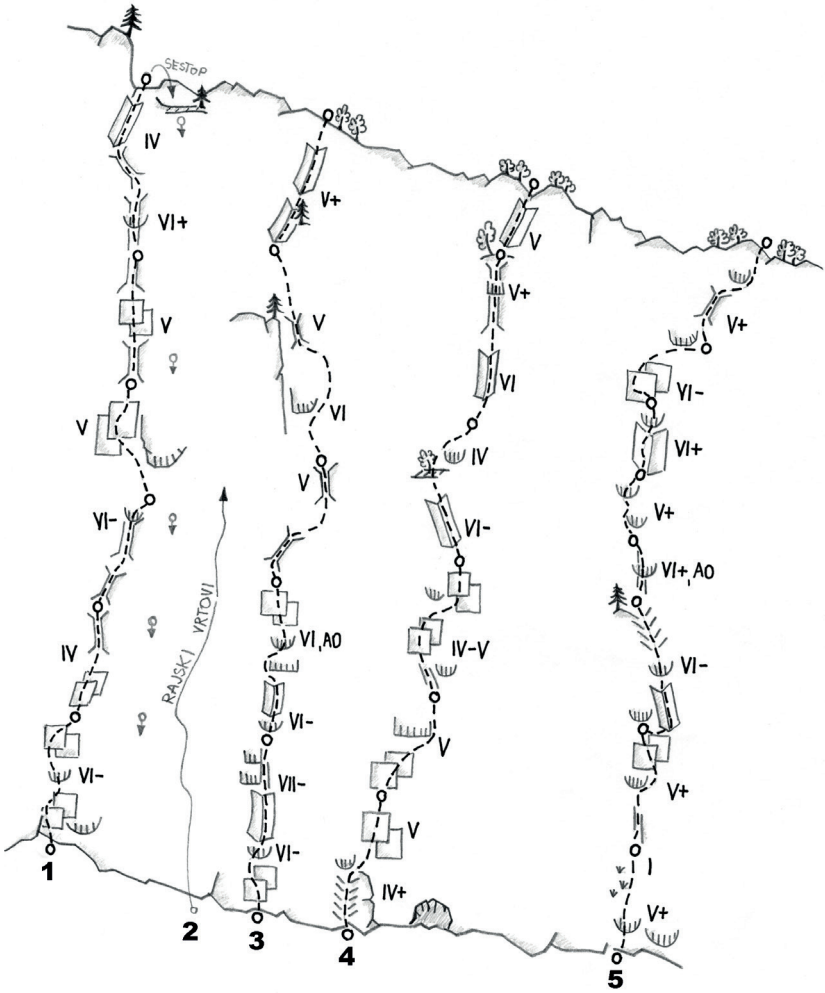

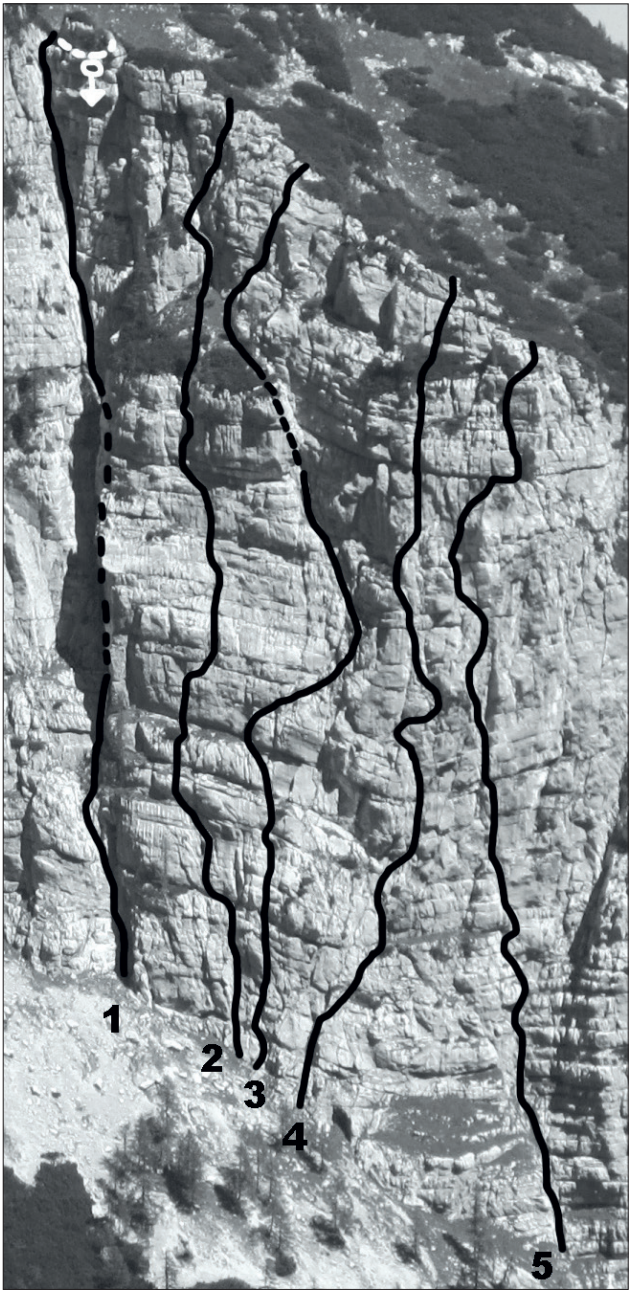
1
2
3
4
5

Novi vrh, J-stena (Mala stena, Peči)

JESENSKA SMER

21. 10. 2012 Radovan Lapanja in Marko Leban

IV–/III, 100 m

Dostop: Kot za vse smeri v Novem vrhu. Po gozdni cesti iz Ruta do zapornice. Naprej peš do križišča gozdnih cest in nato naravnost navzgor v gozd po slabi stezi, ki pelje ob robu vpadne zagruščene grape. Na polovici dostopa vstopimo levo v grapo in nadaljujemo prek lažjih skokov pod južno steno Novega vrha. Zatem desno, okrog roba, prek lažjih skokov v žleb (grapo) med obema stenama in po njem do vstopa.

Opis: Vstop je 5 metrov levo od vstopa v ostale tri smeri v Mali steni. Po izrazitem žlebu prek lažjega skoka, po kaminu (k) dobrih 15 metrov, nato desno v plitvo zajedo (kamin se nadaljuje). Po njej navzgor (k) do poči (k) in naprej do varovališča pod lepo hrapavo ploščo, prerezano s počjo. Naravnost po njej (k) do gredine in naprej čez plošče in večje gredine pod izrazit vršni stolp. Prek njega (nekoliko levo od sredine) na raz in do vrha.

Sestop: Po lažjem svetu na drugo stran do melišča. Po njem navzdol do gozda in skozenj do ceste in avta.

Oprema: 5 jeseničanov, 5 profilnih klinov, manjši zatiči, manjši metulji.

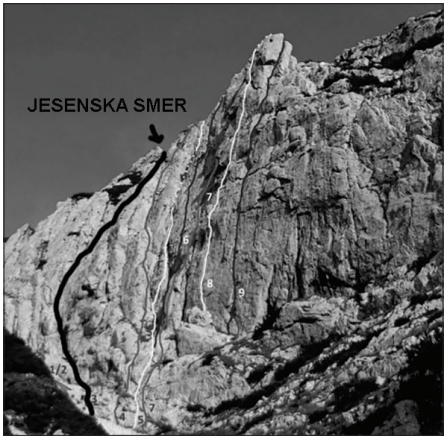

Jesenska smer
(vir: primorskestene.com).

Novi vrh, V-stena (Peči)

VARIANTA NA RAZ PO ZAJEDI

21. 10. 2012 Radovan Lapanja in Marko Leban

V–/III, IV, 100 m + 150 m raza

Dostop: Na križišču gozdnih cest v gozd in po stezi za južno steno Novega vrha. Ko se steza levo priključi grapi, zavijemo desno po lovski poti na rob gozda (odpre se nam pogled na borovce in melišče pod vzhodno steno). Navzgor pod levi del stene, pod izrazit raz, ki pelje na vrh Novega vrha. V vznožju raza je trikotna stena s štirimi izrazitimi žlebovi. Pod levim (četrtim) žlebom je vstop (1 ura in pol).

Opis: Takoj nad vstopom prek navpičnih plošč je klin za orientacijo. Po ploščah rahlo v levo, prek previsa pod kot. Malo v desno prek naslednjega previsa in na vrh vstopne trikotne stene. Naravnost prek dveh previsov (delikatno) in v zajedo. Čaka nas odlično plezanje. Na polovici zajede je varovališče. Izstop iz zajede poteka prek gladkega previsa in plošče ter levo na gredino (tam nas čaka lažje, a uživaško plezanje). Plezamo vzporedno z razom. Na primernem mestu se povzpnemo nanj in se priključimo Smeri ob kaminih. Raz je oster, izpostavljen, skala je solidna. Še dobrih 150 metrov do vrha.

Sestop: Sestopamo levo po grebenu (gledano z vrha navzdol) v smeri Jakovega peska. Lahko po njem prek posameznih skokov in naprej po melišču. Druga varianta nas pelje desno navzdol, tik ob vzhodni steni. Poiščemo prvo strmo rampo (slabo viden lovski prehod) ter prek lažjih skokov v grapo in po njej na melišče ter v gozd (1 ura).

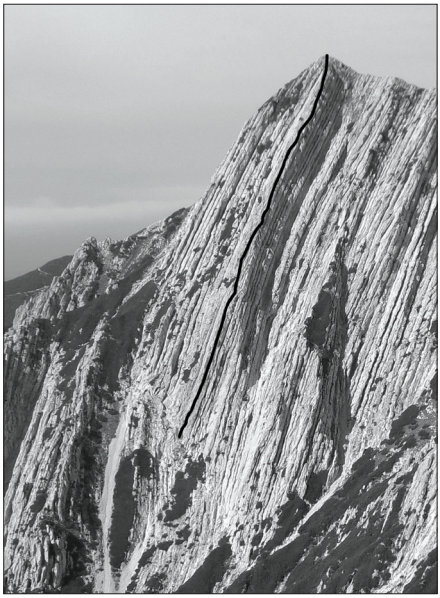

Oprema: Zatiči in metulji.

Veliki Draški vrh, Trapez, S-stena

VENČEK TRŽIŠKIH

21. 10. 2012, Miha Zupan in Maja Duh

VI, V+/IV–V, 350 m, 5 ur

Smer je kombinacija že obstoječih smeri v Trapezu in novih prehodov med smermi. Plezati pričnemo po Lomski smeri iz votline na rampo in prečimo proti Slaparski smeri. Nadaljujemo po zajedi za stolpom do njegovega vrha in po izpostavljeni prečki do Spominske smeri dr. Tomaža Ažmana. V tej smeri preplezamo najtežji raztežaj in pred prečko v levo prečimo DKV in priplezamo do Črne maše. V tej smeri preplezamo previs in sistem poči ter zajed. Pred kaminom na levi prečimo v desno skozi votlino do stika s Tržiško smerjo. Po tej smeri lahko plezamo do vrha Trapeza ali pa sestopimo po Zimski smeri.

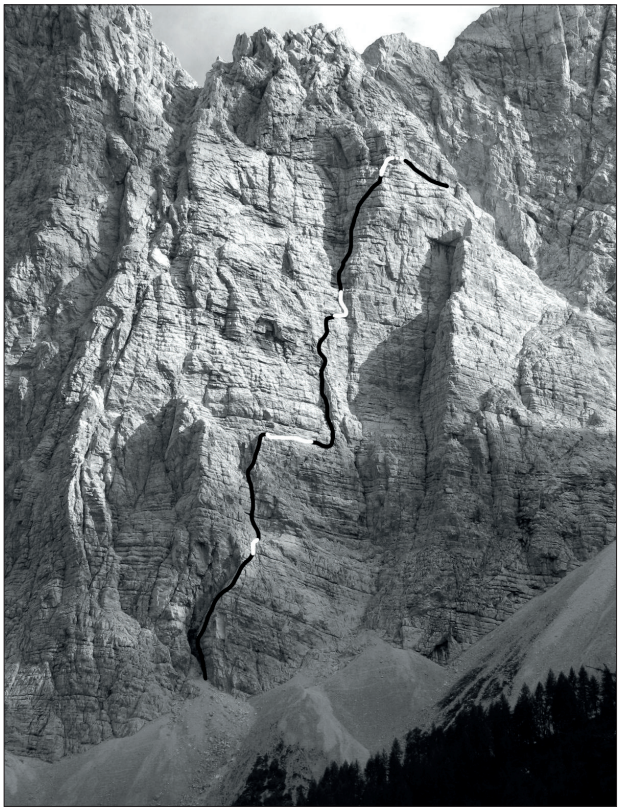

Triglav, S-stena

LEDENA LUNA (do Frelihove police)

25. 10. 2012, Silvo Kragelj in Marko Turk

VI+/IV–V, 400 m

Opis: Smer se začne na Zlatorogovih policah, levo od Nemškega turnca (30 m). Vstopimo na razu grebena. Po njem 10 metrov navzgor do poči (V+, klin). Do stojišča nadaljujemo po levi strani grebena (III–IV; 45 m). Čez strmo stopnjo (V+) in naprej po levi strani grebena do stojišča na grebenu (45 m). Naprej po položnejšemu grebenu, nato čez belo ploščo na razu (III) do stojišča pri naravnem ušesu (45 m). Nekaj metrov levo in navzgor po levi strani grebena do stojišča na polički (45 m). Po kompaktnem grebenu do previsa, ki ga obidemo po desni (V), in do stojišča na polici na grebenu (45 m). Po grebenu navzgor proti desni. Ko stena postane previsna, zavijemo levo do vznožja kamina (40 m, klin). Čez ozek kamin z naravnim ušesom (V+) na poličko. Čez manjši prag (klin) in čez naslednji previsni kamin (V+) do vrha (klin). Levo 10 metrov in navzgor po žlebu do stojišča (45 m). Navzgor čez pragove (IV) do stojišča približno 20 metrov pod veliko sivo ploščo (45 m). Po zajedi čez dva previsa (V) do manjše trikotne strehe, nato diagonalno proti desni in navzgor do votline pod veliko temno streho (40 m). Iz votline levo čez previs (VI–, klin) in navzgor do naslednjega previsa (klin). Po levi mimo njega in naravnost gor čez plošče (VI, klin) do stojišča v lažjem svetu (45 m). Naravnost navzgor po lažjem svetu do vznožja črne previsne stene (klin, stik s smerjo Zimmer-Jahn). Čez plošče navzgor do previsne poči (klin, klin) in čez dva previsa (VI+, več klinov) do stojišča na polici (45 m, klin). Desno mimo previsne zapore in navzgor po položni zajedi do Frelihove police do mesta, kjer se ta prelomi (stojišče; 50 m). Navzgor proti levi čez krušljiv previs s počjo, nato po lažjem svetu navzgor do naslednje previsne zapore. Čez njo po poči (VI, klin) v lažji svet do police (45m). Nekaj metrov navzgor po ploščah, rahlo desno proti strmi grapi in navzgor do previsne zapore. Čez tri previse v poči (VI) in po stebru do police (klin) pod vršno zajedo (40 m). Po zajedi do vrha Slovenskega turnca.

Smer je zahtevnejša alternativa za nadaljevanje Kratke nemške (namesto Zimmer-Jahna).

Sestop: Kot za varianto Zimmer-Jahn.

LEDENA LUNA (do Frelihove police)

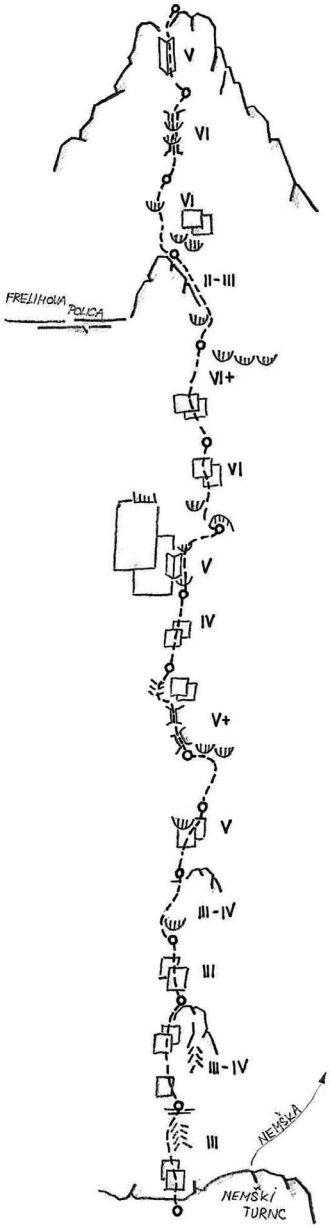

Triglav, S-stena

SITNA BLIŽNJICA (prvenstvena varianta smeri Prusik-Szalay)

21. 10. 2012, Janko Oprešnik in Tomaž Brglez

V+, VI-, IV, 250 m, 5 ur

Vstopimo levo od Vstopne variante Prusik-Szalay in jo po nekaj metrih prečimo. Zatem naravnost navzgor po stebru in čez kompaktne položne plošče. Konec tretjega raztežaja nas pripelje pod previsno zaporo (streho), ki po celotni dolžini zapira prehod navzgor. Na sredini najdemo šibko točko po viseči poklini. Nad ogromnim balvanom prečimo poševno desno in takoj zatem naravnost navzgor do krušljivih plošč in previsov. V tem delu ni mogoče namestiti varovanja, zato prečimo še nekaj metrov v desno in čez krušljiv kamin v lažji in kompaktnejši svet. V petem raztežaju plezamo po lepi, v levo navzgor usmerjeni rampi (plošči), ki nas pripelje v širok kamin pod smerjo Prusik-Szalay. Nadaljujemo po njem in levo na raz do stolpa, kjer je stik z omenjeno smerjo.

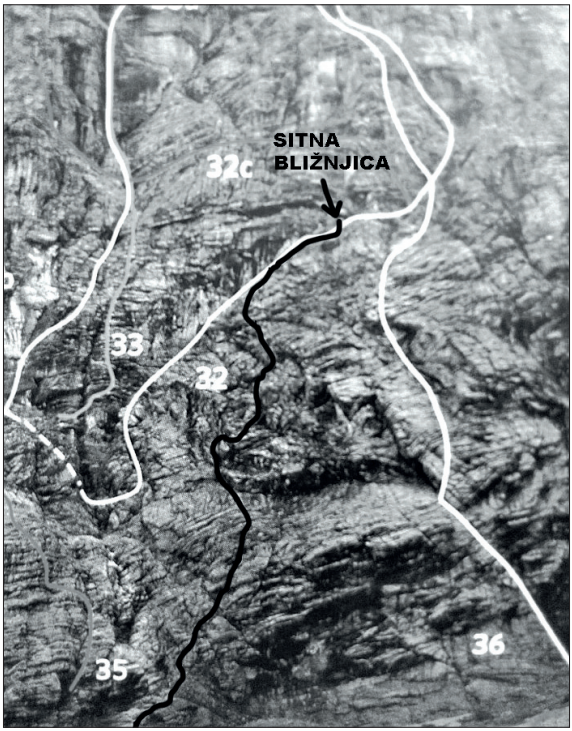

SITNA BLIŽNJICA (prvenstvena varianta smeri Prusik-Szalay)

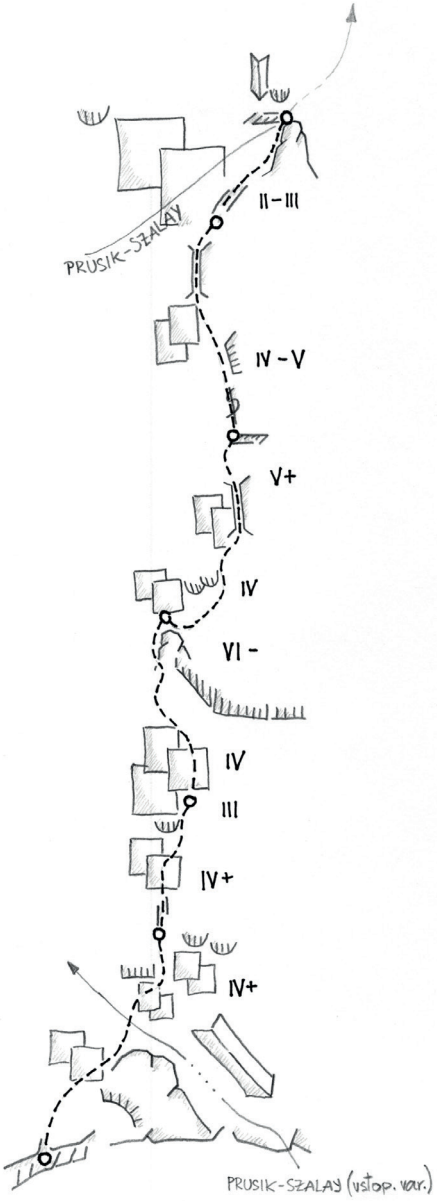

JULIJSKE ALPE

Pomembnejše ponovitve

Jalovec, JZ-stena
FANCU
januar 2012, Blaž Voljčank, Ivan Rejc in Tine Cuder
IV+/M5+, 1000 m
Prva ponovitev smeri.

Vršac, S-stena
PUNTARSKA SMER
27. 1. 2012, Nejc Kurinčič in Rok Kurinčič
VIII–, 850 m
Zimska ponovitev smeri.

Triglav, S-stena
ČOPOV STEBER
27. 1. in 28. 1. 2012, Luka Stražar in Nejc Marčič
Zimska ponovitev smeri.

Struga Ročice, levi pritok
CUZLA
5. 2. 2012, Gregor Brešan in Dejan Ivančič
WI, III, 80°/45–80°, 300 m dolga grapa z več različno dolgimi skoki
Prva ponovitev smeri.

Veliki Draški vrh
SLAPARSKA SMER
junij 2012, Jan Podgornik in Rok Ružič
VI(VI, A0)/IV-V, 400 m
Prva (prosta) ponovitev smeri.

Debela peč
URŠINA SMER
19. 6. 2012, Matevž Mrak in Martin Žumer
VIII+/V-VI, 300 m
Tretja ponovitev smeri. Druga prosta ponovitev smeri.

Triglav
NASMEH
IV, 400 m
19. 6. 2012, Maja Lobnik in Marjan Kozole
Prva ponovitev smeri.
30. 6. 2012, Matej Kladnik s soplezalcem
Druga ponovitev smeri.

Pelc nad Klonicami
ČAŠA OPOJNOSTI
julij 2012, Mitja Filipič in Monika Korenč
V/IV, 400 m
Druga ponovitev smeri.

Vršac, SZ-stena
STEBER
julij 2012, Tadej Krišelj in Nejc Marčič
VI, A3/V, 350 m
Prva prosta ponovitev smeri. Predlagana ocena: VIII+/VIII.

Zidna stena
PAČAMANKA
julij 2012, Monika Korenč, Mitja Filipič in Mitja Mikuž
VI–/III-V, 380 m
(Verjetno) prva ponovitev smeri.

Planja, SZ-stena
MARKACIJA
avgust 2012, Blaž Grapar in Roman Strmšek
VIII–, 500 m
Prva ponovitev celotne smeri.

Prisojnik
DEŠTIN
september 2012, Maja Lobnik in Matej Balažic
VI, VI–/IV-V, 400 m
Prva ponovitev smeri.

Srednji vrh (Krnsko pogorje)
SONČNI STEBER
9. 10. 2012, Jure Leban in Nejc Kurinčič
VI+/VI, 120 m
Prva ponovitev smeri.

Pelc nad Klonicami
KRČ
oktober 2012, Blaž Grapar in Jure Zmrzlikar
VI+, 200 m
Druga ponovitev smeri. Prva prosta ponovitev smeri.

SLOVENIJA - DRUGA OBMOČJA

Prvenstveni vzponi

KRSTNI SLAP V ŽLOPOTCU

9. 2. 2012, Domen Košir, Boštjan Tomplak in Marko Erčulj
II/3–4, WI 90°/60°–80°, 70 m, 2 uri

Dostop: Pri gasilskem domu na Brezovici pri Borovnici se držimo desne in po cesti nadaljujemo naravnost (slaba dva kilometra). Peljemo se mimo vojašnice do zapornice, ki nam zapre pot. Tu parkiramo. Kmalu za zapornico zavijemo levo v gozd (slabši kolovoz). Pri lovskem krmišču se držimo desne in ob strugi pridemo do slapu (30 min).

Opis: Slap je sestavljen iz dveh večjih skokov, med katerima je 100 metrov položne struge. Prvi skok je visok 40 metrov, drugi pa 30 metrov. Prvi del se konča s petmetrsko svečo, pripeto na podstavek. Nad obema skokoma so drevesa, na katerih si lahko uredimo sidrišče.

Sestop: Levo od vrha, v strmo grapo in okoli pod slap.

Krstni slap v Žlopotcu, spodnji del.

Veliki vrh, J-stena (Košuta)

O PETELINU IN ZMAJU

24. 3. 2012, Miha Zupan

III+/II–III, 200 metrov, 2 uri

Vstopimo levo od Orlove smeri. Plezamo po zajedi na desnem boku trikotnega stebra. Nad njim prečimo desno čez krušljivo stopnjo in nadaljujemo po sistemu zajed ter prek plošče do strme skalne zapore. Zapori se ognemo desno po kaminu (k) in nadaljujemo po izpostavljeni polici do stika z Orlovo smerjo. Obema smerema je skupna strma, v levo usmerjena rampa. Pred koncem rampe izplezamo po kaminu do plošč in po zajedi do roba stene. Smer je krušljiva!

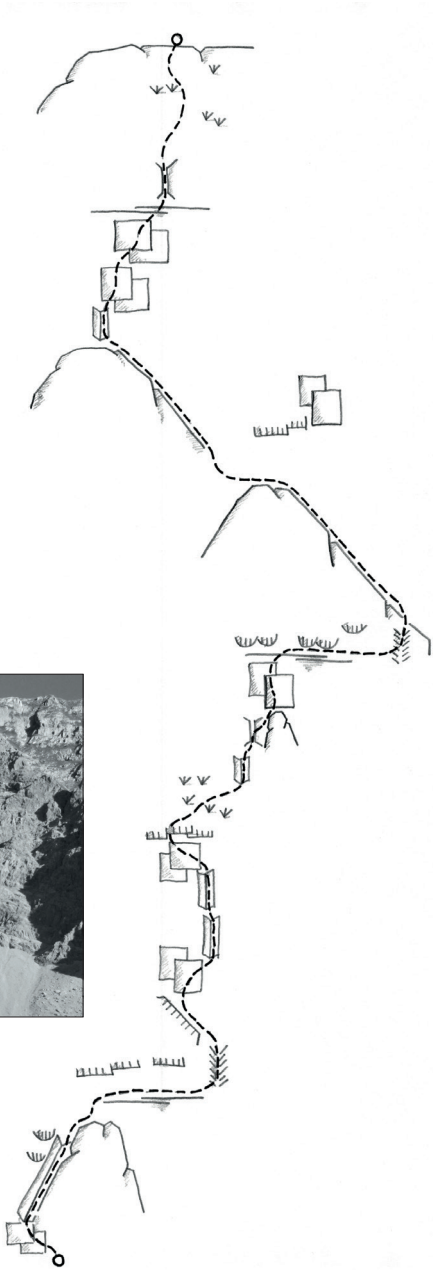

Gradiška tura, JZ-stena

ŠPARGLJEVA SMER

8. 4. 2012, Klemen Jarec in Darinka Primc

V/III–IV, 200 m

Ponavljanje smeri zaradi poraščenosti, krušljivosti in špargljevega trničja prva plezalca odsvetujeta.

Ratitovec (Špičke)
SPOMINSKA ČERIN MIRAN
1. 5. 2012, Ivan Čufar in Janez Kavčič
V, 120 m, 1 ura in pol

Opis: Na vstopu v smer je zabit rdeč klin (izdelal ga je prav Čerin). Plezati začnemo desno tik ob razu. Najprej po plitvi poklini, nato čez plošče in skozi kratek kamin na raz. Po njem do travnate grede. Po gredi levo okrog vogala v nekakšno grapo pod naslednjo steno. Preplezamo jo po zajedi v desnem kotu. Na koncu zajede se usmerimo v levo čez lepo razčlenjeno steno, ki nas pripelje na skalnat pomol. Nadaljujemo čez plošče in zelo lepe razčlembe naravnost proti najvišji točki. Smer je primerno opremljena (navrtana). Za sestop po desetih metrih zavijemo levo in se spustimo po strmih travah.

Ratitovec (Špičke)
AVRIKELJ
27. 5. 2012, Ivan Čufar in Jožica Čufar
V+, 120 m, 1 ura in pol

Opis: Vstopimo osem metrov desno od vstopa v Spominsko smer Mirana Čerina, v levi bok monolitnega stebra (tik ob razu). Najprej nas čaka previs, ki se konča na polički. Nadaljujemo čez plošče v zajedo. Po zajedi navzgor v razčlenjeno steno in naprej na raz. Po njem do smreke, kjer si uredimo varovališče. Od tod nadaljujemo po lepo razčlenjeni steni z dvema kratkima previsoma do varovališča na vrhu vmesnega stolpa. Sledi rahel spust v škrbino in po grebenu na naslednji stolp. Nad stolpom nas čaka še zadnji previs, ki se konča na razu, po katerem splezamo do varovališča (ta je skupen s Spominsko smerjo Mirana Čerina). Smer je opremljena s svedrovci.

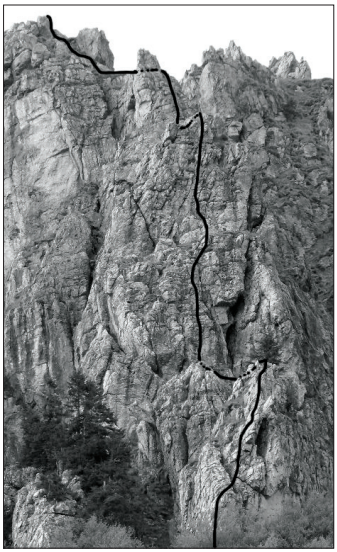

1 SPOMINSKA ČERIN MIRAN
2 AVRIKELJ

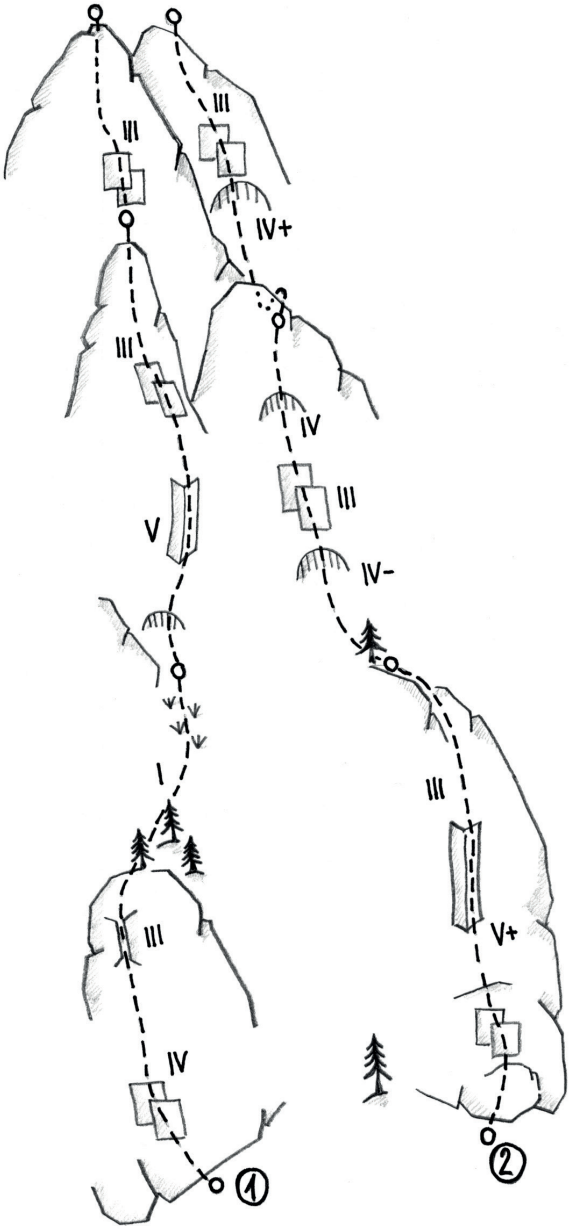

Kovk, JZ-stena (nad Vipavsko dolino)

BURJASTA SMER

16. 11. 2012, Silvo Kragelj in Marko Turk

V+/II–III, 100 m

Vstop je 20 metrov levo in približno 10 metrov višje od pogosto obiskane Nedolžne smeri.

Po ploščah plezamo približno 10 metrov navzgor do temne lise. Nekaj metrov v levo, nato desno navzgor čez prehode (15 metrov; III+) do manjše zajede. Po njej do drevesa na grebenu (35 m). Po grebenu levo (II) na poraščeno ramo, po njej 10 metrov proti levi do poličke z dvema drevesoma v vznožju plošč (35 m). Navzgor po ploščah mimo manjšega drevesa, naprej v poč (V+, klin). Do roba z rušjem in drevesom ter po grebenu proti levi do poličke z drevesom (35 m). Po levi strani grebena (III–IV) do vznožja vršne glave in po desni po grebenu do vrha (35 m).

Sestopimo po grapi (desno).

Foto: Ožbej Marc (vir: plezanje.net).

ALPINISTIČNI VZPONI - EVROPA

Parco Naturale
Fanes-
Sennes-
Braies
Grünwaldtal
Grünwald-A.
Krippes-Kofl
Seekofl
Naturpark Fanes-Se
Eisengabel-Sp.
Croda Ciamin
Croda d.grand Vallon
Pso di Limo
Col Becchei-alto
Lago di Fanes
Alpe Fanes Grande
Furcia Rossa Spitzen
Tofana di dentro
Tofana di mezzo
Tofana di Rozes
Pso di Valparola
Pso di Falzarego
Col di Lana
Corvara in Badia
Livinallongo
Ornella
Arabba Buchenstein
Pso di Campolongo
Cunturines-Sp.
Cima di Lagazuoi
Cima di Limo
Cima Dieci
Cima di Tofana
Cima Tofana
Cima Nuova
Cima Scotoni
Cima Ciamin
Cima Cucina
Cima Cuscela
Cima Pore
Cima Mesola
Cima Cernera
Cima Mondeval sup.
Becco di Mezzodì
Cima Pisciadù
Cima Boè
Cima Sella
Cima Ombretta
Cima Marmolada
Cima Pelmo
Cima Ciadin
Cima Ciaulin
Cima Ciaulin
Cima Ciaul

AVSTRIJA

Košuta, S-stena (Veliki vrh)
GAMSOVA SOLZA
27. 5. 2012, Miha Zupan
IV+ / III–IV, 200 metrov, 2 uri

Vstop v smer je na dnu stebra med Skrito grapo in Mošenikovim žlebom. Vstopne plošče z odlično skalo preplezamo naravnost navzgor do zajede, ki proti vrhu preide v pokončen kamin. Nad kaminom nas pričaka nekaj grušča in stme plošče z majhnimi oprimki ter prvo težje mesto (k), ki je krušljivo in poraslo s travo. Višje že prestopimo v žleb, ki ga kmalu prekine krajši skok (2k). Tega premagamo po ploščah na desni. Sledi mu še en lažji skok in višje preidemo v globoko grapo, ki sprva vodi proti levi, nato pa naravnost navzgor mimo stolpov ter po zajedi izstopi na travnato pobočje.

GAMSOVA SOLZA

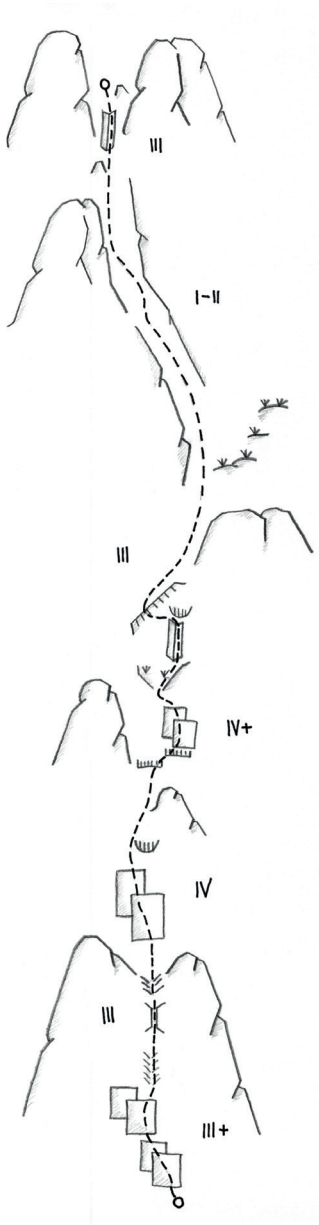

KARAWANKA

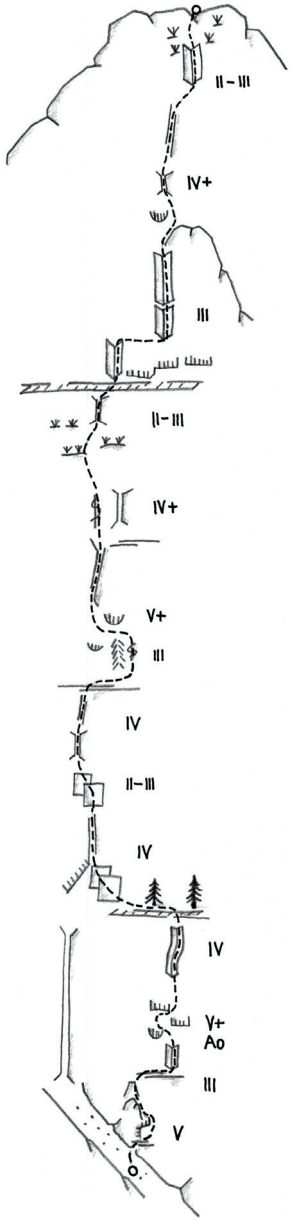

Veliko Kladivo, S-stena (Košuta)
KARAWANKA
17. 6. 2012, Miha Zupan in Andrej Olip
V+, A0 /III–IV, 600 metrov, 7 ur

Vstop v smer je levo od Kaminske smeri. V spodnjem delu poteka po globoki grapi v levem boku severne stene. Še preden grapo prekine strm kamin, izplezamo na polico na njenem desnem boku in nadaljujemo po sistemu lusk in stolpov do dobro vidne grede nad krajšo počjo. Od tam prečimo proti desni do plitve zajede. Nadaljujemo prek izpostavljenega dela stene s krušljivo kamenino (k, k) do sistema zajed, ki nas pripelje na vrh poraščenega stebra. Čez ruševje prečimo proti levi (60 m) do travnate police in naprej prek belih plošč do grape, ki jo prekinja več krajših skokov. Grapa nas pripelje do gruščnate police, ki preči Gamsjo stezo. S plezanjem nadaljujemo po razu desno od grape. Višje pod lijakom (k) se ponovno priključimo grapi in ji sledimo do visokega skalnega skoka, ki ga premagamo po poči na skrajno levi strani. Nad počjo se teren položi in priplezamo na veliko položno gredo (stik s Kaminsko smerjo). Naprej plezamo v območju Kaminske smeri po zajedi, ki jo kmalu zapustimo po polici na desnem boku. Polica nas pripelje v naslednjo zajedo, ki jo preplezamo do vrha. Nad njo nas čaka nekaj krušljivega terena. Nad previsno zaporo ponovno ujamemo izstopno grapo, ki jo prekinja kamin z zagozdenim balvanom. Nad kaminom sledimo ožji grapi naravnost na vrh Kladiva.

Karawanka v keltskem jeziku pomeni »travnato skalovje«.

Veliki vrh, V-stena (Košuta)

SEZONA LOVA

13. 8. 2012, Miha Zupan

III+/II–III, 350 metrov, 2 uri

V smer vstopimo po ploščah na desni strani skalnega stožca, ki se nahaja med smerema Preblisk in Avstrijska grapa. Na vrhu plošč nadaljujemo s plezanjem proti desni v strm žleb, ki nas pripelje do police. Po polici prečimo 15 metrov desno, od tam navzgor po krušljivem terenu in po ozki polici nazaj proti levi v žleb nad krušljivim delom stene. Nadaljujemo po žlebu, ki ga prekinja nekaj krajših in lažjih skokov, skoraj do vrha grebena. Tam se žleb razširi, stena pa se postavi pokonci. Na greben izplezamo po strmi plošči (k).

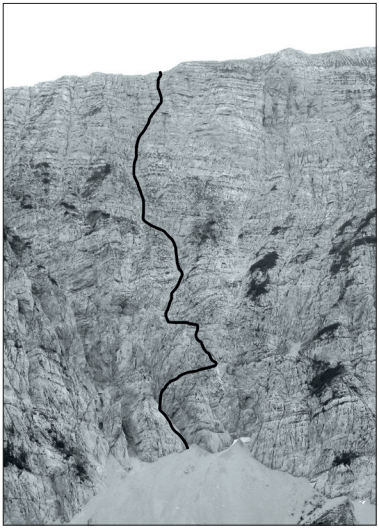

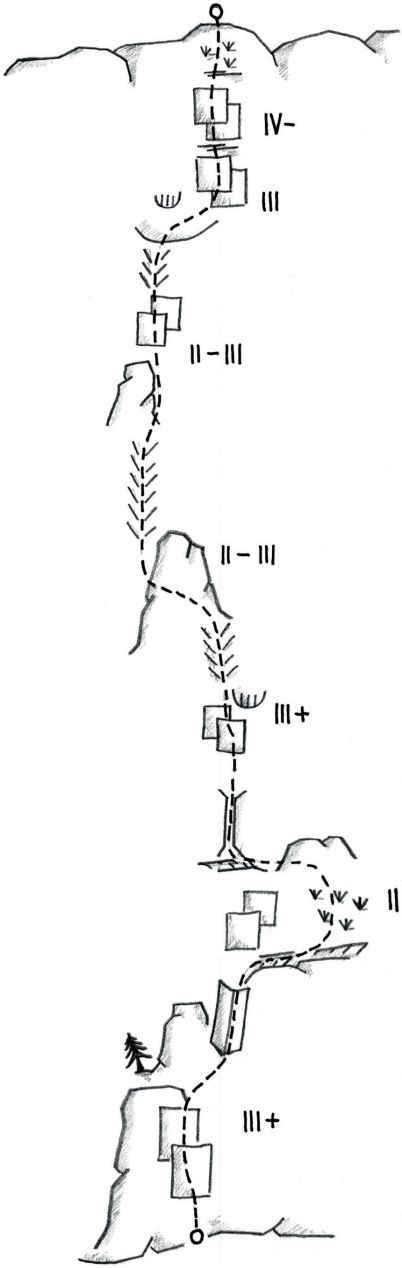

Veliko Kladivo, S-stena

VEGI

15. 8. 2012, Iztok Tomazin in Mateja Vrhunc Tomazin

V–/III–IV, 650 m, 6 ur

V smer vstopimo po poraščenem stebru v desnem kotu vzhodnega dela stene Kladiva. Plezamo proti macesnu v strmi skalni stopnji in mimo njega skozi pas ruševja desno v žleb. Po žlebu, dokler se ta ne izgubi v ruševju. Ponovno čez pas ruševja, ki se konča na gredini, s plezanjem pa nadaljujemo po gredini proti levi. Za robom se gredina konča in vstopimo v globoko grapo. Strm skok v grapi obidemo po desni in se prek strmih plošč vrnemo v grapo, kjer nas pričaka gladek skok. Nad skokom plezamo proti vznožju kamina, čez kamin in od tam naprej proti desni preko gladkih plošč v položnejši del grape. Višje nam pot zapre visok in strm skok, ki ga obidemo po stranskem žlebu na levi strani. Smer se nadaljuje po sistemu žlebov naravnost navzgor tri raztežaje in od tam levo na rušnato polico v stebru (levo od stebra poteka smer Bogi). Nadaljujemo po desni strani tik ob stebru skozi krušljiv žleb in stopimo prek majave luske desno v sosednji žleb. Ko se steber postavi pokonci, prečimo 35 metrov desno v žleb, nadaljujemo po žlebu, nato pa prestopimo levo po gladki ploščati rampi (k) na dobro viden raz. S plezanjem nadaljujemo v območju raza, ki je višje vse bolj položen, prav na vrh Kladiva. Ime smeri, Vegi, je Iztok izbral zaradi velike poraščenosti v spodnjem delu stene.

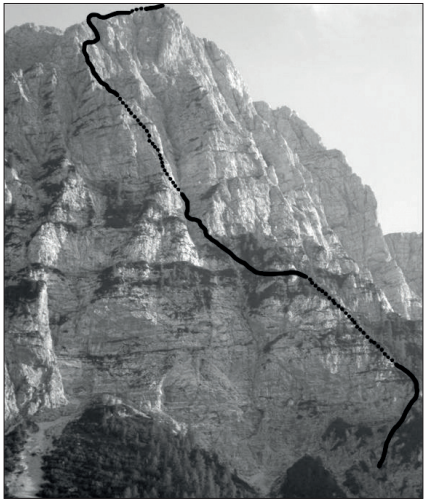

Veliki vrh, S-stena (Košuta)

ŽAGA

18. 8. 2012, Miha Zupan

IV–/II–III, 350 m, 2 uri

Smer poteka po razu med smerema BE-RO in Prontarsko smerjo. Vstop v smer je na desnem boku stebra, nad katerim se začne raz. Plezati začnemo po plošči, ki se konča pod strmo steno. Od tam levo po rampi do manjšega macesna na razu. Nadaljujemo po razu (k) proti levi do krušljive rampe, ki nas pripelje na območje stolpov na razu. Stolpe sprva obidemo po kaminu da desni, višje pa po travnatem pobočju na levi. Do sedla in naprej levo po položnem kaminu do poševne rampe. Nad rampo preplezamo bele plošče in nadaljujemo po zajedi, ki nas pripelje do ruševja na razu. Od tam plezamo v območju raza do stika s smerjo BE-RO. Nadaljevanje smeri je enostavno, saj moramo do vrha grebena le še najti prehode mimo ruševja in po travnatih gredinah doseči vrh. Smer je mestoma izredno krušljiva.

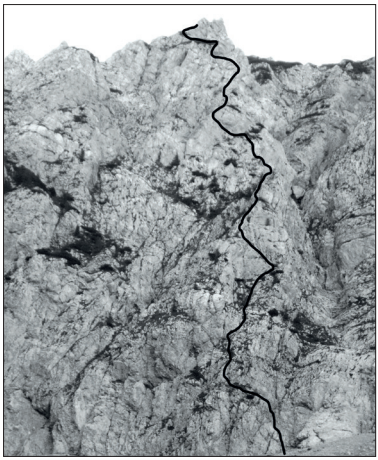

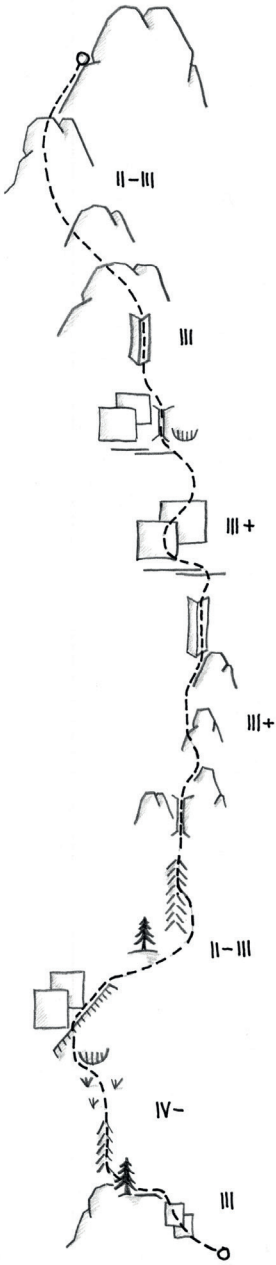

Pungarška gora/Pišenca (severna stena Košute)

ROSA

avgust 2012, Iztok Tomazin in Mateja Tomazin

V+/III–IV, 420 m

Malo Kladivo, S-stena (Košuta)

TA ČRN KOT

11. 9. 2012, Miha Zupan in Urban Golob

VII–/V, II–IV, 900 metrov, 5 ur

Smer je posvečena spominu na Filipa Benceta, ki se je leta 2009 smrtno ponesrečil v Kramarjevi smeri v severni steni Storžiča. Razgibana smer, ki poteka po markantni zajedi v severni steni Malega Kladiva. Večina težav je zgoščenih v zajedi v osrednjem delu stene, spodnji in zgornji del smeri sta lažja. Vstop v smer je po hudourniški strugi tik ob lovski koči. Struga nas pripelje do stene, kjer zaplezamo v levi izprani žleb. V žlebu preplezamo nekaj manjših skokov, na razcepu pa nadaljujemo po desnem kraku do sedla. Od tam prečimo pod strmo zajedo, iz katere izstopimo preko plošč, in nadaljujemo po položnem žlebu do stolpov. Tik pod stolpi ugledamo gamsjo stečino, ki pelje po polici in elegantno obide ves strm del. Pripelje nas pod vznožje visokega belega skoka, ki ga preplezamo po desni do zajede. Naprej čez ploščo (k) in previsno zaporo, ponovno v zajedo ter krajši kamin. Višje se grapa položi, prekinja jo le nekaj lažjih skokov. Tik pod zajedo se grapa močno zoži in preplezati moramo nekaj krajših kaminov. Zajede se lotimo po desnem boku po spranem žlebu, nato prestopimo levo prek plošč v sistem zajed, ki nas pripelje na gredino. Od gredine prečimo levo v črno zajedo, mimo previsne zapore (k) v najtežji del smeri. S plezanjem nadaljujemo po krušljivi kamenini, prek previsa (k, k) in plošč do črne zajede. Od tam po zajedi do previsne zapore, ki jo obidemo po desni preko plošč, in naprej do naslednjega previsa (k, k). Iz velike zajede izstopimo po žlebu do ruševja na levi. Nadaljevanje smeri je enostavnejše in poteka v območju raza na desni naravnost na vrh Malega Kladiva.

TA ČRN KOT

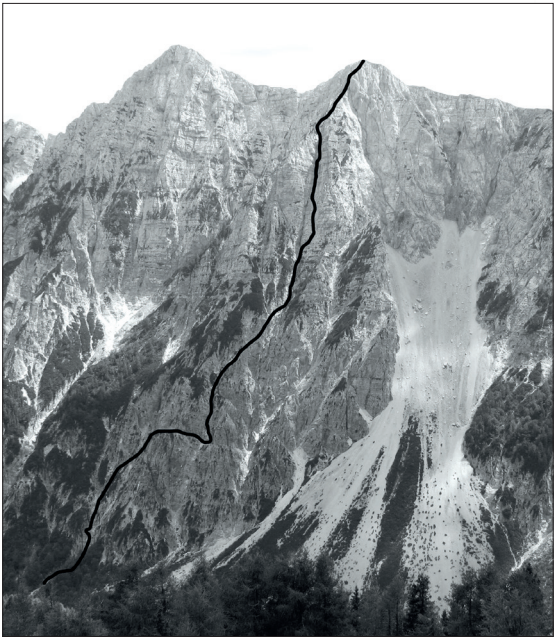

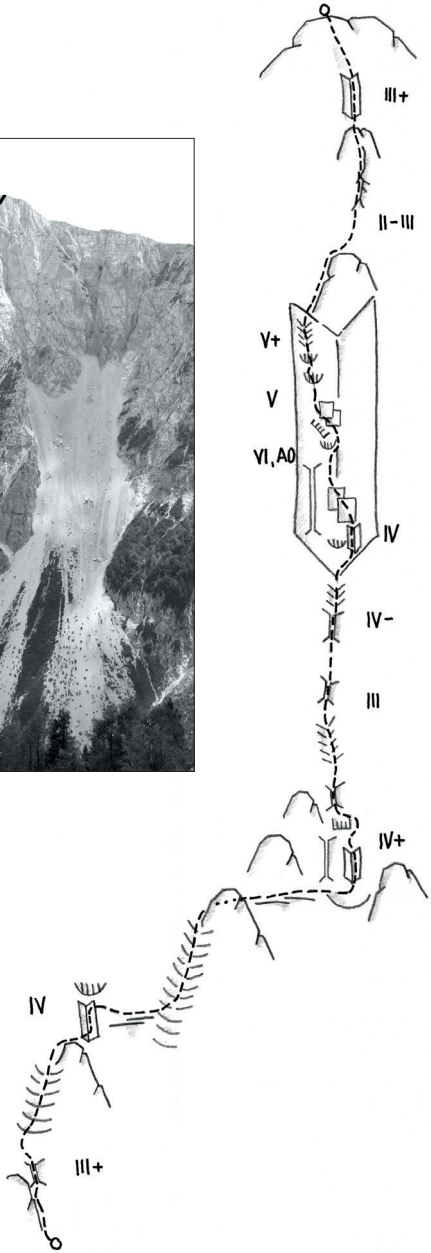

Wilder Kaiser (SMAR)

Udeleženci: Luka Krajnc (organizacijski vodja), Nejc Marčič (organizacijski pomočnik), Tadej Krišelj in Luka Stražar

Trajanje: od 24. do 26. avgusta 2012

Deževno vreme je v celoti preprečilo plezanje na četrti akciji SMAR.

ČRNA GORA

Naselje Dobrota (Boka Kotorska)
PERUNIKA
28. 4. 2012, Iztok Jež, Alenka Jamnik, Davo Mihev in Stanko Mihev
IV/III, 150 m, 2 uri

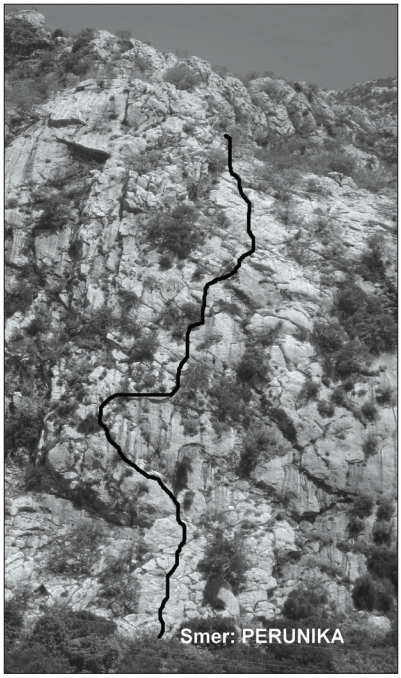

Dostop: V naselju Dobrota poiščemo označeno pot na planino Zalazi. Sledimo ji sto metrov. Za hišami zavijemo levo in nadaljujemo po slabši poti pod steno (10 minut).

Opis: Na začetku po razčlenjeni skali in po desetih metrih levo na večjo polico. Še navzgor in levo po poševni razčlembi na rob. Nekaj metrov navzgor in desno na stojišče. Po nekaj metrih desno čez strmi del stene. Zgoraj levo na greben in do pastirske poti, ki poteka nad steno.

Sestop: Po pastirski poti desno na označeno planinsko pot.

Naselje Dobrota (Boka Kotorska)

MERJASEC IN PIVO

29. 4. 2012, Iztok Jež, Alenka Jamnik, Davo Mihev in Stanko Mihev

IV+/III, I–II, 200 m, 2 uri

Dostop: Iz naselja Dobrota po stari poti, ki nas pripelje pod greben (25 minut).

Opis: Čez plošče navzgor na rob. Tri raztežaje po lahkem svetu pod strm del grebena. V levem delu po poklini v lažji svet in po grebenu na rob.

Sestop: Na levi strani iščemo najlažje prehode za sestop.

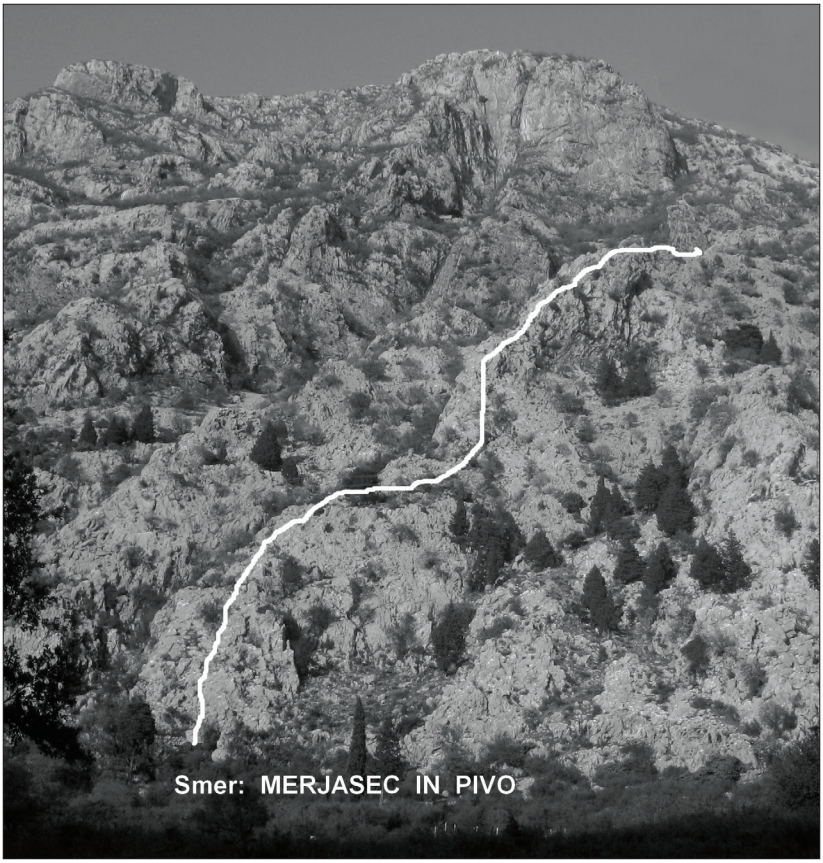

Naselje Dobrota (Boka Kotorska)

OGNJENO OBZORJE

30. 4. 2012, Iztok Jež, Alenka Jamnik, Davo Mihev, Sonja Mihev in Stanko Mihev

IV/II–III, 150 m, 2 uri

Dostop: V naselju Dobrota poiščemo označeno pot na planino Zalazi. Sledimo ji sto metrov. Za hišami zavijemo levo in nadaljujemo po slabši poti pod steno (10 minut).

Opis: Vstopimo v razčlenjen svet pod previsom. Plezamo pol raztežaja, nato zavijemo levo proti razčlenjenemu razu. Po njem pod zaporo. Levo navzgor na raz. Iščemo prehode do razčlenjene plošče, ki nas pripelje na pastirsko pot.

Sestop: Po pastirski poti desno na označeno planinsko pot.

Naselje Dobrota (Boka Kotorska)

JOK VETRA

1. 5. 2012, Iztok Jež, Alenka Jamnik, Davo Mihev, Sonja Mihev, Stanko Mihev in Danilo Brajović

III+/II–III, 200 m, 2 uri

Dostop: V naselju Dobrota s pomočjo fotografije z vrisano smerjo poiščemo greben, po katerem ta poteka. Med nekdanjimi terasami poiščemo najlažji prehod. Čez spodnji del stene, ki nas pripelje na pastirsko pot, in čez prvi lažji prehod levo na greben; 25 minut.

Opis: Ves čas plezamo po grebenu do vrha.

Sestop: Na levi poiščemo prehod do previsne stene in ob njej navzdol. Vseskozi iščemo zaraščeno pastirsko pot, ki nas poševno navzdol pripelje do vznožja stene. Po melišču do prvih hiš v Dobroti.

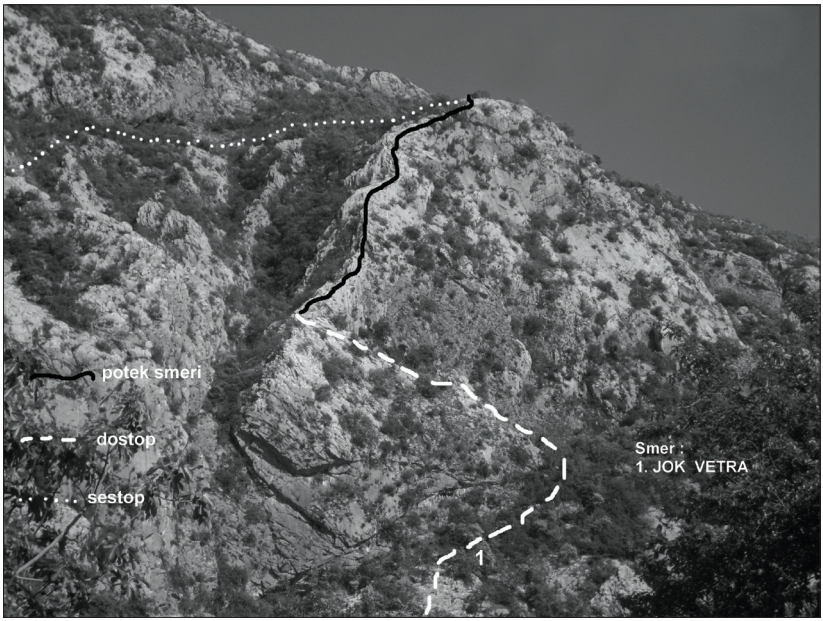

Naselje Kotor (Boka Kotorska)

PRVA PRASKA NAJBOLJ BOLI

3. 5. 2012, Alenka Jamnik, Davo Mihev in Stanko Mihev

IV+/II–III, 260 m, 2 uri

Dostop: Od avtobusne postaje v naselju Kotor gremo po cesti pod rumene previsne stene (plezališče; 10 minut).

Opis: Vstopimo na grebenu v levem delu previsne stene. Splezamo čez prvo stopnjo in nadaljujemo dva raztežaja po lažjem svetu. Desno na rob grebena in po njem čez strmo stopnjo in v lažji svet.

Sestop: Po grebenu navzgor do drugega kovinskega električnega droga, ob katerem poteka pastirska pot. Po njej na mulatjero in v dolino.

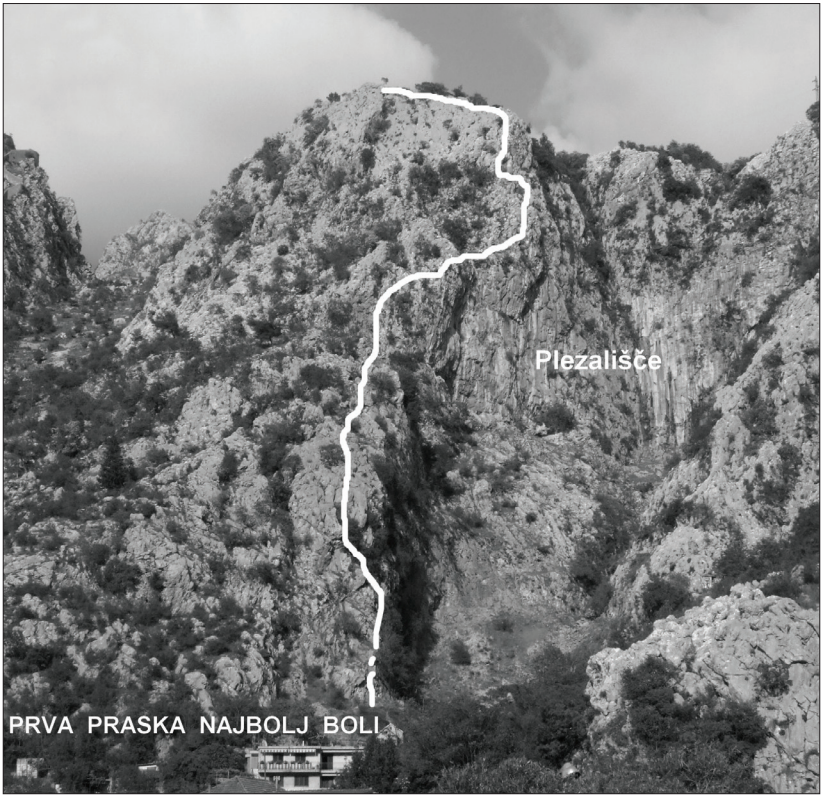

Naselje Dobrota (Boka Kotorska)

AV

4. 5. 2012, Iztok Jež, Alenka Jamnik, Davo Mihev, Sonja Mihev in Stanko Mihev

IV+/II–III, 380 m, 3 ure

Dostop: V naselju Dobrota s pomočjo fotografije z vrisano smerjo poiščemo steno, po kateri ta poteka. Med nekdanjimi terasami poiščemo najlažji prehod do vstopa v smer (ob kovinskem električnem stebru; 25 minut).

Opis: Smer poteka po neizrazitem razu, ki je razdeljen na tri dele. Vmes je lažji teren. Vseskozi se držimo raza in iščemo najlepše prehode.

Sestop: Na levi poiščemo prehod do previsne stene in ob njej navzdol. Vseskozi iščemo zaraščeno pastirsko pot, ki nas poševno navzdol pripelje do vznožja stene. Po melišču do prvih hiš v Dobroti.

FRANCIJA

Zimski tabor za perspektivne alpiniste Chamonix 2012

Udeleženci: Jan Podgornik, Matic Košir, Igor Kremser, Luka Stražar, Nejc Marčič, Anže Šavs, Bojan Hribernik, Nejc Kurinčič, Rok Kurinčič, Matjaž Dušič, Boris Lorenčič (vodja) in Matej Kladnik (pomočnik)

Trajanje: od 16. do 24. marca 2012

Časovni potek in preplezane smeri:

16. 3.: Prihod v Chamonix in namestitev.

17. 3.:

– Hribernik-Šavs: Le Fil a Plomb (III, 4+, 700 m) – Rognon du Plan;

– Kremser-Košir: Col du plan gully (II/4, 4a, 600 m) – Col du Plan;

– N. Kurinčič-Podgornik-Kladnik: Col du plan gully (II/4, 4a, 600 m) – Col du Plan;

– Dušič-R. Kurinčič: M6 Solar (III, M5+, 200 m) – Mont Blanc du Tacul;

– Marčič-Stražar: Rébuffat-Terray (V, 5, M, 550 m, obrnila dva raztežaja pod vrhom) – Col des Pèlerins.

18. 3.: Slabo vreme; športno plezanje in drytooling – Le Fayet.

19. 3.: Slabo vreme; obisk balvanske stene v Chamonixu in drytooling v plezališču Zoo.

20. 3.: Počitek in priprava na vzpone.

21. 3.:

– Hribernik-Košir: Frendo-Ravanel (II, 5, 500 m) – Aiguille Carree;

– Kremser-Kladnik: Faraon (II, 4+, 5c, 400 m) – Pointe Farrar;

– N. Kurinčič-R. Kurinčič: Frendo Spur (V, 5c, 1200 m) – Aiguille du Midi;

– Šavs-Podgornik-Lorenčič: Modica-Noury (III, 5+, 500 m) – Mont Blanc du Tacul;

– Marčič-Stražar: Slave to the Rhythm (IV, 6+, 350 m, obrnila na vstopu zaradi slabih razmer) – Mont Blanc du Tacul.

22. 3.:

– Šavs-R. Kurinčič: Gabarrou-Albinoni (III, 4+, 500 m) – Mont Blanc du Tacul.

23. 3.:

– Hribernik-Košir: Frendo Spur (V, 5c, 1200 m) – Aiguille du Midi;

– Podgornik-Kladnik: M6 Solar (III, M5+, 200 m) – Mont Blanc du Tacul;

– Šavs-R. Kurinčič: Frendo-Ravanel (II, 5, 500 m) – Aiguille Carree;

– Dušič-Lorenčič: Le Fil a Plomb (III, 4+, 700 m) – Rognon du Plan.

Foto: arhiv udeležencev (vir: pzs.si).

Mont Blanc (Grand Piller d'Angle, J-stena)
DIVINE PROVIDENCE
26. in 27. 7. 2012, Luka Krajnc in Luka Lindič
7b+, 900 m (+600 m), 32 ur plezanja v enem zamahu

Z dostopom od bivaka Fourche prek ledenika pod jugovzhodno steno Grand Piller d'Angle sta fanta začela v četrtek (26. 7. 2012) okoli ene ure zjutraj. Zaradi načrtovanega vzpona brez bivaka sta opremo omejila na minimum (brez spalne vreče, malo pijače ipd.). Zaradi teme sta zgrešila začetek smeri in prve raztežaje plezala po sosednji zajedi, a sta se hitro priključila originalni smeri. Kljub slabšim razmeram v začetnih in končnih raztežajih (več snega in ledu) sta napredovala hitro in uspešno (najtežji raztežaji so bili suhi). Vse raztežaje sta preplezala na pogled oziroma drugi v navezi na fleš. Plezala sta izmenjaje v vodstvu.

Iz skalnega dela stene sta na lažji teren prišla okrog 22. ure, vendar so ju tam upočasnile mešane razmere. K počasnejšemu plezanju na višini krepko čez 4000 metrov je pripomogla tudi slabša aklimatizacija. V petek (27. 7. 2012) zjutraj sta si ob 3. uri privoščila prvi daljši počitek (30 minut), da sta si stopila nekaj snega (s seboj sta imela le štiri litre). Nadaljevala sta po Peutereyskem grebenu in približno ob 8. uri in 30 minut stala na vrhu Mont Blanca. Sestopila sta do bivaka Vallot in nato v dolino.

Za celo turo, od bivaka Fourche do bivaka Vallot, sta potrebovala 32 ur.

Nočno plezanje. Foto: Luka Lindič.

Jesenski tabor za perspektivne alpiniste, Chamonix

Udeleženci: Miha Šošteršič, Nejc Kurinčič, Rok Kurinčič, Blaž Kramer, Boštjan Mikuž, Janez Svoljšak, Martin Žumer, Primož Lavrič, Tadej Kračun, Tadej Krišelj, Tomaž Jakofčič (vodja) in Peter Mežnar (pomočnik vodje)

Trajanje: od 21. do 29. septembra 2012

Tabor so zaznamovale slabe vremenske razmere. Za plezanje v gorah sta bila tako rekoč primerna le dva dneva in pol, pa še to ob obilici svežega snega. Večina udeležencev se je tako prvič srečala z zahrbtno zasneženimi ledeniki, med plezanjem pa so nekatere smeri močno spominjale na škotsko plezanje. Morala je bila kljub vsemu na višku, fantje so delovali, kot da jih slabo vreme ne moti. Nekaj dobrih vzponov in poizkusov to več kot dokazuje.

Opravljeni vzponi:

– Aig. Du Chardonnet: Migot Spur (IV, AD+, 500 m), Nejc in Rok Kurinčič;

– Aig. Du Chardonnet: Aureille Feutren Gully (III, 4+, 500 m), Nejc in Rok Kurinčič, Boštjan Mikuž in Tadej Kračun;

– Aig. Du Chardonnet: NW Spur Direct (III, 4, 500 m), Martin Žumer in Janez Svoljšak;

– Aig. Du Chardonnet: Charlet Bettembourg (III, 4, 400 m), Miha Šošteršič in Blaž Kramer;

– Les Droites: Ginat (5, IV, 1000 m), Boštjan Mikuž in Janez Svoljšak;

– Aiguille du Midi: Eugster direct (IV, 5, 1000 m), Rok in Nejc Kurinčič;

– Aiguile de Pelerins: Rebuffat-Terray (V, 5 M, 550 m), Rok in Nejc Kurinčič, Blaž Kramer in Peter Mežnar;

– Triangle du Tacul: Perroux gully (III, 4+, 5c, 350 m), Peter Mežnar in Tomaž Jakofčič;

– Les Vuardes: La Costa (6b, 260 m), Blaž Kramer in Tomaž Jakofčič;

– Les Vuardes: Fantasia + C. Anselme (6c, 250 m), Nejc in Rok Kurinčič;

– Les Vuardes: Quand on tu le Cchon + El Dilettante (7a, 250 m), Tadej Krišelj in Janez Svoljšak;

– Les Vuardes: Voie Christian Anselme (6b+, 260 m), Primož Lavrič in Boštjan Mikuž;

– Les Vuardes: Vertiges del Oubly (6c+, 260 m), Peter Mežnar in Tomaž Jakofčič;

– Maladiere: Cobra-cabana (7b, 270 m), Tomaž Jakofčič in Andrew Lanham.

Aureille-Feutren gully. Foto: Nejc Kurinčič (vir: pzs.si).

HRVAŠKA

Komornjak, J-stena (Omiš)
ŽELEZNIČARSKA SMER
2. 11. 2012, Anže Dobrilovič in Primož Bregar
VI, 220 m

Dostop: Mimo kampa Lisičina, ob ograji do luknje in na dvorišče tovarne. Smer se začne za kolibo.

Sestop: Po markirani poti do Omiša.

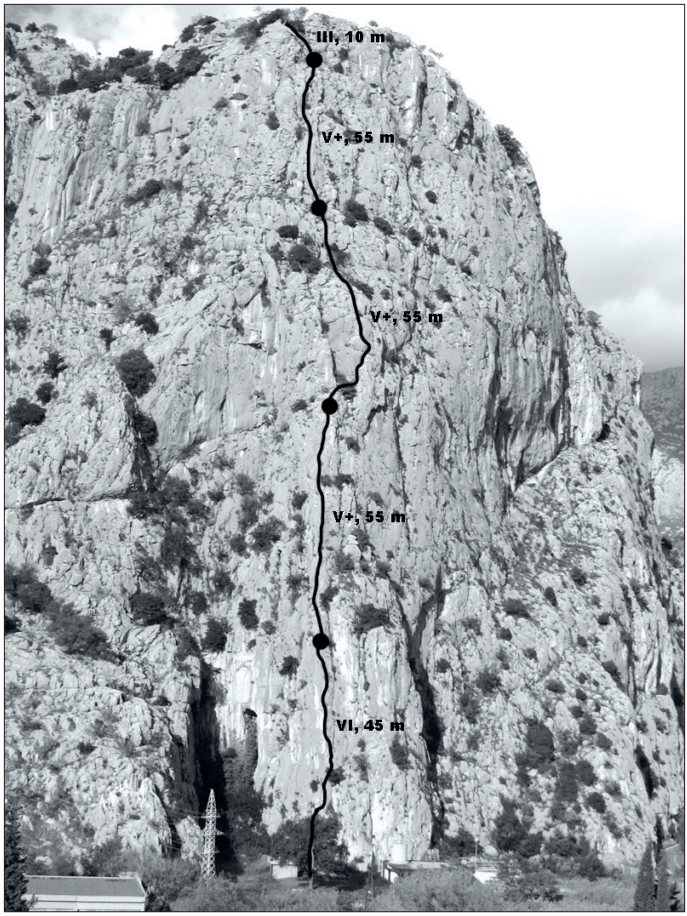

Vojan, JZ-stena (Omiška dinara)

SMER SREBRNOG KLINA

3. 11. 2012, Luka Golob in Petra Muhič

IV/V+, 250 m

Od plezališča Planovo hodimo v desno proti trdnjavi (8 min). Zavijemo levo proti steni. Plezati začnemo levo od previsa. Desno po polici (gredini), izogibamo se drevesom. Ob previsih se usmerimo navzgor po manjši zajedi (IV+), nato v desno in navzgor v lažji svet (sidrišče na drevesu). Nadaljujemo po plošči do strme poči. Malo po njej in desno v plošče. Po razčlembah gor in levo pod previs (V+). Desno mimo drevesa in po poklini navzgor (V+). Skobacamo se čez drevo, nato desno pod previse (varovališče). Po ploščah pod previsen kamin. Plezamo po poči desno (V+) in čez kamin na rob stene. Po zoprnem grebenu (poraščenem s trnjem) sestopimo do steze in mimo trdnjave.

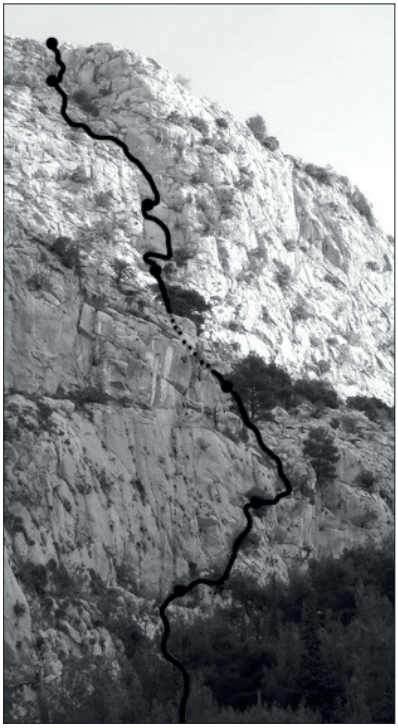

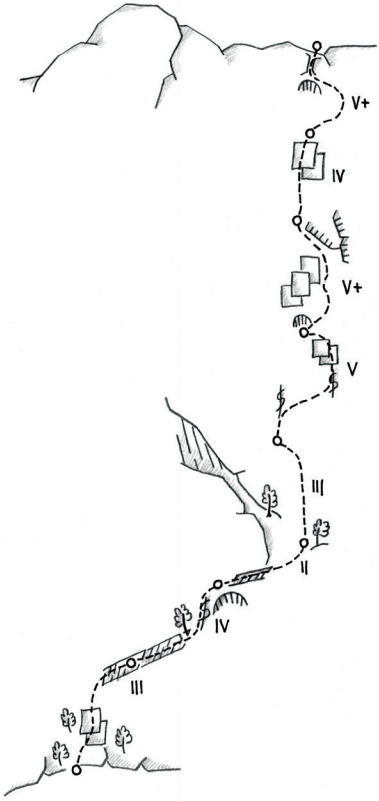

Viter (pri Zaostrogu, Biokovo)

PRVO MASLINOVO ULJE

22. 11. 2012, Božidar Družijanić in Lidija Režek Družijanić

VI/IV–V, 230 m, 4 ure

Dostop: Pod steno Vitra dostopimo tako, da se iz naselja Zaostrog ob jadranski magistrali peljemo v smeri stare vasi Despoti. Pod vasjo zavijemo desno (markacija) in se po lepi makadamski cesti peljemo približno tri kilometre in parkiramo nekje ob cesti. Do vznožja stene hodimo še približno 30 minut.

Opis: Smer se vije po neizrazitem razu in ploščah med smerema Zimsko ljetovanje in Neki to vole vruće. Najtežji je drugi raztežaj (VI, 25 m), ki se začne s strmo ploščo, nadaljuje s pokončno zajedo in konča z manjšim radiatorjem na desni strani. Vmesno varovanje lahko urejamo z metulji in zatiči, varovališča pa večkrat s pomočjo peščenih ur. Na polovici četrtega raztežaja se z desne priključi smer Zimsko ljetovanje (k). Sledi še en raztežaj trojke, nakar se razvežemo in sprehodimo do vrha.

Sestop: Z vrha sestopimo po žlebu in nadaljujemo po melišču na jugovzhodno stran Vitra.

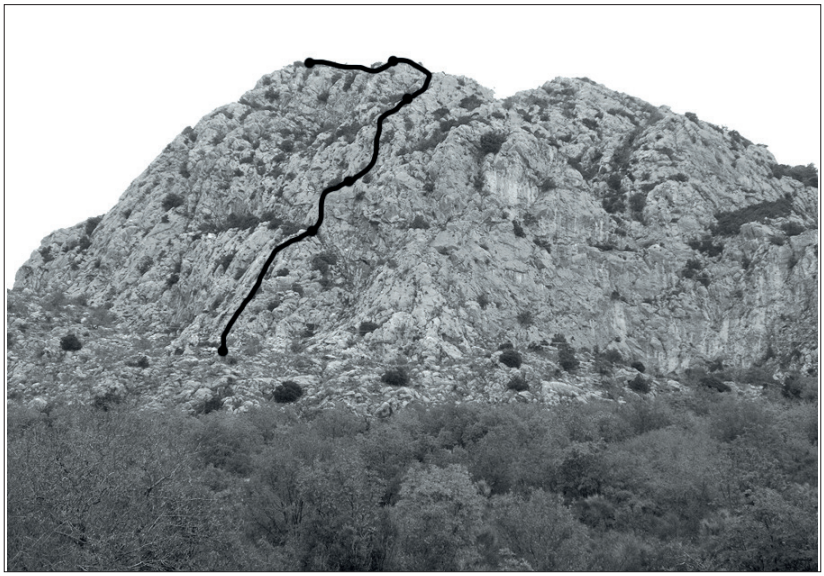

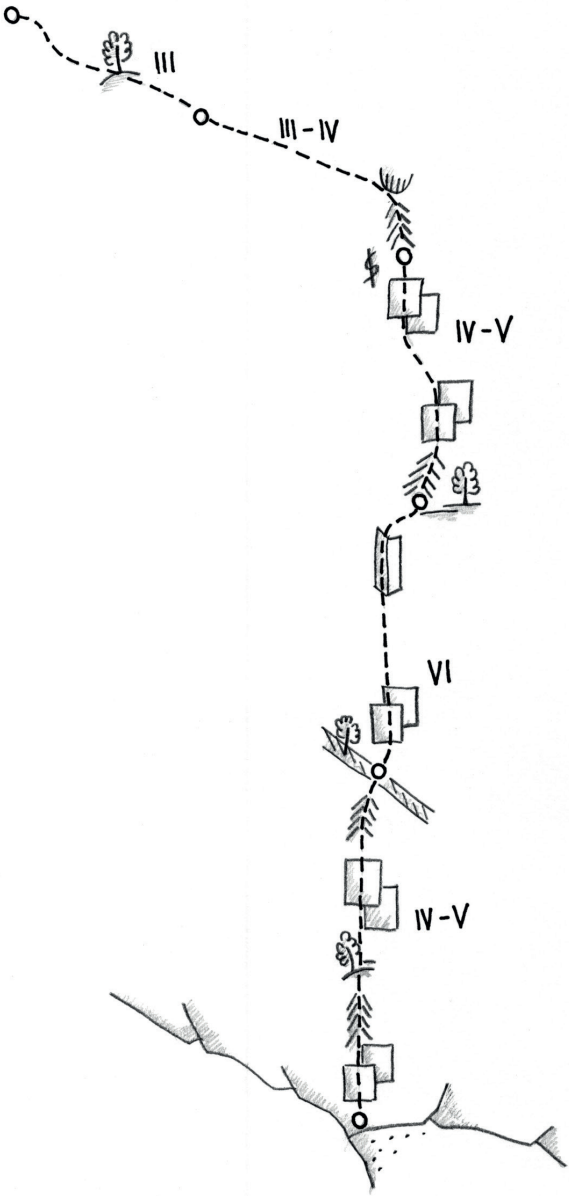
IV-V
VI
IV-V
III-IV
III

ITALIJA

Dolina Nadiže, pod vasjo Platišča

ČUKOLA

11. 2. 2012, Andrej Smrekar, Boštjan Sovdat, David Kapitan in Jordan Fon

WI, VI–, 90°/80°, zelo zahtevna 20-m sveča, celotni slap 100 m

Čukola (vir: gore-ljudje.net).

Bosconero (SMAR)

Udeleženci: Marko Prezelj (mentor), Matic Obid (organizacijski vodja), Tadej Krišelj (organizacijski pomočnik), Nejc Pozvek, Luka Lindič in Luka Krajnc

Trajanje: od 29. junija do 2. julija 2012

Fantje so bili nastanjeni v planinski koči Casera di Bosconero, od koder so imeli kratek dostop do vznožij sten (Roccheta Alta in Sasso di Tonella).

Opravljeni vzponi:

– Roccheta Alta: Strobel (7–, 650 m, 5 ur), Nejc Pozvek in Matic Obid;

– Roccheta Alta: Martini, Leoni, Tranquillini (9–, 650 m, 13 ur), Luka Lindič in Luka Krajnc;

– Roccheta Alta: Via Navasa (6+, 600 m, 6 ur), Marko Prezelj in Tadej Krišelj;

– Sasso di Tonella: Via Scoiatolli (7+, 500 m, 6 ur), Nejc Pozvek in Matic Obid;

– Roccheta Alta: poizkus nove smeri (5 ur), Luka Lindič in Luka Krajnc;

– Roccheta Alta: Futura (7+, 650 m, 8 ur), Tadej Krišelj in Marko Prezelj.

Od leve proti desni: Luka Lindič, Luka Krajnc, Tadej Krišelj, Matic Obid, Nejc Pozvek in Marko Prezelj. Foto: Marko Prezelj (vir: ka.pzs.si).

Val di Mello in Piz Badile (SMAR)

Udeleženci: Marko Prezelj (mentor), Luka Lindič (organizacijski vodja), Luka Stražar (organizacijski pomočnik), Nejc Pozvek, Nejc Marčič, Tadej Krišelj in Luka Krajnc

Trajanje: od 15. do 20. julija 2012

Tretja akcija SMAR je bila namenjena plezanju v granitu. Območji Val di Mella in Piz Badila predstavljata odličen poligon za preizkušanje in dograjevanje plezalnih sposobnosti v tem tipu skale.

Opravljeni vzponi:

Dolina Mello:

– Piedi di piombo (6c, 210 m), Krajnc-Lindič;

– poskus v Cogli l'attimo (7b, 500 m, obrnili 3 raztežaje pod vrhom), Prezelj-Marčič-Krišelj;

– Stargate (7b, 700 m), Pozvek-Stražar (Pozvek prosto, Stražar A0).

Piz Badile:

– Another day in paradise (6b, 900 m + po S-grebenu do vrha Piz Badila), Krajnc-Lindič;

– Cassin (VI, 1000 m + po S-grebenu do vrha Piz Badila), Pozvek-Stražar;

– Another day in paradise (6b, 900 m + po S grebenu do vrha Piz Badila), Marčič-Prezelj-Krišelj;

– Per Eliza (6b, 400 m), Pozvek-Stražar in Krišelj-Marčič-Prezelj.

Vseslovenski tabor alpinističnih družin – Campitello 2012

Udeleženci: 18 odraslih in 15 otrok (AO Rašica, AO Matica - Ljubljana, AO Celje - Matica, Posavski AO, Črnuški AO, AO Vertikala in AO Jesenice)

Trajanje: od 21. do 28. julija 2012

Baza tokratnega tabora je bila v kampu Miravalle (Campitello v Val di Fassi, Dolomiti). Udeleženci so plezali v bližnjem plezališču pod prelazom Sella (Pian de Schiavaneis), v steni Piz Ciavazesa in stolpih Selle. Plezali so smeri od IV. do VII. stopnje. Izpeljali so tudi skupinski izlet do pastirske koče pod južno steno Marmolade, kjer so se pocrkljali z okusnimi domačimi dobrotami. Plezali so še v Pordoispitze, Innerkofler Turm in v plezališču Penia pri Albi. Tabor bi lahko povzeli v nekaj besedah: dobro vreme, odlična družba, zadovoljni otroci in super plezarija.

Ženski alpinistični tabor – Karnijske Alpe

Udeleženke: Maja Lobnik (vodja), Monika Kambič (pomočnica vodje), Mira Zorič (mentorica), Nastja Davidova (mentorica), Neda Podergajs (mentorica), Eva Grosek, Eva Hrnčič, Janja Kos, Jerca Miklič, Laura Dovč, Neli Pegan, Neža Flajs, Tjaša Jelovčan, Ursula Hribernik in Ana Rosa

Trajanje: od 27. do 29. avgusta 2012

Planinska koča Rifugio Calvi je nudila tridnevno zavetje zagnanim alpinistkam, ki so v okoliških stenah preplezale lepo število klasičnih in športnoplezalnih smeri:

– Torre Peralba: Via Veronica (VI–, 200 m), Kambič-Pegan-Hrnčič, Podergajs-Flajs, Lobnik-Jelovčan in Zorič-Kos-Hribernik;

– Torre Peralba: Millenium Bug (6c+, 340 m), Davidova-Dovč-Jelovčan;

– Torre Peralba: Dente del Pescecane, Il Tartaro (6a, 150 m), Podergajs-Flajs, Grosek-Pegan, Lobnik-Jelovčan in Hribernik-Kos;

– Torre Peralba: Via dei Camini (V+, 300 m), Lobnik-Jelovčan, Miklič-

Hrnčič in Kambič-Dovč;

– Monte Peralba: Via Solle del Autumno (6b+, 120 m), Zorič-Hribernik-Kos;

– Monte Peralba: Via delle Placce (4b, 110 m), Pegan-Flajs in Zorič-Hribernik-Kos;

– Dente del Pescecane: Via Reny e Guffix (V+, 200 m),Grosek-Rosa, Pegan-Flajs, Zorič-Kambič in Miklič-Hrnčič;

– Dente del Pescecane: La Carie (6b+, 150 m), Lobnik-Jelovčan in Hribernik-Kos;

– Pic Chiadenis: Baschera-Solero (6c+, 230 m), Davidova-Podergajs;

– Torre dei Fiori: Via Simonbea (6b+, 300 m), Davidova-Grosek-Rosa;

– Torre Saf: Grand Diedro Sud (V, 400 m), Lobnik-Miklič-Rosa.

Skupinska. Foto: arhiv ženskega alpinističnega tabora 2012 (vir: pzs.si).

Rocchetta alta di Bosconero

FOREST GUMP

Avgust 2012, Luka Krajnc in Luka Lindič

VIII+, 650 m

V štirih ločenih dneh sta Luka preplezala 13 raztežajev. Sledil je dan počitka v koči Bosconero in nato prosti vzpon v enem dnevu. V smeri sta fanta pustila vse kline, ki sta jih sama uporabila pri plezanju. Najtežji raztežaj je ocenjen z VIII+. Bolj kot visoke številke pa smer odlikuje resno plezanje po izredno zračnem razu. Smer je na nekaterih mestih psihološko dokaj zahtevna. Priporočljiva oprema za morebitne ponavljavce: dva kompleta metuljev do velikosti 2 (BD), enega velikosti 3 (BD) in komplet mikrometuljev.

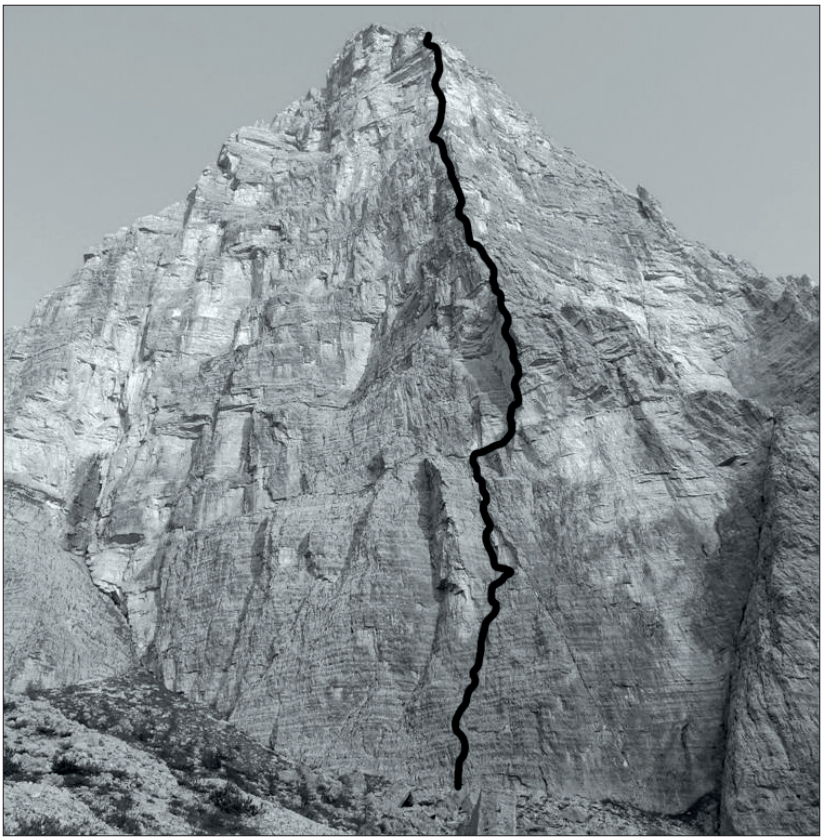

FOREST GUMP

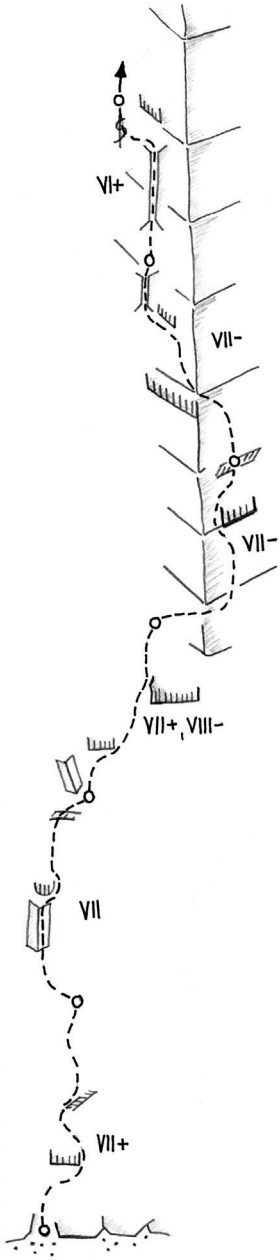

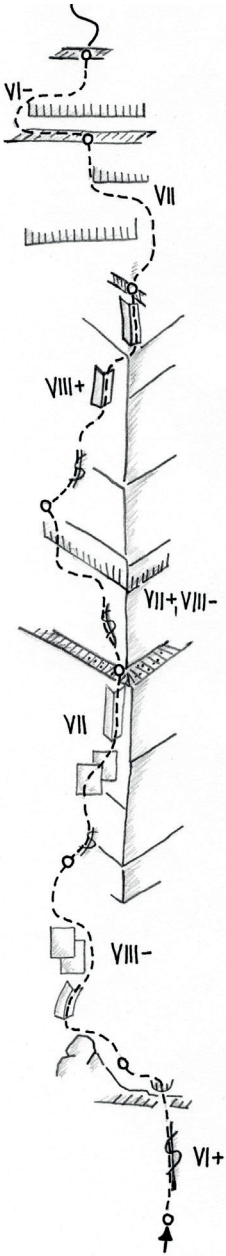

Piz Ciavazes
SCHIRATA (Veverica)
17. 9. 2012, Nastja Davidova in Peter Juvan
IX–, 235 m

Prosta ponovitev smeri.

Grotta Santa Catarina
MY DAY
konec oktobra 2012, Dejan Koren
D13+/14–, 25 m

Prvi prosti vzpon po smeri.

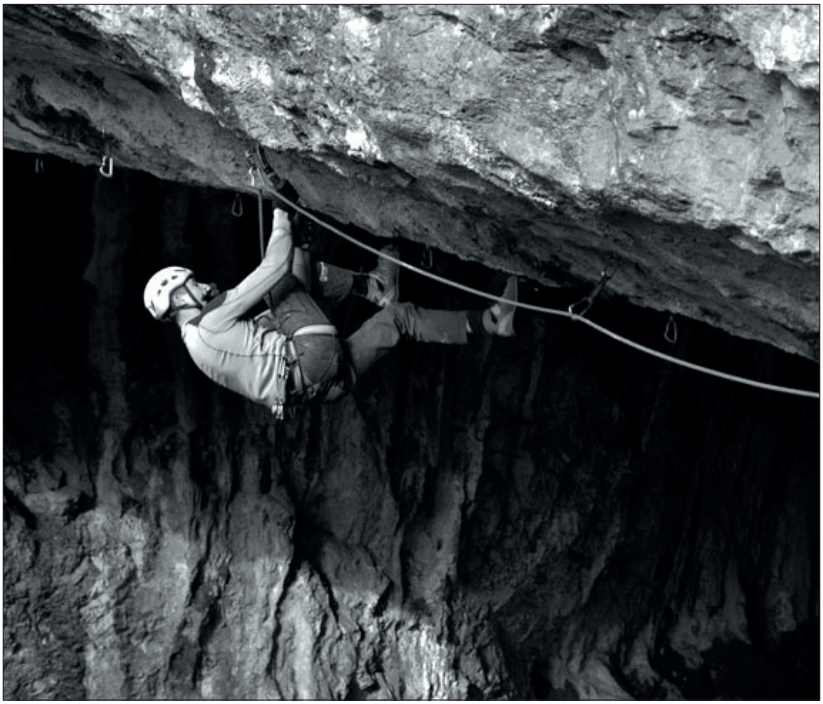

My Day (vir: dejankoren.si).

NORVEŠKA

Lofoti 2012

Udeleženci: Aljaž Anderle, Urban Golob in Peter Jeromel

Trajanje: konec februarja in začetek marca 2012

Aljaž, Urban in Peter so se udeležili srečanja lednih plezalcev v Svolvaerju. Razmere so bile najprej bolj slabe (sipek sneg, visoke temperature, dež), proti koncu pa so temperature padle in nebo se je zjasnilo.

Preplezane prvenstvene smeri:

– Sebortinden, Tide (WI 5, 200 m), Aljaž Anderle in Peter Jeromel, 27. 2. 2012;

– Abrahamstinden, Facts of life (AI 4–5, 3, 50–80°, 350 m), Aljaž Anderle in Urban Golob, 3. 3. 2012;

- Nonstinden, Proximus (AI 4–5, 60–80°, 150 m), Aljaž Anderle in Urban Golob, 4. 3. 2012.

TIDE

RUSIJA

Elbrus 2012

Udeleženci: Zoran Mislej, Primož Blaha, Jaka Križanič, Tomaž Rijavec, Simon Brezovar, Rok Plimon, Anja Lampret in Simon Renar

Trajanje: od 26. aprila do 6. maja 2012

Vsi člani odprave so osvojili vrh Elbrusa.

SLOVENIJA

Tabor mladih alpinistov–Ojstrica 2012

Udeleženci: Matija Jošt (vodja), Karel Završnik (pomočnik vodje), Borut Demšar, Boštjan Mikuž, Igor Kremser, Jaka Capuder, Janez Svoljšak, Marko Mavhar, Miha Šosterič in Tadej Kračun

Trajanje: od 7. do 9. septembra 2012

Izhodišče je bila Koča na Jami, fantje pa so v idealnih pogojih plezali v severni steni Ojstrice in v okoliških stenah. Vsi udeleženci so se izkazali z odgovornim plezanjem, prijetnim značajem, željo po druženju in bivanju v gorah. Vzdušje je bilo ves čas tabora prijetno in prijateljsko.

Marko Mavhar v Črni zavesi. Foto: Janez Svoljšak (vir: pzs.si).

ŠKOTSKA

Mednarodno zimsko srečanje plezalcev na Škotskem

Udeleženca: Urban Novak in Matej Kladnik

Trajanje: od 22. do 29. januarja 2012

Sedmo mednarodno zimsko srečanje plezalcev se je odvijalo v bližini škotskega zimskega središča Aviemore. Zbralo se je okrog osemdeset plezalcev iz šestindvajsetih držav. Namen srečanja je bilo seznanjanje z nekoliko drugačnim pristopom k plezanju ter izmenjava izkušenj in mnenj. V sproščenem ozračju so domačini predstavili svoj način plezanja, ki temelji na težavnosti in težki orientaciji, pri plezanju pa ima velik pomen plezalna etika.

Preplezane smeri:
23. in 24. 1. 2012, Coire an Lochain:
– The Hoarmaster, VI/ 6, 60 m (Dave Garry, Urban Novak)
– Hookers Corner, VI/ 6, 60 m (Simon Frost, Matej Kladnik)
– The Vicar, VII/8, 70 m (Dave Garry, Urban Novak, Matej Kladnik)
– Ewen Buttress, III/4, 90 m (Dave Garry, Urban Novak, Matej Kladnik)

26. 1. 2012, Coire an t-Sneachda:
– Houdini, VI/7, 160 m (David Sykes, Urban Novak)

26. 1. 2012, Creagan Cha-no:
– Daylight Robbery, V/6, 80 m (Rocio Siemens, Matej Kladnik)
– Arch Enemy, V/6, 70 m (Rocio Siemens, Matej Kladnik)

27. 1. 2012, Ben Nevis
– Tower Face of the Comb, VI/6, 250 m, en raztežaj direktne variante VII/8 (Rocio Siemens, Matej Kladnik)
– Sioux Wall, VIII/8, 90 m (Iain Small, Urban Novak)

28. 1. 2012, Red Guard:
– Carn Etchachan, VI/6, 160 m (Iain Small, Urban Novak)

ALPINISTIČNI VZPONI - SVET

BOLIVIJA
CORDILLERA REAL (KORDILJERA REAL)
CORDILLERA OCCIDENTAL (ZAHODNA KORDILJERA)
ALTIPLANO DE BOLIVIA
VISOKA PLANOTA (BOLIVIJSKA)
LA PAZ
Cochabamba
Santa Cruz de la Sierra
Oruro
Sucre
Potosí
Tucumán
Salta
Jujuy
San Salvador de Jujuy
San Miguel de Tucumán
Santiago del Estero
Resistencia
Antofagasta
Iquique
Puerto Heath
Puerto Siles
Pedras Negras
Vilhena
Utiariti
Puerto Alegre
Porto Esperidião
San Ignacio de Velasco
San Matías
Santa Rosa del Palmar
Yapacaní
Todos Santos
Villa Montes
Misión Santa Rosa
Mariscal Estigarribia
General Eugenio A. Garay
CHACO BOREAL
CHACO
GRAN CHACO
Chaco Central
Chaco Austral
CHACO
FORMOSA
SANTIAGO DEL ESTERO
SALTA
JUJUY
CATAMARCA
TUCUMÁN
SANTA FE
Puerto Bahía Negra
Puerto Suárez
Puerto Quijarro
Puerto Gutiérrez
Puerto Fonseca
Puerto Pacheco
Puerto Sastre
Puerto Esperanza
Puerto Iguazú
Puerto Tres Fronteras
Puerto Deseado
Puerto Madryn
Puerto Pirámides
Puerto Tres Cruces
Puerto Madero
Puerto Ingeniero Ramos Mejía
Puerto Rosario
Puerto Ushuaia
Puerto Williams
Puerto Montt
Puerto Varas
Puerto Natales
Puerto Aysén
Puerto Cisnes
Puerto Chacabuco
Puerto Cisnes
Puerto Cisnes
Puerto Cisnes

SEVERNA AMERIKA

Kanada, Helmcken Falls

Udeleženca: Klemen Premrl in Tim Emmett

Trajanje: februar 2012

Tim Emmet in Klemen Premrl sta prva opravila vzpon do vrha stene slapov Helmcken. Tako je nastala nova smer Spray On Top (WI10, M9+, 8 raztežajev, višina 140 m, dolžina 230 m) z izjemno težkim vstopnim delom v ledu (po smeri Spray On), klasično kombinirano plezarijo v srednjem delu in »škotskim« zgornjim delom v skali, prekriti z neuporabnim snegom.

Preplezala sta še:

– Spray On (WI10, 4 raztežaji, 80 m), Premrl na fleš (brez prvega raztežaja, ki je bil pod ledom);

– Wolverine (M11, 1 R), prvi vzpon po smeri.

Klemen Premrl v smeri Spray on top (vir: gore-ljudje.net).

SPRAY ON TOP

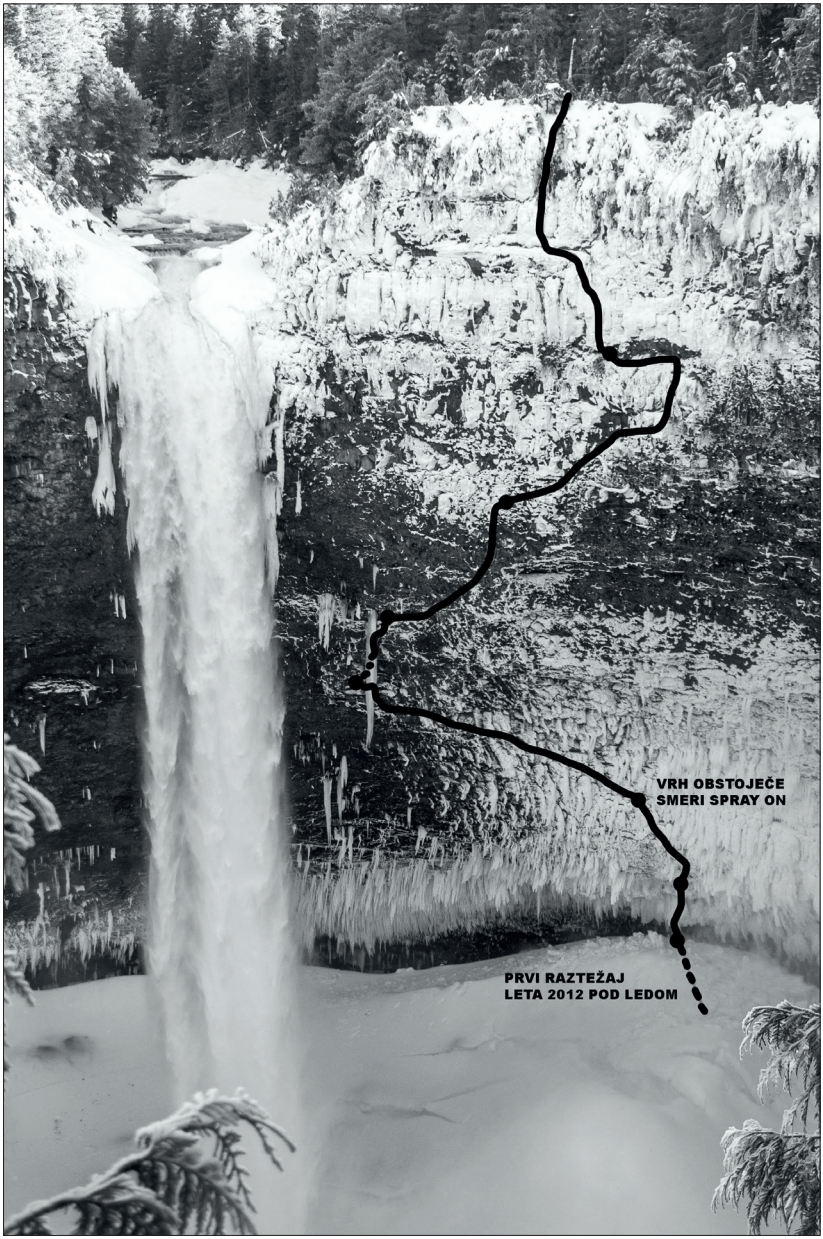
VRH OBSTOJEČE
SMERI SPRAY ON
PRVI RAZTEŽAJ
LETA 2012 POD LEDOM

Rocky Mountains 2012

Udeleženci: Dejan Koren (vodja), Jernej Arčon, Andrej Erceg in Mitja Šorn

Trajanje: od 13. marca do 4. aprila 2012

Preplezane smeri:

– Weeping wall Area: Central Pillar (II, WI5+, 180 m), Jernej in Mitja;

– Weeping wall Area: Left Hand (II, WI4, 180 m), Andrej in Dejan;

– Pilsner Ampitheatre: Traditional Ale (M7, WI5, 250 m), Jernej in Mitja;

– Pilsner Ampitheatre: Lucky Lager (M7+, WI6-, 250 m), Andrej in Dejan;

– Coire Dubh Integral (III, 5.7, WI3, 550 m), Jernej in Mitja;

– Curtain Call (IV, WI6, 125 m), Andrej in Mitja;

– Call of the Curtain (M7+, WI6, 125 m), Jernej in Dejan;

– Murchison Falls z vstopno varianto But, my Daddy´s a Psycho (III, WI 5+, 180 m), Jernej in Mitja;

– Stanley Headwall: French Reality (V, M6, WI6+, 150 m), Andrej in Dejan;

– The Trophy Wall: The Replicant (V, WI6/6+, 150 m), Jernej in Dejan;

– The Trophy Wall: The Exterminator s Terminatorjem (V, M8–, WI6, X, 150 m), Andrej in Mitja;

– Stanley Headwall: Suffer Machine (V, M7, WI5, 200 m), Jernej in Mitja;

– Stanley Headwall: Teddy Bear´s Picnic (V, M6, A0, WI6, 200 m), Andrej in Dejan;

– Stanley Headwall: Nemesis (V, WI6, 160 m), Dejan in Jernej.

Aljaska FAD 2012

Udeleženci: Anže Čokl (vodja), Bor Šumrada, Boštjan Virc, Dušan Huč, Grega Ažman, Janez Rutar, Matej Pobežin, Urban Iglič, Valentina Mravlje in Žiga Fujan

Trajanje: od 1. aprila do 3. maja 2012

Udeleženci so postavili bazni tabor na neimenovanem ledeniku (ki so ga poimenovali Freeapproved) na višini 1536 metrov. V šestnajstih dneh so kljub ne najboljšemu vremenu opravili številne ture. O celotnem dogajanju so posneli tudi dokumentarni film.

Seznam opravljenih tur (samo prvi vzpon (AV), spust (AS), pristop (P), turni smuk (TS) ali polet (SF); ponovitve ostalih niso zabeležene):

– SF: White Col, White Col Flight, Anže Čokl;

– AV: Freeapproved Spitz, SW Buttress (70°/40°–50°, M4, 600 m), Grega Ažman in Anže Čokl;

– AV: Sedlo pod Peak David (2278 m), Slovenian couloir (45°/30°, 580 m), Urban Iglič in Dušan Huč;

– TS: White Bear (2109 m), White Bear, Matej Pobežin, Žiga Fujan, Valentina Mravlje, Boštjan Virc, Janez Rutar, Grega Ažman, Anže Čokl in Bor Šumrada;

– TS: White Ridge (2014 m), White Ridge, Janez Rutar;

– AV: Little Ant Peak (2040 m), SW ridge (45°/30°), Valentina Mravlje, Urban Iglič in Dušan Huč;

– AV: Frogy pass, East couloir (40°–45°, 400 m), Anže Čokl, Matej Pobežin in Grega Ažman;

– AS: Frogy pass, East couloir (40°–45°, 400 m), Grega Ažman;

– AV: Spiky Notch, PEKA couloir (45°–65°, 500 m), Anže Čokl in Bor Šumrada;

– AS: ..., Slovenian Couloir (IV–/S4, 580 m), Boštjan Virc in Janez Rutar;

– AV: Gendarme S, Slovenian couloir (150 m grebena), Janez Rutar;

– AV: Frogy pass, SW couloir (40°, 350 m), Žiga Fujan in Bor Šumrada;

– AS: White Col, N face (IV–/S5, 400 m), Grega Ažman (prv.), Bostjan Virc in Anže Čokl;

– TS: Sunset Boulevard, Boštjan Virc, Janez Rutar, Matej Pobežin, Bor Šumrada, Valentina Mravlje, Žiga Fujan in Urban Iglič;

– AV: Thin Peak (2158 m), S gully (50°, 100 m), Bor Šumrada, Janez Rutar in Urban Iglič;

– AV: Freeapproved Peak (2709 m), The Final Frontier (V/3–4, 1100 m), Grega Ažman in Anže Čokl;

– AS: White Col, Ažman nima za burek (40°–45° (80°), 400 m): Bor Šumrada (prv.), Žiga Fujan (prv.), Anže Čokl, Janez Rutar in Matej Pobežin;

– TS + AV: Serac Peak Ridge (2225 m), Sunset Boulevard Wall (poskus: 45° (60°), 177 m): Urban Iglič in Janez Rutar;

– AV: Three Peak (2236 m), My Honey (55°/40°, 700 m (1000 m)), Bor Šumrada, Janez Rutar in Matej Pobežin;

– TS: Meta peak (1864 m), Žiga Fujan;

– AV: Windy Peak (2350 m), Sleepwalker (V/4, M5, 700 m), Grega Ažman, Anže Čokl in Bor Šumrada;

– AV: Seven Summits Peak (1807 m), Taya (45°, III, 780 m), Urban Iglič in Dušan Huč;

– P: Geodetski vrh (2145m), SW Ridge, Valentina Mravlje, Urban Iglič in Dušan Huč;

– AS: White Col, Ažman ima za hamburger (60°/40°–45°, 400 m), Grega Ažman (prv.);

– TS: Ant Peak Col Ant Peak Pass + Ant Peak Col, Boštjan Virc;

– TS: Flat peak (2440 m), Tri prelomnice, Matej Pobežin (prv), Janez

Rutar (prv), Bor Šumrada;

– TS: Peak David ridge to Middle Peak (2458 m), Janez Rutar;

– SF: White Bear, Speedflying, Anže Čokl;

– AV: Peak David (2438 m), N ridge (M4, 100 m), Grega Ažman;

– AV: Peak David, SE ridge Col, S ridge Col (40°, 350 m): Grega Ažman in Bor Šumrada;

– AS: Peak David, SE ridge Col, S ridge Col (40°, 350 m), Grega Ažman.

Ekipa (vir: freeapproved.com).

Aljaska 2012

Udeleženca: Matjaž Dušič in Blaž Navršnik

Trajanje: od 26. aprila do 29. maja 2012

Fanta sta za ogrevanje v Mini Moonflowerju preplezala Severni ozebnik. V odličnih razmerah sta hitro priplezala na vrh. Sestopila sta s spusti ob vrvi. Sledilo je več dni slabega vremena. Ko se je nebo zjasnilo (7. maja 2012), sta se odločila za prvenstveno linijo, ki postreže s strmimi odstavki. Novonastalo smer Ajda sta poimenovala po Blaževi hčerki. Po enotedenskem premoru zaradi slabega vremena (sneženje) sta 15. maja 2012 vstopila v severno steno Mount Hunterja, v smer North Buttress. Za vzpon in spust sta porabila 35 ur.

Preplezane smeri:

– Mini Moonflower, North Couloir (IV, 80°, 800 m, 6 ur);

– Mini Moonflower, prvenstvena smer Ajda (V, M6+, AI 5+, 800 m, 12 ur);

– Mount Hunter, North Buttress (Alaska grade 6, 5.8, M5, AI 6, M7, 1300 m, 28 ur).

Uspešno plezanje v novi smeri. Foto: Blaž Navršnik (vir: ka.pzs.si).

Denali 2012

Udeleženca: Arne Jeglič in Matic Košir

Trajanje: od 27. aprila do 28. maja 2012

Mini odpravo so pestile razne nevšečnosti (izjemno nizke temperature, slabo vreme, Arnetove zdravstvene težave, Matičevo poškodovano koleno), kljub vsemu pa sta fanta opravila sledeče vzpone:

– Mt. Frances, SW Ridge (AK4, 5.8, 60°, 1200 m, 8 ur in pol za smer, 12 ur baza–baza), Jeglič-Košir;

– Mini-Moonflower, North Culoir (AK4, 5 R, 800 m), Košir-Tinker (8 ur za smer, 14 ur baza-baza) in Jeglič-Marin (6 ur za smer, 12 ur baza–baza);

– Mt. Hunter, Moonflower Buttress, smer Deprivation, Košir-Jeglič, preplezala 7 R in obrnila zaradi slabega počutja;

– Mini-Moonflower, poizkus nove smeri, Jeglič-Navršnik-Dušič, obrnili po 2 R zaradi mraza in vetra.

Denali 2012

Udeleženci: Dušan Golubič (vodja), Miha Šosterič in Bojan Avguštin

Trajanje: od 3. junija do 4. julija 2012

Vsi trije udeleženci so dosegli južni vrh Denalija po smeri West Buttress. Po njej so tudi sestopili.

Bugaboos 2012

Udeleženca: Andrej Grmovšek in Tanja Grmovšek

Trajanje: od 13. julija do 12. avgusta 2012

Čeprav na začetku odprave vreme ni najbolje sodelovalo, sta Andrej in Tanja v drugi polovici odprave opravila več dobrih vzponov. Vrhunec je bil zagotovo zahteven prosti vzpon v dolgi smeri All along the wachtower v zahodni steni North Howser Towerja. Andrej je smer menda kot prvi v celoti preplezal prosto in na pogled.

Opravljeni vzponi:

Squamish:

– The Chief, The Millenium Falcon (5.11a, A0, 450 m);

– športne in tradicionalne smeri do 5.11.d.

Bugaboos:

– Snowpatch spire, Sunshine crack (5.11–, 350 m, 11 R, oba prosto, Andrej NP);

– Snowpatch spire (West Face), Tower Arete (5.12a, 350 m, 10 R, Andrej NP, Tanja prosto do 5.11–);

– Crescent spire, McTech Arete (5.10–, 200 m, 6 R + Energy crisis, 5.11+, 60 m, Andrej NP, Tanja prosto (brez smeri Energy crisis));

– North Howser Tower, All Along the Watchtower (5.12–, 1000 m, 34 R, Andrej NP, Tanja prosto do 5.10).

Index:

– tradicionalne smeri do 5.11+.

JUŽNA AMERIKA

Venezuela 2011/12

Udeleženci: Andrej Grmovšek (vodja), Tanja Grmovšek, Matic Obid in Luka Krajnc

Trajanje: od 8. decembra 2011 do 15. januarja 2012

Andrej in Tanja sta se iz osebnih razlogov v Slovenijo vrnila predčasno, Luka in Matic pa sta se odpravila plezat v osrčje džungle. V Acopan Tepui sta preplezala sedem smeri, od tega eno prvenstveno in tri prve ponovitve.

Preplezane smeri:

16. 12.: Hasta luego taurepan (6c+, 300 m, NP, mešano svedri in trad.).

18. 12.: Gardineros de la grandes paredes (7b, 300 m, NP, mešano svedri in trad.).

20. 12.: Italijanska smer (6c, 300 m, NP, trad., nekaj klinov na stojiščih; prva ponovitev smeri + dodan raztežaj do vrha stene – prvi plezalci so zaradi nesreče prekinili s plezanjem).

24. 12.: NP sta preplezala 4 raztežaje nove smeri in pritrdila vrv.

26. 12.: Splezala sta še tri nove raztežaje (1 padec) do vrha.

28. 12.: Novo smer sta v celoti prosto preplezala. Varovanje v smeri trad., brez svedrov; v smeri sta pustila 5 klinov in 3 zatiče za spust. Poimenovala sta jo Miss Acopan (7b, 250 m). Ocene po raztežajih so: 5b, 6a+, 6c, 6c, 7a+, 7b, 7a+.

30. 12.: El Placer de la Abstinencia (7b+, 260 m, NP, trad., svedri le na sidriščih).

3.–4. 1. 2012: Purgatorio (7b, 700 m, 20 raztežajev, NP, prva ponovitev smeri; najdaljša smer v steni, svedri na sidriščih, drugače večinoma trad.; vse skupaj približno 15 svedrov za varovanje in približno deset raztežajev od 6c do 7b.).

6. 1.: Takamajaka (7a+, 300 m, NP, prva ponovitev smeri, mešano svedri in trad.).

MISS ACOPAN

Patagonija 2012

Udeleženca: Matjaž Dušič in Matic Grudnik

Trajanje: od 30. januarja do 28. februarja 2012

Časovni potek odprave:

30. 1.–1. 2.: Potovanje do El Chaltena.

2. 2.–3. 2.: El Chalten. Branje knjig, plezanje v okoliških plezališčih.

4. 2.: Udeležba na festivalu balvaniranja.

5. 2.–7. 2.: Plezanje v okoliških plezališčih in spremljanje vremena.

8. 2.: Prenos opreme do jezera de Los Tres in vrnitev v mesto.

10. 2.: Fanta sta odšla do prelaza Superior in nadaljevala proti Poincenotu. Tam sta se obrnila zaradi padavin. Opremo sta pustila na prelazu.

18. 2.: Vrnitev na prelaz.

19. 2.: Ves dan je snežilo. Urejanje snežne luknje za bolj udobno spanje.

20. 2.: Poskus vzpona po smeri Corazon v Fitz Royu.

21. 2.: Matjaž in Matic sta preplezala smer Whillans-Cochrane na Poincenot.

22. 2.: Pakiranje opreme in vrnitev v dolino.

23. 2.–27. 2.: El Chalten. Slabo vreme.

28. 2.: Povratek domov.

Bolivija 2012

Udeleženci: Miranda Ortar (vodja), Marko Gruden, Marko Koren, Sandro Krajnik, Dejan Lapanja, Andrej Smrekar, Manca Sušnik in Maja Lavrin

Trajanje: od 1. do 26. junija 2012

Opravljeni vzponi (kronološko):

3. 6.: Chacaltaya (do 5100 m), vsi.

6. 6.: Pico Austria (5300 m), Marko Koren in Andrej Smrekar. Cerro Miardor (5200 m), Miranda Ortar, Manca Sušnik, Dejan Lapanja in Maja Lavrin.

7. 6.: Huallomen (5463 m), Marko Koren in Andrej Smrekar. Pequeño Alpamayo (5370 m, West-Southwest Ridge, Normal Route: AD, 45°–55°, 250 m), Miranda Ortar, Dejan Lapanja in Maja Lavrin. Pequeño Alpamayo (5370 m, Diretissima, D–, 55°, 250 m), Sandro Krajnik in Marko Gruden. Tarija (5240 m), Manca Sušnik.

8. 6.: Pico Austria (5300 m), Manca Sušnik, Dejan Lapanja in Maja Lavrin. Cerro Mirador (5200 m), Sandro Krajnik in Andrej Smrekar.

9. 6.: Tarija (5240 m), Andrej Smrekar. Pico Austria (5300 m, grebenski pristop), Manca Sušnik, Dejan Lapanja in Maja Lavrin.

15. 6.: Huayna Potosi (6088 m, Normal Route, AD–, 600 m), Marko Koren, Dejan Lapanja, Miranda Ortar, Maja Lavrin, Sandro Krajnik, Marko Gruden in Andrej Smrekar.

19. 6.: Pequeño Alpamayo (5370 m – West-Southwest Ridge/Normal Route: AD, 45°–55°, 250 m), Andrej Smrekar. Cabeza de condor (5650 m, Diretissima: D+, 350 m), Marko Koren, Sandro Krajnik in Marko Gruden.

20. 6.: Aguja Negra (5.290 m, po grebenu), Marko Gruden. Piramide Blanca (5230 m, Southwest Face/West Ridge Route: AD, 200 m), Manca Sušnik, Marko Koren in Andrej Smrekar.

21. 6.: Ilusion (5330 m, AD, 400 m), Marko Koren, Marko Gruden in

Andrej Smrekar.

22. 6.: Sajama (6549 m, Northwest Ridge Route: AD, 50°, 800 m), Miranda Ortar in Dejan Lapanja. Ala Izquierda (5532 m, South Face Route: D–, 600 m), Marko Koren in Marko Gruden.

Bolivija, Apolobamba 2012 – AK Ravne

Udeleženci: Boris Santner (vodja), Stanislav Mihev, Franc Pušnik, Vinko Močilnik, Sebastjan Zapušek, Domen Petek, Primož Šteharnik in Marta Krejan

Trajanje: od 29. junija do 25. julija

Po uspešno opravljeni aklimatizaciji so udeleženci odšli v bazo pod jezerom Chucuyo in nad jezerom Lago Suches (4700 m).

Opravljeni vzponi:

– skupina Palomani: Vinko Močilnik, Franc Pušnik in Stanko Mihev preplezajo smer na Slovenski turn, JV-stena (5595 m), 60°/55°, 6 ur. Po ledeniku 95 višinskih metrov in še 200 višinskih metrov do vrha Slovenskega turna;

– neimenovani vrh jugovzhodno od baze (5600 m): Sebastjan Zapušek in Boris Santner preplezata prvenstveno Koroško smer (South-East Ridge), 300 m, 60°/50°, 2 uri + dostop po ledeniku 2 uri;

– Palomani Tranca (5633 m): domačin Ramiro in Primož Šteharnik sta pristopila na vrh s perujske strani čez ledenik in zahodno snežno pobočje (4 ure). Primož Šteharnik je opravil prvenstveni smučarski spust z vrha po smeri pristopa do povišanega tabora na koncu ledenika;

– Palomani Central (5633 m): Domen Petek in Marta Krejan sta preplezala novo smer Krikosa, 500 m, 5 ur. Vstopila sta po stometrskem zaledenelem slapu (do 60°), po ledeniku proti vrhu (dva strmejša dela do 65°), na vrh dva raztežaja po kopnem (III). Z vrha po kopnem delu spust po vrvi. Sestop v bazo 4 ure.

– (neimenovani) vrh vzhodno od baze: Koroška (5300 m): Vinko Močilnik in Franc Pušnik ter Primož Šteharnik in Stanko Mihev preplezajo prvenstveno Slovensko smer, 240 m, 45°;

– Sebastjan Zapušek in Boris Santner sta splezala na dva neosvojena vrhova vzhodno od Palomani Central (5633 m). Dostop do prvega (5570 m) je potekal prek ledenika (1 ura in pol) in čez zaledenel slap WI 2–3, 100 m, zadnji raztežaj do 65°. Predlagano ime Palomani Luka. Za drugi vrh, ki je najvzhodnejši v verigi, je dostop enak kot do prvega, z zadnjim raztežajem do 70°. Predlagano ime Palomani East (5565 m). Plezal je Sebastjan Zapušek.

– Chucuyo Grande (5523 m): Domen Petek, Primož Šteharnik in Marta Krejan opravijo vzpon na vrh po J-strani (South Face, 65°, 3 ure). Primož Šteharnik je opravil prvenstven spust na smučeh z vrha in po ledeniku, dokler je bilo to mogoče. Sestop do baze 6 ur.

Leva linija: smer vzpona in smučanja Primoža Šteharnika (Palomani Tranca). Desna linija: smer vzpona na Slovenski turn (Vinko Močilnik, Franc Pušnik in Stanko Mihev).

Koroška smer (Sebastjan Zapušek in Boris Santner).

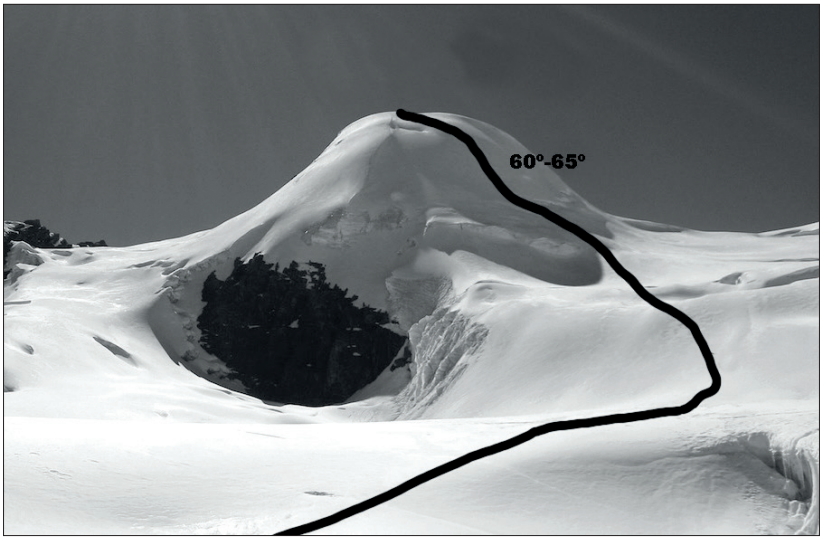

Linija vzpona na Chucuyo Grande
(Domen Petek, Primož Šteharnik in Marta Krejan).

Cordillera Blanca

Udeleženca: Sašo Ocvirk in Jakob Jovan

Trajanje: junij, julij 2012

Sašo in Jakob sta imela v načrtu vzpon na Artesonraju, a so ju prebavne motnje nagnale nazaj v dolino. Potem sta v Ishinci (5550 m) preplezala novo smer, po kateri je Jakob tudi odsmučal. Poteka desno od Celjske smeri (preplezana leta 2009) in je za odtenek zahtevnejša. Poimenovala sta jo po njunih težavah na odpravi: Driska (D+, 40°–65°, 600 m).

Cordillera Blanca – Peru 2012 (AO Grmada Celje)

Udeleženci: Tomo Videnšek (vodja), Brane Škornik, Roman Toplak, Rado Pilih in Jože Cajzek

Trajanje: od 25. junija do 17. julija 2012

Člani so se povzpeli na vrhove: Nevado Urus (5420 m); Ishinca (5530 m) po smeri Ruta direct, AD; Toclaraju (6034 m) po smeri West face direct, D+; Artesonraju (6025 m) SE Face, D.

Ekipa (vir: ao.pdgrmada.org).

Patagonija 2012

Udeleženci: Tine Cuder (vodja), Rok Stubelj in Domen Kastelic

Trajanje: od 17. novembra do 8. decembra 2012

Po prvem neuspelem poskusu (neugodne vremenske razmere) so se fantje odločili za ponoven poskus vzpona po smeri Ragni (Cerro Torre). Sledil je dolg dostop do stene (13 ur) čez ledenik in prelaz Marconi ter naprej po ledeniku Campo de hielo do Circo del Altares pod zahodno steno. Preplezali so položnejši del stene (do 40 stopinj, M2) in si 200 metrov pod Col de Esperanza uredili bivak. Ob treh zjutraj so nadaljevali in nenavezani splezali na Col de Esperanza (do 55 stopinj). Zatem so navezani začeli s plezanjem težjega, 600 metrov dolgega dela smeri. Razmere za plezanje so bile dobre (trd led z dobrimi možnostmi varovanja), zato so hitro napredovali. V vršnem delu so naleteli na dva vertikalna raztežaja z neugodnim prehodom čez skale. Za konec jih je pričakal še prehod skozi tunel na vrh. Sestopili so s spusti po abalakovih, ki so jih pustile prejšnje naveze (nekaj jih je bilo treba učvrstiti in povezati).

Preplezana smer:

– Cerro Torre, Z-stena: Ragni (AI 5+, M, 1550 m, 12 ur).

Na vrhu Cerro Torreja (vir: gore-ljudje.net).

AZIJA

Koreja

Udeleženca: Jasna in Andrej Pečjak

Trajanje: februar 2012

Jasna in Andrej Pečjak sta se mudila v Koreji zaradi sojenja na tekmi svetovnega pokala v lednem plezanju, ki je bila v Čongsongu. Po tekmi jima je ostal prost dan, ki sta ga izkoristila za plezanje slapu Gugok (WI5, 80 m) v pogorju Gangehon.

Družabnost pod slapovi. Foto: Andrej Pečjak (vir: gore-ljudje.net).

Karakorum 2012

Udeleženci: Irena Mrak, Tomaž Goslar in Mojca Švajger

Trajanje: od 4. junija do 2. avgusta 2012

Trojica si je za aklimatizacijo izbrala vzpon na Spantik (7027 m). Vrh so dosegli 22. junija 2012.

Tomaž je 8. julija zapustil odpravo, Irena in Mojca pa sta nadaljevali z

aktivnostmi za vzpon na Gašerbrum 1:

6. 7.: Postavitev baze.

8. 7.: Preverjanje možnosti vzpona po ameriški smeri.

10. 7.: Vzpon do T1 na 5900 metrih – normalni pristop.

10. 7.: Vzpon na Gašerbrum La (6400 m).

12.7.: Sestop v bazo.

13.–17. 7.: Baza; sneženje.

18. 7.: Vzpon na T2.

19. 7.: Poslabšanje s sneženjem.

20. 7.: Sestop v bazo.

21. 7.–4. 7.: Baza; sneženje.

25. 7.: Vzpon na T1.

26. 7.: Ponovno poslabšanje s sneženjem; sestop v bazo.

28. 7.: Sestop prek Gondogoro La.

30. 7.: Mačulu.

2. 8.: Prihod domov.

Na vhu Spantika. Foto: Tomaž Goslar (vir: pzs.si).

K7 (mednarodna odprava) – Čarakusa

Udeleženci: Kyle Dempster (vodja), Hayden Kennedy (oba ZDA) in Urban Novak; pridruženi: Jesse Mease, Erin Wilson in Shingo Ohkawa

Trajanje: od 29. junija do 4. avgusta 2012

Po uspešno opravljeni aklimatizaciji so Urban, Kyle in Hayden začeli z vzponom po novi smeri na K7. Prvi dan (17. 7. 2012) so v šestih urah pristopili pod vzhodno steno glavnega vrha K7, kjer so postavili šotor, natopili sneg za pijačo in pripravili nekaj hrane.

Ob enajstih zvečer so začeli plezati. Spodnjih 300 metrov so nenavezani plezali po snežno-lednem terenu z odstavki, strmimi do 80°. Sledilo je pet raztežajev lednega plezanja (WI5). Do tam so bile razmere odlične, začinili so jih le občasni rahli pršni plazovi v lednem delu. V tem času se je tudi zdanilo in obetal se je lep dan. Lednim raztežajem je sledilo kratko snežišče, nad katerim so po sistemu ramp prečili proti levi. Tu so bile razmere težavne, saj so plezali v strmem, globokem snegu. Varovali so se v ledu, prekritim s polmetrsko odejo nepredelanega snega. Na zgornje snežišče (ki je bilo dolgo dva raztežaja) so splezali prek kombiniranega terena in dveh lednih raztežajev. Čez skalno stopnjo so plezali v nepreglednem kombiniranem terenu (M6) z veliko nepredelanega snega. Do osmih zvečer jim je uspelo priplezati do majhnega snežnega grebena, kjer so si izkopali polico in na njej bivakirali. Noč jim je popestrila snežna nevihta. Zjutraj se je vreme izboljšalo, zato so nadaljevali s plezanjem. Po nekaj raztežajih (še vedno kombiniranega plezanja) so priplezali do vršnega snežišča. Vreme se je v tem času poslabšalo in začelo je snežiti. Sledilo je plezanje v strmem, nepredelanem snegu. Ob štirinajsti uri so dosegli vrh in kmalu začeli sestopati s spusti ob vrvi. Sestop so popestrili pršni plazovi, nekateri so bili kar dolgotrajni. Ob dveh zjutraj so bili fantje pri šotoru pod steno, kjer so spali do dvanajstih. V tem času je zapadlo približno 20 centimetrov novega snega. Popoldne so sestopili do baznega tabora. Skupaj z deveturnim bivakom so plezali in sestopali 51 ur. Smer je logična in sledi naravni liniji v vzhodni steni, ki je objektivno gledano zelo varna. Največje težave so na vrhu smeri.

Uspešnemu vzponu je sledil teden nestanovitnega vremena. V tem času so fantje veliko balvanirali. Urban je skupaj s Erinom Wilsonom v

sneženju splezal na Nasser Brakk. Ko se je vreme nekoliko izboljšalo, je s Haydnom splezal na Lady Finger (verjetno po delno novem, lažjem spodnjem terenu in V-razu). Za konec je skupaj z Jessiejem Measom splezal še na nezahteven pettisočak Phatan Brakk. Poleg tega so Kyle, Hayden in Erin v tem času poskusili tudi v steni Iqbal ter v Nafees Capu.

Opravljeni vzponi:

– Sulu Peak (5950 m) – Južni ozebnik: Hayden Kennedy, Kyle Dempster in Urban Novak;

– K7 (6935 m) – nova smer v V-steni: Hayden Kennedy, Kyle Dempster in Urban Novak;

– Nasser Brakk (ok. 5100 m) – Britanska smer: Erin Wilson in Urban Novak;

– Lady Finger (ok. 5300 m) – spodaj verjetno novo do IV (400 m) + Vzhodni raz (150 m): Hayden Kennedy in Urban Novak;

- Phatan Brakk (5410 m): Jesse Mease in Urban Novak.

Poskusi:

– Farol West (ok. 6300 m) – poskus nove smeri v južni steni do višine ok. 6000 m: Kyle Dempster in Urban Novak;

– 2. steber v masivu K7 – južna stena: Kyle Dempster in Urban Novak;

– Iqbal Wall – poskus v Ski Tracku: Erin Wilson, Kyle Dempster in Hayden Kennedy;

– Nafees Cap - poskus v smeri Ledgeway to Heaven: Erin Wilson, Hayden Kennedy in Kyle Dempster.

Nova smer v V-steni K7. Foto: Kyle Dempster (vir: gore-ljudje.net).

Koroška 8000 – Broad Peak

Udeleženci: Grega Lačen (vodja), Ludvik Golob (namestnik vodje), Andrej Gradišnik, Sašo Prosenjak, Jurij Gorjanc (zdravnik), Tadej Zorman in Matej Flis

Trajanje: od 29. junija do 11. avgusta 2012

Odprava je od vsega začetka delovala zelo utečeno. Potem ko je glavnina odprave v rekordno hitrem času dosegla bazni tabor na višini 4500 metrov (iz Slovenije do vznožja Broad Peaka so potrebovali le osem dni), so v naslednjih dneh hitro napredovali tudi na gori. Poznalo se je, da sta Tadej Zorman in Ludvik Golob že pred njihovim prihodom postavila ne samo baznega tabora, ampak tudi prvi tabor na višini 5500 metrov. Kmalu so opremili tudi drugi tabor in vsi v njem prespali. Sledilo je opremljanje tretjega na višini 7100 metrov in četrtega na višini 7600 metrov. Sledil je uspešen poskus peterice na vrh (8051 m), medtem ko sta Grega Lačen in Sašo Prosenjak zaradi zdravstvenih težav slednjega sestopila nazaj v bazo.

Broad Peak. Foto: arhiv odprave (vir: pzs.si).

Pik Lenin 2012

Udeleženci: Andreja Sever, Breda Bibič, Uroš Murko, Branko Ivanek, Marjeta Brežnik, Matej Knez, Sebastijan Jančič in Tomaž Stražar

Trajanje: od 2. julija do 23. julija 2012

Andreji, Bredi, Urošu in Branku je uspel vzpon na Pik Razdelnaja (6148 m). Vrh Lenina je zaradi neugodnih vremenskih razmer ostal neosvojen.

Kirgizija 2012

Udeleženci: Peter Bajec (vodja), Boštjan Tomplak, Primož Bregar, Luka Golob, Anže Dobrilovič, Domen Košir in Jaša Saražin

Trajanje: od 6. julija do 29. julija 2012

Odpravo so zaznamovale neugodne vremenske razmere in zdravstvene težave udeležencev. Kljub vsem neprilikam so fantje v dveh tednih skupno preplezali lepo število (sicer lažjih) prvenstvenih smeri ter opravili več smučarskih/deskarskih spustov in nekaj ponovitev smeri.

Prvenstvene smeri:

– greben Lyeva: Spominska (40°–50°, 200 m), Domen Košir in Jaša Saražin, 13. 7. 2012; Anže Dobrilovič – prva ponovitev smeri, 22. 7. 2012; Luka Golob – druga ponovitev smeri, 23. 7. 2012;

– greben Lyeva: TADA (IV/2, 50°–60°, 350 m), Domen Košir, 15. 7. 2012; Boštjan Tomplak – prva ponovitev smeri, 23. 7. 2012;

– Pik Judith-Brian (4986 m): 60 let AOŽ (70°/50°–60°, M, 350 m), Luka Golob, Primož Bregar in Anže Dobrilovič, 16. 7. 2012;

– Obzhorny (5156 m): Ozebnik Bregar-Golob (50°/65°, 600 m), Luka Golob in Primož Bregar, 18. 7. 2012;

– Pik Ajda in naprej po grebenu na Pik Maja (oba okoli 4900 m): Dve muhi na en mah (IV/3+, M4, 900 m), Anže Dobrilovič in Domen Košir,

18. 7. 2012;

– greben Obzhorny–Pik Judith-Brian: Jelenček (40°/65°, 300 m) + Debeluharska smer (65°, 250 m; v sestopu), Peter Bajec, 18. 7. 2012;

– Metel (4850 m): Never ending story (45°, 450 m), Jaša Saražin, 18. 7. 2012;

– Obzhorny (5156 m): Y-AD (45°/55°, 400 m), Anže Dobrilovič in Domen Košir, 19. 7. 2012;

– greben Obzhorny–Pik Judith-Brian: Barbarina smer (50°–60°, WI3, M3, 310 m), Primož Bregar in Luka Golob, 19. 7. 2012;

– Pik Piramida (5140 m): JK crew line (IV/3, M3, 450 m) + Sestopna (40°–50°, 450 m, v sestopu), Domen Košir, 21. 7. 2012;

– Lyev: Ozero direkt (30°–45°, 200 m), Jaša Saražin, 22. 7. 2012;

– Lyev: The end of the road for me (70°/40°–60°, 350 m), Peter Bajec, 22. 7. 2012.

Smučarski/deskarski spusti:

– Pik Alpini (4578 m), spust z vrha, Domen Košir in Jaša Saražin, 12. 7. 2012;

– Lvitsa (4631 m), spust na sedlo, Luka Golob, 13. 7. 2012;

– Kotur, prvenstven smuk (40°, 400 m), Anže Dobrilovič, 13. 7. 2012;

– Obzhorny (5156 m), spust z vrha, Domen Košir, 19. 7. 2012;

– Lyev (4710 m), spust z vrha, Anže Dobrilovič in Jaša Saražin, 22. 7. 2012; Domen Košir in Luka Golob, 23. 7. 2012.

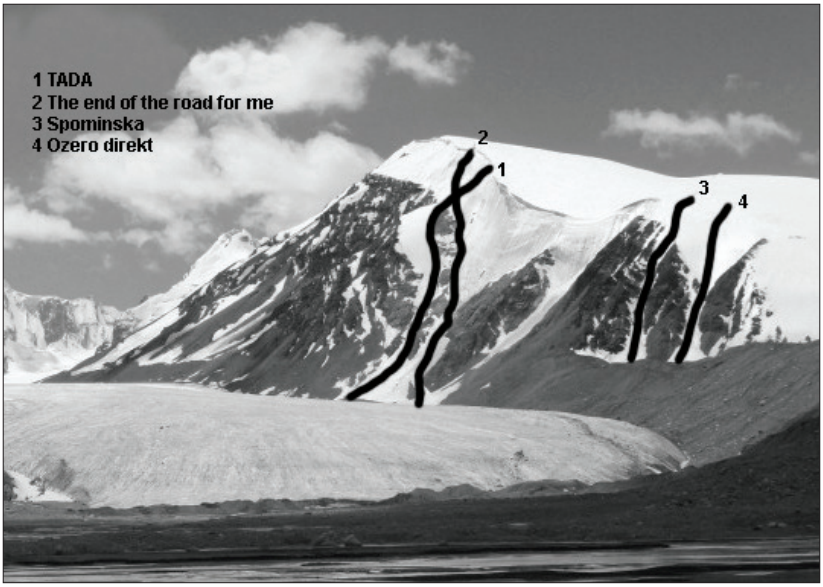

Smeri v Lyevu. Foto: arhiv odprave (vir: pzs.si).

Never ending story. Foto: arhiv odprave (vir: pzs.si).

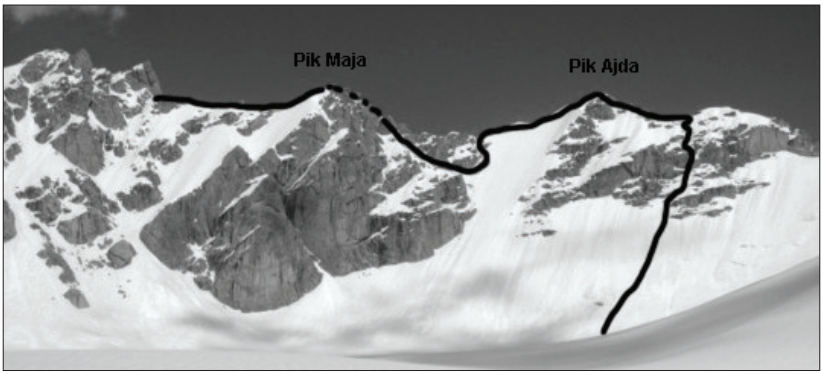

Pik Maja in Pik Ajda. Foto: arhiv odprave (vir: pzs.si).

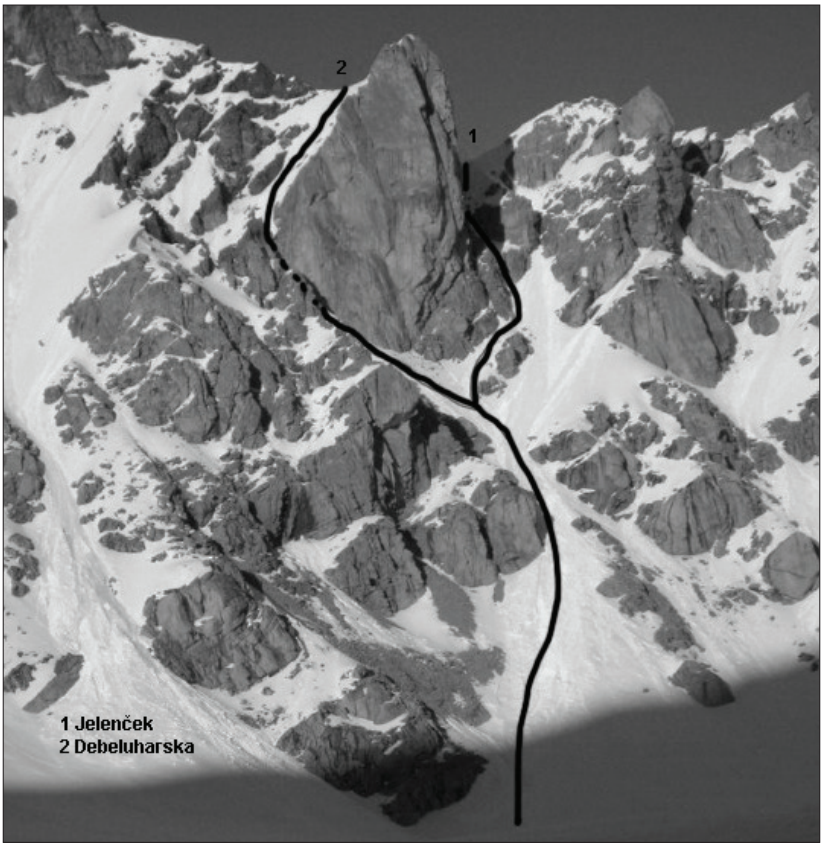

Jelenček in Debeluharska. Foto: arhiv odprave (vir: pzs.si).

Pamir Alai 2012

Udeleženci: Monika Kambič (vodja), Tina Di Batista, Andrej Erceg, David Debeljak in James Cherry (Kanada)

Trajanje: od 11. julija do 6. avgusta 2012

V kratkem času in relativno nestabilnem vremenu je peterica preplezala precej raztežajev v kakovostnem granitu:

– Pic du Pamir (2500 m): Crack Suzy (6b, 250 m), Debeljak-Cherry in Di Batista-Kambič;

– Pic du Pamir (2500 m): O.W. (6c+, 250 m), Debeljak-Cherry in Di Batista-Erceg;

– Pik (4510 m): Francoska smer (6a, z varianto 6c, 1500 m), Erceg-Di Batista-Kambič;

– Pik Slesova (4250 m): Perstroika crack (7b, 900 m), Debeljak-Cherry (David je smer preplezal prosto na pogled) in Di Batista-Erceg (Andrej je smer preplezal prosto);

– Pik Kotin (4523 m): SV raz (6a, 1000 m), Debeljak.

Tina v smeri Perestroika crack. Foto: arhiv odprave (vir: pzs.si).

Nepal 2012

Udeleženec: Rok Benkovič

Trajanje: od 18. septembra do 6. oktobra 2012

Rok je po novi smeri v alpskem slogu sam preplezal severozahodno steno Dawa Peaka nad vasico Gokjo. Nastala je smer Monkey OK (V/M4, IV/50°–70°, 900 m). Na začetku je smer potekala po položnem, a zelo trdem ledeniškem ledu, po dobrem raztežaju so se razmere izboljšale. Do prve skalne zapore na levi je Rok plezal po trdem snegu (50°–60°), nato je prečil proti desni. Z naraščanjem strmine (60°–70°) je sneg postajal vse bolj nepredelan. Pomagalo je zatikanje cepinov za skalo (prhek sneg ali pomanjkanje snega). V prečkah so bile razmere boljše. Pod vrhom je bilo treba preplezati krajšo skalno zajedo (IV). Za sestop z vrha je najprej sledilo sedem spustov ob vrvi (po 30 m), nato plezanje navzdol na ledenik.

MONKEY OK

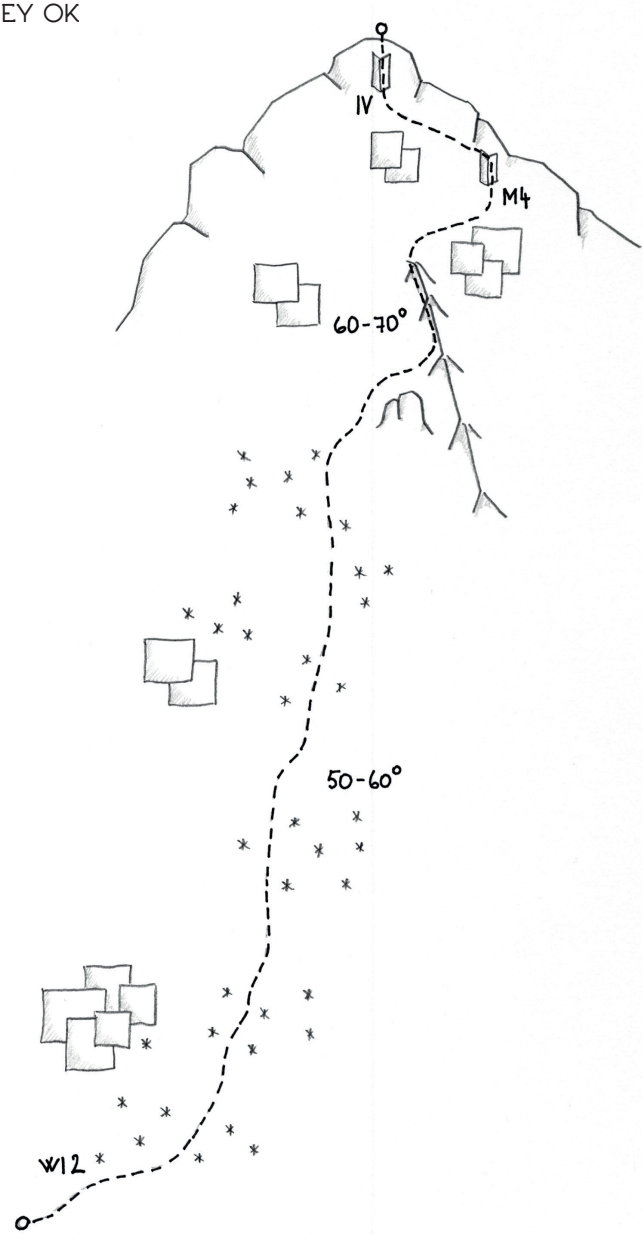

Janak 2012

Udeleženci: Miha Habjan (vodja), Igor Kremser, Matevž Jerman, Nejc Marčič in Luka Stražar; v ekipi sta sodelovala še Padam Tamang (sirdar) in Phurba Tamang (kuhar)

Trajanje: od 20. septembra do 11. novembra 2012

Fantje so že na poti do baze začeli z lažjimi aklimatizacijskimi vzponi, drugi in tretji dan v bazi pa so se dvignili do 5900 metrov. Prve načrte za resnejšo aklimatizacijo je prekrižalo slabo vreme, ko je tudi v baznem taboru zapadlo do 20 cm snega. Kmalu se je vreme ponovno ustalilo in vseh pet se je odpravilo pod Z-steno Janaka in pod J- (JZ-) ostenje obeh Lasherjev (1 in 2). Tam so na višini 5500 metrov postavili ABC. Pri nošnji opreme jim je nekajkrat pomagal kuhar Phurba.

Po seznanitvi z razmerami v stenah in stanjem ledenikov pod Lasherjema (tudi pod Janakom) sta se Luka in Nejc najprej odločila za ozebnik v Lasherju 1 (Štremfelj in Habjan, 2005), a sta zaradi neprehodnosti čez serake pod steno načrt opustila. Po tem poskusu sta se odločila za nepreplezano steno Lasherja 2 (še nima pristopa na vrh). Opravila sta dober, tehnično zahteven in resen poskus do 6500 metrov. Žal jima zaradi slabih razmer v steni ni uspelo. Vseeno je bil vzpon dobra priprava na kasnejši vzpon v Z-steni Janaka.

Miha, Igor in Matevž so šli najprej na Koto med dvema neimenovanima vrhovoma (do 6000 m), nato pa pod skrajni levi del JZ-stene Lasherja 1. Igor in Matevž sta naslednje jutro poskusila v JZ-steni Lasherja 1 (levi del) z novo smerjo, a sta ju orkanski veter in mraz pregnala iz stene.

Nasploh so bile J- (JZ-) in Z-stene skope s snegom. Zlasti Z-stena Janaka je bila po količini snega neprimerljiva s stanjem leta 2005. Prav tako je presenetilo stanje ledenikov, zlasti pod obema Lasherjema. V ozebnik na Lasher 1 sploh ni bilo mogoče (varno!) vstopiti, prav tako ne v V-del stene na Lasher 2. Ledeniki so se posedli, spremenili (na slabše) ali mestoma celo izginili, pojavili pa so se nevarni seraki.

Po teh aklimatizacijskih poskusih je na vrsto prišel Janak. Luka in Nejc sta se vrnila v ABC, kjer sta počivala en dan. Nato sta se odločila za linijo načrtovanega vzpona in vstopila v Z-steno Janaka. V relativno

ugodnih razmerah sta plezala cel dan, proti večeru pa sta v zgornji četrtini stene smer priključila na JZ-steber (Štremfelj in Zalokar, 2006), kjer sta bivakirala. Naslednji dan sta v orkanskem vetru prišla na vrh Janaka in kmalu začela s sestopom. Po številnih spustih ob vrvi sta ob 23. uri prišla nazaj v ABC. Vzpon ni bil nedolžen, oba sta staknila omrzline (prsti na rokah in nogah), na srečo nič resnejšega. Nastala je nova smer prek Z-stene, opravila sta šele drugi pristop na vrh Janaka.

Igor in Matevž (Miha se jima ni pridružil zaradi zdravstvenih težav) sta skupaj s Phurbo odšla čez ledenik Broken do vznožja ledenika pod J-steno Janaka. Phurba se je zvečer vrnil v bazo, fanta pa sta se razgledala po okolici in prespala. Naslednje jutro sta se zaradi Matevževega slabega počutja odločila, da ne bosta poskusila v steni, in se vrnila v bazo.

Medtem sta v bazo prišla tudi Luka in Nejc. Po tem je zanimanje za nadaljnje vzpone upadlo, energije ni bilo več, zato se je plezalni del odprave končal.

Pomembni vzponi in poskusi:

– Luka Stražar in Nejc Marčič: 15. 10. – Lasher 2 (6860 m), JZ-stena, ocena M5, AI, 4+, 650 m, poskus;

Lasher 2, poskus nove smeri. Foto: arhiv odprave.

– Igor Kremser in Matevž Jerman: 17. 10. – Lasher 1 (6930 m), JZ-stena, do 60°, 200 m, poskus;

– Luka Stražar in Nejc Marčič: 21. in 22. 10. – Janak (7090 m), Modri dirkač, Z-stena, 80°/60°–70°, M4, 1400 m (1100 m prvenstvenih).

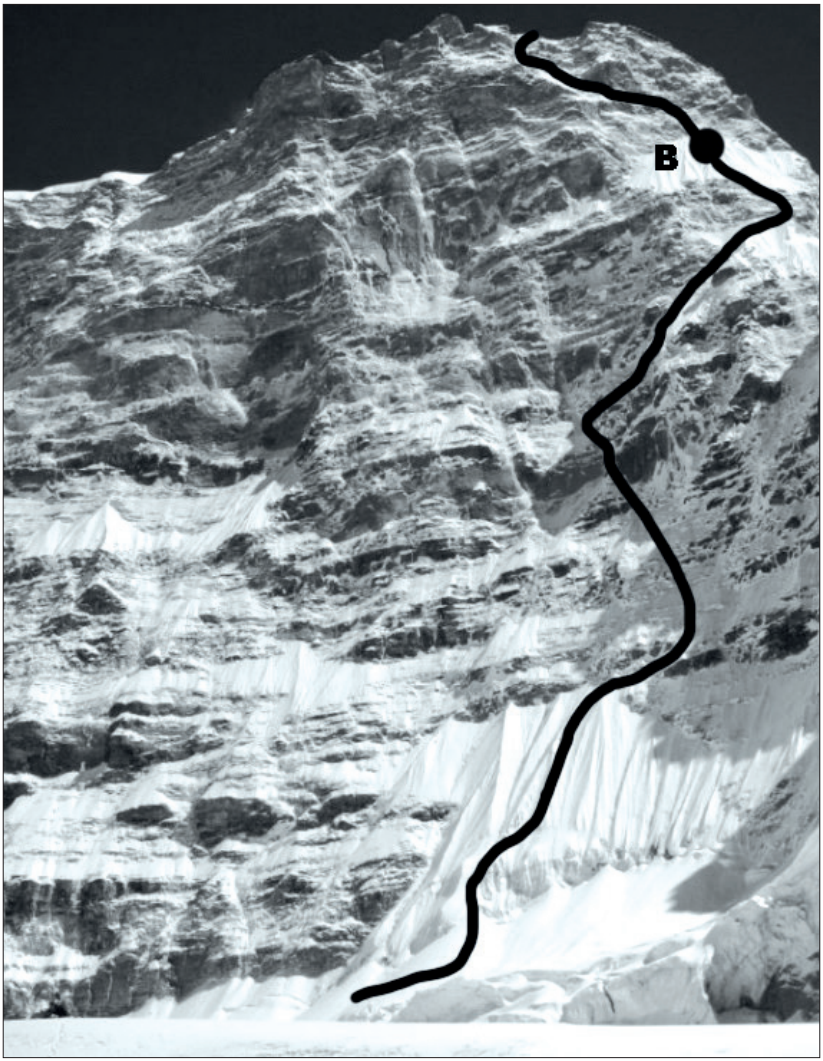

Janak, smer Modri dirkač. Foto: arhiv odprave.

Iran

Udeleženca: Luka Lindič in Marko Prezelj

Trajanje: oktober 2012

Luka in Marko sta za začetek ponovila Nemško-francosko smer v severni steni Alam Kooh. Potem sta se v družbi Manuja Pellissierja in Sama Beaugeya preselila v Polekhab, kjer so tri dni plezali v odličnem peščenjaku. Nato so odšli na plezalski festival Bisotoon, kjer se jim je pridružil domačin Hesam Karaji. V dveh dneh so opravili prvenstveni vzpon v tisočmetrski južni steni Bisotoona, ga ocenili s 6b in poimenovali Golden Spatula. Tudi s tem niso končali plezanja, ampak preplezali nekaj lepih smeri, Luka pa je zadnji dan soliral še tisočmetrsko Eagle Route z oceno V+.

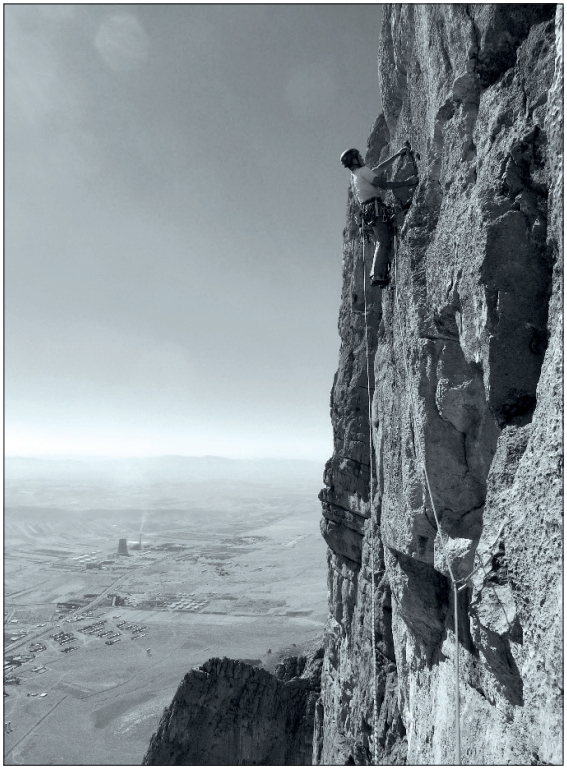

Marko Prezelj v južni steni Bisotoona. Foto: Luka Lindič.

IZBOR NAJUSPEŠNEJŠIH ALPINISTOV 2012

Strokovno komisijo, ki je izbrala najboljše in najperspektivnejše alpiniste, smo sestavljali: Andrej Štremfelj, Boris Lorenčič, Matej Kladnik (KA PZS), Miha Habjan (KA PZS), Peter Mežnar, Tadej Debevec, Tanja Grmovšek, Tomaž Jakofčič, Tone Škarja (KOTG PZS) in Urban Golob. Delo je bilo zahtevno, saj so bili vzponi in preplezane smeri v letu 2012 izvrstni.

Glavni kriteriji za izbor so bili vrhunskost, prvenstvo, ideja in izbira cilja, drznost in avantura ter seveda način opravljenega vzpona. Hoteli smo poudariti predvsem sodelovanje, predanost cilju (tudi na račun negotovosti uspeha), premočrtnost, iskanje nepopularnih, a vseeno atraktivnih ciljev ter prave klasične alpinistične vrednote, ne zgolj visokih ocen ali popularnosti smeri.

Prednost so dobili vzponi resnično alpinističnega značaja. Pri zbiranju in izbiranju najkakovostnejših alpinističnih vzponov se je bilo težko odločiti, saj so mnogi alpinisti preplezali veliko odličnih smeri. Na koncu so izbrani najuspešnejši alpinisti dobili večino glasov. Tudi tokrat smo izbrali posameznike, ki so po našem mnenju z enim ali več vrhunskimi vzponi pomembneje zaznamovali preteklo leto. Tem alpinistom je bila podeljena nagrada za posebne dosežke v alpinizmu. Vzponi nominirancev in nagrajencev so vzponi, ki predstavljajo večino najboljših slovenskih vzponov, opravljenih v letu 2012.

Primerjava alpinističnih vzponov in njihova ocena je vedno težka in nehvaležna naloga. To se je še posebej pokazalo pri tokratnem izboru, saj so bili vzponi kandidatk in kandidatov izenačeni ali zelo težko primerljivi.

Naš izbor ni absolutna resnica in upam, da se tega vsi zavedamo. Je samo najboljši približek, za katerega smo se potrudili po najboljših močeh.

Za konec želim vsem nagrajencem in nominirancem, da bi presegli svoje dosežke in se vedno varno vrnili domov.

Načelnik KA, Miha Habjan

Najuspešnejša alpinista: naveza Luka Stražar (Akademski AO) in Nejc Marčič (AO PD Radovljica)

Luka Stražar in Nejc Marčič sta predstavnika mlade generacije slovenskih alpinistov. Zagnana, vztrajna in predana alpinista, ki sta v zadnjih letih svojo plezalno aktivnost usmerila predvsem v odprave v najvišja gorstva sveta. Leta 2012 sta z odličnimi zimskimi ponovitvami v naših gorah in novo smerjo v Himalaji dokazala, da sta vrhunska alpinista, ki premočrtno sledita svojim ciljem. Vsekakor sta alpinista, na katera se računa tudi v prihodnje.

Triglav, S-stena, Čopov steber, M5, VI+, ZP, izmenjaje, 1000 m, 2 dneva

Janak, Z-stena, Modri dirkač, 80°, M4, 1100 m prvenstvene smeri (1400 m), 2 dneva

Debela peč, Sekločeva, V, 500 m, ZP, 12 ur

Mojstrovka, Steber revežev, V+, ZP, 500 m, izmenjaje, 10 ur

Rzenik, S-stena, Peklenska cedevita s Centralnim stebrom, M9, 400 m, ZP (Luka Stražar)

Prisojnik, Hudičev steber, V, M, ZP, 5 ur (Nejc Marčič)

Mont Blanc, Centralni steber Freneyev, VI, A0, 900 m, 10 ur, (Nejc Marčič)

Najuspešnejša alpinistka – Tina Di Batista (AO PD Ljubljana-Matica)

Tina Di Batista je ena najbolj vsestranskih alpinistk ne samo v Sloveniji, temveč na svetu. Po krajšem premoru zaradi materinstva se v zadnjih dveh letih ponovno vrača v alpinistično areno na najvišji ravni. Težke skalne proste ponovitve, težki zimski vzponi ter vrhunski vzponi na odpravah so Tinina stalnica. Tudi v 2012 je bilo tako.

Tofana di Roses, Sognano di Aurora, 7b+, 600 m, NP

Pic du Pamir, Crack Suzy, 6b, 250 m, NP

1000 YORC, Francoski steber, 6c/6a, 1500 m

Pik Slesova, Perestroika crack, 7a+, A0 (2 m v raztežaju 7b), 900 m

Aig. des Pelerins, Beyond good and evil, V/VI, M6+, 550 m

Najperspektivnejši alpinist – Tadej Krišelj (AO PD Kamnik)

Tadej Krišelj je mlad alpinist, ki je s svojimi vzponi že v preteklosti mnogokrat opozoril nase. V zadnjih letih Tadej pleza na najvišji ravni tako pozimi kot poleti. V letu 2012 se je posvetil predvsem težkim skalnim ponovitvam, sezono pa končal s prosto ponovitvijo klasične smeri v Eigerju. Prav razveseljivo je, da se Tadej ni prepustil popularnim smerem, temveč je z raziskovalno žilico preplezal marsikatero težko in redko obiskano smer. Na Tadeja računamo tudi v prihodnosti.

Golarjeva peč, Mali princ, VIII/VIII+, 240 m

Kogel, Spominska smer Tine Jakofčič, VIII, 200 m, NP

Vežica, Črna Mačka, VIII, 200 m, NP

Triglav, Na drugi strani časa, VIII

Bosconero, Via futura, VIII–, 600 m

Vršac, Steber, VIII+/VIII, 600 + 400 m, NP

Pic Badile, Another Day in Paradise, VII, 800 m

Triglav, Prusik-Szalay + Steber Franca Jožefa, VII+, 300 + 700 m, NP

Šite, Čubi, VIII–, 500 m, NP

Eiger, Klasična smer, VI, M, 1600 m

Nagrade za posebne dosežke:

Anastasija Davidova (AO PD Ljubljana-Matica)

Nastja je vrhunska alpinistka, ki zadnja leta niza vrhunske vzpone na zavidljivo visoki ravni. Predana je predvsem sklanemu plezanju, tuja pa ji ni niti kaka težka, zimska alpska smer. V letu 2012 se je posvetila težkim sklanim prostim ponovitvam v naših stenah, kjer zlasti izstopa prosta ponovitev Obraza Sfinge. Vzpone na visoki ravni je nadaljevala v Dolomitih in Zahodnih Alpah. Vsekakor je Nastja alpinistka, na katero se računa tudi v prihodnje.

Tofana di Rozes, Sognando aurora, 7b+, 600 m

Lastoni di Formin, Spiderman, VIII+/IX–, 300 m

Triglav, Obraz Sfinge, IX–IX+/VII, 160 m

Triglav, Metropolis, VIII+/IX–, VII+, 350 m

Gran Capucin, Voyages selon Gulliver, 7a+, 300 m, NP

Pilier Rouge del Clocher du Tacul, Empire State Building, 7c, 2 x AO, 250 m, prosto do 7a+ NP

Piz Ciavazes, Schirata, IX–, 300 m, NP

Valle del Orco, Segrent, Legoland, 7b+, 150 m

Aig. des Pelerins, Beyond Good and Evil, V, 5+, M6, 600 m, Tina di Batista, Caroline George

Andrej Grmovšek (APD Kozjak Maribor)

Andrej znova in znova dokazuje, da je eden najboljših alpinistov zadnjih dveh desetletij. Smeri najvišjega ranga ter vsakoletna izjemna domiselnost pri izbiri odpravarskih ciljev sta njegova že dolgoletna stalnica. Tudi v 2012 je preplezal nekaj vrhunskih smeri doma, v Dolomitih ter v kanadskem pogorju Bugaboos.

Rzenik, Peklenska cedevita, IX-/IX, IV-V, 400 m

Križevnik, Hot line, 7b+, 300 m, NP/flash

Bugaboos, North Howser Tower, All Along the Watchtower, 5.12-, 1000 m, NP (verjetno 1. PP NP), 2 dni

Bugaboos, Snowpatch spire, Tower arete, 5.12a, 350 m, NP

Bugaboos, Snowpatch spire, Sunshine crack, 5.11, 350 m, NP

Civetta, Chimera Verticale, IX, 900 m, NP/flash

Cima Scotoni, Via Luciano Da Pozzo, 7c+, 450 m, NP

predostenje Križevnika, Rajčeva smer, 8a, 250 m, PRV

Zahodna Cina, Raz cortinskih veveric, VIII+, 500 m, ZP, PP, 10 ur

Matterhorn, S, Piolla-Steiner -Zmuttov raz, 5, M5, 1200 m, 3 dni, ZP

Luka Krajnc (AO PD Celje - Matica)

Luka je predstavnik generacije novodobnih slovenskih vrhunskih alpinistov. Njegov vsakoletni seznam najtežjih prosto ponovljenih smeri je izjemen, tudi v letu 2012 je bilo tako. Leto je začel na avanturistični odpravi v Venezueli, nato skalno sezono nadaljeval z odličnimi težkimi prostimi ponovitvami ter težkimi novimi smermi doma in v tujini. S hitrim vzponov preko smeri Divine Providence in s prostim vzponom v klasični smeri Eigerja je dokazal, da lahko tudi v najvišjih in najtežjih evropskih stenah pleza na najvišjem nivoju.

Z Cina, Raz cortinskih veveric, VIII+, 500 m, ZP, do vrha Z Cine

Mt. Blanc, Divine Providence s Peutereyskim grebenom, IX-, 900 + 600 m, PP, NP, 32 ur

Eiger, Klasična smer, VI, M6, 6a, 1800 m, PP, 3 dni

Acopan Tepui, Purgatory, 7b, 700 m, NP, 2 dni

Acopan Tepui, Takamajaka, 7a, 300 m, NP, 1. P

Rocchetta Alta, Forest Gump, VIII+, 650 m, PRV

Rocchetta Alta, Dotik plahega angela, VIII+, 500 m, 1. PP

Rocchetta Alta, Martini/Leoni/Tranquillini, IX–, 650 m, NP

Luka Lindič (AO PD Celje - Matica)

Tudi Luka je predstavnik generacije slovenskih novodobnih vrhunskih alpinistov z vsakoletnim izjemnim seznamom preplezanih najtežjih smeri. Luka Lindič je ta trenutek verjetno najbolj vsestranski slovenski alpinist, saj lahko pleza na visoki ravni tako v himalajskih kot v najtežjih alpskih stenah. Leta 2012 je Luka nanizal izjemno število najtežjih smeri doma in v tujini, od težkih prostih ponovitev do prvenstvenih smeri. Z zanimanjem bomo spremljali Lukovo nadaljnjo pot.

Rzenik, S-stena, Peklenska cedevita s Centralnim stebrom, M9, 400 m, ZP, PP, 2 dni

predostenje Križevnika, Rajčeva smer, 8a, 250 m, 7 ur, PRV

Ojstrica, S-stena, Dotik plahega angela, VIII+, 450 m, 1. PP, 10 ur

Mt. Blanc, Divine Providence s Peutereyskim grebenom, IX–, 900 + 600 m, PP, NP, 32 ur

Rocchetta Alta, Martini/Leoni/Tranquillini, IX–, 650 m, NP

Rocchetta Alta, Forest Gump, VIII+, 650 m, PRV

Bisoton, J-stena, Golden Spatula, VII, 1000 m, PRV, 2 dni, Marko Prezelj, Manu Pellissier in Sam Beaugey

Eiger, Heckmaierjeva, VI, M6, 6a, 1800 m, PP, 3 dni

Urban Novak (AO PD Kamnik)

Urban Novak je še en predstavnik mlade generacije slovenskih alpinistov. Predan, premočrten in z izdelanimi cilji se v zadnjih letih posveča predvsem odpravarskemu alpinizmu. Tudi leta 2012 je odšel v pakistanski Karakorum, točneje na področje Čarakusa. Z vzponom na vrh K7 po novi smeri je dokazal, da lahko pleza na najvišji ravni tudi v najtežjih stenah visokih gora.

K7 (6935m), V-stena, M6, WI5, 1800 m, 51 ur, PRV

Lady Finger (ok. 5300 m), nov spodnji del (IV, 400 m) + vzhodni raz (6c, 150 m), 6 ur

Coire an Lochain, The Vicar, VII/8, 70 m, NP

Ben Nevis, Siux wall – originalna smer, VIII/8, 90 m, NP

Utrinek z izbora najuspešnejših alpinistov 2012.
Foto: Zdenka Mihelič (vir: pzs.si).

V SPOMIN

GREGA TREVEN (14. 3. 1983–23. 6. 2012)

Grega je bil doma iz Dola pri Borovnici. Oktobra 2011 se je vpisal v alpinistično šolo in maja 2012 postal mlajši pripravnik. Konec junija se je manjša skupina iz odseka za nekaj dni odpravila na planino Zapotok. 23. 6. 2012 sta s soplezalcem preplezala Bratovsko smer v Srebrnjaku, pri sestopu pred spustom po vrvi pa je Gregi spodrsnilo, padel je 60 m globoko v grapo in se smrtno ponesrečil.

Grega je bil ljubitelj narave, predvsem planin in gora, rad je potoval in se družil s prijatelji. Veliko svojega časa je namenil planinarjenju in drugim športnim aktivnostim, zadnje mesece po vpisu v alpinistično šolo pa je večji del namenil plezanju. Navdušil se je predvsem za plezanje slapov in obiskovanje hribov v zimskem času. Po opravljenem izpitu za mlajšega pripravnika so se mu odprle možnosti za plezanje v hribovskih stenah, ki se jim ni mogel upreti. Grega je dobro vedel, kaj pomeni prijateljstvo in beseda tovarištvo. Egoizma ni poznal, z drugimi je delil vse, tako materialne stvari kot svoja navdušenja in občutke. Med šolanjem je hitro napredoval v znanju in sposobnosti plezanja. Bil je pozoren, upošteval je nasvete izkušenejših in bil vedno

pripravljen sprejeti kritiko. Kar se je naučil, si je vtisnil v spomin in znal kasneje to tudi uporabiti. Tako v dobrih kot v slabih trenutkih je bil nasmejana oseba, bil je vir pozitivne energije in se ni nikoli pritoževal, znal je spodbujati ostale in bil vedno pripravljen na nove dogodivščine.

Prehitro ugaslo življenje našega mladega prijatelja je s seboj prineslo veliko praznino, a skupaj z njo ostajajo lepi spomini na trenutke, ki smo jih preživeli z njim.

SLOVENIAN MOUNTAINEERING AND CLIMBING 2011 – 2012

Slovenian Mountaineering and Climbing 2011 – 2012 covers the best Slovenian achievements in mountaineering and climbing in 2011 – 2012. If you need any further information, do not hesitate to contact us at any of the address given below.

Chairman of Commission for Alpine Climbing: Peter Bajec, Ob železnici 30a,, SI – 1001 Ljubljana, Slovenia; phone: +386 41 622 713, e-mail: peter.bajec@pzs.si

Office Coordinator of Commission for Alpine Climbing: Matjaž Šerkezi, Ob železnici 30a, SI – 1001 Ljubljana, Slovenia; phone: + 386 1 43 45 686, e-mail: alpinizem@pzs.si

Planinska zveza Slovenije / Alpine association of Slovenia: Ob železnici 30a, SI – 1001 Ljubljana, Slovenia; phone: + 386 1 43 45 680, e-mail: info@pzs.si

Volume editor: Anja Benedik, Cesta bratov Stražišarjev 38, SI – 4270 Jesenice, Slovenia; phone: +386 41 375 446; e-mail: anja_peternelj@yahoo.com

ISSN 1408-0230